भारत सरकार
GOVERNMENT OF INDIA
राष्ट्रीय पुस्तकालय, कलकत्ता ।
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

वर्ग संख्या P
Class No. 294.553
पुस्तक संख्या
Book No. Gu 937 K8
रा० पु०/ N. L. 38.

MGIPC—S4—9 LNL/66—13-12-66—1,50,000.

੧ ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਕੁੰਜੀ

ਅਰਥਾਤ

ਕਬਿੱਤ ਸਵੱਯੇ

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ

ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਕੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਵਾਸਤੇ ਛਾਪੇ ਗਏ

ਜਿਸ ਨੂੰ

ਰਾਇ ਸਾਹਿਬ ਮੁਨਸ਼ੀ ਗੁਲਾਬਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ ਲਾਹੌਰ

ਨੇ

ਆਪਣੇ ਮੁਫ਼ੀਦ ਆਮ ਪ੍ਰੇਸ ਵਿਖੇ ਲਾਲਾ ਮੋਤੀਰਾਮ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ
ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਛਾਪਿਆ ॥

ਸੰਨ ਨਾ: ਸ਼ਾ: ੪੫੪

P
294.553
Gu 937 Ks
NATIONAL LIBRARY
No. 4470
Date 23.6.67
CALCUTTA-27

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਾਣੀ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਭੱਲੇ ਜੀ ਕੀ

ਸੋਰਠਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਆਦੇਸ ਓਨਮ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ॥ ਘਟਘਟ ਕਾ ਪਰਵੇਸ ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਬੇਕ ਸਸਿ ॥ ੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਓਨਮ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਆਦੇਸ ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਬੇਕ ਸਸਿ ਘਟਘਟ ਕਾ ਪਰਵੇਸ ॥ ੨ ॥ ਛੰਦ ॥ ਘਟਘਟ ਕਾ ਪਰਵੇਸ ਸੇਸ ਪਹਿ ਕਹਿਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਕਹਿ ਨੇਤਿ ਬੇਦ ਬੰਦੀ ਜਨ ਗਾਵੈ ॥ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅਰੁ ਅੰਤ ਹੁਤੇ ਹੁਤ ਹੈ ਪੁਨ ਹੋਨਮ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਆਦੇਸ ਚਰਣ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਓਨਮ ॥ ੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਅਬਿਗਤਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਅਨੰਤ ਗੁਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਅਨੰਤ ਗੁਰੁ ਅਬਿਗਤਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ॥ ੫ ॥ ਛੰਦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵੀ ਸਭ ਧਿਆਵਹਿ ॥ ਨਾਦ ਬਾਦ ਬਿਸਮਾਦ ਰਾਗ ਰਾਗਨਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧ ਅਗਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਪਰੰਪਰ ॥ ਅਬਿਗਤਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਅਗਮ ਅਗਮਿਤਿ ਅਪਰੰਪਰ ॥੬॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜਗ ਮਗ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਮਿਲ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ॥ ਅਦਭੁਤ ਅਤਹਿ ਅਨੂਪ ਪਰਮ ਤੱਤ ਤੱਤਹਿ ਮਿਲੈ ॥੭॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਮਿਲ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਗ ਮਗ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ॥ ਪਰਮ ਤੱਤ ਤੱਤਹਿ ਮਿਲੈ ਅਦਭੁਤ ਅਤਹਿ

ਅਨੂਪ ॥ ੮ ॥ ਛੰਤ ॥ ਅਦਭੁਤ ਅਤਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਪਾਰਸ
ਕੈ ਪਾਰਸ ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਮਿਲ ਅੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲ ਸੰਗ
ਉਧਾਰਸ ॥ ਅਬਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਸੂਤ੍ਰ ਗਤਿ ਓਤ ਪੋਤ
ਮਹਿ ॥ ਜਗ ਮਗ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਜੋਤਿ ਮਿਲ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ
ਮਹਿ ॥ ੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਵਾਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਚਨ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸ ਮਿਲ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ॥ ੧੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ
ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਵਾਸ ॥ ਮਿਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ੧੧ ॥ ਛੰਦ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸ ਤਾਸ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵੈ ॥ ਕਾਮ
ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਪਰਮ ਪਦ ਸਹਿਜ ਸਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਿਧਿ ਸੁਰੰਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਜ ਆਸਨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਦ੍ਰਿਸਟ ਨਿਵਾਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖ ਬਚਨ ਪ੍ਰਗਾਸਨ ॥ ੧੨ ॥
ਸੋਰਠਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਸਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਗੁਰੁ ਭਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਧਿ ਮਿਲ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਮਤਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ ॥ ੧੩ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਭਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਧਿ ਮਿਲ ਬ੍ਰਹਮਾਸਨ
ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਮਤਾ
ਰਾਮ ॥ ੧੪ ॥ ਛੰਦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਮਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖ
ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰੁ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਗੁਰੁ
ਗੁਰੂ ਕਹਾਇਓ ॥ ਦੀਪ ਜੋਤਿ ਮਿਲ ਦੀਪ ਜੋਤਿ ਜਗਮਗ
ਅੰਤਰ ਉਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਮਤਾ ਰਾਮ ਸਿੰਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲ
ਭਏ ਗੁਰ ॥ ੧੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਬਿਸਮਾਦਿ ਫਲ

ਦ੍ਰੁਮ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸੰਧਿ ਗਤਿ ॥ ਆਦ ਪਰਮ ਪਰਮਾਦਅੰਤ
ਅੱਨੰਤ ਨ ਜਾਨੀਐ॥ ੧੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਫਲ ਦ੍ਰੁਮ ਗੁਰੁ
ਸਿੱਖ ਸੰਧਿ ਗਤਿ ਆਦਿ ਅੰਤ ਬਿਸਮਾਦ॥ ਅੰਤ ਅੱਨੰਤ ਨ
ਜਾਣੀਐ ਆਦਿ ਪਰਮ ਪਰਮਾਦ ॥ ੧੭ ॥ ਛੰਦ ॥ ਆਦਿ
ਪਰਮ ਪਰਮਾਦ ਨਾਦ ਮਿਲ ਨਾਦੰ ਸਬਦ ਧੁਨਿ॥ਸਲਿਲ-
ਹਿ ਸਲਿਲਸਮਾਇ ਨਾਦ ਸਰਿਤਾ ਸਾਗਰ ਸੁਨਿ॥ਨਰਪਤਿ
ਸੁਤ ਨ੍ਰਿਪ ਹੋਤ ਜੋਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਨ ਗਰਜਨ॥ਰਾਮਨਾਮ
ਪਰਸਾਦਿ ਭੁਇ ਗੁਰੁ ਤੇ ਗੁਰੁ ਅਰਜਨ ॥ ੧੮॥ ਸੋਰਠਾ ॥
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਆਪਾ ਆਪ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੁਇ ॥ ਨਾਮ
ਦੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਾਣੀਐ ॥੧੯॥ ਦੋਹਰਾ॥
ਆਪਾ ਆਪ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੁਇ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ॥ ਗੁਰ
ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਾਣੀਐ ਨਾਮ ਦੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ॥ ੨੦ ॥ ਛੰਦ॥
ਨਾਮ ਦੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਟੇਕ ਗੁਰਮੁਖ ਠਹਰਾਈ ॥ ਆਦਿ
ਭਏ ਗੁਰੁ ਨਾਮ ਦੁਤੀਅ ਗੋਬਿੰਦ ਬਡਾਈ॥ਹਰਿਗੁਰੁਹਰਿ
ਗੋਬਿੰਦ ਰਚਨ ਰਚ ਥਾਪ ਉਥਾਪਨ॥ਪੂਰਣਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ
ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਇ ਆਪਾ ਆਪਨ ॥੨੧॥ਸੋਰਠਾ ॥ਬਿਸਮਾਦਹਿ
ਬਿਸਮਾਦ ਅਸਚਰਜਹਿ ਅਸਚਰਜ ਗਤਿ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ
ਪਰਮਾਦਿਅਦਭੁਤਪਰਮਦਭੁਤਭਏ॥੨੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ਅਸਚ-
ਰਜਹਿ ਅਸਚਰਜਗਤਿਬਿਸਮਾਦਹਿ ਬਿਸਮਾਦ॥ ਅਦਭੁਤ
ਪਰਮਦਭੁਤ ਭਏਆਦਿਪੁਰਖਪਰਮਾਦ॥੨੩॥ ਛੰਦ ॥ਆਦਿ
ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਦਿ ਸ੍ਵਾਦਰਸ ਗੰਧਿਅਗੋਚਰ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸ
ਅਸਪਰਸ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦ ਮਨੋਚਰ॥ਲੋਗ ਵੇਦਗਤਿ

ਗਯਾਨ ਲਖੈ ਨਹੀਂ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਨੇਤਿਨੇਤਿਕਰਨਮੋਨਮੋ
ਨਮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਵਾ ॥੨੪॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਤਹੀ
ਸੁਧ ਕੀ ਨ ਸੁਧ ਰਹੀ ਬੁਧਿ ਕੀ ਨ ਬੁਧਿ ਰਹੀ ਮਤ ਮੈਂ
ਨ ਮਤਿ ਹੈ ॥ਸੁਰਤਿਮੈਂਨ ਸੁਰਤਿ ਅਉ ਧਯਾਨਮੈਂਨਧਯਾਨ
ਰਹਯੋ ਗਯਾਨ ਮੈਂ ਨ ਗਯਾਨਰਹਯੋ ਗਤਿ ਮੈਂਨ ਗਤਿ ਹੈ॥
ਧੀਰਜ ਕੋ ਧੀਰਜ ਗਰਬ ਕੋ ਗਰਬ ਗਯੋ ਰਤਿਮੈਂਨਰਤਿ
ਰਹੀ ਪਤਿ ਰਤਿ ਪਤਿ ਹੈ॥ ਅਦਭੁਤ ਪਰਮਦੁਭੁਤਬਿਸਮੈ
ਬਿਸਮ ਅਸਚਰਜੈ ਅਸਚਰਜ ਅਤਿ ਅਤਿ ਹੈ ॥੧॥ ੯ ॥
ਦਸਮ ਸਥਾਨ ਕੇ ਸਮਾਨਕਉਨ ਭਉ ਕਹੋਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ
ਸੁ ਤਉ ਅਨਤ ਨ ਪਾਵਈ ॥ ਉਨਮਨੀ ਜੋਤਿ ਪਟੰਤਰ
ਦੀਜੈ ਕਉਨ ਜੋਤਿ ਦਯਾ ਕੈ ਦਿਖਾਵੈ ਜਾਹੀ ਤਾਹੀ ਬਨ
ਆਵਈ ॥ ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਸਮਸਰ ਨਾਦ ਬਾਦ ਕਉਨ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਸੁਨਾਵੈ ਜਾਂਹਿ ਸੋਈ ਲਿਵਲਾਵਈ ॥ ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ
ਧਾਰ ਤੂਲ ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਅਪਿਉ ਪੀਆਵੈ ਜਾਂਹਿ ਤਾਹੀ ਮੈ
ਸਮਾਵਈ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਬੀਸ
ਇਕਈਸ ਈਸ ਇਤਤੇ ਉਲੰਘ ਉਤ ਜਾਇ ਠਹਿਰਾਵਈ
॥ ਚਰਮ ਦ੍ਰਿਸਟ ਮੂਦ ਪੇਖੈ ਦਿੱਬ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕੈ ਜਗ ਮਗ
ਜੋਤਿ ਉਨਮਨੀ ਸੁਧ ਪਾਵਈ॥ ਸੁਰਤ ਸੰਕੋਚ ਤਹੀ ਬਜ੍ਰ
ਕਪਾਟ ਖੋਲ ਨਾਦ ਬਾਦ ਪਰੈ ਅਨਹਤ ਲਿਵ ਲਾਵਈ ॥
ਬਰਨ ਬਿਸਰਜਤ ਅਨਰਸ ਰਹਿਤ ਹੁਇ ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ
ਧਾਰ ਅਪਿਉ ਪੀਆਵਈ ॥੧੧॥ ਜਉ ਲਉ ਅਨਰਸ
ਬਸ ਤਉ ਲਉ ਨਹੀ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਜਉ ਲਉ ਆਨ ਧਿਆਨ

ਆਪ ਆਪਨ ਹੀ ਵੇਖੀਐ ॥ ਜਉ ਲਉ ਆਨ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨ ਤਉ ਲਉ ਨ ਅਧਯਾਤਮ ਗਿਆਨ ਜਉ ਲਉ ਨਾਦ ਬਾਦ ਨ ਅਨਾਹਦ ਬਿਸੇਖੀਐ॥ ਜਉ ਲਉ ਅਹੰਬੁਧ ਸੁਧ ਹੋਇ ਨ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਜਉ ਲਉ ਨ ਲਖਾਵੈ ਤਉਲਉ ਅਲਖ ਨ ਲੇਖੀਐ॥ ਸਤਰੂਪ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਰ ਏਕ ਏਕ ਭੇਖੀਐ ॥ ੧੨ ॥ ਨਾਨਾ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨਬਹੁ ਬਿੰਜਨਾਦਿ ਸ੍ਵਾਦ ਸੀਰਤਸਰਬ ਰਸ ਰਸਨਾ ਕਹਾਈ ਹੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਅਰ ਸਬਦਸੁਰਤ ਲਿਵ ਗਿਯਾਨਧਿਯਾਨਸਿਮਰਣਅਮਿਤਬਡਾਈਹੈ॥ ਸਕਲ ਸੁਰਤ ਅਸ ਪਰਸ ਅਉ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬੁਧ ਬਲ ਬਚਨ ਬਿਬਕ ਟੇਕ ਪਾਈ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿਨਾਮਮਿੰਮ੍ਰਿਤਸਫਲ ਹੋਇ ਬੋਲਤ ਮਧੁਰ ਧੁਨ ਸੁਨ ਸੁਖਦਾਈ ਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਸ ਹੁਇ ਪਤੰਗ ਸੰਗ ਮਨ ਜਾਨੈ ਬਿਰਹ ਬਿਛੋਹ ਮੀਨ ਹੋਇ ਨ ਮਰਜਾਨੇ ਹੈ ॥ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਜੋਤ ਮੈਂ ਨ ਹੋਇ ਜਤੀ ਸਰੂਪ ਚਰਨ ਬਿਮੁਖ ਹੋਇ ਪ੍ਰਾਨ ਠਹਿਰਾਨੇਹੈ॥ ਮਿਲ ਬਿਛਰਤ ਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਬਿਰਹ ਜਾਨੀ ਮੀਨ ਅਉ ਪਤੰਗ ਮੋਹਿ ਦੇਖਤ ਲਜਾਨੇ ਹੈ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਧ੍ਰਿਗ ਧੰਨ ਹੈ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਦੇਹ ਨਰਕ ਬਨ ਮਾਨੇ ਹੈ॥ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਸ੍ਵਾਦਬਿਸਮਾਦ ਅਤਿਅਕਥ ਕਥਾਬਿਨੋਦਕਹਿਤਨਆਵਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਗੰਧਪਰ- ਮਦਭੁਤ ਸੀਤਲ ਕੋਮਲ ਪ੍ਰਸਤ ਬਨ ਆਵਈ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ

ਅਲਖ ਲਖਾਵਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਅੰਗ ਅੰਗ ਕੋਟਿ ਸੋਭਾ ਮਾਇਆ ਕੈ ਦਿਖਾਵੈ ਸੋ ਤੌਅਨਤ ਨ ਧਾਵਈ ॥ ੧੫ ॥ ਉਲਟ ਪਵਨ ਮਨ ਮੀਨ ਕਾ ਚਪਲ ਗਤ ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਏ ਹੈ ॥ ਸੂਰ ਸਰਸੋਖ ਪੋਖ ਸੋਮਸਰ ਪੂਰਨ ਕੈ ਬੰਧਨਦੈ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਪਿ ਅਪੀਆਏ ਹੈ ॥ ਅਜਰਹਿਜਾਰਮਾਰ ਅਮਰਹਿ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਛੋਡ ਅਸਥਿਰ ਕੰਧ ਹੰਸ ਅਨਤ.ਨ ਧਾਏਹੈ ॥ ਆਦੈਆਦਿਨਾਦੈਨਾਦਿ ਸਲਿਲੈਸਲਿਲਮਿਲਬ੍ਰਹਮੈ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਨਿਰਮੋਲ ਪਾਏ ਸਫਲ ਜਨਮ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਕੈ ॥ ਲੋਚਨ ਅਮੋਲ ਗੁਰ ਦਰਸ ਅਮੋਲ ਦੇਖੇ ਸ੍ਰਵਨ ਅਮੋਲਗੁਰ ਬਚਨ ਧਰਨ ਕੈ ॥ ਨਾਸਕਾ ਅਮੋਲ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਬਾਸਨਾ ਕੈ ਰਸਨਾ ਅਮੋਲ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਮਰਨ ਕੈ ॥ ਹਸਤ ਅਮੋਲ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਕੈ ਸਫਲ ਚਰਨ ਅਮੋਲ ਪਰਦਛਨਾ ਕਰਨ ਕੈ ॥ ੧੭ ॥ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਕਰਨਾ ਕਟਾਛ ਦਿਬ ਦੇਹ ਪਰਵਾਨਹੈ ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਲਿਵ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਨ ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਿਆਨ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਬਾਸਨਾ ਸੁ ਬਾਸ ਹਸਤ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਨਾਮ ਸਫਲ ਸੁ ਗਿਆਨ ਹੈ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਬਿਸਮ ਸ੍ਰਬੰਨ ਮੈਂ ਸਮਾਇ ਭਏ ਮਨ ਮਨ ਸਾਬ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨ ਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ ਮੈਂ ਹੈਰਤ ਹਿਰਾਨੇ ਆਨ ਧਿਆਨਬਿਸਰਾਨੇਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖਫਲਰੰਧ ਰਸ ਬਿਸਮ ਹੁਇ ਅਨਰਸ ਬਾਸਨਾਬਿਲਾਸ ਨ ਹਿਤਾਨੇਹੈ ॥

ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲ ਅਦਭੁਤਅਸਥਾਨ ਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲ ਅਸਥਲ ਨ ਲਭਾਨੇ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਸੰਗਤ ਮਿਲਾਪ ਦੇਖ ਆਨ ਗਜਾਨ ਧਿਆਨ ਸਭ ਨਿਰਸ ਕਰ ਜਾਨੇ ਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖਫਲ ਦਯਾ ਕੈ ਦਿਖਾਵੈ ਜਾਹਿਤਾਹਿ ਆਨ ਰੂਪ ਰੰਗ ਦੇਖੇ ਨਹਿ ਭਾਵਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਮਯਾ ਕੈ ਚਖਾਵੈ ਜਾਹਿ ਤਾਹਿ ਅਨਰਸ ਨਹੀਂ ਰਸਨਾ ਹਿਤਾਵਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਅਗਹੁ ਗਹਾੈ ਜਾਹਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪਰਸਨ ਕਉਨ ਧਾਵਈ॥ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖਫਲ ਅਲਖਲਖਾਵੈ ਜਾਹਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਵਾਹੀ ਬਨ ਆਵਈ ॥ ੨੦ ॥ ਸਿਧ ਨਾਥ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਮੈਂ ਨ ਆਨ ਸਕੈ ਬੇਦਪਾਠ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਨ ਜਾਨੇ ਹੈ ॥ ਅਧਜਾਤਮ ਗਜਾਨ ਕੈ ਨ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਪਾਏ ਜੋਗ ਭੋਗ ਮੈਂ ਨਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਪਹਿਚਾਨੇ ਹੈ॥ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕੈ ਸੇਖਾਦਿਕ ਨ ਸੰਖਯਾ ਜਾਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ ਨਾਰਦਾਦਿ ਕਹਿ ਕਹਿਰਾਨੇ ਹੈ ॥ ਨਾਨਾ ਅਵਤਾਰ ਕੈ ਅਪਾਰ ਕੋ ਨ ਪਾਰ ਪਾਇਓ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਮਨ ਮਾਨੇ ਹੈ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸ ਰਿਦੈ ਨਿਮ੍ਰਤ ਨਿਵਾਸ ਜਾਸ ਧਜਾਨ ਗੁਰ ਮੂਰਤ ਕੈ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਉਨਮਾਨ ਗਜਾਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਸਰਬਾਤਮ ਕੈ ਸਮ ਹੈ॥ਹਉਮੈਤਿਯਾਗ ਤਿਯਾਗੀ ਬਿਸਮਾਦਕੈ ਬੈਰਾਗੀ ਭਏ ਮਨ ਉਨਮਨ ਲਿਵ ਗੰਮਤਾ ਅਗੰਮ ਹੈ॥ ਸੂਖਮਅਸ-ਥੂਲ ਮੂਲ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮ ਹੈ ॥੨੨॥ ਦਰਸਨ ਜੋਤਿ ਨ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਹੁਇ

ਪਤੰਗ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਮ੍ਰਿਗ ਜੁਗਤ ਨ ਜਾਨੇ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਮਧੁ ਭਗਤਿ ਬਿਰਹਿ ਬਿਓਗ ਹੁਇ ਨ ਮੀਨ ਮਰ ਜਾਨੇ ਹੈ ॥ ਏਕ ਏਕ ਟੇਕਨ ਟਰਤ ਹੈ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਚਾਤੁਰ ਚਤਰ ਗੁਨ ਹੋਇ ਨ ਹਿਰਾਨੇ ਹੈ ॥ ਪਾਹਨ ਕਠੋਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੈਂ ਸੁਨ ਮਮ ਨਾਮੁ ਜਮ ਨਰਕ ਲਜਾਨੇ ਹੈ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਤਿਕਰ ਚੰਚਲ ਅਚਲ ਭਏ ਮਹਾਂ ਮਲ ਮੂਤਰ ਧਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਕੀਨੇ ਹੈਂ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਤਿਕਰ ਜੋਨਿ ਕੈ ਅਜੋਨਿ ਭਏ ਕਾਲ ਸੇ ਅਕਾਲ ਕੇ ਅਮਰ ਪਦ ਦੀਨੇ ਹੈਂ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਤਿ ਕਰ ਹਉਮੈ ਖੋਇ ਹੋਇ ਰੇਨੁ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਤ੍ਰਿਬੇਨੀ ਪਾਰ ਆਪਾ ਆਪ ਚੀਨੇ ਹੈਂ॥ਗੁਰਮਤਿਸੱਤਿਕਰ ਬਰਨ ਅਬਰਨ ਭਏ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਨਿਵਾਰ ਭਾਰ ਨ੍ਰਿਭੈ ਕੈ ਲੀਨੇ ਹੈਂ ॥੨੪॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰ ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਤਿਕਰ ਜੱਤ ਸੱਤ ਨਾਮ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸੱਤਕਰ ਅਬਿਬੇਕੀਹੁਇ ਬਿਬੇਕੀ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਸੱਤਿ ਕਰ ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਹੈ ॥ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਸੱਤਿਕਰ ਅਗਜਾਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਗਜਾਨੀ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਤਿ ਕਰ ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿਸੱਤਿਕਰ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਭਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਤਿਕਰ ਨਿਹਚਲ ਧਾਮ ਹੈ ॥੨੫ ॥ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਸੱਤਿਕਰ ਬੈਰ ਨਿਰਬੈਰ ਭਏ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰੁਸਰਬ ਮੈਂ ਜਾਨੇ ਹੈ ॥ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਸੱਤਿ ਕਰ ਭੇਦ ਨਿਰਭੇਦ ਭਏ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਧਾ ਨਿਖੇਧ ਖੇਦ ਬਿਨਸਾਨੇ ਹੈ॥ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਤਿ ਕਰ ਬਾਇਸ ਪਰਮ ਹੰਸ ਗਯਾਨ ਅੰਸਬੰਸ ਨਿਰਗੰਧ ਗੰਧ

ਠਾਨੇ ਹੈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਤਿ ਕਰ ਕਰਮ ਭਰਮ ਖੋਏ ਆਸਾ ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ ਹੁਇ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਉਰ ਆਨੇ ਹੈ॥੨੬॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਤਿ ਕਰ ਸਿੰਬਲ ਸਫਲ ਭਏ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸੱਤਿ ਕਰ ਬਾਂਸ ਮੈਂ ਸੁਗੰਧ ਹੈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਤਿ ਕਰ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸੱਤਿ ਕਰ ਪੁਰਖਤ ਅੰਧ ਹੈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਤਿ ਕਰ ਕਾਲ ਕੂਟ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੁਇ ਕਾਲਮੈਂ ਅਕਾਲ ਭਏ ਅਸਥਿਰ ਕੰਧ ਹੈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਤਿ ਕਰ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਮਾਯਾ ਮੈ ਉਦਾਸ ਬਾਸ ਬੰਧ ਨਿਰਬੰਧ ਹੈ॥੨੭॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਮਧ ਮਿਲੇ ਭ੍ਰਮਿ ਘਰ ਸੁਰ ਪੁਰ ਨਿਜ ਘਰ ਆਏ ਹੈਂ॥ ਉਲਟ ਪਵਨ ਮਨ ਮੀਨ ਤ੍ਰਿਬੇਨੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਉਲੰਘ ਸੁਖਸਾਗਰ ਸਮਾਏ ਹੈ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚਤੁਰਥ ਪਦ ਗੰਮਤਾ ਕੈ ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਅਮਿਅ ਚੁਆਏ ਹੈਂ॥ ਚਕਈ ਚਕੋਰ ਮੋਰ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਅਨੰਦ ਮਈ ਕਦਲੀ ਕਮਲ ਬਿਮਲ ਜਲ ਛਾਏ ਹੈਂ॥੨੮॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਪੰਚ ਪਰਪੰਚ ਮਿਟੇ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੇ ਹੈ॥ ਭਾਗੇ ਭੈ ਭਰਮ ਭੇਦ ਕਾਲ ਅਉ ਕਰਮ ਖੇਦ ਲੋਗ ਬੇਦ ਉਲੰਘ ਉਦੋਤ ਗੁਰ ਗਿਆਨੇ ਹੈ॥ ਮਾਯਾ ਅਉ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮ ਦੁਆਰ ਪਾਰ ਅਨਹਦ ਰੁਣਝੁਣ ਬਜਤ ਨੀਸਾਨੇ ਹੈ॥ ਉਨਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਨਿੱਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੇ ਹੈ॥੨੯॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਹੁਇ ਪਾਯੋ ਨ ਸਹਜ ਘਰ ਬਨ ਬਨਵਾਸ ਨ ਉਦਾਸ ਫਲ ਪਾਯੋ ਹੈ॥ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹ ਪੰਡਿਤ ਨ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਚਾਰੀ ਸਿਧਾਸਨ

ਕੈ ਨ ਨਿਜ ਆਸਨ ਦ੍ਰਿੜਾਯੋ ਹੈ॥ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਧਾਰਨ ਕੈ ਨਾਹਨ ਨ ਦੇਖੇ ਨੈਨ ਨਾਥ ਜਗਨ੍ਰ ਭੋਗ ਪੂਜਾ ਕੈ ਨ ਅਗਹ ਕਹਾਯੋ ਹੈ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੈ ਨ ਅਹੰਮੇਵ ਟੇਵ ਟਾਰੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਗੁਰੁ ਦੇਵ ਸਮਝਾਯੋ ਹੈ ॥ ੩੦ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚਤੁਰਥ ਗੁਨ ਗੰਮਿਤਾ ਕੈ ਪੰਚ ਤਤ ਉਲੰਘ ਪਰਮ ਤਤ ਵਾਸੀ ਹੈ ॥ ਖਟਰਸ ਤਿਆਗ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ ਪੂਰ ਸੁਰ ਸਪਤ ਅਨਹਦ ਅਭ੍ਯਾਸੀ ਹੈ ॥ ਅੰਸਟ ਸਿਧਾਂਤ ਭੇਦ ਨਾਥਨ ਕੈ ਨਾਥ ਭਏ ਦਸਮ ਸਥਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਬਿਲਾਸੀ ਹੈ ॥ ਉਨਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ ਹੁਇ ਨਿਝਰ ਝਰੈ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਗੁਰੁ ਪਰਚੈ ਉਦਾਸੀ ਹੈ ॥ ੩੧ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰ ਅਬਰਨ ਇਕ ਬਰਨ ਬਿਖੈ ਪਾਂਚ ਪਰਪੰਚ ਨ ਦਰਸ ਅਦਰਸ ਹੈ ॥ ਪਰਮ ਪਾਰਸ ਗੁਰ ਪਰਸ ਪਾਰਸ ਭਏ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕ ਧਾਤ ਆਪਾ ਅਪਰਸ ਹੈ ॥ ਨਵ ਦੁਆਰ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾਸਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਮੈਂ ਨਿਝਰ ਝਰਨ ਰੁਚਿ ਤਨ ਅਨਰਸ ਹੈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਬੀਸ ਇਕਈਸ ਈਸ ਅਨਹਦ ਗਦ ਗਦ ਅਭਰ ਭਰਸ ਹੈ ॥੩੨॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਭਜ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਏ ਦਰਸ ਦਰਸ ਸਮ ਦਰਸ ਦਿਖਾਏ ਹੈਂ ॥ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਨਹਦ ਲਿਵ ਲੀਨ ਭਏ ਉਨਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ ਪੁਰ ਛਾਏ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਸ ਹੋਇ ਬਸਨ ਬਿਦੇਹ ਭਏ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ ਮੈਂ ਹੈਰਤ ਹਿਰਾਏ ਹੈਂ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਅਕੱਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਕਹਿਤ ਨ ਆਏ ਹੈਂ ॥੩੩॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੇਟ ਗੁਰਮਤਿ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਦੋਇ

ਕੈ ਅਗਜਾਨ ਜਾਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਜਾਨੇ ਹੈ ॥ ਦਰਸਧਿਆਨਆਨ ਧਜਾਨ ਬਿਸਿਮਰਨਕੈ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮੋਨਿ ਬ੍ਰਤ ਪਰਵਾਨੇ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਿਕ ਹੁਇ ਅਨਰਸ ਰਹਿਤ ਹੁਇਜੋਤੀਮੈ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਸੋਈ ਸੁਰ ਤਾਨੇਹੈ॥ ਗੁਰਸਿੱਖ ਸੰਧਿਮਿਲੇਬੀਸ ਇਕਈਸ ਈਸ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਏਕ ਹਿਯੇ ਆਨੇ ਹੈ ॥੩੪॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡਕੋ ਨਿਵਾਸ ਜਾਨ ਮਾਨਸ ਅਉਤਾਰ ਧਾਰੰ ਦਰਸ ਦਿਖਾਏ ਹੈਂ ॥ ਜਾਕੇ ਓਅੰਕਾਰ ਕੇ ਅਕਾਰਹੈਂ ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰ ਸ੍ਰੀਮੁਖਸਬਦ ਗੁਰਸਿੱਖਨ ਸੁਨਾਏ ਹੈਂ ॥ ਜਗਜ ਭੋਗ ਨਈਵੇਦ ਜਗਤ ਭਗਤ ਜਾਹਿ ਅਸਨ ਬਸਨ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖਨ ਲਡਾਏ ਹੈਂ ॥ ਨਿਗਮ ਸੇਖਾਦਿਕਕਥਤ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਕਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖਨ ਲਖਾਏ ਹੈਂ ॥੧॥ ੩੫॥ ਨ੍ਰਿਗੁਨ ਸਗੁਨ ਕੈ ਅਲਖ ਅਬਿਗਤਿ ਰੂਪ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਹੈਂ॥ ਸਰਗੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਰਸਕੇ ਧਿਆਨ ਰੂਪ ਅਕਲ ਅਕਾਲ ਗੁਰੂ ਸਿੱਖਨ ਦਿਖਾਏ ਹੈਂ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਬਦ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਸਬਦ ਬੇਦੀਗੁਰੁ ਸਿੱਖਨ ਸੁਨਾਏ ਹੈਂ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖ ਮਧੁਕਰ ਗਤਿ ਲਪਟਾਏ ਹੈਂ ॥ ੨॥੩੬॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਬੇਲ ਹੁਇ ਚੰਬੇਲੀ ਗਤਿ ਮੂਲ ਸਾਖਾ ਪਤ੍ਰ ਕਰ ਬਿਬਿਧ ਬਿਥਾਰ ਹੈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖ ਪਹੁਪ ਸੁਬਾਸ ਨਿਜ ਰੂਪ ਤਾਂਮੈਂ ਪ੍ਰਗਟਹੈ ਇਕਰਤ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਉਧਾਰਹੈ ॥ ਤਿਲ ਮਿਲ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸਕੋਨਿਵਾਸ ਕਰ ਆਸ਼ਾ ਖੋਇ ਹੋਇਹੈ ਫੁਲੇਲ ਮਹਹਾਕਾਰ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਮਾਰਗ ਮੈਂ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਰੀਤਿ ਸੰਸਾਰੀ ਹੁਇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਪਰਉਪਕਾਰ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ੩੭ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਬਿਰਖ
ਬਿਥਾਰ ਧਾਰ ਮੂਲ ਕੰਧ ਸਾਖਾ ਪਤ੍ਰ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ॥
ਤਾ ਮੈਂ ਨਿਜ ਰੂਪ ਗੁਰ ਸਿਖ ਫਲ ਕੈ ਪ੍ਰਗਾਸ ਬਾਸਨ ਸੁਬਾਸ
ਅਉ ਸ੍ਵਾਦ ਉਪਕਾਰ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਜ
ਰਸਿਕ ਹੁਇ ਚਾਖੇ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਉਧਾਰ ਹੈ ॥
ਗੁਰਮੁਖ ਮਾਰਗ ਮਹਾਤਮ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤ ਨਮੋ
ਨਮੋ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ॥੪॥ ੩੮॥ ਬਰਨ ਬਰਨ ਬਹੁ ਬਰਨ ਗੋ
ਬੰਸ ਜੈਸੇ ਏਕ ਹੀ ਬਰਨ ਦੁਹੇ ਦੂਧ ਜਗ ਜਾਨੀਐ ॥
ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫਲ ਫੂਲ ਕੈ ਬਨਾਸਪਤੀ ਏਕੈ ਰੂਪ ਅਗਨ
ਸਰਬ ਮੈ ਮਾਨੀਐ ॥ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਪਾਨ ਚੂਨਾ ਅਉ
ਸੁਪਾਰੀ ਕਥਾ ਆਪਾ ਖੋਇ ਮਿਲਤ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਠਾਨੀਐ ॥ ਲੋਗਨ
ਮੈ ਲੋਗਾਚਾਰ ਗੁਰਮੁਖ ਏਕੰਕਾਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਉਨਮਨ ਉਨਮਾ
ਨੀਐ ॥੫॥੩੯॥ ਸੀਤਲ ਸਲਲ ਬਹੁ ਬਰਨ ਬਨਾਸਪਤੀ ਚੰਦਨ
ਸੁਬਾਸ ਏਕੈ ਚੰਦਨ ਬਖਾਨੀਐ ॥ ਪਰਬਤ ਵਿਖੇ ਉਤਪਤ
ਹੁਇ ਅਸਟ ਧਾਤ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਏਕੈ ਕੰਚਨ ਕੈ ਜਾਨੀਐ ॥
ਨਿਸ ਅੰਧਕਾਰ ਤਾਰਾ ਮੰਡਲ ਚਮਤਕਾਰ ਦਿਨ ਦਿਨ ਕਰ
ਜੋਤ ਏਕੈ ਪ੍ਰਵਾਨੀਐ ॥ ਲੋਗਨ ਮੈ ਲੋਗਾਚਾਰ ਗੁਰਮੁਖ ਏਕੰ-
ਕਾਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਉਨਮਨ ਉਨਮਾਨੀਐ ॥ ੬ ॥ ੪੦ ॥
ਜੈਸੇ ਕੁਲ ਬਧੂ ਗੁਰ ਜਨਮੈ ਪ੍ਰਘਟ ਪਟ ਸਿਹਜਾ ਸੰਜੋਗ
ਸਮੈ ਅੰਤਰ ਨਾ ਪੀਅ ਸੈ ॥ ਜੈਸੇ ਮਨਿ ਅਛਤ ਕਰੰਬ ਹੀ
ਸਹਿਤ ਅਹਿ ਬੋਲਤ ਨਾ ਸੂਧੇ ਬਿਲ ਪੈਸਤ ਹੁਇ ਜੀਅ ਸੈ ॥

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਅਛਤ ਨ ਬੋਲੈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸੈ ਪਾਛੈ ਕੈ ਦੈ
ਸਰਬਸ ਮੋਹ ਸੁਤ ਤੀਅ ਸੈ॥ ਲੋਗਨ ਮੈ ਲੋਗਾਚਾਰ ਗੁਰਮੁਖ
ਏਕੰਕਾਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਉਨਮਨ ਮਨਹੀਅ ਮੈ॥੭॥੪੧॥
ਜੋਗ ਵਿਖੈ ਭੋਗ ਅਰੁ ਭੋਗ ਵਿਖੈ ਜੋਗ ਜਤ ਗੁਰਮੁਖ ਪੰਥ
ਜੋਗ ਭੋਗ ਸੈ ਅਤੀਤ ਹੈ ॥ ਗਿਆਨ ਬਿਖੈ ਧਿਆਨ ਅਰ
ਧਿਆਨ ਵਿਖੈ ਵੈਧੈ ਗਿਆਨ ਗੁਰਮਤ ਗਤ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ
ਕੈ ਅਜੀਤ ਹੈਂ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਭਗਤ ਅਰ ਭਗਤ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਅਲਖ
ਭਗਤ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰਮੁਖ ਰੀਤ ਹੈ॥ ਨ੍ਰਿਗੁਨ ਸ੍ਰਗੁਨ ਬਿਖੈ ਬਿਸਮ
ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਰਿਦੈ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਪਾਰ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੈ॥
੮॥੪੨॥ ਕਿਰਤ ਕਟਾਛ ਦਿਬ ਦੇਹ ਦਿੱਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਹੁਇ
ਦਿਬ ਜੋਤਿ ਕੋ ਧਯਾਨ ਦਿਬ ਦਿਸ੍ਵਾਤ ਹੈ॥ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ
ਟੇਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਗੁਰਮਤ ਅਨਹਦ ਗੰਮ ਉਨਮਨੀ ਕੇ
ਮਤਾਤ ਹੈ॥ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਕਰਨੀ ਕੈ ਉਪਜਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ
ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਨਿਜ ਕ੍ਰਾਤ ਕੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਦਲ ਸੰਪਟ ਮਧੁਪ ਗਤ ਸਹਜ ਸਮਾਧ ਮਧ ਪਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਸਾਂਤ
ਕੈ॥੯॥੪੩॥ ਸੂਆ ਗਹਿ ਨਲਨੀ ਕਉ ਉਲਟ ਗਹਾਵੈ
ਆਪ ਹਾਥ ਸੈ ਛਡਾਏ ਛਾਡੈ ਪਰ ਬਸ ਆਵਈ॥ ਤੈਸੇ ਬਾਰ-
ਬਾਰ ਟੇਰ ਟੇਰ ਕਹੈ ਪਠੇ ਪਠੋ ਆਪਨੋ ਹੀ ਨਾਉ ਸੀਖ
ਆਪਹੀ ਪੜ੍ਹਾਵਈ॥ ਰਘੁਬੰਸੀ ਰਾਮਨਾਮ ਗਾਲ ਜਮ ਛੀਸੁ
ਭਾਖਾ ਸੰਗਤ ਸੁਭਾਇ ਗਤ ਬੁੱਧ ਪ੍ਰਗਟਾਵਈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ
ਚਰਨ ਸਰਨ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਿਲੇ ਆਪਾ ਆਪ ਚੀਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
ਪਾਵਈ॥੧੦॥੪੪॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਿ ਦਰਸ ਦਰਸ ਮਹਿ

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਅਦਰਸ ਗੁਰ ਧਯਾਨ ਹੈ ॥ ਸਬਦ ਮਹਿ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਮਹਿ ਸਬਦ ਧੁਨ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਅਗਮਿਤਿ ਗੁਰ ਗਯਾਨ ਹੈ ॥ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਕਰਨੀ ਕੈ ਪ੍ਰਗਟਤ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਗੁਰਮਤਿ ਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਨਿਰਬਾਨ ਹੈ॥ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਬੀਸਕੋ ਬਰਤਮਾਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਇਕਈਸਮੋ ਨਿਧਾਨ ਹੈ ॥ ੧੧॥ ੪੫॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਭਏ ਸਹਜ ਸਿੰਘਾਸਣ ਕੈ ਨਿਹਚਲ ਰਾਜ ਹੈ ॥ ਸਤ ਐ ਸੰਤੋਖ ਦਯਾ ਧਰਮ ਅਰਥ ਮੇਲ ਪੰਚ ਪਰਵਾਨ ਕੀਏ ਗੁਰਮਤ ਸਾਜ ਹੈ ॥ ਸਕਲ ਪਦਾਰਥ ਅਉ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਸੁਬਾਸ ਕੋਟ ਛਬਿ ਛਾਜ ਹੈ ॥ ਰਾਜਨੀਤ ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਜਾ ਕੇ ਸੁਖੈਨ ਸੁਖ ਪੂਰਨ ਮਨੋਰਥ ਸਫਲ ਕਾਜ ਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ੪੬ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹੁਇ ਇਕਤ੍ਰ ਗੰਮਿਤਾ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਸੁਧ ਪਾਈ ਹੈ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧ ਅਗਮ ਅਗਾਧ ਕਥਾ ਅੰਤਰ ਦਿਸੰਤਰ ਨਿਰੰਤਰੀ ਜਤਾਈ ਹੈ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਗਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਸੋਹੰ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੈ॥ ਦਰਪਨ ਦਰਸ ਅਉ ਜੰਤ੍ਰ ਧੁਨਿ ਜੰਤ੍ਰੀ ਬਿਧ ਓਤ ਪੋਤ ਸੂਤ ਏਕੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਿਟਾਈ ਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ੪੭ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹੁਇ ਇਕਤ੍ਰ ਤ੍ਰਨ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਗਤਿ ਅਲਖ ਲਖਾਈ ਹੈ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਕਰਮ ਮਨ ਬਚਨ ਕੈ ਬਚਨ ਕਰਮ ਮਨ ਉਨਮਨੀ ਛਾਈ ਹੈ ॥ ਗਯਾਨੀ ਧਯਾਨੀ ਕਰਨੀ ਜਿਉ ਗੁਰ ਮਹੁਆ ਕਮਾਦ

ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਭਾਠੀ ਕੈ ਚੁਆਈ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਸਹਿਜ ਸਮਾਈ ਹੈ॥ ੧੪ ॥ ੪੮ ॥ ਬਿਬਿਧ ਬਿਰਖ ਬਲੀ ਫਲ ਫੂਲ ਮੂਲ ਸਾਖਾ ਰਚਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ॥ ਬਰਨ ਬਰਨ ਫਲ ਬਹੁਬਿਧ ਸ੍ਵਾਦ ਬਾਸ ਬਰਨ ਬਰਨ ਫੂਲ ਬਾਸਨਾ ਬਿਥਾਰ ਹੈ ॥ ਬਰਨ ਬਰਨ ਮੂਲ ਬਰਨ ਬਰਨ ਸਾਖਾ ਬਰਨ ਬਰੰਨ ਪਤ੍ਰ ਸੁਗਨ ਆਚਾਰ ਹੈ ॥ ਬਿਬਿਧ ਬਨਾਸਪਤਿ ਅੰਤਰ ਅਗਨ ਜੈਸੇ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੈ ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰ ਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ੪੯॥ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨ ਸਾਧ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਸੁਧ ਪਾਈ ਹੈ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੇਵਕ ਹੁਇ ਗੁਰਮੁਖ ਨਿਹਕਾਮ ਕਰਨੀ ਕਮਾਈ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਕਰਨੀ ਸੁ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਸਹਜ ਸਮਾਈ ਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ੫੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਧਯਾਨ ਲਿਵ ਏਕੰਕਾਰ ਕੈ ਅਕਾਰ ਅਨਕ ਪਕਾਰ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਲਿਵ ਨਿਰੰਕਾਰ ਓਅੰਕਾਰ ਬਿਬਿਧ ਬਿਥਾਰ ਹੈ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਹੁਇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਆਚਾਰ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਪਰਮਦ ਭੁਤ ਗਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ॥੧੭॥੫੧॥ ਗੁਰਮੁਖ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ ਅੰਗ ਅੰਗ ਬਿਸਮ ਸਬੰਗਮੇ

ਸਮਾਏਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਕੈ ਮਗਨ ਰਸਨਾ ਬਕਤਭਈ ਕਹਿਤ ਨ ਆਏ ਹੈ॥ਜਗਮਗਪ੍ਰੇਮਜੋਤਿ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜਮੈਂ ਲੋਚਨਚਕਿਤ ਭਏ ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਏਹੈ॥ ਰਾਗ ਨਾਦਬਾਦਿ ਬਿਸਮਾਦ ਪ੍ਰੇਮ ਧੁਨਿ ਸੁਨ ਸ੍ਰਵਨਸੁਰਤਿ ਬਿਲੈ ਬਿਲੈ ਬਿਲਾਏ ਹੈ॥੧੮॥੫੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਪਦ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਟਾਏਹੈ॥ ਲੋਚਨ ਮੈਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਰਸ ਰਸਗੰਧਿ ਸੰਧਿਸ੍ਰਵਨਸਬਦਸੁਰਤ ਗੰਧਰਸ ਪਾਏ ਹੈ॥ ਰਸਨਾਮੈਂ ਰਸਗੰਧ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਮੇਲ ਨਾਸਬਾਸਰਸ ਸ੍ਰੁਤਿਸਬਦਲਖਾਏਹੈ॥ਰੋਮਰੋਮਰਸਨਾ ਸ੍ਰਵਨ ਦ੍ਰਿਗਨਾਸਾ ਕੋਟਿ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨਮੈਂ ਜਤਾਏ ਹੈ ॥੧੯॥੫੩॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਆਪ ਆਪਨ ਹੀ ਆਪ ਸਾਜ ਆਪ ਨਰਹਿਓ ਹੈ ਨਾਉ ਆਪ ਹੀ ਬੀਚਾਰ ਕੈ॥ ਆਦਿਗੁਰ ਦੁਤੀਆਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮਕੈ ਕਹਾਇਓ ਗੁਰਮੁਖਿਰਚਨਾਆਕਾਰ ਓਅੰਕਾਰ ਕੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਭੇਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੀਲਾ ਧਾਰੀਅਨਿਕ ਅਉਤਾਰਕੈ॥ ਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦ ਅਉ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਏਕ ਮੇਕ ਓਤ ਪੋਤਿ ਸੂਤ੍ਰ ਗਤਿਅੰਬਰ ਉਚਾਰ ਕੈ॥ ੨੦॥ ੫੪॥ ਜੈਸੇ ਬੀਜ ਬੋਏ ਹੋਤ ਬਿਰਖ ਬਿਥਾਰਗੁਰੁ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਕਾਰ ਏਕੰਕਾਰਹੈ॥ ਜੈਸੇਏਕ ਬਿਰਖ ਮੈਂ ਹੋਤਹੈਂ ਅਨੇਕਫਲਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿੱਖ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਕਾਰ ਹੈ॥ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਗੁਰੁ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਗੁਰੁ ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ਹੈ॥ ਗਜਾਨ ਧਜਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਥਾਨ ਸਾਵਧਾਨ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪਸੰਗ ਪ੍ਰੇਮ

ਭਗਤਿ ਉਧਾਰ ਹੈ ॥ ੨੧ ॥ ੫੫ ॥ ਫਲ ਮੂਲ ਮੂਲ ਫਲ ਮੂਲ ਫਲ ਫਲ ਮੂਲ ਆਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਅਰ ਅੰਤਕੈ ਅਨੰਤ ਹੈ ॥ ਪਿਤ ਸੁਤ ਸੁਤ ਪਿਤ ਸੁਤ ਪਿਤ ਪਿਤ ਸੁਤ ਉਤਪਤਿ ਗਤਿ ਅਤਿ ਗੁਰਮੁਖ ਮੰਤ ਹੈ ॥ ਪਥਿਕ ਬਸੇਰਾ ਕੋ ਨਿਬੇਰਾ ਜਿਉਨਿਵਸਬੈਠ ਇਤਉਤਵਾਰਪਾਰ ਸਰਿਤਾ ਸਿਧੰਤਹੈ॥ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿਸਿਮਰਤ ਸਿੱਖ ਸੰਤਹੈ॥ ੨੨ ॥ ੫੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਪੰਥ ਗਹੇਸਮਪੁਰਪੰਥ ਮੇਟੇ ਗੁਰਸਿੱਖ ਸੰਗਪੰਚਦੂਤਸੰਗ ਤਜਾਗੇ ਹੈ॥ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੁਰੁ ਕਰਮ ਭਰਮ ਖੋਏ ਦਰਸ ਅਕਾਲ ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਭੈ ਭਾਗੇ ਹੈ॥ ਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸਵੇਸਬੱਜਰਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿਮੂਰਛਤ ਮਨਜਾਗੇ ਹੈ॥ਕਿੰਚਤਕਟਾਛਜ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪਾਏ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰੁ ਗਯਾਨ ਲਿਵਲਾਗੇ ਹੈ ॥੨੩ ॥੫੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਸੁਖ ਚਾਹਤ ਸਕਲਪੰਥ ਸਗਲ ਦਰਸ ਗੁਰੁ ਦਰਸ ਅਧੀਨਹੈ॥ਸੁਰਸੁਰ ਸਰਿ ਗੁਰੁ ਚਰਨ ਸਰਨ ਚਹੁ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਬਦ ਲਿਵਲੀਨਹੈ॥ਸਰਬਗਿਆਨ ਗੁਰ ਗਯਾਨ ਅਵਗਾਹਨ ਮੈਂ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੁਕ੍ਰਿਪਾਜਲਮੀਨਹੈ॥ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਮੈਂ ਭੋਗੀਭੋਗਭੁਗਤਿ ਮੈਂ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਪਦ ਕੁਲਅਕੁਲੀਨ ਹੈ ॥ ੨੪ ॥ ੫੮ ॥ ਉਲਟ ਪਵਨ ਮਨ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਗਤਿ ਸੁਖਮਨਾ ਸੰਗਮ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮ ਸਥਾਨ ਹੈ ॥ ਸਾਗਰ ਸਲਿਲਗਹਿ ਗਗਨ ਘਟਾ ਘਮੰਡ ਉਨਮਨ ਮਗਨਲਗਨ ਗੁਰੁ ਗਯਾਨ ਹੈ ॥ਜੋਤਿ ਮੈ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪਦਾਮਿਨੀਚਮਤਕਾਰ

ਗਰਜਤ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਨੀਸਾਨ ਹੈ ॥ ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਬਰਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਸੇਵਕ ਸਕਲ ਫਲ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਹੈ ॥ ੨੫॥੫੯ ॥ ਲੋਗਨ ਮੈਂ ਲੋਗਾਚਾਰ ਬੇਦਨ ਮੈ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ਲੋਕ ਬੇਦ ਬੀਸ ਇਕ ਈਸ ਗੁਰਗਿਆਨ ਹੈ॥ ਜੋਗ ਮੈ ਨ ਜੋਗਭੋਗ ਭੋਗ ਮੈ ਨ ਖਾਨ ਪਾਨ ਜੋਗ ਭੋਗਾ- ਤੀਤ ਉਨਮਨ ਉਨਮਾਨ ਹੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਸਬਦਸੁਰਤ ਗਿਆਨਗਿਆਨ ਧਿਆਨਲੱਖਪ੍ਰੇਮਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਹੈ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਸ੍ਰਮ ਸਾਧਨਾ ਧਿਆਤਮ ਕ੍ਰਮ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਸਰਬੋਤਮ ਨਿਧਾਨ ਹੈ॥੨੬॥੬੦॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਲਿਵ ਧਾਵਤ ਬਰਜ ਰਾਖੈ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਮਨ ਉਨਮਨ ਲੀਨ ਹੈ ॥ ਸਾਗਰ ਲਹਰਗਤਿਆਤਮ ਤਰੰਗ ਰੰਗ ਪਰਮਦ ਭੂਤ ਪਰਮਾਰਥ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਨਿਰਮੋਲਕ ਤਨ ਧਨ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਲਿਵਲੀਨ ਹੈ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਲਿਵ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਸੋਹੈ ਹੰਸੋ ਏਕ ਮੇਕ ਆਪਾ ਆਪ ਚੀਨ ਹੈ॥੨੭॥੬੧॥ਸਬਦਸੁਰਤ ਅਵਗਾਹਨ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ਸਬਦਸੁਰਤਗੁਰਗਿਆਨਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਸਮਦ੍ਰਿਸਟਿਬੋਦਿਬ ਜੋਤਸਬਦ ਸੁਰਤ ਲਿਵ ਅਨ ਭੈ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਮ ਪਦ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸਹੈ॥ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਲਿਵ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਰਸਿਕ ਹੋਇ ਸਬਦਸੁਰਤ ਲਿਵ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ ॥ ੨੮॥ ੬੨॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਲਿਵ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਾਸ ਜਲ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੈ॥ ਸਬਦ

ਸੁਰਤਲਿਵਗੁਰਸਿਖਸੰਧਮਿਲੇ ਜੋਤ੍ਰ ਧੁਨਿ ਜੋਤ੍ਰੀ ਉਨਮਨ
ਉਨਮਾਨ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ ਤਨ
ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਗਤਿ ਗੰਮਤਾ ਗਿਆਨ ਹੈ॥ਏਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਮੇਕ
ਬ੍ਰਹਮਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਸ੍ਰੋਤ ਸਰਿਤਾ ਸਮੁੰਦਰ ਆਤਮ ਸਮਾਨ
ਹੈ ॥ ੨੯ ॥ ੬੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ
ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਹੈ ॥ ਅੰਤਰ ਧਯਾਨ
ਦਿਬਜੋਤਕੈ ਉਦੋਤ ਭਯੋ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਰੂਪ ਘਟ ਅੰਤਰ
ਦਿਖਾਏ ਹੈ॥ਪਰਮਨਿਧਾਨਗੁਰਗਯਾਨਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸਭਯੋ ਗੰਮਿਤਾ
ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਗਤਿ ਜਤਨ ਜਤਾਏ ਹੈ ॥ ਆਤਮਤਰੰਗ ਪ੍ਰੇਮਰਸ
ਮਧ ਪਾਨ ਮਤ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਏ ਹੈ ॥
੩੦॥੬੪॥ ਬਿਨੁਰਸ ਰਸਨਾ ਬਕਤ ਹੀ ਬਹਤਬਾਤੇ ਪ੍ਰੇਮ
ਰਸ ਬਸ ਭਏ ਮੋਨਿ ਬ੍ਰਤ ਲੀਨ ਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਿਧਾਨ ਪਾਨਕ ਮਦੋਨ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਦ੍ਰਿਗ ਦੁਤੀਆ ਨ
ਚੀਨਹੈ॥ਪ੍ਰੇਮਨੇਮ ਸਹਜ ਸਮਾਧ ਅਨਹਦ ਲਿਵ ਦੁਤੀਆ
ਸਬਦਸ੍ਰਵਨੰਤਰ ਨ ਕੀਨ ਹੈ ॥ ਬਿਸਮਬਿਦੇਹ ਜਗ ਜੀਵਨ
ਮੁਕਤ ਭਏ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਅਉ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਗੰਮਿਤਾ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈ
॥ ੩੧ ॥ ੬੫ ॥ ਸਕਲ ਸੁਗੰਧਤਾ ਮਿਲਤ ਅਰਗਜਾ ਹੋਤ
ਕੋਟਿ ਅਰਗਜਾ ਮਿਲ ਬਿਸਮ ਸੁਬਾਸਹੈ॥ਸਕਲ ਅਨੂਪ ਰੂਪ
ਕਮਲ ਬਿਖੇਂ ਸਮਾਤ ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਤ ਕੋਟਿ ਕਮਲਾ ਪ੍ਰਗਾਸ
ਹੈ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਿਲ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਭਏ ਕੌਟਿਕ
ਨਿਧਾਨ ਹੁਇ ਚਕਿਤ ਬਿਲਾਸ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ
ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਗੁਰਸਿਖ ਮਧੁਕਰ ਅਨਭੈ ਅਭਯਾਸ

ਹੈ॥ ੩੨ ॥ ੬੬ ॥ ਰਤਨ ਪਾਰਖ ਮਿਲ ਰਤਨ ਪਰੀਖਾ ਹੋਤ ਗੁਰਮੁਖ ਹਾਟ ਸਾਟ ਰਚਨ ਬਿਉਹਾਰ ਹੈ ॥ ਮਾਨਕ ਹੀਰਾ ਅਮੋਲ ਮਨ ਮੁਕਤਾਹਲ ਕੈ ਗਾਹਕ ਗਾਹਕ ਲਾਭ ਲਭਤ ਅਪਾਰ ਹੈ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਅਵਗਾਹਨ ਬਿਸਾਹਨ ਕੈ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਗੁਰ ਦ੍ਵਾਰ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲ ਸੰਗਮ ਸਮਾਗਮ ਕੈ ਮਾਇਆ ਮੈਂ ਉਦਾਸਭਵ ਤਰਤ ਸੰਸਾਰ ਹੈ॥੩੩ ॥ ੬੭ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਤ ਹੁਇ ਨਿਜ ਘਰ ਸਹਜ ਸਮਾਧ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਤ ਹੁਇ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੇ ਜਗ ਮਗ ਜੋਤਿ ਜਾਗੀ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸੁ ਲੁਭਤ ਹੁਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗੀ ਹੈ॥ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਤ ਹੁਇ ਮਾਇਆ ਮੈਂ ਉਦਾਸ ਬਾਸ ਬਿਰਲੋ ਬੈਰਾਗੀ ਹੈ ॥ ੩੪ ॥ ੬੮ ॥ ਜੈਸੇ ਨਾਉ ਬੂਡਤਸੇ ਜੋਈ ਬਚੈ ਸੋਈ ਭਲੋ ਬੂਡਗਏਪਾਛੇਪਛ-ਤਾਯੋ ਰਹਿਜਾਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਘਰ ਲਾਗੈ ਆਗ ਜੋਈਬਚੈਸੋਈ ਭਲੋ ਜਰ ਬੁਝੇ ਪਾਛੈ ਕਛੁ ਬਸੁ ਨ ਬਸਾਤ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਚੋਰ ਲਾਗੇ ਜਾਗੇ ਜੋਈ ਰਹੇ ਸੋਈ ਭਲੋ ਸੋਇ ਗਏ ਰੀਤੇ ਘਰ ਦੇਖੇ ਉਠ ਪ੍ਰਾਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਅੰਤ ਕਾਲ ਗੁਰੁ ਚਰਨ ਸਰਨ ਆਵੈ ਪਾਵੈਮੋਖ ਪਦਵੀ ਨਤਰ ਬਿਲਲਾਤ ਹੈ॥੩੫॥੬੯॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਏਕ ਘਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕੈ ਸਤੀ ਹੋਇ ਧੰਨਜ ਧੰਨ ਕਹਿਤਹੈ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰਜੀ॥ ਅੰਤਕਾਲ ਏਕ ਘਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕੈ ਜੋਧਾ ਜੂਝੇ ਇਤ ਉਤ ਜਤ ਕਤ ਹੋਤ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਜੀ॥

4470 . 23.6.67.

ਅੰਤ ਕਾਲ ਏਕ ਘਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕੈ ਚੋਰ ਮਰੈ ਫਾਸੀ ਕੈ ਸੂਰੀ
ਚਢਾਏ ਜਗ ਮੈਂ ਧਿਕਾਰ ਜੀ॥ ਤੈਸੇ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿਕੈ
ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿਸੁਭਾਵ ਗਤਿ ਮਾਨਸਔਤਾਰਜੀ॥੩੬
॥੭੦॥ਆਦਿ ਕੈ ਅਨਾਦਿ ਅਰੁ ਅੰਤ ਕੈ ਅਨੰਤ ਅਤਿ ਪਾਰ
ਕੈ ਅਪਾਰ ਨ ਅਥਾਹ ਥਾਹ ਪਾਈ ਹੈ॥ ਮਿਤਿਕੈ ਅਮਿਤਅਰੁ
ਸੰਖ ਕੈ ਅਸੰਖ ਪੁਨ ਲੇਖ ਕੈ ਅਲੇਖ ਨਹੀ ਤੋਲ ਕੈ ਤੁਲਾਈ
ਹੈ॥ਅਰਧ ਉਰਧ ਪਰਜੰਤ ਕੈ ਅਪਾਰ ਜੰਤ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ
ਨਮੋਲਕ ਮੁਲਾਈ ਹੈ॥ਪਰਮਦਭੁਤ ਅਸਚਰਜ ਬਿਸਮਅਤਿ
ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਬਡਾਈ ਹੈ॥ ੩੭॥ ੭੧॥
ਚਰਨ ਸਰਨਗੁਰੁ ਤੀਰਥਪੁਰਬ ਕੋਟਿਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸੇਵਗੁਰ
ਚਰਨ ਸਰਨ ਹੈ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੁਰੁ ਕਾਮਨਾ ਸਫਲ ਫਲ
ਰਿੱਧਿ ਸਿੱਧਿ ਨਿਧਿ ਅਵਤਾਰ ਅਮਰਨਹੈ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ
ਗੁਰੁ ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਕਰ ਤਾਰਨ
ਤਰਨ ਹੈ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੁਰੁ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧ ਬੋਧਹਰਨ
ਭਰਨ ਗਤਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਹੈ॥ ੩੮ ॥੭੨॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖ
ਏਕ ਮੇਕ ਰੋਮ ਮਹਿਮਾ ਅਨੰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁਗੁ_ ਮਹਿਮਾ
ਨਿਧਾਨ ਹੈ॥ ਗੁਰਸਿੱਖ ਏਕ ਮੇਕ ਬੋਲ ਕੋ ਨ ਤੋਲ ਮੋਲ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੁ ਸਬਦ ਅਗਮਿਤ ਗਜਾਨ ਧਜਾਨ ਹੈ॥ ਗੁਰੁਸਿੱਖ ਏਕ
ਮੇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਾਰੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ਕਟਾਛਜਕ੍ਰਿਪਾ ਕੋ ਨ
ਪਰਮਾਨ ਹੈ॥ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖ ਏਕ ਮੇਕ ਪਲ ਸੰਗ ਰੰਗ ਰਸ
ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਬਾਨ ਹੈ॥ ੩੯॥ ੭੩ ॥
ਬ੍ਰਨ ਬਰਨ ਬਹੁਬਰਨਘਟਾ ਘਮੰਡ ਬਸੁੰਧਾ ਬਿਰਾਜਮਾਨ

ਬਰਖਾ ਅਨੰਦਕੈ ॥ਬਰਨਬਰਨ ਹਇਫੂਲਤ ਬਨਾਸਪਤੀ
ਬਰਨ ਬਰਨ ਫਲ ਫੂਲ ਮੂਲ ਕੰਦਕੈ ॥ ਬਰਨ ਬਰਨ ਖਗ
ਬਿਬਿਧ ਭਾਖਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕੁਸਮ ਸੁਗੰਧ ਪਉਨ ਗਉਨਸੀਤ
ਮੰਦ ਕੈ॥ਰਵਨ ਗਵਨ ਜਲਥਲ ਤ੍ਰਿਨ ਸੋਭਾ ਨਿਧਿ ਸਫਲ
ਹੁਇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਕੈ ॥ ੪੦ ॥ ੭੪ ॥ ਚੀਟੀ ਕੇ
ਉਦਰ ਬਿਖੇ ਹਸਤੀ ਸਮਾਇ ਕੈਸੇ ਅਤੁਲ ਪਹਾਰ ਭਾਰ
ਭਿੰਗੀ ਨ ਉਠਾਵਈ ॥ ਮੱਛਰ ਕੇ ਡੰਗ ਨ ਮਰਤਹੈ ਬਾਸਕ
ਨਾਗ ਮਕਰੀ ਨ ਚੀਤੇ ਜੀਤੇ ਸਰਨ ਪੁਜਾਵਈ ॥ ਤਮਚਰ
ਉਡਤ ਨ ਪਹੁਚੈ ਆਕਾਸ ਬਾਸ ਮੂਸਾ ਪਉਨ ਪੈਰਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ
ਪਾਰ ਪਾਵਈ ॥ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧ ਬੋਧ
ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਗਰ ਜਿਉਂ ਬੂੰਦ ਹੁਇ ਸਮਾਵਈ ॥੪੧॥੭੫॥
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਵਗਾਹਨ ਕੈ ਸਾਧਸੰਗਆਤਮ ਤਰੰਗਰੰਗ
ਸਾਗਰ ਲਹਰ ਹੈ॥ਅਗਮਅਥਾਹ ਆਹਿ ਅਪਰਅਪਾਰ ਅਤਿ
ਰਤਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਗਹਰਹੈ॥ ਹੰਸ ਮਰ ਜੀਵਾਗੁਨ
ਗਾਹਕ ਚਾਹਤ ਸੰਤਨਿਸਦਿਨ ਘਟਿਕਾ ਮਹੂਰਤ ਪਹਿਰਹੈ॥
ਸ੍ਵਾਂਤਿਬੂੰਦ ਬਰਖਾ ਜਿਉ ਗਗਨਘਟਾਘਮੰਡਹੋਤਮੁਕਤਾਹਲ
ਅਉ ਨਰ ਨਰ ਹਰ ਹੈ ॥੪੨॥ ੭੬॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ
ਜੋਤਿਕੋ ਉਦੋਤਭਯੋ ਤ੍ਰਿਭਵਨਔਤ੍ਰਿਕਾਲਸਭ ਅੰਤਰ ਵਿਖਾਏ
ਹੈ॥ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਕਥ ਕਥਾ
ਬਿਨੋਦ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਹੈ ॥ ਸਬਦ ਸਰਤਿ ਲਿਵ ਨਿਝਰ
ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਿਕ ਹੁਇ ਅਪਿ ਅਪੀਆਏ ਹੈ ॥
ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਲਿਵਸੋਹੰਸੋਅਜੱਪਾ ਜਾਪ ਸਹਿਜ ਸਮਾਧਿਸੁਖ

ਸਾਗਰ ਸਮਾਏ ਹੈ ॥ ੪੩ ॥ ੭੭ ॥ ਆਧਿ ਕੈ ਬਿਆਧਿ ਕੈ
ਉਪਾਧਿਕੈ ਤ੍ਰਿਦੋਖ ਹੁਤੇ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਗੁਰ ਬੈਦ ਪੈਲੇਆਏ
ਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਟਾਛ ਪੇਖ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮੇਟੇ ਜੋਨਿ ਜਮਭੈ
ਨਿਵਾਰੇ ਅਭੈ ਪਦਪਾਏਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲਮਕਰੰਦ ਜਲੇਪਨ
ਕੈ ਦੀਖਜਾ ਸੀਖਜਾ ਸੰਜਮ ਕੈ ਅਉਖਧਿ ਖਵਾਏ ਹੈ॥ਕਰਮ
ਭਰਮ ਖੋਏ ਧਾਵਤ ਬਰਜ ਰਾਖੇ ਨਿਹਚਲਮਤੀਸੁਖ ਸਹਜ
ਸਮਾਏ ਹੈ ॥ ੪੪ ॥ ੭੮ ॥ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਵੇਸ ਭਏ ਨ੍ਰਿਭੈ ਹੁਇ
ਪਾਰਗ੍ਰਾਮੀ ਬੋਹਿਥ ਸਮੀਪ ਬੂਡ ਮਰਤ ਅਭਾਗੇਹੈ॥ਚੰਦਨ
ਸਮੀਪ ਦੁਰਗੰਧ ਸੋ ਸੁਗੰਧ ਹੋਇ ਦੁਰੰਤਰ ਤਰ ਗੰਧਮਾਰੁਤ
ਨ ਲਾਗੇ ਹੈ ॥ ਸਿਹਜਾ ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ ਨਾਰ ਭਰਤਾਰ ਹਤ
ਪੁਰਖ ਬਿਦੇਸ ਕੁਲ ਦੀਪਕ ਨ ਜਾਗੇ ਹੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਿਧਾਨਸਿਮਰਨ ਗਜਾਨ ਧਜਾਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਪਲ
ਅਨੁਰਾਗੇ ਹੈ ॥੪੫॥੭੯॥ ਚਰਨ ਕਮਲਕੋਮਹਾਤਮਅਗਾਧ
ਬੋਧਅਤਿ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮਹੈ॥ਕੋਮਲਕੋਮਲਤਾ
ਅਉ ਸੀਤਲ ਸੀਤਲਤਾਕੈ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸਤਾਸ ਦੁਤੀਆ ਨ
ਸਮਹੈ॥ਸਹਜਸਮਾਧਿ ਨਿਜ ਆਸਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਸ੍ਵਾਦਬਿਸ-
ਮਾਦ ਰਸ ਗੰਮਜਤਾ ਅਗਮਹੈ॥ ਰੂਪਕੈ ਅਨੂਪਰੂਪ ਮਨਮਨ
ਸਾਬ ਕਥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮਹੈ ॥੪੬॥
॥੮੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਰਸਨ ਸਬਦ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਅਬਿਗਤਿ
ਗਤਿ ਨੇਤਿਨੇਤਿ ਨਮੋ ਨਮਹੈ॥ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਅਰੁ ਸਬਦ
ਗਿਆਨ ਲਿਵ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਠਟਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ਨ੍ਰਿਗੁਨ
ਸਰਗੁਨ ਕੁਸਮਾਦਲੀ ਸੁਗੰਧ ਸੰਧਿ ਏਕ ਅਉ ਅਨੇਕਰੂਪ

ਰੰਮਿਤਾ ਅਗਮ ਹੈ॥ ਪਰਮਦ ਭੁਤ ਅਸਚਰਜੇ ਅਸਚਰਜਮੈ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਲੱਖ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਹੈ ॥੪੭॥ ੯੧॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁਦਰਸਧਯਾਨ ਗਯਾਨ ਅੰਜਨਕੈ ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਤਾ ਨਿਵਾਰੀ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ ਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸ ਪਰਵੇਸ ਆਦਿ ਕਉ ਅਦੇਸ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਮੇਟਰੰਮਿਤਾ ਅਗਮਹੈ॥ ਚਰਨ ਸਰਨਗਹੇ ਧਾਵਤ ਬਰਜ ਰਾਖੇ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਥਕਤਸਫਲ ਜਨਮਹੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰੇਮਨੇਮ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਹਕਰਮ ਕਰਮ ਹੈ ॥੪੮ ॥ ੯੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਅਲਖ ਅਭੇਵਗਤਿ ਸਾਵਧਾਨ ਸਾਧਸੰਗ ਸਿਮਰਨਮਾਤ੍ਰਕੈ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਰੀਤ ਪਾਰਸ ਮਨੂਰਕਰ ਬਾਸਮੈ ਸੁਬਾਸ ਦੇ ਕੁਪਾਤ੍ਰਹਿ ਸੁ ਪਾਤ੍ਰ ਕੈ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰ ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੀਨੇ ਪਾਰਸਮਨੂਰ ਬਾਸਬਾਸੇ ਦ੍ਰੁਮ ਜਾਤ੍ਰਕੈ॥ ਸਰਿਤਾਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜੀਅ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲ ਦੀਜੈ ਮੋਹਿ ਕੰਠ ਛੇਦ ਗਾਤ੍ਰ ਕੈ ॥ ੪੯॥ ੯੩ ॥ ਬੀਸਕੈ ਬਰਤਮਾਨ ਭਏ ਨ ਸੁਬਾਸ ਬਾਸ ਹੇਮਨ ਭਏ ਮਨੂਰ ਲੋਕ ਬੇਦ ਗਿਯਾਨ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਪੰਥਇਕ ਈਸਕੇ ਬਰਤਮਾਨ ਚੰਦਨਸੁਬਾਸਬਾਸ ਬਾਸੇ ਮੈ ਆਨ ਹੈ ॥ ਕੰਚਨ ਮਨੂਰ ਹੋਇ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਭੇਟ ਪਾਰਸ ਮਨੂਰ ਕਰੈ ਅਉਰ ਠਉਰ ਮਾਨਹੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਗਤ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇਗੁਰ ਸਿਖ ਜਾਨ ਹੈ ॥੫੦॥੯੪॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੁਰ ਭਈ ਨਿਹ- ਚਲ ਮਤਿ ਮਨ ਉਨਮਨ ਲਿਵ ਸਹਜ ਸਮਾਏਹੈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਗੁਰੁਸਬਦ ਸੁਰਤਿਮਿਲ ਪਰਮਦ ਭੁਤਪ੍ਰੇਮਨੇਮਉਪ-

ਜਾਏਹੈ॥ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਰੰਗ ਹੁਇਤੰਬੋਲਰਸਪਾਰਸੁ
ਪਰਸਧਾਤੁਕੰਚਨ ਦਿਖਾਏਹੈ ॥ ਚੰਦਨਸੁਗੰਧ ਸੰਧ ਬਾਸਨਾ
ਸੁਬਾਸ ਤਾਸ ਅਕਥਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਕਹਿਤ ਨ ਆਏਹੈ॥੫੧॥
੯੫ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪੂਰਨ ਹੁਇ ਅਕਥ
ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਕਹਿਤ ਨ ਆਏ ਹੈ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਆਨ
ਸਿਮਰਨਬਿਸਿਮਰਨਕੈਬਿਸਮਬਿਦੇਹਬਿਸਮਾਦ ਬਿਸਮਾਏ
ਹੈ ॥ਆਦਿ ਪ੍ਰਮਾਦਿ ਅਰੁਅੰਤਕੈ ਅਨੰਤਭਏਥਾਹਕੈ ਅਥਾਹ
ਨ ਅਪਾਰ ਪਾਰ ਪਾਏਹੈ ॥ਗੁਰਸਿੱਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਬੀਸ ਇਕ
ਈਸ ਈਸ ਸੋਹੰ ਸੋਈ ਦੀਪਕਸੈਦੀਪਕ ਜਗਾਏ ਹੈ ॥੫੨॥
੯੬॥ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਚਲ ਜਾਇ ਸਿਖ ਤਾ ਚਰਨ
ਸਰਨਜਗਤ ਚਲਆਵਈ॥ਸਤਿਗੁਰ ਆਗਿਆ ਸਤਿਸਤਿ
ਕਰਮਾਨੈਸਿਖਆਗਿਆਤਾਹਿਸਕਲਸੰਸਾਰਹਿ ਹਿਤਾਵਈ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਇ ਪ੍ਰਾਨ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਸਿਖਸਰਬ ਨਿਧਾਨ
ਅਗ੍ਰਭਾਗਲਿਵਲਾਵਈ॥ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਹਿਰਦੇ
ਪ੍ਰਵੇਸ ਜਾਹਿਤਾਕੀਸੀਖ ਸੁਨਤ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵਈ ॥੫੩॥
੯੭॥ ਗੁਰ ਸਿਖਸਾਧਸੰਗ ਰੰਗ ਮੈ ਰੰਗੀਲੇ ਭਏ ਬਾਰਨੀ
ਬਿਰੰਧ ਗੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲੇ ਗੰਗ ਹੈ ॥ ਸੁਰਸਰੀਸੰਜਮ ਹੁਇ
ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਲਿਵ ਸਾਗ੍ਰ ਅਥਾਹ ਸਤਿਗੁਰਸੰਗਸੰਗਹੈ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਨਿਹਚਲ ਚਿਤਦਰਸਨਸੋਭਾ ਨਿਧ
ਲਹਰ ਤਰੰਗ ਹੈ॥ਅਨਹਦ ਸਬਦਕੈ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ
ਗਿਆਨ ਅੰਸਹੰਸ ਗਤਿ ਸੁਮਤਿ ਸ੍ਰੰਗ ਹੈ॥੫੪॥੯੮॥ਗੁਰ-
ਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਹੋਇਦੁਬਿਧਾਭਰਮ ਖੋਇ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗਹੇ

'ਨਿਜਘਰ ਆਏ ਹੈ॥ਦਰਸ ਦਰਸ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪ੍ਰਗਾਸ
ਭਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਟਾਛ ਕੇ ਅਮਰ ਪਦਪਾਏਹੈ॥ਸਬਦਸੁਰਤ
ਅਨਹਦ ਨਿਝਰ ਝਰਨ ਸਿਮਰਨਮੰਤ੍ਰਲਿਵ ਉਨਮਨ ਛਾਏ
ਹੈ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹੁਇ ਇਕਤ੍ਰ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ
ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਉਪਜਾਏ ਹੈ॥੫੫॥੮੯॥ ਗੁਰਮੁਖ ਆਪਾ
ਖੋਇ ਜੀਵਨਮੁਕਤਗਤਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹਗੇਹ ਸਮਤ ਸੁਭਾਉ
ਹੈ॥ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਮ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਰੁ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਸੰਪਤ
ਬਿਪਤ ਚਿੰਤਾ ਚਾਉ ਹੈ॥ ਬਨਗ੍ਰਿਹ ਜੋਗਭੋਗਲੋਗ ਬੇਦਗਜਾਨ
ਧਜਾਨਦੁਖਸੁਖਸਹਜਾਨੰਦਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਭਾਉਹੈ॥ ਲੋਸਟਕਨਕ
ਬਿਖਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਗਨਜਲ ਸਹਜਸਮਾਧਿ ਉਨਮਨਅਨਰਾਉ
ਹੈ॥੫੬॥੯੦॥ਸਫਲਜਨਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਇ ਜਨਮ ਜੀਤਯੋ
ਚਰਨਸਫਲਗੁਰਮਾਰਗਰਵਨਕੈ॥ਲੋਚਨਸਫਲ ਗੁਰਦਰਸਾ
ਬਿਲੋਕਨਕੇਮਸਤਕਸਫਲਰਜਪਦਗਵਨਕੈ।ਹਸਤਸਫਲਨ
ਮੋਸਤਿਕਗੁਰਬਾਣੀਲਿਖੇਸੁਰਤਸਫਲਗੁਰਸਬਦਸ੍ਰਵਨਕੇ ॥
ਸੰਗਤਿ ਸਫਲ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਿਸੰਗਮ ਕੈਪ੍ਰੇਮਨੇਮ ਰੀਮਿਤਾ
ਤ੍ਰਿਕਾਲਤ੍ਰਿਭਵਨਕੈ॥੫੭॥੯੧॥ ਚਰਨਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ
ਲੁਭਿਤਹੁਇਸਹਜ ਸਮਾਧਸੁਖਸੰਪਟ ਸਮਾਨੇਹੈ॥ਭੈਜਲਭਯਾ-
ਨਕ ਲਹਿਰਨਾ ਬਿਯਾਪਸਕੈ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰ ਏਕਟੇਕਠਹਿ
ਰਾਨੇਹੈ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿਬਰਜ ਬਿਸਰਜਤ ਪ੍ਰੇਮਨੇਮ
ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਉਰਆਨੇਹੈ॥ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਗ ਜੀਵਨ
ਜੀਵਨਮੂਲ ਆਪਾ ਖੋਇ ਹੋਇਅਪਰੰਪਰ ਪਰਾਨੇਹੈ ॥੫੮॥
੯੨ ॥ ਸਰਿਤਾ ਸਰੋਵਰ ਸਲਿਲ ਮਿਲ ਏਕ ਭਏ ਏਕ ਮੈਂ

ਅਨੇਕ ੋਤ ਕੈਸੇ ਨਿਰਵਾਰੋਜੀ ॥ ਪਾਨਚੂਨਾ ਕਾਥਾ ਸੁਪਾਰੀ
ਖਾਏ ਸੁਰੰਗ ਭਏ ਬਹੁਰ ਨ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਬਿਸਥਾਰੋ ਜੀ ॥
ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਹੋਤ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕਧਾਤਕਨਿਕ ਸੈਂ ਅਨਿਕ
ਨ ਹੋਤ ਗੋਤਾ ਚਾਰੋ ਜੀ ॥ ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸਕੈ ਸੁਬਾਸਨਾ ਬਨਾ-
ਸਪਤੀ ਭਗਤਜਗਤ ਪਤਿਬਿਸਮਬਿਚਾਰੋ ਜੀ ॥੫੯॥੬੩॥
ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਮਿਲ ਸੁਰੰਗਿ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸਾਧਸੰਗ
ਰੰਗ ਮੈਂ ਰੰਗੀਲੇਹੈਂ॥ਖਾਂਡਘ੍ਰਿਤ ਚੂਨਜਲਮਿਲੇਂ ਬਿੰਜਨਾਦਿ
ਸ੍ਵਾਦ ਪ੍ਰੇਮਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤਮੈਂ ਰਸਿਕਰਸੀਲੇਹੈਂ ॥ ਸਕਲ ਸੁਗੰਧ
ਸਨਬੰਧਅਰਗਜਾਹੋਏ ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਬਾਸਨਾਬਸੀਲੇਹੈਂ
॥ਪਾਰਸਪਰਸ ਜੈਸੇ ਕਨਕ ਅਨਿਕਧਾਤਦਿਬਦੇਹਮਨ ਉਨ
ਮਨਉਨਮੀਨੇਹੈਂ ॥੬੦॥੬੪॥ ਪਵਨ ਗਵਨ ਜੈਸੇ ਗੁਡੀਆ
ਉਡਤ ਰਹੈ ਪਵਨ ਰਹਤ ਗੁੱਡੀ ਉੱਡ ਨ ਸਕਤ ਹੈ॥ ਡੋਰੀ
ਕੀ ਮਰੋਰ ਜੈਸੇ ਲਟੂਆ ਫਿਰਤਰਹੈ ਤਾਉਹਾਉ ਮਿਟੈ ਗਿਰ
ਪਰੇ ਹੁਇ ਥਕਤ ਹੈ॥ ਕੰਚਨ ਅਸੁੱਧਜਿਉ ਕੁਠਾਰੀ ਠਹਰਾਤ
ਨਾਹੀਂ ਸੁੱਧ ਭਏ ਨਿਹਚਲ ਛਬਿ ਕੈ ਛਕਤ ਹੈ ॥ ਦੁਰਮਤਿ
ਦੁਬਿਧਾ ਭ੍ਰਮਤ ਹੈ ਚਤੁਰਕੁੰਟ ਗੁਰਮਤਿ ਏਕ ਟੇਕ ਮੋਨ ਨ
ਬਕਤ ਹੈ ॥੬੧॥ ੬੫ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨਪਾਨ
ਪੂਰਨ ਹੁਇ ਪਰਮਦ ਭੂਤ ਗਤਿ ਅਤਮ ਤਰੰਗ ਹੈ ॥ ਦਿਤ
ਤੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਬਿਸਰਜਤ ਉਤਤੇ ਬਿਸਮ ਅਸਚ-
ਰਜ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੈ ॥ ਦੇਖੈਸੋ ਦਿਖਾਵੈ ਕੈਸੇ ਸੁਨੈ ਕੋ ਸੁਨਾਵੈ ਕੈਸੇ
ਚਾਖੈ ਸੋ ਬਤਾਵੈ ਕੈਸੇ ਰਾਗ ਰਸ ਰੰਗ ਹੈ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ
ਬਿਨੋਦ ਅੰਗ ਅੰਗ ਥਕਤਹੁਇਹੇਰਤਹਿਰਾਨੀਬ੍ਰਿੰਦ ਸਾਗਰ

ਸੂੰਬੰਗ ਹੈ॥ ੬੨ ॥ ੯੬ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਗੰਗ ਮਿਲ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਸਾਗਰਮਿਲੇਗਜਾਨ ਧਜਾਨ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਲਿਵਲੀਨ ਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਮਧੁਕਰਗਤਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚਕੋਰ ਗੁਰੁ ਧਜਾਨ ਰਸ ਭੀਨ ਹੈ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਾਹਲ ਅਹਾਰ ਹੰਸਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮਾਰਥ ਬਿਮਲ ਜਲਮੀਨਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਟਾਛਜ ਅਮਰਾਪਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਮਲ ਕਲਪਤਰੁ ਕਾਮ ਧੇਨਾ ਧੀਨਹੈ॥੬੩॥੯੭॥ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੇ ਬਿਥਾਰ ਕੀ ਅਪਾਰ ਕਥਾ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡਕੋ ਨਾਯਕ ਕੈਸੇ ਜਾਨੀਐ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰ ਅਉ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰ ਹੈ ਸੂਖਮ ਸਥੂਲ ਮੂਲ ਕੈਸੇ ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਅਦ੍ਰਿਸ੍ਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮੈਂ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਲਖਲਖਜੇ ਨ ਜਾਇ ਕੈਸੇ ਉਰ ਆਨੀਐ॥ ਸੱਤਿ ਰੂਪ ਰੂਪ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗਜਾਨ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰ-ਬਾਤਮ ਕੈ ਮਾਨੀਐ॥੬੪॥੯੮॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਮਈ ਪੂਰਨਕ੍ਰਿਪਾਕੈ ਪਰ ਪੂਰਨਕੈ ਜਾਨੀਐ॥ਦਰਸ ਧਿਆਨੁ ਲਿਵ ਏਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਏਕੈ ਉਰ ਆਨੀਐ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਅਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲ ਪੇਖਤਾ ਬਕਤਾ ਸ੍ਰੋਤਾਏਕੈਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਸੂਖਮਸਥਲ ਮੂਲ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨਟ ਨਟ ਵਟ ਸਿਮਰਨ ਮੰਤ੍ਰ ਮਨ ਮਾਨੀਐ ॥੬੫॥੯੯॥ ਨਹੀਂ ਦਦਸਾਰ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾਮਾਂ ਪਰ ਪਿਤਾਮਾ ਸੱਜਨ ਕੁਟੰਬ ਸੁਤ ਬਾਂਧਵ ਨ ਭ੍ਰਾਤਾ ਹੈ॥ ਨਹੀਂ ਨਨਸਾਰ ਮਾਤਾਪਰਮਾਤਾ ਬਿਰਧ ਪ੍ਰਮਾਤਾਮਾਮੂ ਮਾਮੀ ਮਾਸੀ ਔ ਮੌਸਾ ਬਿਬਧ ਬਿਖਜਾਤਾਹੈ॥ਨਹੀਂ ਸਸੁਰਾਰ ਸਾਸਸਸੁਰਾ

ਸਾਰੋ ਅਉ ਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਿਰਤੀ ਸੁਮੈਂ ਜਾਚਕ ਨ ਦਾਤਾ ਹੈ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਧਨ ਧਾਮ ਕਹੂੰ ਮੈਂ ਨ ਦੇਖਯੋ ਜੈਸਾ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੋ ਨਾਤਾ ਹੈ ॥ ੯੬ ॥ ੧੦੦ ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾਪ੍ਰਿਤਿ ਪਾਲਤ ਅਨੇਕ ਸੁਤ ਅਨਿਕ ਸੁਤਨ ਪੈ ਨ ਤੈਸੇ ਹੁਇਆਵਈ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਤਪਿਤਾ ਚਿਤ ਚਾਹਤ ਹੈ ਸੁਤਨ ਕਉ ਤੈਸੇ ਨ ਸੁਤਨ ਚਿਤ ਚਾਹ ਉਪਜਾਵਈ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਤਪਿਤਾ ਸੁਤ ਸੁਖਦੁਖ ਸੋਗਾਨੰਦ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮੈਂ ਨ ਤੈਸੇ ਸੁਤ ਠਹਿ-ਰਾਵਈ ॥ ਜੈਸੇ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਸਿੱਖਨ ਲਡਾਵੈ ਗੁਰੁ ਤੈਸੇ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖਨ ਹਤਾਵਈ ॥ ੯੭ ॥ ੧੦੧॥ ਜੈਸੇ ਕੱਛਪ ਧਰ ਧਿਆਨ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰੈ ਤੈਸੇ ਮਾਤਪਿਤਾਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤਨ ਨ ਲਗਾਵਈ॥ ਜੈਸੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਕੂੰਜ ਪਰਪੱਕ ਕਰੇ ਤੈਸੇ ਸੋ ਸਿਮਰਨ ਸੁਤ ਪੈ ਨ ਬਨ ਆਵਈ॥ ਜੈਸੇ ਗਊ ਬਛਰਾ ਕਉ ਦੁਗਧ ਪੀਆਇ ਪੇਖੈ ਤੈਸੇ ਬਛਰਾ ਨ ਗਊ ਪ੍ਰੀਤਹਿਤ ਲਾਵਈ॥ ਤੈਸੇ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਸਿਮਰਨ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੈਸੇ ਕੈਸੇ ਸਿਖ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਠਹਿਰਾਵਈ ॥ ੯੮ ॥੧੦੨॥ ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾਕੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸਰਵਨ ਕੀਨੀ ਸਿੱਖ ਬਿਰਲੋ ਈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਠਹਿਰਾਵਈ॥ ਜੈਸੇ ਲਛਮਨ ਰਘੁਪਤਿ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਮੈ ਕੋਟਿ ਮੱਧੇ ਕਾਹੂੰ ਗੁਰਭਾਈ ਬਨ ਆਵਈ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਬਰਨ ਬਰਨ ਸਰਬੰਗ ਰੰਗ ਬਿਰਲੋ ਬਿਬੇਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਮਾਵਈ॥ ਗੁਰਸਿੱਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਬੀਸ ਇਕਈਸ ਈਸ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਕਾਹੂੰ ਅਲਖ ਲਖਾਵਈ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੩ ॥ ਲੋਚਨ ਧਿਆਨ ਸਮ ਲੋਸਟ ਕਨਿਕ ਤਾਕੇ

ਸ੍ਰਵਨ ਉਸਤਤ ਨਿੰਦਾ ਸਮਸਰ ਜਾਨੀਐ ॥ ਨਾਸਕਾ ਸੁਗੰਧ
ਬਿਨਗੰਧਸਮਤੁਲਤਾਕੈਰਿਦੈਮਿਤ੍ਰਸੱਤ੍ਰਸਮਸਰਉਨਮਾਨੀਐ
॥ਰਸਨ ਸੁਆਦ ਬਿਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਾਨ ਤਾਕੈ ਕਰ ਸਪਰਸ
ਜਲ ਅਗਮ ਸਮਾਨੀਆ॥ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮਸਰ ਬਗ੍ਯਾਪੈ ਨ ਹਰਖ
ਸੋਗ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗ੍ਯਾਨੀਐ ॥੭੦॥
੧੦੪ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗਹੇ ਨਿਜ ਘਰ ਮੈਂ ਨਿਵਾਸ ਆਸਾ
ਮਨਸਾ ਥਕਤ ਅਨਤ ਨ ਧਾਵਈ ॥ ਦਰਸਨ ਮਾਤ੍ਰ ਆਨ
ਧ੍ਯਾਨ ਸੈ ਰਹਤ ਹੋਇ ਸਿਮਰਨਆਨ ਸਿਮਰਨ ਬਿਸਰਾ-
ਵਈ॥ਸਰਬ ਸੁਰਤ ਮੋਨ ਬ੍ਰਤ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਪ੍ਰੇਮ ਰਸ
ਅਕਥ ਕਥਾਨ ਕਹਿਆਵਈ॥ ਕਿੰਰਤ ਕਟਾਛਕ੍ਰਿਪਾਪਰਮ
ਨਿਧਾਨ ਦਾਨਪਰਮਦਭੁਤਗਤਿ ਅਤਿ ਬਿਸਮਾਵਈ॥੭੧॥
੧੦੫॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਆਪਾ ਖੋਇ ਗੁਰਦਾਸਹੋਇ ਬਰਤੈ
ਬਰਤਮਾਨ ਗੁਰਉਪਦੇਸ ਕੈ॥ ਹੋਨਹਾਰ ਹੋਇ ਜੋਈ ਜੋਈ
ਸੋਈ ਸੋਈ ਭਲੋ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ਗ੍ਯਾਨ ਧ੍ਯਾਨ ਪਰਵੇਸਕੈ॥
ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਚਾਇਪ੍ਰੇਮਰਸਰਸਕ
ਹੁਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਵੇਸਕੈ ॥ ਸਤਿ ਰੂਪ ਸਤਿ ਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ
ਗ੍ਯਾਨ ਧ੍ਯਾਨ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਮਈ ਆਦਿ ਕਉਅਦੇਸਕੈ॥
੭੨ ॥ ੧੦੬ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਆਪਾ ਖੋਇ ਗੁਰਦਾਸਹੋਇ
ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਰਤ ਮੋਹਦ੍ਰੋਹਕੀ॥ਸ੍ਰਵਨਉਸਤਤਿ
ਨਿੰਦਾ ਸਮ ਤੁਲਸੁਰਤ ਲਿਵ ਲਚਨ ਧ੍ਯਾਨ ਲਿਵ ਕੰਚਨ
ਔ ਲੋਹ ਕੀ ॥ ਨਾਸਕਾ ਸੁਗੰਧ ਬਿਰਗੰਧਿ ਸਮਸਰ ਤਾਂਕੈ
ਜਿਹਬਾ ਸਮਾਨ ਬਿਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਬੋਹਕੀ॥ਕਰਚਰਕਰਮ

ਅਕਰਮ ਅਪਥਪਥ ਕਿਰਤਿ ਬਿਰਤੀ ਸਮ ਉਕਤੀਨਦ੍ਵੈਹ
ਕੀ॥੭੩॥੧੦੭ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਆਪਾ ਖੋਇ ਗੁਰਦਾਸ
ਹੋਇ ਸਰਬਮੈਂ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਕਰਮਾਨੀਐ॥ ਕਾਸਟਅਗਨਿ
ਮਾਲਾ ਸੂਤ੍ਰ ਗੋਰਸ ਗੋਬੰਸ ਏਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਕੋ ਬਿਬੇਕ
ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਵਨ ਮੁਖ ਨਾਸਕਾ ਅਨੇਕ ਸੋਤ੍ਰ
ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈਮਨਮੈਂਚਉਰਠਾਨੀਐ॥ਗੁਰਸਿੱਖਸੰਧਿਮਿਲੈ
ਸੋਹੰਸੋਈਓਤਿਪੋਤਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਤਜੋਤੀਸਰੂਪ ਜਾਨੀਐ
॥੭੪॥੧੦੮॥ਗਾਂਡਾ ਮੈਂਮਿਠਾਸ ਤਾਸ ਛਿਲਕਾ ਨ ਲੀਓ
ਜਾਇਦਾਰਮ ਅਉਦਾਖ ਬਿਖੈਬੀਜ ਗਹਿ ਡਾਰੀਐ॥ ਆਂਬ
ਖਿਰਨੀ ਛੁਹਾਰ ਮਾਂਝਗੁਠਲੀਕਠੋਰਖਰਬੂਜਾ ਅਉ ਕਲੀਦਾ
ਸ ਜਲ ਵਿਕਾਰੀਐ॥ਮਧੁਮਖੀਮੈਂਮਲੀਨ ਸਮੇਪਾਇ ਸਫਲ
ਹੋਇ ਰਸਬਸਿ ਭਏ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿਵਾਰੀਐ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਮੈਂ ਸਬਦਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨਪਾਨ ਗੁਰ ਸਿਖਸਾਧਸੰਗਿ
ਜਨਮ ਸਵਾਰੀਐ॥੭੫॥੧੦੯॥ ਸਲਿਲਮੈਂਧਰਨਿਧਰਨਿ
ਸਲਿਲ ਜੈਸੇ ਕੂਪਅਨਰੂਪਕੈ ਬਿਮਲਜਲ ਛਾਏਹੈਂ॥ਤਾਹੀਂ
ਜਲਮਾਟੀ ਕੈ ਬਨਾਈ ਘਟਿਕਾਅਨੇਕ ਏਕੈ ਜਲਘਟਘਟ
ਘਟਕਾਸਮਾਏਹੈਂ॥ਜਾਹੀ ਜਾਹੀਘਟਿਕਾਮੈਂਦ੍ਰਿਸਟਿਕੈਦੇਖਿ-
ਯਤ ਪੇਖਿਯਤ ਆਪਾਆਪ ਆਨ ਨ ਦਿਖਾਏਹੈਂ॥ ਪੂਰਨ
ਬ੍ਰਹਮਗੁਰੁਏਕੰਕਾਰਕੈ ਆਕਾਰਬ੍ਰਹਮਬਿਬੇਕਏਕਏਕਠਹਿ-
ਰਾਏਹੈਂ॥੭੬॥੧੧੦॥ ਚਰਨਸਰਨ ਗੁਰੁ ਏਕ ਪੈਡਾਜਾਇ
ਚਲਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋਟਿ ਪੈਡਾ ਆਗੈ ਹੁਇ ਲੇਤ ਹੈ॥ ਏਕ
ਬਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਮਰਨ ਮਾਤ੍ਰ ਸਿਮਰਨਤਾਹਿਬਾਰਿ-

ਬਾਰ ਗੁਰੁ ਹੇਤ ਹੈ ॥ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇਕਉਡੀਅਗ੍ਰ
ਭਾਗ ਰਾਖੈ ਤਾਹਿ ਗੁਰੁ ਸਰਬਨਿਧਾਨਦਾਨ ਦੇਤਹੈ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਦਯਾਨਿਧਿ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮੋ
ਨਮੋ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਹੈ ॥ ੭੭ ॥ ੧੧੧ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਉਨਮਨ ਉਨਮਤ
ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ ॥ ਆਤਮ ਤਰੰਗ ਬਹੁ ਰੰਗਅੰਗਅੰਗ
ਛਬਿ ਅਨਿਕਅਨੂਪਰੂਪ ਉਪਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ਸ੍ਵਾਦਬਿਸਮਾਦ
ਬਹੁਬਿਬਿਧਸੁਰਤ ਸਰਬ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਬਹੁ ਬਾਸਨੀ
ਸੁਬਾਸਹੈ॥ਪਰਮਦਭੁਤ ਬ੍ਰਹਮਾਸਨ ਸਿੰਘਾਸਨਮੈ ਸੋਭਾਸਭ
ਮੰਡਲ ਅਖੰਡਲ ਬਿਲਾਸ ਹੈ ॥੭੮ ॥ ੧੧੨ ॥ ਬਜਬਾਵੰਤੇ
ਜੰਤੇ ਜੈਸੇ ਬੈਦ ਉਪਚਾਰ ਕਰੈਬਿਜਬਾਬਿਰਤਾਂਤ ਸੁਨ ਹਰੈ
ਦੁਖਰੋਗ ਕਉ॥ਜੈਸੇ ਮਾਤਾਪਿਤਾ ਹਿਤਚਿਤ ਕੈ ਮਿਲਤ ਸੁਤੈ
ਖਾਨਪਾਨ ਪੋਖਤੋਖ ਹਰਤਹੈ ਸੋਗਕਉ॥ਬਿਰਹਨੀ ਬਨਿਤਾ
ਕਉ ਜੈਸੇਭਰਤਾਰਮਿਲੈਪ੍ਰੇਮ ਰਸਕੈ ਹਰਤ ਬਿਰਹਬਿਓਗ
ਕਉ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਬਬੇਕੀ ਜਨ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਹੇਤ ਮਿਲਤ
ਸਲਿਲ ਗਤਿ ਸਹਜਿ ਸੰਜੋਗ ਕਉ ॥ ੭੯ ॥ ੧੧੩ ॥
ਬਜਬਾ ਵੰਤੇ ਬੈਦ ਰੂਪ ਜਾਚਿਕ ਦਾਤਾਰ ਗਤਿ ਗਹਕੈ
ਬਿਧਾਪਾਰੀਹੋਇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਕਉ ॥ ਨਾਰਭਰਤਾਰ
ਬਿਧ ਮਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰਤਾਈਰੂਪਸੁਜਨਕੁਟੰਬ ਸਖਾਭਾਇਭਾਇ
ਸੁਤ ਕਉ ॥ ਲੋਗਨ ਮੈ ਲੋਗਾਚਾਰ ਬੇਦ ਕੈ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ
ਗਯਾਨ ਗੁਰ ਏਕੰਕਾਰ ਅਵਧੂਤ ਅਵਧੂਤ ਕਉ॥ ਬਿਰਲੌ
ਬਿਬੇਕੀ ਜਨ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਹੇਤ ਮਿਲਤ ਸਲਿਲ ਗਤਿ

ਸਥੰਗ ਤ ਕਉ ॥ ੯੦॥ ੧੧੪ ॥ ਦਰਸਨ ਧਯਾਨ ਦਿਬ ਦੇਹ ਕੈ ਬਿਦੇਹ ਭਏ ਦ੍ਰਿਗ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬਿਖੈ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭੀਨ ਹੈ ॥ ਅਧਯਾਤਮ ਕਰਮ ਕਰ ਆਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸ ਸਰਬਾਤਮ ਲਿਉ ਲੀਨ ਹੈ॥ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਪਰਵਾਨ ਹੋਇ ਨਿਧਾਨ ਪਾਏ ਪਰਮਾਰਥ ਸਬਦਾਰਥ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈ ॥ ਤਤੈ ਮਿਲੇ ਤਤ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਕੈ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਸ ਭਏ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮੀਨ ਹੈ ॥ ੯੧ ॥ ੧੧੫ ॥ ਅਧਯਾਤਮ ਕਰਮ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਪਰਮਪਦ ਤਤ ਮਿਲ ਤਤਹਿ ਪਰਮ ਤਤ ਵਾਸੀ ਹੈ ॥ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਜੰਤ੍ਰ ਧੁਨ ਰਾਗ ਨਾਦ ਅਨਭੈ ਅਭਯਾਸੀ ਹੈ ॥ ਦਰਸ ਧਯਾਨ ਉਨਮਾਨ ਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਅਬਗਤਿ ਗਤਿ ਅਤਿ ਅਲਖ ਬਿਲਾਸੀ ਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਟਾਛਜ ਦਿਬਜ ਦੇਹ ਕੈ ਬਿਦੇਹ ਭਏ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕੋਊ ਬਿਰਲੋ ਉਦਾਸੀ ਹੈ॥੯੨॥੧੧੬॥ ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਜਾਗਤ ਨ ਦੇਖਿਯਤ ਤਾਰਕਾ ਮੰਡਲ ਪਰਭਾਤ ਨ ਦਿਖਾਈਐ॥ ਤਰੁਵਰ ਛਾਯਾ ਲਘ ਦੀਰਘ ਚਪਲ ਬਲ ਤੀਰਥ ਪੁਰਬ ਜਾਤ੍ਰਾ ਥਿਰਨ ਰਹਾਈਐ॥ ਨਦੀ ਨਾਵ ਕੋ ਸੰਜੋਗ ਲੋਗ ਬਹੁਰਯੋ ਨ ਮਿਲੈ ਗੰਧਰਬ ਨਗਰ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਲਾਈਐ ॥ ਤੈਸੇ ਮਾਯਾ ਮੋਹ ਧੋਹ ਕੁਟੰਬ ਸਨੇਹ ਦੇਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈਐ॥੯੩॥ ੧੧੭॥ ਨੈਹਰ ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਯਾ ਲਾਡਲੀ ਕੈ ਮਾਨਿਯਤ ਬਯਾਹੇ ਸਸੁਰਾਰ ਜਾਇ ਗੁਨਨ ਕੈ ਮਾਨੀਐ॥ ਬਨਜ ਬਿਉਹਾਰ ਲਗ ਜਾਤ ਹੈ ਬਿਦੇਸ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਹੀਏ ਸਪੂਤ ਲਾਭ ਲਭਤ ਕੈ

ਥਾਨੀਐ॥ਜੈਸੇ ਤਉ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਸਮੇ ਖਰਦਲ ਮੈਂ ਅਕੇਲੋ ਜਾਇ ਜੀਤ ਆਵੈ ਸੋਈ ਸੂਰੋ ਸੁਭਟ ਬਖਾਨੀਐ॥ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਪਾਇ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੁਰ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਦ੍ਵਾਰ ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥੯੪॥੧੧੮॥ ਨੈਹਰ ਕੁਟੰਬ ਤਜ ਬਜਾਹੇ ਸਸੁਰਾਰ ਜਾਇ ਗਨਨ ਕੇ ਕੁਲਾ ਬਧੂ ਬਿਰਧ ਕਹਾਵਈ॥ਪੂਰਨ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਅਉ ਗੁਰੁ ਜਨ ਸੇਵਾ ਭਾਇ ਗ੍ਰਹ ਮੈਂ ਗ੍ਰਿਹੇਸਰ ਸੁ ਜਸੁ ਪ੍ਰਗਟਾਵਈ॥ਅੰਤਕਾਲਜਾਇ ਪ੍ਰਿਯ ਸੰਗ ਸਹਗਾਮਿਨੀ ਹੋਇਲਕਪਰਲੋਕਬਿਖੈਊਚਪਦ ਪਾਵਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਭੈ ਭਾਇ ਨਿਰਬਾਹਕਰੈਧਨਯ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖਜ ਆਦਿਅੰਤਠਹਰਾਵਈ॥੧੧੯॥ਜੈਸੇਨ੍ਰਿਪਧਾਮ ਭਾਮ ਏਕ ਸੈ ਅਧਿਕ ਏਕ ਨਾਇਕ ਅਨੇਕ ਰਾਜਾ ਸਬਨ ਲਡਾਵਈ॥ਜਨਮਤ ਜਾਂਕੈ ਸੁਤ ਤਾਹੀ ਕੇ ਸੁਹਾਗ ਭਾਗ ਸਕਲ ਰਾਨੀਮੈਪਟਰਾਨੀਸੋਕਹਾਵਈ॥ਅਸਨ ਬਸਨਸਿਹ- ਜਾਸਨਮੈਜੋਗੀਸਬੈਰਾਜਅਧਿਕਾਰਤਉਸਪੂਤੀ ਗ੍ਰਹਆਵਈ ॥ਗੁਰੁਸਿਖ ਸਬੈ ਗੁਰੁਚਰਨ ਸਰਨ ਲਿਵ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਨਿਜਪਦਪਾਵਈ॥੧੨੦॥ਤ੍ਰਸਮੈਤੰਦੁਲਬੋਏ ਨਿਪਜੈ ਸਹਸ੍ਰਗੁਨੋਦੇਹਧਾਰਕਰਤਹੈਪਰਉਪਕਾਰਜੀ॥ਤ੍ਰਸਮੈਤੰਦੁਲ ਨਿਰਬਿਘਨ ਲਾਗੈ ਨ ਘੁਨ ਰਾਖੇ ਰਹੈ ਚਿਰੰਕਾਰ ਹੋਤਨ ਬਿਕਾਰਜੀ॥ਤ੍ਰਸਮੈਨਿਕਸ ਹੋਇ ਭਗਨ ਮਲੀਨ ਰੂਪਸ੍ਵਾਦ ਕਰਵਾਇ ਰਾਧੇ ਰਹੈ ਨ ਸੰਸਾਰਜੀ॥ ਗੁਰੁਉਪਦੇਸਗੁਰੁਸਿਖ ਗ੍ਰਹ ਮੈ ਬੈਰਾਗੀ ਗ੍ਰਹ ਤਜ ਬਨ ਖੰਡ ਹੋਤ ਨ ਉਧਾਰ ਜੀ ॥੧੨੧॥ਹਰਦੀਐ ਚੂਨਾ ਮਿਲ ਅਰੁਨ ਬਰਨ ਜੈਸੇ ਚਤੁਰ

ਬਰਨ ਕੈ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਰੂਪਹੈ॥ਦੂਧਮੈ ਜਾਮਨੁ ਮਿਲੇ ਦਧਿ
ਕੈ ਬਖਾਨੀਯਤ ਖਾਂਡ ਘ੍ਰਿਤ ਚੂਨ ਮਿਲਬਿੰਜਨਅਨੂਪਹੈ॥
ਕੁਸਮਸੁਗੰਧਿਮਿਲਤਿਲਸੈਫੁਲੇਲਹੋਤਸਕਲ ਸੁਗੰਧਿ ਮਿਲ
ਅਰਗਜਾਧੂਪਹੈ॥ਦੋਇ ਸਿੱਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪੰਚ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਹੈ
ਦਸ ਬੀਸਤੀਸ ਮਿਲੇ ਅਬਿਗਤਿਊਪ ਹੈ॥੧੨੨॥ ਏਕਹੀ
ਗੋਰਸ ਮੈਂ ਅਨੇਕ ਰਸ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਦਹਿਓ ਮਹਿਓ ਮਾਖਨ
ਅਉ ਘ੍ਰਿਤ ਅਨੁਮਾਨੀਐ ॥ ਏਕ ਹੀ ਉਖਾਰੀ ਸੈ ਮਿਠਾਸ
ਕੋ ਨਿਵਾਸਗੁੜਖਾਂਡ ਮਿਸਰੀ ਅਉ ਕਲੀਕੰਦ ਪਹਿਚਾਨੀਐ
॥ਏਕਹੀਗੇਹੂਮੈਂ ਹੋਤ ਨਾਨਾ ਬਿੰਜਨਾਦਿ ਸ੍ਵਾਦਿ ਭੂਨੇ ਭੀਜੇ
ਪੀਸੇ ਅਉ ਉਸੇਈ ਬਿਬਿਧਾਨੀਐ॥ ਪਾਵਕਿ ਸਲਿਲ ਏਕ
ਏਕਹਿ ਗੁਨਅਨੇਕਪੰਚਕੈਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤਸੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿਜਾਨੀਐ
॥ ੧੨੩ ॥ ਖਾਂਡ ਘ੍ਰਿਤ ਚੂਨ ਜਲ ਪਾਵਕ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ
ਪੰਚ ਮਿਲ ਪ੍ਰਗਟ ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ॥ ਮ੍ਰਿਗਮਦਗੌਰਾ
ਹੋਆ ਚੰਦਨ ਕੁਸਮ ਦਲਸਕਲਸੁਗੰਧਿਕੈਅਰਗਜਾਸੁਬਾਸ
ਹੈ॥ਚਤੁਰ ਬਰਨਪਾਨ ਚੂਨਾਐਸੁਪਾਰੀ ਕਾਥਾ ਆਪਾ ਖੋਇ
ਮਿਲਤ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਤਾਸ ਹੈ॥ਤੈਸੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ
ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਐਸੋ ਸਾਵਧਾਨ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਨਿਵਾਸ ਹੈ
॥੧੨੪॥ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੈਂ ਸਾਚਖੰਡਸਤਿ-
ਗੁਰੁ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਕੋ ਨਿਵਾਸ ਹੈ॥ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਸਰਗੁਨ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪੂਜਾ ਫਲ ਫੂਲ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਬਿਸ੍ਵਾਸਹੈ ॥
ਨਿਰੰਕਾਰ ਚਾਰਪਰਮਾਰਥਪਰਮਪਦ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿਅਵ-
ਗਾਹਨ ਅਭਯਾਸਹੈ॥ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨਦਾਇਕ ਭਗਤਿ

ਭਾਇ ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ॥ ੧੨੫ ॥
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਭੂਮਿ ਚਿੱਤਚਿਤਵੰਤ
ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਉਧਾਰਹੈ ॥ ਬੱਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਹਾਟਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਮੈ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਾਭ ਰਤਨ ਬਿਉਹਾਰਹੈ॥ਸਾਧ
ਸੰਗ ਬ੍ਰਹਮਸਥਾਨ ਗੁਰਦੇਵਸੇਵਅਲਖਅਭੇਵ ਪਰਮਾਰਥ
ਅਚਾਰਹੈ॥ਸਫਲ ਸੁਖੇਤ ਹੇਤ ਬਨਤ ਅਮਿਤਲਾਭ ਸੇਵਕ
ਸਹਾਈ ਬਰਦਾਈ ਉਪਕਾਰਹੈ ॥ ੧੨੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ
ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਕਾਲ ਮੈਂਅਕਾਲਕਾਲ ਬਿਆਲ
ਬਿਖ ਮਾਰੀਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੁ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ
ਕੁਲ ਅਕੁਲੀਨ ਭਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰੀਐ॥ਗੁਰੁਮੁਖ ਸਾਧ
ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਸਹਜ ਸਮਾਧਨਿਜਆਸਨ ਕੀ
ਤਾਰੀਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਪਰਮ ਪਦੁ ਗੁਰੁ
ਮੁਖਿ ਪੰਥ ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਨਿਆਰੀ ਹੈ ॥ ੧੨੭ ॥
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਖਾ ਮਿਲਾਪ ਗਗਨ ਘਟਾ
ਘਮੰਡ ਜੁਗਤਿ ਕੈ ਜਾਨੀਐ॥ ਸਹਿਜਸਮਾਧਿਕੀਰਤਨਗੁਰ
ਸਬਦ ਕੈ ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਗਰਜਤ ਉਨਮਾਨੀਐ ॥ ਸਹਜ
ਸਮਾਧਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜੋਤੀਸਰੂਪਦਾਮਿਨੀਚਮਤਕਾਰ ਉਨ-
ਮਨ ਮਾਨੀਐ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧ ਲਿਵ ਨਿਝਰ ਅਪਾਰਧਾਰ
ਬਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੀਐ॥੧੨੮॥ ਜੈਸੇ ਤੌ
ਗੋਬੰਸ ਤ੍ਰਿਨ ਖਾਇ ਦੁਹੇ ਗੋਰਸ ਦੇ ਗੋਰਸ ਔਟਾਏਦਧਿ
ਮਾਖਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ॥ਊਖ ਮੈ ਪਯੂਖ ਤਨ ਖੰਡਖੰਡਕੈ ਪਰਏ
ਰਸਕੈਔਟਾਏਖੰਡਮਿਸਰੀਮਿਠਾਸਹੈ॥ਚੰਦਨਸੁਗੰਧਸਨਬੰਧ

ਕੇਬਨਾਸਪਤੀ ਢਾਕ ਔ ਪਲਾਸ ਜੈਸੇ ਚੰਦਨ ਸੁ ਬਾਸਹੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿਮਿਲਤ ਮੈਸਾਰੀਨਿਰੰਗਾਰੀ ਹੋਤਗੁਰਮਤਿਪਰਉਪਕਾਰ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਹੈ ॥੧੨੯॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਸੁਧਾਰਸ ਪੁਜਸ ਨ ਸਾਧ ਮੁਖ ਮਧਰ ਬਚਨ ਕਉ ॥ ਸੀਤਲ ਸੁਗੰਧਿ ਚੰਦ ਚੰਦਨ ਕੋਟਾਨ ਕੋਟ ਪੁਜਸ ਨ ਸਾਧ ਮਤਿ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾਸਚਨਕਉ॥ਕੋਟਿਨਕੋਟਾਨ ਕਾਮਧੇਨ ਐ ਕਲਪਤਰ ਪੁਜਸ ਨ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛਜ ਕੇ ਰਚਨ ਕਉ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਫਲ ਸਕਲ ਕੋਟਾਨਕੋਟਿ ਪੁਜਸ ਨ ਪਰਉਪਕਾਰਕੈ ਖਚਨ ਕਉ॥੧੩੦॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅੰਗ ਅੰਗ ਛਬਿ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਸ੍ਵਾਦ ਰਸ ਬਿੰਜਮਾਦਿਕ ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਕੋਟਿ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸ ਰਸ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਕੋਟ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦਕੈ ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਕੋਟਿ ਰਿਧ ਸਿਧਿ ਨਿਧੋ ਸੁਧਾ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਗਯਾਨਧਯਾਨਕਰਨਾਦਕੈ ॥ ਸਕਲ ਪਦਾਰਥ ਹੁਇ ਕੋਟਿਨਕੋਟਾਨਕੋਟਿਪੁਜਸਨਧਾਮ ਉਪਕਾਰ ਬਿਸਮਾਦ ਕੈ ॥ ੧੩੧ ॥ ਅਜਧਾ ਅਧੀਨ ਤਾਂਤੇ ਪਰਮ ਪਵਿਤ ਭਈ ਗਰਬ ਕੈ ਸਿੰਘ ਦੇਹ ਮਹਾਂ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ॥ ਮੋਨ ਬ੍ਰਤ ਗਹੇ ਜੈਸੇ ਊਖ ਮੈ ਪਯੂਖ ਰਸ ਬਾਂਸ ਬਕ ਪਾਨੀ ਕੈ ਸੁਗੰਧਤਾ ਨ ਸਿਤ੍ਰਹੈ॥ ਮੂਲ ਹੁਇ ਮਜੀਠ ਰੰਗ ਸੰਗ ਸੁ ਸੰਗਾਤੀ ਭਏ ਫੂਲ ਹੁਇ ਕਸੁੰਭ ਰੰਗ ਚਲ ਚਰਿਤ੍ਰਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਦਾਦਰ ਔ ਮੀਨ ਗਤਿ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਮੋਹ ਦ੍ਰੋਹਕੈ ਬਚਿਤ੍ਰ ਹੈ ॥੧੩੨॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਧਯਾਨ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨ ਪਰਨ ਭਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਆਪਾ

ਖੋਇ ਬਰਨ ਬਰਨ ਮਿਲੈ ਤੈਸੇਹੀ ਬਿਬੇਕੀ ਪਰਮਾਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸ ਹੈ ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਜੈਸੇ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕ ਧਾਤ ਚੰਦਨ ਬਨਾਸਪਤੀ ਬਾਸਨਾ ਅਵੇਸ ਹੈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਓਤਪੋਤ ਭਾਵਨੀਭ ਗਤਿਭਾਇ ਆਦਿ ਕਉ ਆਦੇਸ ਹੈ॥੧੩੩॥ ਜੈਸੇ ਕਰਪੂਰ ਮੈਂ ਉਡਨ ਕੋ ਸੁਭਾਉ ਤਾਂਤੇ ਔਰ ਬਾਸ ਨਾ ਨ ਤਾਂਕੇ ਆਗੈ ਠਹਿਰਾਵਈ॥ ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਕੈ ਸੁਬਾਸ ਨਾ ਬਨਾਸਪਤੀ ਤਾਹੀ ਤੇ ਸੁਗੰਧਤਾ ਸਕਲ ਮੈ ਸਮਾਵਈ ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਿਲਤ ਸ੍ਰਬੰਗ ਸੰਗ ਰੰਗ ਰਾਖੈ ਅਗਨਿ ਜਰਾਇ ਸਭ ਰੰਗਨ ਮਿਟਾਵਈ॥ ਜੈਸੇ ਰਵਿ ਸਸਿ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ ਸੰਜੋਗੀ ਬਿਯੋਗੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਕੈ ਦਿਖਾਵਈ॥ ੧੩੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਸਸਤ੍ਰ ਸਨਾਹ ਪੰਚਦੂਤ ਬਸ ਆਏ ਹੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਚਰਨ ਰਨੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਸਰਨ ਪੈਨ ਕਰਮ ਭਰਮ ਕਟ ਅਭੈ ਪਦ ਪਾਏ ਹੈਂ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਬਚਨ ਲੇਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਸੇਵਕ ਭੇਖ ਅਛਲ ਅਲੇਖ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਹੈਂ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਗੋਸ਼ਟ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਸੰਗਨਿ ਮ੍ਰਿਤ੍ਰਾ ਨਿਰੰਤਰੀ ਕੈ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈਂ ॥ ੧੩੫ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਮਜੀਠ ਬਸੁਧਾ ਸੈਂ ਖੋਦ ਕਾਢੀਅਤ ਅੰਬਰ ਸੁਰੰਗ ਭਏ ਸੰਗ ਨ ਤਜਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਕਸੁੰਭ ਤਜ ਮੂਲ ਫੂਲ ਆਨਿਯਤ ਜਾਨਿਅਤ ਸੰਗ ਛਾਡ ਤਾਹੀ ਤੇ ਭਜਤ ਹੈ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੁਖ ਸਲਿਲ ਸੁਭੀ ਸੁਭਾਉ ਤਾਂਤੇ ਸੀਤਤਪਤ ਮਲਅਮਲ ਸਜਤ ਹੈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਊਚ ਨੀਚ ਨੀਰ ਊਚ ਜੀਤ ਹਾਰ ਹਾਰ ਜੀਤ ਲੱਜਾ ਨ ਲਜਤ ਹੈ ॥੧੩੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਪੂਰਨ

ਬ੍ਰਹਮ ਸਰਬਾਤਮ ਕੈ ਜਾਨੀਐ॥ਸਹ ਜ ਸੁਭਾਇਰਿਦੈਭਾਵਨੀ
ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਬਿਹਸਮਿਲਨ ਸਮ ਦਰਸ ਧਿਆਨੀਐ ॥
ਨਿੰਮ੍ਰਿਤਾਨਿਵਾਸਦਾਸਦਾਸਨਦਾਸਾਨਮਤਿਮਧੁਰਬਚਨਮੁਖ
ਬੇਨਤੀਬਖਾਨੀਐ॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਧਾਨਗੁਰੁ ਆਗਯਾਕਾਰੀ
ਅਗ੍ਰਭਾਗ ਆਤਮ ਅਵੇਸ ਪਰਮਾਤਮਨਿਧਾਨੀਐ ॥੧੩੭॥
ਸਤਿਰੂਪ ਸਤਿਨਾਮਸਤਿਗੁਰੁ ਗਯਾਨਧਯਾਨਸਤਿਗੁਰਮਤਿ
ਸੁਨ ਸਤਿਕਰ ਮਾਨੀਹੈ॥ ਦਰਸਧਿਆਨ ਸਮਦਰਸੀਬ੍ਰਹਮ
ਧਿਆਨੀ ਸ਼ਬਦ ਗਿਆਨ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੈ॥ ਗੁਰੁ
ਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸਰਿਦੈਮਾਨੇਮਨਮਾਨੇਉਨਮਨ
ਉਨਮਾਨੀ ਹੈ॥ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਅਸਚਰਜੈ ਅਸਚਰਜ ਮੈਂ
ਅਦਭੁਤ ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤਿ ਠਾਨੀ ਹੈ ॥ ੧੩੮॥ ਪੂਰਨ
ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਰੂਪ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੱਤਿਨਾਮ ਹੈ ॥ ਪੂਰਨ ਜੁਗੱਤਿ ਸੱਤਿ ਸੱਤਗੁਰੁ ਸੱਤਿਰਿਦੈ
ਪੂਰਨ ਸੁਸੇਵ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮਹੈ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਜਾਪਦਾ-
ਰਬਿੰਦ ਮਧੁਕਰ ਮਨਪ੍ਰੇਮ ਰਸਪੂਰਨ ਹੁਇਕਾਮਨਿਹਕਾਮ
ਹੈ॥ ੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਗੁਰੁਪੂਰਨ ਪਰਮ ਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ
ਬਿਸਮ ਸਬਲ ਧਾਮਹੈ॥੧੩੯॥ ਦਰਸ਼ਨ ਜੋਤਿ ਕੋ ਉਦੋਤ
ਅਸਚਰਜਮ ਤਾ ਮੈਂ ਤਿਲ ਛਬਿ ਪਰਮਦ ਭੁਤ ਛਕਿ ਹੈ॥
ਦੇਖਬੇ ਕੌ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਸੁਨਬੇ ਕੌ ਸੁਰਤਿਹੈ ਕਹਿਬੇਕੌਜਿਹਵਾ
ਨ ਗਯਾਨ ਮੈਂ ਉਕਤਿਹੈ॥ ਸੋਭਾ ਕੋਟਿਸੋਭਲੋ ਭਲੁਭਿਤਹੁਇ
ਲੋਟ ਪੋਟ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਕੋਟਿ ਓਟ ਲੈ ਛਿਪਤਹੈ॥ਅੰਗ
ਅੰਗ ਪੇਖ ਮਨਮਨਸਾ ਥਕਤਭਈਨੇਤਿਨੇਤਿ ਨਮੋਨਮੋਅਤਿ

ਹੁਤੇ ਅਤਿ ਹੈ ॥੧੪੦॥ ਛਬਿਕੈ ਅਨੇਕ ਛਬਿ ਸੋਭਾਕੈ ਅਨੇਕ ਸੋਭਾ ਜੋਤਿ ਕੈ ਅਨੇਕ ਜੋਤਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮ ਹੈ ॥ ਉਸਤੁਤਿ ਉਪਮਾ ਮਹਾਤਮ ਮਹਿਮਾ ਅਨੇਕ ਏਕ ਤਿਲ ਕਥਾ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ॥ ਬੁਧਿਬਲ ਬਚਨ ਬਿਬੇਕਜਉ ਅਨੇਕ ਮਿਲੇ ਏਕ ਤਿਲ ਆਦਿ ਬਿਸਮਾਦਿਕੈ ਬਿਸਮ ਹੈ ॥ ਏਕ ਤਿਲ ਕੈ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਨਿਹ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਭਈ ਅਬਗਤਿ ਗਤਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ॥੧੪੧॥ ਦਰਸਨ ਜੋਤਿ ਕੋ ਉਦੋਤ ਅਸਚਰਜ ਮੈਂ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛਕੈ ਬਿਸਮਕੋਟਿ ਧਯਾਨਹੈ ॥ ਮੰਦ ਮੁਸਕਾਨ ਬਾਨ ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤਿ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕੈ ਬਕਤ ਕੋਟਿ ਗਯਾਨਹੈ ॥ ਏਕ ਉਪਕਾਰ ਕੇ ਬਿਥਾਰ ਕੋ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ਕੋਟਿ ਉਪਕਾਰਸਿਮਰਨ ਉਨਮਾਨਹੈ॥ ਦਇਆ ਨਿਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੁਖਨਿਧਿ ਸੋਭਾ ਨਿਧਿਮਹਿਮਾ ਨਿਧਾਨ ਗੰਮਿਤਾਂਨ ਕਾਹੂ ਆਨ ਹੈ॥ ੧੪੨ ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਆਦਿ ਬਾਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਬਿਖੈਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਅੰਤਬਿਸਮ ਅਨੰਤ ਹੈ॥ ਕੋਟਿ ਪਾਰਾਵਾਰ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨ ਅਪਾਰ ਪਾਵੈ ਥਾਹ ਕੋਟਿ ਬਕਤ ਅਥਾਹਅਪਰ ਜੰਤਮੈ॥ ਅਬਿਗਤਿਗਤਿ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਗੰਮਿਤਾ ਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਮੰਤ ਹੈ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਅਪਰੰਪਰਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵ ਐਸੇਗੁਰ ਦੇਵਸੇਵਗੁਰੁ ਸਿੱਖਸੰਤਹੈ॥ ੧੪੩॥ ਝੂਲਨਾਛੰਦ॥ ਆਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਬਿਸਮਾਦਿ ਗੁਰੁਏਨਮਹ ਪ੍ਰਗਟ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਜੋਤਿ ਰਾਖੀ॥ ਮਿਲ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਇਕ ਬਰਨਹੁਇ ਸਾਧਸੰਗ ਸਹਿਜਧੁਨਿ ਕੀਰਤਨ ਸਬਦ ਸਾਖੀ ॥ ਨਾਮ

ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਜਧਾਮ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖ ਸ੍ਰਵਨ ਧੁਨਿ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖ ਸੁਮਤਿ ਅਲਖ ਲਾਖੀ॥ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੈ ਜਾਂਹਿਲੇਤਾਂਹਿ ਅਵਗਾਹਿ ਪ੍ਰਿਯਪ੍ਰੀਤਿ ਭਾਖੀ॥੧੪੪॥ ਸਬਦ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਅਸਫੁਰਤਿ ਹੋਇ ਤੁਰਤ ਹੀ ਜੁਰਤ ਹੈ ਸਾਧਿ ਸੰਗ ਮੁਰਤਨਾਹੀ॥ਪ੍ਰੇਮਪਰਤੀਤਿਕੀਰੀਤਿਹਿਤਭੀਤ ਬਰ ਜੀਤ ਮਨ ਜਗਤ ਮਨ ਦੁਰਤ ਨਾਹੀ॥ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਹਕਰਮ ਹੋਇ ਕਰਮ ਕਰ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਹੁਇ ਝਰਤ ਨਾਹੀ ॥ ਗਯਾਨ ਗੁਰੁ ਧਯਾਨ ਉਰ ਮਾਨ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਜਗਤ ਮਹਭਗਤਮਤਿਛਰਤਨਾਹੀ॥੧੪੫॥ਕਬਿੱਤ॥ ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨ ਗਯਾਨ ਗਯਾਨ ਅਵਗਾਹਨ ਕੈ ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨ ਧਯਾਨ ਧਯਾਨ ਉਰਧਾਰਹੀ॥ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨਸਿਮ-ਰਨ ਸਿਮਰਨ ਕਰਕੋਟਿਨਕੋਟਾਨਉਨਮਾਨ ਬਾਰੰਬਾਰਹੀ॥ ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਔ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੈ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਰਾਗਨਾਦਝੁਨਕਾਰਹੀ ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਗੁਰੁ ਸਬਦ ਕੋ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਕੈ ਨਮਸਕਾਰ ਹੀ ॥ ੧੪੬॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਅਕਲੀਨ ਭਏ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਮਿਲ ਸਾਧ ਸੰਗਜਾਨੀਐ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ-ਲੀਨ ਜਲਮੀਨ ਗਤਿ ਗੁਹਜ ਗਵਨ ਜਲ ਪਾਨ ਉਨਮਾ-ਨੀਐ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੀਨ ਪਰਬੀਨ ਭਏ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕੈ ਏਕ ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਪਰਬੀਨ ਪਗਰੀਨ ਭਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਉਰ ਆਨੀਐ॥੧੪੭॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਯਾਨ ਕੈ ਪਤਿਸਟਾ ਸੁਖੰਬਰ

ਲੋ ਅਨਿਕ ਪਟੰਬਰ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨ ਸੁਹਾਵਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਗਜਾਨਮਿਸਟਾਨਪਾਨਨਾਨਾਬਿੰਜਨਾਦਿ ਸ੍ਵਾਦ ਲਾਲਸਾ ਮਿਟਾਵਈ॥ਪਰਮਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮਾਰਥਕੇ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਕੀਇਛਾਨਉਪਜਾਵਈ ॥ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰੁਕਿਰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਛਜਮਨਮਨਸਾਥਕਤਅਨਤਨਧਾਵਈ ॥੧੪੮॥ ਧਨਜ ਧਨਜਗੁਰੁ ਸਿਖਜ ਸੁਨ ਗੁਰੁ ਸਿਖਜ ਭਏ ਗੁਰ ਸਿਖਜ ਮਨਗੁਰੁਸਿਖਜਮਨਮਾਨੇ ਹੈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖ ਭਾਇ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਭਾਉ ਚਾਉ ਰਿਦੈਗੁਰੁਸਿਖ ਜਾਨ ਗੁਰੁਸਿਖ ਜਗਜਾਨੇਹੈ॥ ਗੁਰੁਸਿਖਸੰਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰਸਿੱਖਪੂਰਨਹੁਇਗੁਰਸਿਖ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਹਿਚਾਨੇਹੈ ॥ ਗੁਰੁਸਿੱਖ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਗੁਰੁਸਿੱਖ ਸਿੱਖ ਗੁਰ ਸੋਹੰ ਸੋਈ ਬੀਸ ਇਕਈਸ ਉਰਆਨੇ ਹੈ ॥ ੧੪੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਸਤਿਗੁਰੁਮਤਿ ਸਤਿ ਰਿਦੈ ਰਿਦੈ ਨ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਹੈ॥ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਮਈ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਸਕਲ ਕੇ ਮੀਤ ਹੈ॥ ਨਿਰਵੈਰ ਨ੍ਰਿਲੇਪ ਨਿਰਾਧਾਰ ਨਿਰਲੰਭ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਹਚਲਚੀਤਹੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮੋਲਨਿਰੰਜਨਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਮੋਹ ਨਿਰਭੇਦ ਅਛਲ ਅਜੀਤ ਹੈ ॥ ੧੫੦॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਸਤਿਗੁਰਕੋਸਬਦਸਤਿਸਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨੀਐ॥ਦਰਸਨਧਿਆਨ ਸਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖਸੰਗੁਸਤਿਸਤਿਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ॥ ਦਰਸ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨ ਸਬਦਬ੍ਰਹਮਗਜਾਨਸੰਗਤਬ੍ਰਹਮਥਾਨਮਪਹਿਚਾਨੀਐਸਤਿ ਰੂਪਸਤਿਨਾਮਸਤਿਗੁਰਗਜਾਨਪ੍ਰੇਮਧਿਆਨ ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ

ਉਨਮਨ ਉਨਮਾਨੀਐ॥੧੫੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਦੇਖੈ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਕੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿਕੈ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸ੍ਰਵਨਕੈ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕਹਿ ਬੇਨਤੀ
ਬਿਸਮਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ਰਸਗੰਧ ਸੰਧਪ੍ਰੇਮ ਰਸ
ਓਦਨਸੁਗੰਧ ਸਮਾਗਮ ਹੈ ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ-
ਸਰਬਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ਨਮੋਨਮ ਹੈ॥੧੫੨॥ਦਰਸ
ਆਦਰਸਦਰਸ ਅਸਚਰਜਮੈ ਹੇਰਤਹਿਰਾਨੇਦ੍ਰਿਗਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਅਗਮ ਹੈ ॥ ਸਬਦਿ ਅਗੋਚਰ ਸਬਦ ਪਰਮਦਭੁਤ ਅਕਥ
ਕਥਾ ਕੈ ਸਤਿ ਸ੍ਰਵਨ ਬਿਸਮਹੈ॥ਸ੍ਵਾਦਰਸ ਰਹਿਤ ਅਪੀਅ
ਪੀਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਰਸਨਾ ਥਕਤ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੋ ਨਮ ਹੈ॥
ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨਅਬਿਗਤ ਨ ਗਹਨਗਤਿ ਸੂਖਮਸਥੂਲ
ਮੂਲਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥੧੫੩ ॥ ਖੁਲੇਸੇ ਬੰਧਨ ਬਿਖੈ ਭਲੋ
ਹੋਸੀ ਚਾਹੇਜਾਤੇਜੀਵਘਾਤ ਕਰੈਨਬਿਕਾਰੁ ਹੋਇਆਵਈ ॥
ਖੁਲੇ ਸੇ ਬੰਧਨ ਬਿਖੈ ਚਕਈ ਭਲੀ ਜਾਤੇ ਰਾਮ ਰੇਖ ਮੇਟਿ
ਨਿਸਿ ਪ੍ਰਿਯ ਸੰਗ ਪਾਵਈ ॥ ਖੁਲੇ ਸੇ ਬੰਧਨ ਬਿਖੈਭਲੋ ਹੈ
ਸੂਆ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾਵਈ ॥
ਮੋਖ ਪਦਵੀਸੈਤੈਸੇਮਾਨਸ ਜਨਮਭਲੋਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਈ॥੧੫੪॥ਜੈਸੇ ਸੂਆ ਉਡਤ ਫਿਰਤ
ਬਨ ਬਨ ਪ੍ਰਤਿ ਜੈਸੇਈ ਬਿਰਖ ਬੈਠੇ ਤੈਸੋ ਫਲਚਾਖਈ॥
ਪਰਬਸਿ ਹੋਇ ਜੈਸੀ ਜੈਸੀਐ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈਸੁਨ ਉਪਦੇਸ
ਤੈਸੀਭਾਖਾ ਲੈ ਸੁਭਾਖਈ॥ਤੈਸੇ ਚਿਤ ਚੰਚਲਚਪਲ ਜਲਕੋ
ਸੁਭਾਉ ਜੈਸੇ ਰੰਗ ਸੰਗਮਿਲੇ ਤੈਸੋ ਰੰਗ ਰਾਖਈ॥ ਅਧਮ

ਅਸਾਧ ਜੈਸੇ ਬਾਰਨੀ ਬਿਨਾਸ ਸਾਧ ਸੰਗ ਰੰਗ ਮਿਲਿ ਸੁਜਨ ਭਿਲਾਖਈ॥੧੫੫॥ ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਰੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲਤ ਸੇਤਾਂ-ਬਰ ਹੁਇ ਤੈਸੋ ਤੈਸੇ ਰੰਗ ਅੰਗ ਅੰਗ ਲਪਟਾਇ ਹੈ॥ ਭਗਵਤ ਕਥਾ ਅਰ ਧਨ ਕਉ ਧਾਰਨੀਕ ਲਿਖਤ ਕ੍ਰਿਤਾਸ ਪਤ੍ਰ ਬੰਧ ਮੋਖਦਾਇ ਹੈ॥ ਸੀਤ ਗ੍ਰੀਖਮਾਦਿ ਬਰਖਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਰਖ ਮੈ ਨਿਸ ਦਿਨ ਹੋਇ ਲਘੁ ਦੀਰਘ ਦਿਖਾਇ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਚਿਤ ਹੈ ਚਲ ਚਪਲ ਪਉਨ ਗਉਨ ਗਤਿ ਸੰਗਮ ਸੁਗੰਧ ਬਿਰਗੰਧ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਹੈ॥੧੫੬॥ ਚਤੁਰ ਪਹਰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਚਤੁਰ ਜੁਗ ਨਿਸ ਮਹਾ ਪਰਲੈ ਸਮਾਨ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਹੈ॥ ਉਤਮ ਮਧਿਮ ਨੀਚ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਸੰਸਾਰ ਗਤਿ ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਆਸਕਤਿ ਹੈ॥ ਰਜ ਤਮ ਸਤਿ ਗੁਨ ਅਉਗੁਨ ਸਿਮ੍ਰਤ ਚਿਤ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਬਿਰਲੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਹੈ॥ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਸਾਰ ਚਉਪਰ ਕੋ ਖੇਲ ਜਗੁ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸਗਲ ਹੁਇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹੈ॥੧੫੭॥ ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਰੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲਤ ਸਲਿਲ ਮਿਲ ਹੋਇ ਤੈਸੋ ਤੈਸੋ ਰੰਗ ਜਗਤ ਮੈ ਜਾਨੀਐ॥ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਮਿਲ ਪਵਨ ਸੁਗੰਧ ਸੰਗ ਮਲ ਮੂਤ੍ਰ ਸੁਤ੍ਰ ਬਿਰਧ ਉਨ-ਮਾਨੀਐ॥ ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਪਾਕ ਸਾਕ ਬਿੰਜਨੀ ਮਿਲਤ ਘ੍ਰਿਤ ਤੈਸੋ ਤੈਸੋ ਸ੍ਵਾਦ ਰਸ ਰਸਨਾ ਕੈ ਮਾਨੀਐ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ ਮੂਰੀ ਅਉ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਖਾਏ ਤੇ ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥੧੫੮॥ ਬਾਲਕ ਕਿਸ਼ੋਰ ਜੋਬਨਾਦਿ ਔ ਜਰਾ ਬਿਵਸਥਾ ਏਕ ਹੀ ਜਨਮ ਹੋਤ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਨਿਸ ਦਿਨ ਤਿਥ ਵਾਰ ਪਛ ਮਾਸ ਰੁਤਿ ਚਤੁਰਮਾਸ ਤ੍ਰਿਬਿਧ

ਬਰਖ ਬਿਥਾਰ ਹੈ॥ ਜਾਗ੍ਰਤ ਸੁਪਨ ਅਉ ਸੁਖੋਪਤ ਅਵਸਥਾ
ਤੁਰੀਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਉਪਕਾਰ ਹੈ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ
ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਿਲ ਸਾਧ ਸੰਤ ਭਗਤ ਬਿਬੇਕੀ ਜਨ, ਬ੍ਰਹਮ
ਬੀਚਾਰ ਹੈ॥੧੫੯॥ ਜੈਸੇ ਚਕਈ ਮੁਦਿਤ ਪੇਖ ਬਿੰਬ ਸੂਰ ਹੀ
ਕੋ ਦੇਖ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿੰਬ ਸਿੰਘ ਕੂਪ ਮੈ ਪਰਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਕਾਚ
ਮੰਦਰ ਮੈਂ ਮਾਨਸ ਅਨੰਦ ਮਈ ਸ੍ਵਾਨ ਪੇਖ ਆਪ ਆਪ ਭੂਲ
ਕੈ ਮਰਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਰਵਿ ਸੁਤ ਜਮ ਰੂਪ ਅਉ ਧਰਮ ਰਾਇ
ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਕੈ ਭਾਉ ਭੈ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਦੁਰਮਤਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਕੈ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਆਪਾ ਆਪ ਚੀਨ ਤਨ ਚੀਨਤ
ਨ ਚਰਤ ਹੈ॥੧੬੦॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਲਿਲ ਮਿਲ ਬਰਨ ਬਰਨ
ਬਿਖੈ ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਰੰਗ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਹੁਇ ਦਿਖਾਵਈ॥ ਜੈਸੇ
ਘ੍ਰਿਤ ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਪਾਕ ਸਾਕ ਸੰਗ ਮਿਲੇ ਤੈਸੋ ਤੈਸੋ ਸ੍ਵਾਦ ਰਸ
ਰਸਨਾ ਚਖਾਵਈ॥ ਜੈਸੇ ਸ੍ਵਾਂਗੀ ਏਕ ਹੁਇ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਭੇਖ
ਧਾਰੇ ਜੋਈ ਜੋਈ ਸ੍ਵਾਂਗ ਕਾਛੈ ਸੋਈ ਤਉ ਕਹਾਵਈ॥ ਤੈਸੇ ਚਿਤ
ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਸੰਗ ਦੋਖ ਲੇਖ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਏਕ ਟੇਕ
ਠਹਰਾਵਈ ॥੧੬੧॥ ਸਾਗਰ ਮਥਤ ਜੈਸੇ ਨਿਕਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਿਖ ਪਰ ਉਪਕਾਰਨ ਬਿਕਾਰ ਸਮਸਰ ਹੈ॥ ਬਿਖ ਅਚਵਤ
ਹੋਤ ਬਿਨਾ ਸੰਭਾਲ ਅਚਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੁਏ ਜੀਵਤ ਅਮਰ ਹੈ॥
ਜੈਸੇ ਤਾਰੋ ਤਾਰੀ ਏਕ ਲੋਸਟ ਮੈਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਇ ਬੰਧ ਮੋਖ ਪਦਵੀ
ਸੰਸਾਰ ਬਿਸਥਾਰ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸਨ ਅਉ ਮਜੀਠ
ਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਟੇਵ ਸੈਹੀ ਟਰਿ ਹੈ॥੧੬੨॥ ਬਰਖਾ
ਸੰਜੋਗ ਮੁਕਤਾਹਲ ਓਰਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਅਉ ਬਿਕਾਰੀ

ਕਹਾਵਈ ॥ ਓਰਾ ਬਰਖਤ ਜੈਸੇ ਧਾਨ ਪਾਨ ਕੇ ਬਿਨਾਸ
ਮੁਕਤਾਅਨੂਪ ਰੂਪ ਸਭਾ ਸੋਭ ਪਾਵਈ ॥ ਓਰਾ ਤਉ ਬਿਕਾਰ
ਧਾਰ ਦੇਖਤ ਬਲਾਇ ਜਾਇ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਮੁਕਤਾ ਜਿਉ
ਠਹਰਾਵਈ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਜਗਤ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰੈ ਨ ਦੁਰਾਵਈ॥੧੬੩॥ ਲਜਾ ਕੁਲ
ਅੰਕਸ ਅਉ ਗੁਰ ਜਨਸੀਲਡੀਲਕੁਲਾਬਧੂਬ੍ਰਤਕੈਪਤਿਬ੍ਰਤ
ਕਹਾਵਈ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਸੰਜੋਗ ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਸੰਗ ਬਹੁ
ਬਿਭਿਚਾਰਧਾਰ ਗਨਕਾ ਬੁਲਾਵਈ॥ ਕੁਲਾਬਧੂਸੁਤਕੈਬਖਾ-
ਨੀਅਤ ਗੋਤ੍ਰਾਚਾਰਗਨਿਕਾ ਸੁਆਨਪਿਤਾਨਾਮਕੋ ਬਤਾਵਈ
॥ਦੁਰਮਤਿ ਲਾਗ ਜੈਸੇ ਕਾਗ ਬਨ ਬਨ ਫਿਰੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹੰਸ
ਏਕ ਟੇਕ ਜਸਪਾਵਈ ॥੧੬੪॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਧਾਰਸੰਗਤਿ
ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ ਗੁਰਤੇ ਗੁਰਮਤਿਦੁਰਮਤਿ ਬਿਬਦ ਬਿਧਾਨੀ
ਹੈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪਦਵੀ ਭਗਤਅਉ ਬਿਬੇਕੀ ਜਨ ਜੀਵਨ
ਮੁਕਤਿ ਸਾਧੂ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੈ ॥ ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਸੰਗ
ਚੋਰ ਜਾਰ ਅਉ ਜੁਆਰੀ ਠੱਗ ਬਟਵਾਰਾ ਮਤਿਵਾਰਾ ਅਭਿ
ਮਾਨੀ ਹੈ॥ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਰੰਗ ਸੰਗਸੁਖਮਾਨੈ ਬਿਸ ਗੁਰਮਤ
ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਹਿਚਾਨੀਹੈ॥੧੬੫॥ਜੈਸੇਤਉਅਸਟਧਾਤ
ਡਾਰੀਅਤ ਨਾਉਬਿਖੈ ਪਾਰਿਪਰੈਤਾਹਿ ਤਉ ਵਾਰਪਾਰਸੋਈ
ਹੈ ॥ ਸੋਈ ਧਾਤ ਅਗਨ ਮੈ ਹੋਤ ਹੈ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਤਉ ਜੋਈ
ਸੋਈ ਪੈ ਸੁ ਘਾਟ ਠਾਟ ਹੋਈਹੈ ॥ ਸੋਈਧਾਤ ਪਾਰਸ ਪਰਸ
ਪੁਨ ਕੰਚਨ ਹੋਇ ਮੋਲਕੈ ਅਮੋਲਾਨੂਪ ਰੂਪ ਅਵਲੋਈ ਹੈ॥
ਪਰਮ ਪਾਰਸ ਗੁਰ ਪਰਸਪਾਰਸ ਹੋਤਸੰਗਤਹੋਇ ਸਾਧਸੰਗ

ਸਤਸੰਗ ਪੋਏਹੈ ॥੧੬੬॥ ਜੈਸੇ ਘਰ ਲਾਗੇ ਆਗ ਭਾਗ
ਨਿਕਸਤ ਖਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਰੋਸੀ ਧਾਇ ਜਰਤਬੁਝਾਵਈ ॥
ਗੋਧਨ ਹਰਤ ਜੈਸੇ ਕਰਤ ਪੁਕਾਰ ਗੋਪ ਗਾਉ ਮੈ ਗੁਹਾਰ
ਲਾਗ ਤੁਰਤ ਛੁਡਾਵਈ॥ ਬੂਡਤਅਥਾਹਜੈਸੇਪ੍ਰਬਲਪ੍ਰਵਾਹ
ਵਿਖੇ ਪੇਖਤ ਪੈਰ ਉਰਾਵਾਰ ਪਾਰ ਲੈ ਲਗਾਵਈ ॥ ਤੈਸੇ
ਅੰਤਕਾਲ ਜਮ ਜਾਲ ਕਾਲ ਬਿਆਲ ਗ੍ਰਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ
ਸੰਗ ਸੰਤ ਸੁ ਮਿਟਾਵਈ ॥ ੧੬੭ ॥ ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਹਕ੍ਰੋਧ
ਨ੍ਰਿਲੋਭ ਨਿਰਮੋਹ ਨਿਰਮੇਵ ਨਿਹਟੇਵ ਨਿਰਦੋਖ ਵਾਸੀਹੈ ॥
ਨਿਰਲੇਪ ਨਿਰਬੰਧ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈਰ ਨਿਰਬਿਘਨਾਇ
ਨਿਰਾਲੰਬ ਅਬਿਨਾਸੀਹੈ ॥ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਾਧਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਹਚਲ ਨਿਹਭ੍ਰਾਂਤਿ ਨਿਰਭੈ ਨਿਰਾਸੀ ਹੈ ॥
ਨਿਹਕਰਮ ਨਿਹਭਰਮ ਨਿਹਸਰਮ ਨਿਹਸ੍ਵਾਦ ਨਿਰਬਿਵਾਦ
ਨਿਰੰਜਨ ਸੁੰਨਮੈ ਸੰਨਿਆਸੀਹੈ ॥੧੬੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ
ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਸਾਧਸੰਗ ਪਰਮਦਭੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸੇ
ਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਮੈ ਅਨੇਕ ਰੰਗ ਜਿਉ ਤਰੰਗ ਰੰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ
ਮੈ ਅਨੇਕ ਰਸ ਹੋਇ ਬਿਲਾਸੇਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਗੰਧਮੈ ਸੁਗੰਧ
ਸਮਬੰਧ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਰਤਿ ਅਨਿਕ ਅਨਾਹਦ ਉਲਾਸੇਹੈ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਅਸਪਰਸ ਕੋਮਲਤਾ ਸੀਤਲਤਾ ਕੈ ਅਕਥ ਕਥਾ
ਬਿਨੋਦ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸੇ ਹੈ ॥੧੬੯॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਸਮਸਰਿ
ਪੂਜਿਸ ਨ ਕੋਉ ਰੰਗ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਪੁਜਿਸ ਨ ਅਨਰਸ ਸਮਾਨ
ਕੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਗੰਧ ਪੂਜਿਸਿ ਨ ਆਨ ਕੋਊ ਐ ਸੁਗੰਧ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭਤਾ
ਪੁਜਿਸ ਪ੍ਰਭਤਾ ਨ ਆਨ ਕੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਲ _ਲਿ ਨ ਪੁਜਸਿ ਤੋਲ

ਤੁਲਾਧਾਰ ਮੋਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਜਸਨ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਕੇ ॥ ਏਕ ਬੋਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਪੁਜਸਿ ਨਹੀ ਬੋਲ ਕੋਊ ਗਯਾਨ ਉਨਮਾਨ ਅਸ ਥਕਤ ਕੋਟਾਨ ਕੈ ॥ ੧੭੦ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਸ ਅਨਦ ਸਹਜਸੁਖ ਬਿਸਮ ਕੋਟਾਨਿਹੈ॥ ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿ ਸੋਭ ਲੋਭਕੇ ਲੁਭਿਤ ਹੋਇ ਕੋਟਿਨਕੋਟਾਨਿ ਛਬਿ ਛਬਿ ਕੈ ਲੋਭਾਨਿਹੈ ॥ ਕੋਮਲਤਾ ਕੋਟ ਲੋਟਪੋਟਹੁਇ ਕੋਮਲਤਾ ਕੈ ਸੀਤਲਤਾ ਕੋਟਿ ਓਟਿ ਚਾਹਤ ਹਿਰਾਨਹੈ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਕੋਟਾਨਿਅਨਹਦਗਦਗਦ ਹੋਤ ਮਨ ਮਧਕਰ ਤਿਹ ਸੰਪਟ ਸਮਾਨ ਹੈ ॥੧੭੧॥ ਸੋਵਤਪੈਸੁਪਨਚਰਿਤ੍ ਚਰਿਤ੍ ਦੇਖਿਓ ਚਾਹੈ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਬਿਖੈ ਉਨਮਨੀ ਜੋਤਿ ਹੈ ॥ ਸੁਰਾਪਾਨ ਸ੍ਵਾਦਮਤਵਾਰਾਪ੍ਰਿਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਜਿਉਨਿਝਰਅਪਾਰ ਧਾਰ ਅਨਭੈ ਉਦੋ ਹੈ ॥ ਬਾਲਕ ਪੈ ਨਾਦ ਵਾਦ ਸਬਦ ਬਿਧਾਨ ਚਾਹੈ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਰੁਨਝੁਨ ਸੁਰਤਿ ਸਰੋਤ ਹੈ॥ ਅਕਥਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਾਮੈ ਬੀਤੈ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਜਿਉ ਤਰੋਵਰ ਨ ਗੋਤ ਹੈ ॥੧੭੨॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਕੋ ਪਤਾਪ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਾਮੈ ਬੀਤੈ ਮਦਨ ਮਦੋਨ ਮਤਿਵਾਰੇ ਜਾਗ ਜਾਨੀਐ ॥ ਘੂਰਮ ਹੋਇ ਘਾਇਲ ਸੋ ਘੁਮਤ ਅਰਨਦ੍ਰਿਗ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਤਾ ਨਿਲਜ ਲਜਾਹੂ ਜਾਨੀਐ॥ ਰਸਨਾ ਰਸੀਲੀ ਕਥਾ ਅਕਥਕੈ ਮੋਨਬ੍ਰਤ ਅਨਰਸ ਰਹਿਤ ਨ ਉਤਰੁ ਬਖਾ-ਨਾਐ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸੰਕੋਚ ਸਮਸਰਿ ਉਸਤੁਤਿ ਨਿੰਦਾ ਪਾਪ ਡਗਮਗ ਜਤਕਤ ਬਿਸਮਾਨੀਐ ॥ ੧੭੩ ॥ ਤਨਕ ਹੀ ਜਾਮਨਕੈ ਦੂਧ ਦਧ ਹੋਤ ਜੈਸੇ ਤਨਕਹੀ ਕਾਂਜੀ ਪਰੈ ਦੂਧ

ਫਾਟਿ ਜਾਤਿ ਹੈ ॥ ਤਨਕ ਹੀ ਬੀਜ ਬੋਏ ਬਿਰਖ ਬਿਥਾਰ ਹੋਇ ਤਨਕ ਹੀ ਚਿਨਗ ਪਰੇ ਭਸਮ ਹੋਇ ਸਮਾਤ ਹੈ॥ ਤਨਕ ਹੀ ਖਾਏ ਬਿਖ ਹੋਤ ਹੈ ਬਿਨਾਸ ਕਾਲ ਤਨਕ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਅਮਰ ਹੁਇ ਗਾਤ ਹੈ ॥ ਸੰਗਤਿ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਗਨਿਕਾ ਬਿਆਹਤਾ ਜਿਉ ਤਨਕ ਮੈ ਉਪਕਾਰ ਅਉ ਬਿਕਾਰ ਘਾਤ ਹੈ॥੧੭੪॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨ ਸੋਈ ਤਉ ਅਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰ ਹੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ ਸੋਈ ਤਉ ਅਸਾਧਸੰਗਿ ਬਾਦ ਅਹੰਕਾਰ ਹੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਸਨ ਬਸਨ ਕੇ ਮਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੋਈ ਤਉ ਅਸਾਧ ਸੰਗ ਬਿਖਮ ਅਹਾਰ ਹੈ॥ ਦੁਰਮਤ ਜਨਮ ਮਰਨ ਹੁਇ ਅਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰ ਹੈ ॥ ੧੭੫॥ ਗੁਰਮਤਿ ਚਰਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟ ਹੋਇ ਗੁਰਮਤਿ ਲੋਚਨ ਅਛਤ ਅੰਧ ਕੰਧ ਹੈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਰਤਿ ਕੇ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਦੁਰਮਤਿ ਕਠਿਨ ਕਪਾਟ ਸਨਬੰਧ ਹੈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਦੁਰਮਤਿ ਮੁਖ ਦੁਰਬਚਨ ਦੁਰੰਗਧ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਨ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਰਮੱਤਿ ਬਿਗ੍ਰਹ ਬਿਰੋਧ ਕ੍ਰੋਧ ਸੰਧ ਹੈ॥੧੭੬॥ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗਤਿ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਕਾਮ ਚੇਸਟਾ ਸੰਜੋਗ ਜਤ ਸਤਵੰਤ ਹੈ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਕੇ ਬਿਰੋਧ ਬਿਖੈ ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਮੋਖ ਲੋਭ ਲਹਰੰਤਰ ਧਰਮ ਧੀਰ ਜੰਤ ਹੈ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਦ੍ਰੋਹ ਕੈ ਅਰਥ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਸੈ ਅਹੰਮੇਵ ਟੇਵ ਦਇਆ ਦ੍ਰਵੀਭੂਤ ਅੰਤ ਹੈ॥ ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਚਿਤ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਤਾ

ਸੁਭਾਵ ਪਰਉਪਕਾਰ ਅਉਬਿਕਾਰਮੂਲ ਮੰਤਹੈ ॥ ੧੭੭ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸਿੱਖ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਥਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਬਸੈਤਾਪਾਛੈ ਕਰਤ
ਆਗਿਆ ਮਾਇਆ ਕੈ ਮਨਾਵਈ ॥ ਆਗਿਆਮਾਨ ਗਿਆਨ
ਗੁਰ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖਿ ਫਲ ਨਿਜਪਦ
ਪਾਵਈ॥ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਸਹਜ ਸਮਾਧ ਲਿਵਅਗਮ
ਅਗਾਧ ਕਥਾ ਕਹਤ ਨ ਆਵਈ ॥ ਜੈਸੋ ਜੈਸੋ ਭਾਉ ਕਰਿ
ਪੂਜਤ ਪਦਾਰਬਿੰਦ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰਕੈ ਮਨੋਰਥਪੁਜਾਵਈ ॥
੧੭੮ ॥ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਿਅ ਭੇਟਤ ਅਧਾਨਨਿਰਮਾਨ ਹੋਤ ਬਾਂਛਤ
ਬਿਧਾਨ ਖਾਨ ਪਾਨ ਅਗ੍ਰ ਭਾਗਹੈ॥ਜਨਮਤਸੁਤਖਾਨ ਪਾਨ
ਕੋ ਸੰਜਮ ਕਰੈ ਸੁਤਹਿਤ ਰਸ ਕਸ ਸਕਲ ਤਿਆਗਿ ਹੈ ॥
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਕਾਮਨਾ ਪੁਜਾਇਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ
ਧਾਮ ਅਨਤ ਨਲਾਗਿ ਹੈ ॥ ਨਿਸਿ ਅੰਧਕਾਰ ਭ ਸਾਗਰ
ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੇ ਪੰਚ ਤਸਕਰਜੀਤਸਿੱਖਹੀਸੁਜਾਗਹੈ॥ ੧੭੯
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਬਾਲਕ ਸਿਖ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਰਜ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰ ਹੈ॥ ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਦਿਕ ਨ ਗੰਮਤਾ ਹੈ ਨਿਗਮ ਸੇਖਾਦਿ ਨੇਤਿਨੇਤਿਕੈ ਉਚਾਰ
ਹੈ॥ ਚਤੁਰ ਪਦਾਰਥ ਤ੍ਰਿਕਾਰ ਤ੍ਰਿਭਵਨਚਾਹੈਜੋਗ ਭੋਗ ਰ
ਸਰ ਸਰਧਾ ਸੰਸਾਰਹੈ॥ ਪੂਜਨਕੇਪਜ ਅਰੁ ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਕਰੈ ਅਕਥ ਕਥਾਬੀਚਾਰ ਬਿਮਲ ਬਿਥਾਰਹੈ॥੧੮੦॥ਗੁਰ
ਮੁਖ ਸੁਖਫਲ ਚਾਖਤ ਭਈਉਲਟ ਭਨਸਨਾਤਨਮਨ ਉਨ
ਮਨ ਮਾਨੇਹੈ॥ਦੁਰਮਤਿ ਉਲਟਿ ਭਈ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ
ਦੁਰਜਨਸੁਰਜਨ ਕਰਿ ਪਹਿਚਾਨੇ ਹੈ॥ ਸੰਸਾਰੀਸੇ ਉਲਟਿ

ਪਲਵਿਨਿਰੰਕਾਰੀਭਏਬਗਬੰਸਹੰਸ ਭਏ ਸਤਿ ਗੁਰ ਗਯਾਨੈ
ਹੈ॥ ਕਾਰਨਅਧੀਨ ਦੀਨ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਭਏ ਹਰਨ ਭਰਨ
ਬੇਦ ਅਲਖ ਲਖਾਨੇ ਹੈ॥੧੯੧॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਚਾਖਤ
ਉਲਟਿ ਭਈ ਜੋਨਿ ਕੈ ਅਜੋਨ ਭਏ ਕੁਲ ਅਕੁਲੀਨ ਹੈ ॥
ਜੰਤਨ ਤੇ ਮੰਤ ਅਉਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਨਾਸੀਭਏਅਧਮ ਅਸਾਧ
ਭਏ ਸਾਖ ਪਰਬੀਨ ਹੈ॥ ਲਾਲਚੀ ਲਲੂਜਨ ਭੇ ਪਾਵਨ ਕੈ
ਪੂਜ ਕੀਨੇ ਅੰਜਨ ਜਗਤ ਮੈ ਨਿਰੰਜਨਈ ਦੀਨਹੈ॥ ਕਾਟਿ
ਮਾਇਆਫਾਸੀਗੁਰਗ੍ਰਿਹਮੈਉਦਾਸੀਕੀਨੇ ਅਨਭੈ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਭੀਨੇਹੈ ॥੧੯੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਧਿਆਨ
ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਦਰਸਨੀ ਹੋਤ ਖਟ ਦਰਸ ਅਤੀਤਹੈ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਸੇਵਕ ਨ ਆਨ ਦੇਵ
ਸੇਵਕੀ ਨ ਪ੍ਰੀਤਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਸੁਰਤਿਲਿਵਮੂਲਮੰਤ੍ਰ
ਆਨਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਨ ਸਿਖਨ ਪ੍ਰਤੀਤਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਸਾਧਸੰਗਤ ਪੰਗਤ ਸੁਖ ਹੰਸਬੰਸ ਮਾਨਸਰ ਅਨਤ ਨ ਚੀਤ
ਹੈ॥੧੯੩॥ ਘੋਸਲਾ ਮੈ ਅੰਡਾ ਤਜਿ ਉਡਤ ਅਕਾਸ ਚਾਰੀ
ਸੰਧਿਆ ਸਮੈ ਅੰਡਾ ਹੇਤ ਚੇਤ ਫਿਰ ਆਵਈ॥ ਤਿਰੀਆ
ਤਿਆਗ ਸੁਤ ਜਾਤ ਬਨ ਖੰਡ ਬਿਖੈ ਸੁਤ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਗ੍ਰਿਹ
ਆਇ ਸੁਖ ਪਾਵਈ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਕੁੰਭ ਕਰਿ ਛਾਡੀਅਤ ਜਲ
ਚਰੀ ਜਬ ਚਾਹੇ ਤਬ ਗਹਿਲੇਤ ਮਨਿ ਭਾਵਈ॥ ਤੈਸੇ ਚਿਤ
ਚੰਚਲ ਭ੍ਰਮਤਹੈ ਚਤੁਰਕੁੰਟ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਹਿਥ ਬਿਹੰਗ ਠਹਿ-
ਰਾਵਈ॥੧੯੪॥ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਮੈਂ ਨ ਪਾਈਐ ਬਰਨ ਤੈਸੋ
ਖਟਿ ਦਰਸਨ ਮੈ ਨ ਦਰਸਨ ਜੋਤਿ ਹੈ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਪੁਰਾਨ ਬੇਦ

ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨ ਖਾਨ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਮੈ ਨ ਸਬਦ ਉਦੋਤ ਹੈ॥ਨਾਨਾਬਿੰਜਨਾਦ ਸ੍ਵਾਦ ਅੰਤਰ ਨਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਸਕਲ ਸੁਗੰਧ ਮੈ ਨ ਗੰਧਿਸੰਧਿ ਹੋਤਹੈ॥ ਉਸਨ ਸੀਤਲ ਤਾ ਸਪਰਸ ਅਪ-ਰਸ ਨ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਤੁਲਿ ਓਤ ਪੋਤ ਹੈ॥ ੧੯੫ ॥ ਲਿਖਨ ਪੜਨ ਤਉਲਉ ਜਾਨੈ ਦਿਸੰਤਰਜਉ ਲਉ ਕਹਤ ਸੁਨਤਹੈ ਬਿਦੇਸਕੈਸੰਦੇਸਕੈ॥ ਦੇਖਤ ਅਉ ਦੇਖੀਅਤ ਇਤ ਉਤ ਦੋਇ ਹੋਇ ਭੇਟਤ ਪਰਸ ਪਰ ਬਿਰਹ ਅਵੇਸ ਕੈ॥ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਜੀ ਹੋਇ ਖੋਜਤ ਛਤਰ ਕੁੰਟਮ੍ਰਿਗਮਦ ਜੁਗਤ ਨ ਜਾਨਤ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕ ॥ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਅੰਤਰ ਅੰਤਰ-ਜਾਮੀ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਨਿਰੰਤਰ ਅਦੇਸ ਕੈ॥ ੧੯੬ ॥ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ਇਕ ਅੰਗੀ ਹੋਇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚਕੋਰ ਘਨ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਨ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਚਕਈ ਅਉ ਸੂਰ ਜਲ ਮੀਨ ਜਿਉ ਕਮਲ ਅਲਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨ ਮ੍ਰਿਗਨਾਦ ਕੋ ਉਦੋਤ ਹੈ ॥ਪਿਤ ਸੁਤ ਹਿਤ ਅਰ ਭਾਮਨੀ ਭਤਾਰ ਗਤਿਮਾਇਆ ਅਉ ਸੰਸਾਰ ਦੁਆਰ ਮਿਟਤ ਨ ਛੋਤ ਹੈ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਾਚੋ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਸੁਖਦਾਈ ਓਤ ਪੋਤਿ ਹੈ॥ ੧੯੭॥ ਲੋਗਨ ਮੈਂ ਲੋਗਾਚਾਰ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਜਾਰ ਮਿਥਨ ਬਿਉਹਾਰ ਦੁਖਦਾਈ ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਬੇਦ ਮਿਰਜਾਦਾ ਮੈ ਕਹਤਹੈਕਥਾਅਨੇਕ ਸੁਨੀਐ ਨ ਤੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨ ਮੈ ਨ ਮਾਨੀਐ॥ਗਿਆਨਉਨਮਾਨ ਮੈ ਨਜਗਤ ਭਗਤ ਬਿਖੈ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਆਦਿ ਅੰਤ ਹੂ ਨ ਜਾਨੀਐ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਗਿਤ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪਤਾਪ ਜੈਸੋਤੈਸੋਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਬਿਖੈ

ਅਉਰ ਠਉਰ ਆਨੀਐ॥੧੮੮॥ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੀਉ ਕਰੈ ਹਰੈਹਉਮੈ ਰੋਗਰਿਦੈ ਨਿੰਮ੍ਰਿਤਾ ਨਿਵਾਸ ਹੈ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੀਨ ਸਾਧ ਸੰਗਿਮਿਲਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿਭਾਇਦੁਬਧਾਬਿਨਾਸਹੈ॥ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪੂਰਨਹੁਇ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਬਿਖੈ ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸ ਹੈ॥ ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਚਾਇਚਿੰਤਾਮੈ ਅਤੀਤ ਚੀਤ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰਦਾਸ ਹੈ॥ ੧੮੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚੀਤ ਆਸਾ ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ ॥ ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ਰਿਦੈ ਬਰਤੈ ਬਰਤਮਾਨ ਗਿਆਨਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ॥ ਸੂਖਮ ਸਥੂਲ ਏਕ ਏਕਐ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਬ੍ਰਹਮਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਲਿਵ ਆਪਾ ਖੋਇ ਹੋਇ ਰੇਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਦਾਸਹੈ ॥੧੯੦॥ ਹਉਮੈ ਅਭਿਮਾਨ ਕੈ ਅਗਿਆਨਤਾ ਅਵਗਿਆ ਗੁਰ ਨਿੰਦਾ ਗੁਰਦਾਸਨਕੈ ਨਾਮ ਗੁਰਦਾਸਹੈ॥ ਮਹੁਰਾ ਕਹਾਵਮੀਠਾ ਗਈ ਸੋ ਕਹਾਵੈਆਈ ਰੂਠੀ ਕਉਕਹਤ ਤੂੱਠੀਹੋਤਉਪਹਾਸਹੈ॥ਬਾਂਝਕਹਾਵੈ ਸਪੂਤੀ ਦੁਹਾਗਨ ਸੁਹਾਗਨ ਭਰੀ ਤਿਸੀ ਰੀਤਿ ਕਾਟਿਓ ਨਕਟਾ ਕੋ ਨਾਸ ਹੈ॥ ਬਾਵਰੋ ਕਹਾਵੈ ਭੋਰੋ ਆਂਧਰੈ ਕਹੈ ਸੁਜਾਖੋ ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਜੈਸੇ ਬਾਂਸੁਨਕੋ ਬਾਸਹੈ॥੧੯੨॥ ਗੁਰਸਿਖਏਕ ਮੇਕ ਰੋਮ ਨ ਪੁਜਸਿ ਕੋਟਿ ਹੋਮਜਗ ਭੋਗ ਨਈ ਬੇਦਪੂਜਾਚਾਰਹੈ ॥ ਜੋਗ ਗਜਾਨ ਧਜਾਨ ਅਧਜਾਤਮ ਰਿਧਸਿਧਿ ਨਿਧੇਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮਾਦਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਹੈ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ

ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਉ ਸਾਂਗੀਤ ਸੁਰ ਸਰਿ ਦੇਵ ਸਥਲ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ਹੈ ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿਅਸੰਖ ਜਾਕੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਚਰਨ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮਸਕਾਰਹੈ ॥੧੯੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਗੁਰਸਿਖ ਮਾਥੇਲਾਗੀਬਾਛਤ ਸਕਲ ਗੁਰਸਿਖ ਪਗ ਰੇਨ ਹੈ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਕਮਲਾ ਕਲਪਤਰੁ ਪਾਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨਹੈ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਨਾਥ ਮੁਨਿ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਅਉਤ੍ਰਿਕਾਲ ਲੋਗਬੇਦ ਗਿਆਨਉਨਮਾਨ ਜੇਨ ਕੇਨਹੈ ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਅਸੰਖ ਜਾਕੈ ਨਮੋ ਨਮੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਦੇਨਹੈ॥੧੯੩॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤਿ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿਭਾਇਚਾਇ ਕੈ ਚਈਲੇਹੈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਲਿਵ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਬਚਨ ਤੰਬੋਲ ਸੰਗ ਸੰਗ ਹੁਇ ਰੰਗੀਲੇ ਹੈ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੀਨ ਜਲ ਮੀਨ ਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੈ ਰਸਕ ਰਸੀਲੇਹੈ॥ ਸੋਭਾ ਨਿਧਿ ਸੋਭਾ ਕੋਟਿ ਓਟ ਲੋਭ ਕੈ ਲੁਭਿਤ ਕੋਟਿ ਛਬਿ ਛਾਹ ਛਿਪੈ ਛਬਿ ਕੈ ਛਬੀਲੇ ਹੈ ॥੧੯੪॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਏਕ ਮੇਕ ਰੋਮ ਕੀਅਕਥਕਥਾ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਪਾਵਈ ॥ ਏਕ ਓਅੰਕਾਰ ਕੇਬਿਥਾਰਕੋਨਪਾਰਾ-ਵਾਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿਸਮਾਵਈ॥ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਸਾਧਸੰਗ ਮੈ ਨਿਵਾਸ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾਨ ਮਤਿ ਆਪਾ ਨ ਜਤਾਵਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੈਓਤਿ ਪੋਤਿ ਵਾਕੀ ਜੋਤਿ ਵਾਹੀ ਬਨਿ ਆਵਈ ॥ ੧੯੫ ॥ ਪਵਨਹਿ ਪਵਨ ਮਿਲਤ ਨ ਹੀਪੇਖੀਅਤ ਸਲਿਲੇ ਸਲਿਲ

ਮਿਲਤ ਨਾਹਿ ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਜੋਤੀ ਮਿਲੇ ਜੋਤ ਹੋਤ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕੈਸੇ ਕਰਿ ਭਸਮਹਿ ਭਸਮ ਸਮਾਨੀ ਕੈਸੇ ਜਾਨੀਐ॥ ਕੈਸੇ ਪੰਚਤੱਤ ਮੇਲਖੇਲ ਹੋਤ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ਬਿਛਰਤ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ਕੈਸੇ ਉਨਮਾਨੀਐ॥ ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਤਿ ਬਿਸਮ ਅਸ-ਚਰਜ ਮੈ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਅਗਮਿਤਿ ਕੈਸੇ ਉਰ ਆਨੀਐ॥ ੧੯੬॥ ਚਾਰ ਕੁੰਟ ਸਾਤ ਦੀਪ ਮੈ ਨ ਨਵ ਖੰਡ ਬਿਖੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਦੇਖੀਐ ਨ ਬਨ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਨੀਐ॥ ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਯਾਨ ਉਨਮਾਨ ਕੈ ਨ ਦੇਖਯੋ ਸੁਨਿਓ ਸ੍ਵਰਗ ਪਇਆਲ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਨ ਮਾਨੀਐ॥ ਭੂਤ ਅਉ ਭਵਿੱਖ ਨ ਬਰਤਮਾਨ ਚਾਰੋ ਜੁਗ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਖਟ ਦਰਸਨ ਧਿਆਨੀਐ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜੈਸੋ ਤੈਸੋ ਅਉਰ ਠਉਰ ਸੁਨੀਐ ਨ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥੧੯੭॥ ਊਪ ਮੈ ਪਯੂਖ ਰਸ ਰਸਨਾ ਰਸਤ ਹੋਇ ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਤਾਸ ਨਾਸਕਾ ਨ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਨਾਦ ਬਾਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਹੂਨ ਬਿਸਮਾਦ ਗਤਿ ਬਿਬਿਧਿ ਦਰਸ ਨ ਬਿਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਜੋਤਿ ਹੈ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਸ ਨ ਸਪਰਸ ਉਸਨ ਸੀਤ ਕਰ ਚਰਨ ਹੀਨ ਧਰ ਅਉਖਧੀ ਉਦੋਤ ਹੈ॥ ਜਾਹਿ ਪੰਚ ਦੋਖ ਨਿਰਦੋਖ ਮੋਖ ਪਾਵੈ ਕੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਹੁਇ ਅਛੇਤ ਹੈ॥੧੯੮॥ ਨਿਹਫਲ ਜਿਹਬਾ ਹੈ ਸਬਦ ਸੁਆਦਿ ਹੀਨ ਨਿਹਫਲ ਸੁਰਤਿ ਨ ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਹੈ॥ ਨਿਹਫਲ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਪਾ ਆਪ ਦੇਖੀਅਤਿ ਨਿਹਫਲ ਸੁਆਸ ਨਹੀ ਬਾਸ ਪਰਮਾਦ ਹੈ॥ ਨਿਹ-ਫਲ ਕਰ ਗੁਰ ਪਾਰਸ ਪਰਸਿ ਬਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਬਿਹੂਨ ਪਗ ਬਾਪ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਗ ਅੰਗ ਪੰਗ ਸਰਬੰਗ ਲਿਵ

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੈ॥੧੯੯॥ਪਸੂਆਦਿ ਮਨੁਖ ਦੇਹ ਅੰਤਰੁ ਅੰਤਰੁ ਇਹੈ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿਕੈ ਬਿਬੇਕ ਅਬਿਬੇਕ ਹੈ॥ ਪਸੁ ਹਰਿਆਉ ਕਹਿਓ ਸੁਨਿਓ ਅਨਸੁਨਿਓ ਕਰੈ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਉਪਦੇਸ ਰਿਦੈ ਟੇਕ ਹੈ॥ ਪਸੂਆ ਸਬਦ ਹੀਨ ਜਿਹਬਾ ਨ ਬੋਲਿ ਸਕੈ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਬੋਲੈ ਬਚਨ ਅਨੇਕ ਹੈ॥ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨਿ ਸਮਝਿ ਬੋਲੈ ਬਿਬੇਕੀ ਨਾਤਰ ਅਚੇਤ ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਹੂ ਮੈ ਏਕ ਹੈ ॥੨੦੦॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੀਨ ਪਸੂਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦੇਹ ਖੜ ਖਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕੈ ਸੁਆਉ ਹੈ॥ ਗੋਬਰ ਗੋ ਮੂਤ੍ਰ ਸੁਤ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਭਏ ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਨਿਖਿਧ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਪਿਆਉ ਹੈ ॥ ਬਚਨ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਸਾਧਨ ਕੈ ਸਾਧ ਭਏ ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਖਲ ਬਚਨ ਦੁਰਾਉ ਹੈ ॥ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਰਸਿਕ ਰਸਾਇਨ ਹੋਇ ਮਾਨਸ ਬਿਖੈ ਧਰ ਬਿਖਮ ਬਿਖੁ ਭਾਉ ਹੈ॥ ੨੦੧॥ ਪਸੂ ਖੜਿ ਖਾਤ ਖਲ ਸਬਦਿ ਸੁਨੀਯਤਿ ਹੀਨ ਮੋਨ ਕੈ ਮਹਾ-ਤਮ ਪੈ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਜੀ॥ ਨਾਨਾ ਮਿਸਟਾਨ ਖਾਨ ਪਾਨ ਮਾਨਸ ਮੁਖ ਰਸਨਾ ਰਸੀਲੀ ਹੋਇ ਸੋਇ ਭਲੀ ਤਾਹਿ ਜੀ॥ ਬਚਨ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਫਲ ਬਚਨ ਬਿਹੂਨ ਪਸੁ ਪਰਮਿਤਿ ਆਹਿ ਜੀ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਗਤਿ ਬਚਨ ਬਿਬੇਕ ਹੀਨ ਬਿਖਧਰ ਬਿਖਮ ਚਕਤ ਚਿਤੁ ਚਾਹਿ ਜੀ॥ ੨੦੨ ॥ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਬ੍ਰਿਹਾ ਬਿਆਪੇ ਦ੍ਰਿਗਨ ਹੁਇ ਸ੍ਰਵਨ ਬਿਰਹੁ ਬਿਆਪੈ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕੈ॥ ਸੰਗਮ ਸਮਾਗਮ ਬਿਰਹੋਂ ਬਿਯਾਪੈ ਜਿਹਬਾ ਕੈ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਅੰਕ

ਮਾਲ ਕੀ ਰਚਨਕੈ॥ਸਿਹਜਾ ਗਵਨ ਬਿਰਹਾਬਿਆਪੈਚਰਨ
ਹੁਇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਿਰਹ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਹੁਇ ਸਚਨਕੈ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ
ਬਿਰਹ ਬ੍ਰਿਥਾਕੈ ਬਿਹਬਲ ਭਈ ਸੰਸਾਜਿਉ ਬਹੀਰ ਪੀਰ
ਪ੍ਰਬਲ ਤਚਨ ਕੈ॥ ੨੦੩॥ ਕਿੰਰਤ ਕਟਾਛ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਦਨ
ਅਨੂਪ ਰੂਪਅਤਿਅਸਚਰਜ ਮੈਨਾਇਕਾ ਕਹਾਈਹੈ॥ਲੋਚਨ
ਕੀ ਪੁਤਰੀਮੈਂਤਨਕ ਤਾਰਕਾਸਿਯਾਮਤਾਕੋਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਤਿਲ
ਬਨਤਾ ਬਨਾਈ ਹੈ ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਛਬ ਤਿਲਛਿਪਤ
ਛਾਹੇਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨ ਸੋਭ ਲੋਭਲਭਚਾਈਹੈ॥ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਕੇ ਨਾਇਕ ਕੀ ਨਾਇਕਾ ਭਈ ਤਿਲਕੇ ਤਿਲਕ ਸਰਬ
ਨਾਇਕਾਮਿਟਾਈ ਹੈ॥੨੦੪॥ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਾਨਕ
ਬਨੇ ਬਚਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰਆਜਮੇਰੇਆਏਹੈ॥ਪਰਮ
ਦਇਆਲਲਾਲ ਲੋਚਨ ਬਿਸਾਲ ਮੁਖ ਬਦਨ ਰਸਾਲਮਧੁ
ਮਧਰ ਪੀਆਏ ਹੈ॥ਸੋਭਤ ਸਿਹਜਾਸਨ ਬਿਲਾਸਨ ਕੈ ਅੰਕ
ਮਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਸ ਹੁਇ ਸਹਜਸਮਾਏਹੈ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕਸਬਦ
ਸੁਨਿ ਅਖੀਆ ਉਘਰ ਗਈਭਈਜਲ ਮੀਨਗਤਿ ਬਿਰਹ
ਜਗਾਏ ਹੈ॥੨੦੫॥ਦੇਖਬੇ ਕੋ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਦਰਸ ਦਖਾਏਬੇ
ਕਉ ਕੈਸੇ ਪ੍ਰਿਅ ਦਰਸਨ ਦੇਖੀਐਦਖਾਈਐ॥ ਕਹਬੇ ਕਉ
ਸੁਰਤ ਹੈ ਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਬੇਕਉਕੈਸੇਗੁਨਨਿਧਗੁਨ ਸੁਨੀਐ
ਸੁਨਾਈਐ॥ਮਨਮੈ ਨ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿਮੈਨਮਨ ਨਿਹ-
ਚਲ ਹੁਇ ਨ ਉਨਮਨਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਹੀਂਗ
ਰੰਗ ਰੂਪ ਕੁਲ ਹੀਨ ਦੀਨ ਕੈਸੇਬਹੁ ਨਾਇਕਕੀ ਨਾਇਕਾ
ਕਹਾਈਐ॥੨੦੬॥ਬਿਰਹ ਬਿਓਗਰੋਗਦੁਖੰਤ ਹੁਇਬਿਰ-

ਹਨੀਕਹਤ ਸੰਦੇਸਪਥਕਨ ਪੈ ਉਸਾਸਤੇ ॥ ਦੇਖਹੀ ਤ੍ਰਿਗਦ
ਜੋਨਿਪਟੇਮਕੈ ਪਰੇਵਾਗੁਰਪਰਕਰਨਾਰਿਦੇਖਟੂਟਤਅਕਾਸ
ਤੇ॥ ਤੁਮਤੇ ਚਤਰ ਦਸ ਬਿਦਯਾਕੈ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਿਆਤ੍ਰਿਆਨ
ਛੁਡਾਵਹੋ ਬਿਰਹਾਰਿਪ ਤ੍ਰਾਸਤੇ॥ਚਰਨਾਬਮੁਖਦੁਖ ਡਾਰਿਕ
ਚਮਤਕਾਰ ਹੈਰਤ ਹਿਰਾਤ ਰਵਿਦਰਸ ਪ੍ਰਗਾਸਤੇ॥੨੦੭॥
ਜੋਈਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਤਾਹਿਦੇਖ ਔ ਦਿਖਾਵੈਆਪਦ੍ਰਿਸਟ ਦਰਸ
ਮਿਲ ਸੋਭਾ ਦੈ ਸੁਹਾਵਈ॥ ਜੋਇ ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਮੁਕ ਬਚਨ
ਸੁਨਾਵੈਤਾਹਿ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਉਪਜਾਵਈ॥
ਜੋਈ ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਦਹਿਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ਤਾਹਿ ਸੋਈ ਬਹੁ
ਨਾਇਕ ਕੀ ਨਾਇਕਾ ਕਹਾਵਈ॥ ਜੋਈ ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਸਹ-
ਜਾਸਨ ਮਿਲਾਵੈ ਤਾਹਿਪ੍ਰੇਮ ਰਸਬਸ ਕਰਿ ਅਪਿਓ ਪੀਆ-
ਵਈ॥੨੦੮॥ਜੋਈ ਪ੍ਰਿਅਭਾਵੈ ਤਾਹਿ ਸੁੰਦਰਤਾ ਕੈ ਸੁਹਾਵੈ
ਸੋਈ ਸੁੰਦਰੀਕਹਾਵੈ ਛਬਿਕੈ ਛਬੀਲੀਹੈ ॥ ਜੋਈ ਪ੍ਰਿਅਭਾਵੈ
ਤਾਹਿ ਬਾਨਕ ਬਧੂ ਬਨਾਵੈ ਸੋਈ ਬਨਿਤਾ ਕਹਾਵੈ ਰੰਗ ਮੈ
ਰੰਗੀਲੀਹੈ॥ ਜੋਈ ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਤਾਕੀ ਸਬੈ ਕਾਮਨਾਪੁਜਾਵੈ
ਸੋਈ ਕਾਮਨਾ ਕਹਾਵੈਸੀਲ ਕੈ ਸੁਸੀਲੀਹੈ॥ਜੋਈਪ੍ਰਿਅਭਾਵੈ
ਤਾਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਲੈ ਪੀਆਵੈ ਸੋਈ ਪ੍ਰੇਮਨੀ ਕਹਾਵੈ ਰਸਿਕ
ਰਸੀਲੀ ਹੈ ॥੨੦੯ ॥ ਬ੍ਰਿਹ ਬਿਓਗ ਸੋਗ ਸੇਤ ਰੂਪਹੁਇ
ਕਿਤਾਸ ਟੂਕ ਟੂਕ ਭਏ ਪਾਤੀ ਲਿਖੀਐ ਬਿਦੇਸਤੇ॥ ਬਿਰਹ
ਅਗਨ ਸੇ ਸ੍ਯਾਨੀ ਆਸੁ ਕ੍ਰਿਸਨਹੁਇ ਬਿਰਹਨੀ ਭੇਖ ਲੇਖ
ਬਿਖਮ ਸੰਦੇਸ ਤੇ ॥ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਰੋਗ ਲੇਖਨਕੀਛਾਟੀ
ਫਾਟੀ ਰੁਦਨ ਕਰਤ ਲਿਖੇ ਆਤਮ ਅਦੇਸਤੇ॥ ਬ੍ਰਿਹਉਸਾ-

ਸਨ ਪ੍ਰਗਾਸਨ ਦੁਖਤਿ ਗਤਿ ਬਿਰਹਨੀ ਕੈਸੇ ਜੀਐ ਬਿਰਹ
ਪਰਵੇਸ ॥ ੨੧੦ ॥ ਪੂਰਬ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਿ ਸੁਜਨ ਸਗ
ਹੇਤਸਿਮਰਤ ਸੁਨਿਸੁਨਿਸ੍ਰਵਨ ਸੰਦੇਸਕੈ ॥ ਬਿਧਿ ਸੇ ਬਿ
ਮਿਲਿਦ੍ਰਿਸਟਬਰਸਲਿਵ ਬਿੱਦਮਾਨ ਧਿਆਨਰਸ ਰੂਪ
ਭੇਸਕੈ ॥ ਰੈਨ ਸੈਨ ਸਮੈ ਸ੍ਵਾਤ ਸਬਦਿ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਆਤਮ
ਗਿਆਨਪ੍ਰਮਾਤਮਪ੍ਰਵੇਸਕੈ ॥ ਗਿਆਨਧਿਆਨਸਿਮਰਨਉਲੰਘ
ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਬਸਿਹੇਤਬਿਸਮ ਅਵੇਸਕੈ ॥ ੨੧੧ ॥
ਏਕਸੇਅਧਿਕ ਏਕ ਨਾਇਕਾ ਅਨੇਕ ਜਾਕੈ ਦੀਨਕੇ ਦਿਆਲ
ਹੁਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀ ਹੈ ॥ ਸਜਨੀ ਰਜਨੀ ਸਸਿ ਪ੍ਰੇਮ
ਰਸ ਅਉਸਰ ਮੈਂ ਅਬਲੈਅਧੀਨ ਗਤਿ ਬੇਨਤੀ ਉਚਾਰੀ ਹੈ ॥
ਜੋਈਜੋਈ ਆਗਿਆ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੋਈ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ ਹਾਥ ਜੋਰੇ
ਅਗ੍ਰਭਾਗਿ ਹੋਇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੈ ॥ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ
ਚਾਇਕੈ ਚਈਲੇ ਭਜਉ ਸਫਲ ਜਨਮ ਧੰਨਿ ਆਜੁ ਮੇਰੀ
ਬਾਰੀ ਹੈ ॥੨੧੨॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਮੈਂ ਤਨਕ ਤਾਰਿਕਾ
ਸਿਆਮਤਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਤਿਲਾਤਲਕ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਕੋ ॥ ਬਨਿਤਾ
ਬਦਨ ਪਰਿ ਪ੍ਰਗਟ ਬਨਾਇ ਰਾਖਿਓ ਕਾਮਦੇਵਕੋਟਿ ਲੋਟ
ਪੋਟ ਅਵਿਲੋਕਕੋ ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਰੂਪ ਬਿਸਕਲ ਸਿਗਾਰ
ਕੈ ਸਿਗਾਰ ਸਰਬ ਫੋਕਕੋ ॥ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਿਲਕੀ
ਅਤੁਲ ਸਭਾ ਸਰਸਤੀ ਕੋਟ ਮਾਨ ਭੰਗ ਧਿਆਨ ਰੋਕਕੋ ॥
੨੧੩॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਰਸ ਧਿਆਨਖਟ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਸਕਲ
ਦਰਸਸਮ ਦਰਸ ਦਿਖਾਏ ਹੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪੰਚ ਸਬਦ
ਗਿਆਨ ਗਮ ਸਰਬ ਸਬਦ ਅਨਹਦਿ ਸਮਝਾਏ ਹੈਂ ॥ ਮੰਤ੍ਰ

ਉਪਦੇਸ ਪਰਵੇਸ ਕੈ ਅਵੇਸ ਰਿਦੈ ਆਦਿ ਕਉ ਆਦੇਸ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾਏ ਹੈਂ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਰਸਿਕ ਹੁਇ ਏਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਕੈ ਬਿਬੇਕ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਹੈਂ ॥ ੨੧੪॥ ਸਤਿ ਬਿਨ ਸੰਜਮ ਨ ਪਤਿ ਬਿਨ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ਸਚ ਬਿਨ ਸੋਚ ਨ ਜਨੇਊ ਜਤ ਹੀਨ ਹੈ ॥ ਬਿਨਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਗਿਆਨਬਿਨੁਦਰਸਧਿਆਨਭਾਉ ਬਿਨ ਭਗਤਿ ਨ ਕਥਨੀ ਭੈਭੀਨਹੈ॥ਸਾਂਤਿਨਸੰਤੋਖ ਬਿਨ ਸੁਖਨ ਸਹਜ ਬਿਨ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਬਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਨ ਏਕ ਟੇਕ ਬਿਨ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨ ਰੰਗ ਲਿਵ ਲੀਨ ਹੈ॥ ੨੧੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਿਤ ਹੁਇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਾਂਹਿ ਜਗ ਮਧੁਕਰ ਹੈ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਸੁਨਿ ਗਦ ਗਦ ਹੋਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਤਾਂਹਿ ਜਗਤ ਉਧਰ ਹੈ॥ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕ੍ਰਿਪਾਕੈ ਗੁਰ ਦਇਆ ਨਿਧਾਨਸਰਬਨਿਧਾਨਦਾਨਦੋਖਦੁਖ ਹਰਿਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਾਸ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾਨ ਦਾਸ ਤਾਸਨ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿ ਬ੍ਰਹ-ਮਾਦਿ ਸਮਸਰਿ ਹੈ ॥੨੧੬॥ਜਬਤੇਪਰਮਗੁਰਚਰਨ ਸਰਨਿ ਆਏ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਲਿਵ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਚਰਣਾਮ੍ਰਿਤਕੈਚਾਹਿਤ ਚਰਨ ਰਜ ਸਕਲ ਮਕਰੰਦ ਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਹਜ ਘਰਿ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਪਰਮਾਰਥਬੀਚਾਰਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ॥ ੨੧੭ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਜਬਤੇ ਰਿਦੈ ਬਸਾਏ ਤਬ ਅਸਥਿਰ

ਚਿਤ ਅਨਤਨ ਧਾਵਹੀ॥ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ
ਕੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਅਮਰ ਪਦ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹੀ॥ ਚਰਨਕਮਲ
ਗੁਰ ਜਬਤੇ ਧਿਆਨ ਧਾਰੇਆਨ ਗਿਆਨਧਿਆਨਸਰਬੰਗ
ਬਿਸਰਾਵਹੀ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਮਧੁ ਐਂ ਕਮਲ ਗਤ
ਮਨ ਮਨਸਾ ਥਕਤ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਆਵਹੀ ॥੨੧੮॥ ਬਾਰੀ
ਬਹੁ ਨਾਇਕਕੀ ਨਾਇਕਾਪਿਆਰੀਕੇਰੀ ਘੇਰੀਅਨਿ ਪ੍ਰਬਲ
ਹੁਇ ਨਿੰਦ੍ਰਾਨੈਨਛਾਇਕੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਨੀਪਤਿਬ੍ਰਤਾਚਈਲੀਪ੍ਰਿਅ
ਆਗਮ ਕੀਨਿ ਕੋ ਨਿਰਾਦਰੁ ਕੈਸੋਈ ਨ ਛੈਛਾਇਕੈ॥ ਸਕੀ
ਹੁਤੀ ਸੋਤ ਥੀ ਭੁਈ ਗਈ ਸੁਖਧਾਇਕ ਪੈ ਜਹਾਕੇਤਹੀਲੇ
ਰਾਖੇਸੰਗਮਸੁਲਾਇਕੈ॥ ਸੁਪਨਚਰਿਤ੍ਰਮੈਨਮਿਤ੍ਰਹਿ ਮਿਲਨ
ਦੀਨੀ ਜਮ ਰੂਪ ਜਾਮਨੀ ਨ ਨਿਬਰੈ ਬਿਹਾਇਕੈ ॥੨੧੯॥
ਰੂਪ ਹੀਨ ਕੁਲ ਹੀਨ ਗੁਨ ਹੀਨ ਗਿਆਨਹੀਨ ਸੋਭਾਹੀਨ
ਭਾਗਹੀਨਤਪ ਹੀਨ ਬਾਵਰੀ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਹੀਨਸਬਦ
ਸੁਰਤ ਹੀਨ ਬੁਧਿ ਬਲਹੀਨ ਸੁਧੇਹਸਤ ਨ ਪਾਵਰੀ॥ਪ੍ਰੀਤ
ਹੀਨ ਰੀਤ ਹੀਨ ਭਾਇ ਭੈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੀਨ ਚਿਤਹੀਨ ਬਿਤ
ਹੀਨਸਹਜ ਸੁਭਾਵਰੀ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਹੀਨ ਦੀਨਾਧੀਨਪਰ-
ਚੀਨ ਲਗਿ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਕੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਰਾਵਰੀ॥
੨੨੦॥ ਜਨਨੀ ਸੁਤਹ ਬਿਖਦੇਤ ਹੇਤ ਕਉਨ ਰਾਖੈ ਘਰ
ਮੂਸੇ ਪਹਰੂਆ ਕਹੋਕੈਸੇ ਰਾਖੀਐ॥ ਕਰੀਆਜਉ ਬੋਰੈਨਾਵ
ਕਹੋ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ਪਾਰ ਅਰੂਆਊ ਬਾਟ ਪਰੈ ਕਾ ਪੈ ਦੀਨ
ਭਾਖੀਐ॥ ਖੇਤੈ ਜਉ ਖਾਇਬਾਰ ਕਉਨਆਇ ਰਾਖਨਹਾਰ
ਚਤ੍ਰਵੈ ਕਰ ਅਨਿਆਉ ਪੂਛੈਕਉਨ ਸਾਖੀਐ॥ ਰੋਗੀਐਜਉ

ਬੇਦ ਮਾਰੇ ਮਿਤ੍ਰ ਜਉ ਕਮਾਵੈ ਦ੍ਰੋਹ ਗੁਰ ਨ ਮੁਕਤਿ ਬਰੇ
ਕਾਪੈ ਅਭਲਾਖੀਐ ॥੨੨੧॥ ਮਨ ਮਧੁਕਰ ਗਤਿ ਭ੍ਰਮਤ
ਚਤੁਰ ਕੁੰਟ ਚਰਨ ਕਮਲਸੁਖ ਸੰਪਟਸਮਾਈਐ ॥ ਸੀਤਲ
ਸੁਗੰਧ ਅਤਿਕੋਮਲ ਅਨੂਪਰੂਪ ਮਧੁ ਮਕਰੰਦਰਸਅਨਤਨ
ਧਾਈਐ ॥ ਸਹਜਸਮਾਧ ਉਨਮਨ ਜਗਮਗਜੋਤਿਅਨਹਦ
ਧੁਨਿ ਰੁਨ ਝੁਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਸ ਇਕ
ਈਸ ਸੋਹੰ ਜੋਈਜਾਨੈ ਆਪਾ ਅਪਰੰਪਰ ਪਰਮਪਦਪਾਈਐ
॥੨੨੨॥ ਮਨਮ੍ਰਿਗਮ੍ਰਿਗਮਦ ਅਛਰ ਅੰਤਰਗਤਿ ਭੂਲਿਓ
ਭ੍ਰਮ ਖੋਜਤ ਫਿਰਤ ਬਨ ਮਾਹੀ ਜੀ ॥ ਦਾਦੰਰ ਸਰੋਜਗਤਿ
ਏਕੈਸਰਵਰੁਬਿਖੈ ਅੰਤਰਦਿਸੰਤਰਹੋਇ ਸਮਝਤਨਾਹੀਜੀ॥
ਜੈਸੇ ਬਿਖਧਰਤਜੈਨ ਬਿਖਮ ਬਿਖ ਕਉਅਹਿਨਿਸਬਾਵਨ
ਬਿਰਖ ਲਪਟਾਹੀਜੀ ॥ ਜੈਸੇ ਨਰਪਤਿ ਸੁਪਨੰਤਰਭਿਖਾਰੀ
ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗਤਮੈ ਭਰਮਮਿਟਾਹੀਜੀ॥੨੨੩॥ ਬਾਇ
ਹੁਇ ਬਘੂਲਾ ਬਾਇ ਮੰਡਲ ਫਿਰੈ ਤਉ ਕਹਾ ਬਾਸਨਾ ਕੀ
ਆਰਿਜਾਗਿਜੁਗਤਿਨਜਾਨੀਐ॥ਕੂਪਜਲੁਗਰੋਬਾਧੇ ਨਿਕਸੈ
ਨ ਹੋਇ ਸਮੁੰਦ੍ਰਚੀਲ ਹੁਇ ਉਡੈ ਨ ਖਗਪਤਿ ਉਨਮਾਨੀਐ
॥ ਮੂਸਾ ਬਿਲ ਖੋਦਿ ਨ ਜੋਗੀਸੁਰ ਗੁਫਾਕਹਾਵੈਸਰਪ ਹੁਇ
ਚਿਰੰਜੀਵਬਿਖਨਬਿਲਾਨੀਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤ੍ਰਿਗੁਣਅਤੀਤਚੀਤ
ਹੁਇਅਤੀਤਹਉਮੈਖੋਇਹੋਇਰੇਨਕਾਮਧੇਨਮਾਨੀਐ॥੨੨੪
॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿਲਿਵ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿਮਿਲੇ ਆਤਮ ਅਵੇਸ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਪ੍ਰਬੀਨਹੈ ॥ ਤਤੈਮਿਲਤੱਤ ਸ੍ਵਾਤਿ ਬੂੰਦਮੁਕਤਾਹਲ
ਹੁਇ ਪਾਰਸਕੈ ਪਾਰਸ ਪਰਸਪਰਕੀਨਹੈ॥ਜੋਤਿ ਮਿਲੇ ਜੋਤਿ

ਜੈਸੇ ਦੀਪਕੈਦਿਪਤਿਦੀਪ ਹੀਰੈਹੀਰਾਬੇਧੀਅਤੰਆਪੈਆਪਾ
ਚੀਨ ਹੈ॥ ਚੰਦਨ ਬਨਾਸਪਤੀ ਬਾਸਨਾਸੁਬਾਸਗਤਿਚਤੁਰ
ਬਰਨਜਨ ਕੁਲ ਅਕੁਲੀਨਹੈ॥੨੨੫॥ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿਰਿਦੈ
ਸਮਿਤ੍ਰਖ ਦੇਖੈਦ੍ਰਿਗਸਤਿਨਾਮੁਜਿਹਬਾਕੈ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਪਾਏਹੈ॥
ਸਬਦਬਿਬੇਕਸਤਿ ਸ੍ਰਵਨਸੁਰਤਿ ਨਾਦਨਾਸਕਾਸੁਗੰਧਸਤਿ
ਆਘ੍ਰਨ ਅਘਾਏਹੈ॥ ਸੰਤਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤਸਹਤਅਬਿਲੰਬ ਸਤਿ
ਪਾਰਸ ਪਰਸਿਹੋਇ ਪਾਰਸਦਿਖਾਏਹੈ॥ਸਤਿਰੂਪਸਤਿਨਾਮ
ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿਮਿਲੇ ਅਲਖ
ਲਖਾਏ ਹੈ ॥੨੨੬॥ ਆਤਮ ਤ੍ਰਿਬਿਧੀ ਜਤ੍ਰ ਕਤ੍ਰ ਇਕਤ੍ਰ
ਭਏਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿਨਿਹਚਲ ਮਨਮਾਨੇਹੈ॥ ਜੁਗਜੁਗਜੀਵਨ
ਜਗ ਜਗਜੀਵਨਮੈਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਧਿਆਨਉਰਆਨੇ
ਹੈ॥ਸੂਖਮ ਸਥੂਲ ਮੂਲ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਗੋਰਸ ਗੋਬੰਸ
ਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਹਿਚਾਨੇਹੈ॥ਕਾਰਨ ਮੈ ਕਾਰਨਕਰਨ ਚਿਤ੍ਰ ਮੈ
ਚਿਤੇਰੋਜੰਤ੍ਰ ਧੁਨਿ ਜੰਤ੍ਰੀ ਜਨਕੈ ਜਨਕ ਜਾਨੇ ਹੈ ॥੨੨੭॥
ਨਾਇਕਹੈਏਕਅਰੁਨਾਇਕਾ ਅਸਟਤਾਕੈ ਏਕਏਕ ਨਾਇਕਾ
ਕੈ ਪਾਂਚਪਾਂਚ ਪੂਤ ਹੈ ॥ ਏਕ ਏਕ ਪੂਤ ਗ੍ਰਿਹ ਚਾਰ ਚਾਰ
ਨਾਤੀ ਏਕੈ ਏਕੈ ਨਾਤੀ ਦੋਇ ਪਤਨੀਪ੍ਰਸੂਤਿ ਹੈ॥ ਤਾਹੂ ਤੇ
ਅਨੇਕਪੁਨਿ ਏਕੈ ਏਕੈ ਪਾਂਚਿ ਪਾਂਚਿ ਤਾਂਤੇ ਚਾਰ ਚਾਰਸੁਤ
ਸੁਤਨਿਸਪੂਤਹੈ॥ਤਾਂਤੇ ਆਠ ਆਠ ਸੁਤਾ ਸੁਤਾ ਸੁਤਾ ਆਠ
ਸੁਤ ਐਸੋ ਪਰਵਾਰੁ ਕੈਸੇ ਹੋਇ ਏਕ ਸੂਤ ਹੈ॥੨੨੮॥ ਏਕ
ਮਨ ਆਠ ਖੰਡ ਖੰਡਪਾਂਚ ਟੂਕਟੂਕਟੂਕਚਾਰਿ ਫਾਰਿ ਫਾਰਿ
ਹੋਇ ਫਾਰਿ ਫਾਰਿਤਾਹੂਤੇ ਪਚੀਸੇ ਅਉ ਪਚੀਸਾ ਏਕ ਪਾਂਚ

ਟਾਂਕ ਟਾਂਕ ਟਾਂਕ ਮਾਸੇ ਚਾਰ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ॥ਮਾਸਾਏਕ ਆਠ ਰਤੀਰਤੀ ਆਠ ਚਾਵਰ ਕੀ ਹਾਟ ਹਾਟ ਕਨਕ ਤੋਲ ਤੁਲਾਧਾਰ ਹੈ॥ਪੁਰਪੁਰ ਪੂਰਰਹੇ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੈ ਬਸ ਆਵੈ ਕੈਸੇ ਜਾਕੋ ਏਤੋ ਬਿਸਥਾਰ ਹੈ ॥੨੨੯॥ ਖਗ ਪਤਿ ਖਰਬਲ ਪਰਾਕ੍ਰਮੀ ਪਰਮਹੰਸ ਚਾਤੁਰ ਚਤੁਰ ਮੁਖਚਪਲਾ ਚਪਲ ਹੈ ॥ਭੁਜਬਲੀ ਅਸਟ ਭੁਜਾ ਤਾਕੇ ਚਾਲੀਸ ਕਰਿ ੇਕਸਉਸਾਠ ਪਾਂਉ ਚਾਲ ਚਲਾ ਚਲਹੈ ॥ ਜਾਗ੍ਰਤ ਸੁਪਨ ਅਹਿਨਿਸ ਦਹਿਦਿਸ ਧਾਵੈ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਪ੍ਰਤਿਹੋਇਆਵੈ ਏਕ ਪਲਹੈ॥ਪਿੰਜਰੀਮੈ ਅਛਤਉਡਤ ਪਹੁਚੈ ਨ ਕੋਊ ਪੁਰ ਪੂਰ ਪੂਰ ਗਿਰ ਤਰ ਜਲਥਲ ਹੈ ॥੨੩੦॥ ਜੈਸੇ ਪੰਛੀ ਉਡਤ ਫਿਰਤ ਹੈ ਅਕਾਸਚਾਰੀਜਾਰੀਡਾਰਿਪਿੰਜਰੀ ਮੈਰਾਖੀ ਅਤਿ ਆਨਿਕੈ ॥ ਜੈਸੇ ਗਜਰਾਜ ਗਹਬਰ ਬਨ ਮੈ ਮਦਨ ਬਸਿ ਹੁਇ ਮਹਾਵਤ ਕੇ ਅੰਕਸਹਿ ਮਾਨਿਕੈ॥ਜੈਸੇ ਬਿਖ ਆਧਾਰ ਬਿਖਮ ਬਿਲਮੈ ਪਾਤਾਲ ਗਹੇ ਸਾਪ ਹੇਰਾ ਤਾਹਿ ਮੰਤ੍ਰਨਕੀ ਕਾਨਕੈ ॥ਤੈਸੇ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਪ੍ਰਤਿ ਭ੍ਰਮਤ ਚੰਚਲ ਚਿਤ ਨਿਹ-ਚਲ ਹੋਤ ਮਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨਕੈ ॥ ੨੩੧॥ ਰਚਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ ਬਚਿਤ੍ਰ ਪਨ ਏਕ ਮੈ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਹੈ ॥ ਲੋਚਨ ਮੈ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸ੍ਰਵਨ ਮੈ ਸੁਰਿਤ ਰਾਖੀਨਾਸਕਾ ਸੁਬਾਸ ਰਸ ਰਸਨਾ ਉਚਾਰ ਹੈ॥ ਅੰਤਰ ਹੀ ਅੰਤ੍ਰ ਨਿਰੰਤਰੀ ਨ ਸੋਤ੍ਰਨਮੈ ਕਾਹੂਕੀ ਨ ਕੋਊਜਾਨੈ ਬਿਖਮ ਬਿਚਾਰ ਹੈ॥ਅਗਮਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਜਾਨੀਐਚਿਤੇਰੋਕੈ ਸੁਨੇਤਿ ਨੇਤਿਨੇਤਿਨਮੋਨਮੋਨਮਸਕਾਰਹੈ॥੨੩੨॥ਮਾਇਆਛਾਇਆ

ਪੰਚਦੂਤ ਭੂਤ ਉਦਮਾਨਠਟਿ ਘਟਿਘਟਿਘਟਿਕਾਨੈ ਸਾਗਰ ਅਨੇਕ ਹੈ॥ ਅਉਧਪਲ ਘਟਿਕਾ ਜੁਗਾਦਿ ਪਰਜੰਤ ਆਸਾ ਲਹਿਰ ਤਰੰਗ ਮੈ ਨਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੀ ਟੇਕ ਹੈ॥ ਮਨ ਮਨਸਾ ਪ੍ਰਸੰਗਧਾਵਤ ਚਤੁਰਕੁੰਟ ਛਿਨਕਮੈਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾਵਦੇਕ ਹੈ॥ ਆਧਿਕੈ ਬਿਆਧਕੈ ਉਪਾਧਕੈਅਸਾਧਮਨ ਸਾਧਬੇਕਉ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੁਰਏਕ ਹੈ ॥੨੩੩॥ ਜੈਸੋ ਮਨਲਾਗਤ ਹੈ ਲੇਖਕ ਕੋ ਲੇਖੈਬਿਖੈ ਹਰਿਜਸ ਲਿਖਤਨਤੈਸੋਠਹਿਰਾਵਈ॥ ਜੈਸੋ ਮਨ ਬਨਜ ਬਿਹਾਰਕੇ ਬਿਬਾਰ ਬਿਖੈ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਵਗਾਹਨ ਨ ਭਾਵਈ॥ ਜੈਸੋ ਮਨ ਕਨਿਕ ਅਉ ਕਾਮਨੀ ਸਨੇਹ ਬਿਖੈ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤੈਸੋ ਨੇਹ ਪਲ ਨ ਲਗਾਵਈ ॥ ਮਾਇਆਬੰਧਸੰਧਬਿਖੈਆਵਧਾਂ ਬਹਾਇ ਜਾਇਗੁਰੁਉਪਦੇਸ ਹੀਨ ਪਾਛੇ ਪਛੁਤਾਵਈ॥੨੩੪॥ ਜੈਸੋ ਮਨ ਧਾਵੇ ਪਰਤਨ ਧਨ ਦੂਖਨ ਲਉ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਰਨ ਸਾਧ ਸੰਗ ਲਉ ਨ ਆਵਈ ॥ ਜੈਸੋ ਮਨਲਾਗੈ ਪਰਾਧੀਨਹੀਨ ਦੀਨਤਾਮੈਸਾਧ ਸੰਗ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨ ਲਗਾਵਈ॥ ਜੈਸੋ ਮਨ ਕਿਰਤਿ ਬਿਰਤਿਮੈਮਗਨਹੋਤ ਸਾਧਸੰਗ ਕੀਰਤਨਮੈ ਨ ਠਹਰਾਵਈ ॥ ਕੂਕਰ ਜਿਉ ਚੌਕ ਕਾਢਿ ਚਾਕੀ ਚਾਟਿਬੇ ਕਉ ਜਾਇ ਜਾਕੋਮੀਠੀ ਲਾਗੀਦੇਖੈ ਤਾਹੀਪਾਛੈਧਾਵਈ ॥੨੩੫॥ ਸਰ-ਵਰ ਮੈ ਨਜਾਨੀ ਦਾਦਰ ਕਮਲ ਗਤਿਮ੍ਰਿਗਮ੍ਰਿਗਮਦਗਤਿ ਅੰਤਰ ਨ ਜਾਨੀ ਹੈ॥ ਮਨ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨੀ ਅਹਿਬਿਖ ਬਿਖਮਕੈ ਸਾਗਰਮੈ ਸੰਖ ਨਿਧਿਹੀਨ ਬਕਬਾਨੀਹੈ॥ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਜੈਸੇਬਾਂਸ ਨਿਰਗੰਧ ਕੰਧਉਲੂਐਅਲਖਦਿਨ ਦਿਨ

ਕਰ ਧਿਆਨੀਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਬਾਂਝ ਬਧੂ ਮਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਭੇਟਨਿਹਫਲ ਸੇਂਬਲ ਜਿਉ ਹਉਮੈਅਭਿਮਾਨੀਹੈ॥੨੩੬॥ ਬਰਖਾ ਚਤਰਮਾਸ ਭਿਦੈ ਨ ਪਖਾਨ ਸਿਲਾਨਿਪਜੇਨਧਾਨ ਪਾਨ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵਕੈ ॥ ਉਦਿਤਬਸੰਤ ਪਰਫੁਲਤਬਨਾ-ਸਪਤੀ ਮਉਲੈ ਨ ਕਰੀਰ ਆਦਿਬੈਸਕੇਸੁਭਾਵਕੈ॥ਸਿਹਜਾ ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ ਨਿਹਫਲ ਬਾਂਬ ਬਧੂ ਹੋਇ ਨ ਅਧਾਨ ਦੁਖੋ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਾਵ ਕੈ ॥ ਤੈਸੇ ਮਮਕਾਗ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਮਰਾਲ ਸਭਾ ਰਹਿਓ ਨਿਰਾਹਾਰਮੁਕਤਾਹਲ ਅਪਿਆਵਕੈ॥੨੩੭॥

॥ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਜੈਸੇਢੇਕੁਲੀ ਨਵਾਵੈ ਸੀਸ ਤਾਕੈ ਬਸਿਹੋਇ ਜਲੁਬੰਦ ਮੈ ਨ ਆਵਈ ॥ ਡਾਰਿ ਦੇਤ ਖੇਤ ਹੁਇ ਫੂਲਤ ਸਫਲਤਾਤੇ ਆਪਿਨਿਹਫਲ ਪਾਛੈਢੋਝਉਕਤਾਵਈ॥ਅਰਧ ਉਰਧ ਹੁਇ ਅਨੁਕ੍ਰਮਕੈ ਹੀ ਜਬਪਰਉਪਕਾਰ ਅਬਿਕਾਰਨ ਮਿਟਾਵਈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸੁਭਾਵਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਸੁਖਦੁਖ ਪਾਵਈ ॥੨੩੮॥ ਜੈਸੇਤਉ ਕੁਚੀਲ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾਅਤੀਤਮਾਖੀਰਾਖੀਨਰਹਤਜਾਇਬੈਠੇ ਇਛਾਚਾਰੀ ਹੈ ॥ ਪੁਨ ਜਉ ਅਹਾਰ ਸਨਬੰਧ ਪਰਵੇਸਕਰੈ ਜਰੈ ਨ ਅਜਰ ਉਕਲੇਦ ਖੇਦ ਭਾਰੀਹੈ ॥ ਬਧਿਕ ਬਿਧਾਨ ਜਿਉ ਉਦਿਆਨ ਮੈ ਵਾਟੀ ਦਿਖਾਇ ਕਰੈਜੀਵਘਾਤ ਅਪ-ਰਾਧਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ॥ਹਿਰਦੈਬਿਲਾਉ ਅਰੁਨੈਨਬਗਧਿਆਨੀ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਪਟਸਨੇਹੀਦੇਹੀ ਅੰਤਿਹੁਇਦਿਖਾਰੀ ਹੈ ॥੨੩੯॥ ਗਊ ਮੁਖ ਬਾਘਜੈਸੇ ਬਸੈ ਮ੍ਰਿਗਮਾਲ ਬਿਖੈਕੰਗਨਾਪਹਿਰ ਜਿਉ ਬਿਲਈਆ ਖਗ ਮੋਹਈ ॥ ਜੈਸੇਬਗ ਧਿਆਨਧਾਰ

ਕਰਤ ਅਹਾਰ ਮੀਨ ਗਨਿਕਾ ਸੰਗਾਰ ਸਾਜਿ ਬਿਭਚਾਰ ਜੋਹਈ ॥ ਪੰਚਬਟਪਾਰੋਭੇਖਧਾਰੀਜਿਉਸਿੰਘਾਤੀਹੋਇਅੰਤਿ ਫਾਸੀ ਡਾਰ ਮਾਰੈ ਦ੍ਰੋਹਕਰ ਦ੍ਰੋਹਈ ॥ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਕੈ ਮਿਲਤ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੈ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਬਾਂਸੁ ਗਠੀਲੋ ਨ ਬੋਹਈ ॥੨੪੦॥ ਆਦਿਹੀ ਅਧਾਨ ਬਿਖੈ ਹੋਇਨਿਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਨੀਮਾਸਦਸ ਗਨਤਹੀਗਨਤਬਿਹਾਤਹੈ ॥ ਜਨਮਤਸੁਤ ਸਬ ਕੁਟੰਬ ਅਨੰਦ ਮਈ ਬਾਲ ਬ੍ਰਿਧ ਗਨਤਬਿਤੀਤਨਿਸ ਪ੍ਰਾਤ ਹੈ ॥ ਪਢਤ ਬਿਵਾਹੀਅਤ ਜੋਬਨਮੈਭੋਗਬਿਖੈਬਨਜ ਬਿਉਹਾਰ ਕੈ ਬਿਥਾਰ ਲਪਤਾਤਹੈ ॥ ਬਢਤਾਬਿਆਜਕਾਜ ਗਨਤ ਅਵਧ ਬੀਤੀ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਬਿਨ ਜਮਪੁਰਜਾਤਹੈ ॥੨੪੧॥ ਜੈਸੇ ਚਕਈ ਚਕਵਾਬਧਿਕਇਕਤ੍ਰਕੀਨੇ ਪਿੰਜਰੀ ਮੈ ਬਸੇ ਨਿਸਿ ਦੁਖਸੁਖ ਮਾਨੇਹੈ ॥ ਕਹਤ ਪਰਸਪਰ ਕੋਟਿ ਸੂਰਜਨ ਵਾਰਉ ਓਟ ਦੁਰਜਨ ਪਰਜਾਹ ਗਹਿ ਆਨੇਹੈ ॥ ਸਿਮਰਨ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋਟਿ ਆਪਦਾਸੰਪਦਾ ਕੋਟਿਸੰਪਦਾ ਆਪਦਾ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਾਨੇ ਹੈ ॥ ਸਤਿਰੂਪ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਸੱਤਿ ਸਤਿਕਰਿ ਜਾਨੇਹੈ ॥੨੪੨॥ ਪੁਨਿਕਤ ਪੰਚਤਤ ਮੇਲ ਖੇਲ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਭ੍ਰਮਤ ਅਨੇਕ ਜੋਨਿ ਕੁਟੰਬ ਸੰਜੋਗ ਹੈ ॥ ਪੁਨਿਕਤ ਮਾਨਸਜਨਮ ਨ੍ਰਿਮੋਲ ਹੋਇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਰਸਕਰ ਭੋਗਹੈ ॥ ਪੁਨਕਤ ਸਾਧ ਸੰਗ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨਪ੍ਰੇਮਸੁਪ੍ਰਜੋਗਹੈ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮ ਗੁਰਮਖਸੁਖਫਲ ਚਾਖ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਲੋਗਮੈ ਅਲੋਗ ਹੈ ॥੨੪੩॥

ਰਚਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ ਬਚਿਤ੍ਰ ਪਨ ਚਿਤ੍ਰਹਿ ਚਿਤੈ ਚਿਤੇਰਾ ਉਰ ਆਨੀਐ ॥ ਬਚਨਬਿਬੇਕ ਟੇਕਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਸੁਨਿ ਧੁਨਿ ਜੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ਉਨ ਮਾਨੀਐ ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਧਨਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨਕਰੁਨਾਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਈ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥ ਕਥਤਾਬਕਤਾ ਸ੍ਰੋਤਾ ਦਾਤਾਭੁਗਤ ਸ੍ਰਬਗਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਸਾਧਸੰਗ ਜਾਨੀਐ ॥੨੪੪॥ ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਵਨ ਮੁਖਿਨਾਸਕਾ ਹਸਤਪਗ ਚਿਹਨਅਨੇਕਮਨਮੇਕਜੈਸੇ ਜਾਨੀਐ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਪੁਸਟ ਤੁਸਟਮਾਨ ਹੋਤ ਜੈਸੇ ਏਕ ਮੁਖ ਸ੍ਵਾਦ ਰਸ ਅਰਪਤਿ ਆਨੀਐ॥ ਮੂਲ ਏਕ ਸਾਖਾਪਰ ਸਾਖਾ ਜਲ ਜਿਉ ਅਨੇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਜਾਵ ਵੇਕ ਉਰ ਆਨੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਪਨਦੇਖੀਅਤਆਪਾਆਪ ਆਤਮ ਅਵੇਸ ਪਰਮਾਤਮ ਗਿਆਨੀਐ ॥੨੪੫॥ ਜਤਸਤ ਸਿੰਘਾ-ਸਨ ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਮੰਤ੍ਰੀ ਧਰਮਧੀਰਜਧੁਜਾ ਅਬਿਚਲਰਾਜ ਹੈ॥ ਸਿਵਨਗਰੀ ਨਿਵਾਸਦਇਆ ਦੁਲਹਨੀਮਿਲੀ ਭਾਗ-ਤਉ ਭੰਡਾਰੀ ਭਾਉ ਭੋਜਨ ਸਕਾਜ ਹੈ ॥ ਅਰਥ ਬੀਚਾਰ ਪਰਮਾਰਥਕੈ ਰਾਜਨੀਤਿਛਤ੍ਰਪਤੀਛਿਮਾਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਛਬਿ ਛਾਜਹੈ॥ ਆਨਦ ਸਮੂਹ ਸੁਖਸਾਂਤਿਪਰਜਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਅਨਹਦਿ ਧੁਨਿ ਬਾਜ ਹੈ ॥੨੪੬॥ ਪਾਂਚੋ ਮੁੰਦ੍ਰਾਂਚਕ੍ਰ ਖਟ ਭੇਦਿ ਚਕ੍ਰਵੈਕਹਾਏ ਉਲੰਘਿਤ੍ਰਿਬੇਨੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਤ੍ਰਿਕਾਲ ਜਾਨੇ ਹੈ॥ ਨਵਘਰ ਜੀਤਿ ਨਿਜ ਆਸਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਮੈ ਨਗਰ ਅਗਮਪੁਰ ਜਾਇਠਹਿਰਾਨੇਹੈ ॥ ਆਨਸਰ ਤਿਆਗ ਮਾਨਸਰਨਿਹਚਲ ਹੰਸੁਪਰਮਨਿਧਾਨਬਿਸਮਾਹਿਬਿਸਮਾਨੇ

ਹੈ॥ ਉਨਮਨਮਗਨਗਗਨ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਜਤ ਨੀਸਾਨ ਗਜਾਨ ਧਜਾਨ ਖਿਸਰਾਨੇ ਹੈ॥ ੨੪੭॥ ਅਵਘਟਿ ਉਤਰ ਸਰੋਵਰ ਮਜਨ ਕਰੈ ਜਪਤਅਜੱਪਾਜਾਪੁ ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸੀ ਹੈ॥ ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਬਰਖਾ ਅਕਾਸ ਬਾਸ ਜਗ ਮਗ ਜੋਤਿ ਅਨਹਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੈ॥ ਆਤਮ ਅਵੇਸ ਪਰਮਾਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸਕੈ ਅਧਜਾਤਮ ਗਿਆਨ ਰਿਧਿਸਿੱਧਿਨਿਧਿ ਦਾਸੀਹੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਗ ਜੀਵਨੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾਨੀ ਸਲਿਲ ਕਮਲ ਗਤਿ ਮਾਇਆ ਮੈ ਉਦਾਸੀ ਹੈ॥ ੨੪੮॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰ ਕੰਚਨ ਪਾਰਸ ਭਏ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਕੈ॥ ਬਾਇਸ ਭਏ ਹੈ ਹੰਸ ਹੰਸ ਤੇ ਪਰਮਹੰਸ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਰਣਾਮ੍ਰਿਤ ਸੁਰਸਕੈ॥ ਸੇਂਬਲ ਸਕਲ ਫਲ ਸਕਲਸੁਗੰਧ ਬਾਂਸਸੂਕਰੀਸੈ ਕਾਮਧੇਨ ਕਰੂਨਾ ਬਰਸਕੈ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨਰਜੁ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਿਆਨਕੋਟਿ ਬਿਸਮ ਨਮਸ ਕੈ॥ ੨੪੯॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਅਸਚਰਜਅਸਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦਮੈਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਬਿਸਮਾਦਹੈ॥ਅਦਭੁਤਪਰਮਦਭੁਤਹੁਇਕੋਟਨਿ ਕੋਟਿ ਗਦ ਗਦਹੋਤਕੋਟਿਅਨਹਦਨਾਦਹੈ॥ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਉਨਮਨੀ ਗਨੀਜਾਤਨਹਿਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲਾਦਿਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਸਾਧ ਸੰਗ ਅੰਤਕੈ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਹੈ॥ ੨੫੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਸਾਧਸੰਗਉਲਟਿਪਵਨਮਨ ਮੀਨਕੀ ਚਪਲ ਹੈ॥ ਸੋਹੰ ਸੋ ਅਜੱਪਾ ਜਾਪ ਥੀਨੀਅਤਆਪਾਆਪਉਨਿਮਨੀ

ਜੋਤਿਕੋਉਦੋਤਹੁਇ ਪ੍ਰਬਲਹੈ ॥ ਅਨਹਦਨਾਦਿ ਬਿਸਮਾਦ
ਰੁਨਝੁਨਿ ਸੁਨਿ ਨਿਝਰ ਝਰਨਿ ਬਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਹੈ ॥
ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸਅਸਚਰਜਮੈਂ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ
ਬਾਸ ਬ੍ਰਹਮ ਸਥਲ ਹੈ ॥੨੫੧॥ ਦ੍ਰਿਸਟਦਰਸ ਸਮਦਰਸ
ਧਿਆਨਧਾਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰ ਏਕ ਟੇਕ ਗਹਿਲੀਜੀਐ॥
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਣ ਅਸਤੁਤਿ ਨਿੰਦਾ ਛਾਡਿ ਅਕਥ
ਕਥਾ ਬੀਚਾਰ ਮੋਨ ੍ਰਤ ਕੀਜੀਐ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਮੈਂ ਜਗ
ਜਗ ਜਗ ਜੀਵਨ ਕੈ ਜਾਨੀਐ ਜੀਵਨ ਮੂਲ ਜੁਗ ਜੁਗ
ਜੀ ਜੀਐ ॥ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਏਕ ਸਰਬ ਮੈਂ
ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪੀਜੀਐ ॥੨੫੨ ॥ ਅਬਿ-
ਗਤਿ ਗਤਿ ਕਤ ਆਵਤ ਅੰਤਰ ਗਤਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁ
ਕਹਿ ਕੈਸੇਕੈ ਸੁਨਾਈਐ ॥ ਅਲਖਅਪਾਰ ਕਿਧੋ ਪਾਈਅਤ
ਪਾਰ ਕੈਸੇ ਦਰਸ ਅਦਰਸ ਕੋ ਕੈਸੇਕੈ ਦਿਖਾਈਐ॥ ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰ ਅਗਹੁ ਗਹੀਐ ਕਿਧੌ ਕੈਸੇ ਨਿਰਾਲੰਬ ਕਉ ਨ
ਅਵਲੰਬਠਹਿਰਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਮਿਲੈਸੋਈਜਾਨੈਜਾਮੈ
ਬੀਤੈ ਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹ ਜਲ ਬੂੰਦਹੁਇ ਸਮਾਈਐ॥੨੫੩॥
ਗੁਰਮੁਖ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧਸੰਗ ਮਿਲਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰੇਮ
ਭਗਤ ਬਿਬੇਕ ਹੈ॥ ਰੂਪ ਕੈ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ
ਮੈਂਦ੍ਰਿਸਟਦਰਸਲਿਵਟਰਤਨਟੇਕਹੈ॥ਰਾਗਨਾਦਬਾਦਬਿਸ-
ਮਾਦ ਕੀਰਤਨਸਮੈ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨਗੋਸਟ ਅਨੇਕ
ਹੈ॥ਭਾਵਨੀਭੈਭਾਇਚਾਇਚਾਹ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤਕੀ ਆਸ ਪ੍ਰਿਅ
ਸਦੀਵ ਅੰਗਅੰਗਜਾਵ ਟੇਕਹੈ ॥੨੫੪॥ ਹੋਮਜਗਨਈਵੇਦ

ਆਦਕੈ ਪੂਜਾ ਅਨੇਕ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਅਨੇਕਪੁੰਨਦਾਨਕੈ॥ ਜਲਥਲ ਗਿਰ ਤਰ ਤੀਰਥ ਭਵਨਭੂਅ ਹਿਮਾਂਚਲ ਧਾਰਾ ਅਗ੍ਰ ਅਰਪਨਪ੍ਰਾਨਕੈ॥ ਰਾਗਨਾਦਬਾਦਏਸਾਂਗੀਤਬੇਦਪਾਠ ਬਹੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧ ਕੋਟ ਜੋਗ ਧਿਆਨਕੈ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਰਵਾਰ ਡਾਰਉ ਨਿਗ੍ਰਹ ਹਠ ਜਤਨ ਕੋਟਾਨਿਕੈ॥ ੨੫੫॥ ਮਧੁਰ ਬਚਨ਼ਸਮਸਰਿਨ ਪੁਜਸਿ ਮਧੁ ਕਰਕ ਸਬਦ ਸਰ ਬਿਖ ਨ ਬਿਖਮ ਹੈ ॥ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਸੀਤਲਤਾ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਕਰਕ ਸਬਦ ਸਤ ਪਤ ਕਟੁਕਮਹੈ ॥ ਮਧੁਰਬਚਨਕੈਤ੍ਰਿਪਤਿਅਉ ਸੰਤੋਖ ਸਾਂਤਿ ਕਰਕ ਸਬਦਿ ਅਸੰਤੋਖ ਰੋਖਸ੍ਰਮਹੈ॥ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਲਗ ਅਗਮ ਸੁਗਮ ਹੋਇ ਕਰਕ ਸਬਦ ਲਗਿ ਸੁਗਮ ਅਗਮ ਹੈ॥੨੫੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਿਲਿ ਭਾਨ ਗਿਆਨ ਜੋਤਿਕੋ ਉਦੋਤਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ਹੈ॥ਨਾਭ ਸਰਵਰ ਬਿਖੈ ਬ੍ਰਹਮਕਮਲ ਦਲਹੋਇਪਰਫੁਲਿਤ ਬਿਮਲ ਜਲ ਛਾਇਓ ਹੈ॥ ਮਧੁਮਕਰੰਦ ਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰ ਪੂਰਨ ਕੈ ਮਨੁ ਮਧੁ ਕਰ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਮਾਇਓ ਹੈ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦਮੋਦ ਔ ਅਮੋਦਲਿਵਉਨਮਨ ਹੁਇਮਨੋਦਅਨਤਨ ਧਾਇਓਹੈ ॥੨੫੭॥ ਜੈਸੇਕਾਰੋਪਾਰੋ ਮਹਾਂ ਬਿਖਮ ਖਾਇਓ ਨ ਜਾਇ ਮਾਰੇ ਨਿਹਕਲੰਕ ਹੁਇ ਕਲੰਕ ਨ ਮਟਾਵਈ ॥ ਤੈਸੇ ਮਨ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਿਮਾਰਿ ਹਉਮੈਮੇਟਿਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੁਇ ਬਿਕਾਰਨਘਟਾਵਈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅਧਮਅਸਾਧ ਹੁਇ ਮਿਲਤ ਜ਼ਬਚੁਨਾਜਿਉਤੈਬੋਲਰਸਰੰਗਪ੍ਰਗਟਾਵਈ ॥ ਤੈਸੇ

ਹੀ ਚੰਚਲ ਚਿਤ ਭ੍ਰਮਤ ਚਤੁਰਕੁੰਟਚਰਨਕਮਲਸੁਖਸੰਪਟ ਸਮਾਵਈ॥੨੫੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਹੁਇ ਧਾਵਤ ਬਰਜਿ ਰਾਖੇ ਸਹਜਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਧਾਮਨਿਹਚਲਬਾਸਹੈ॥ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਰਜਰੂਪਕੈ ਅਨੂਪਰੂਪ ਦਰਸ ਦਰਸਿ ਸਮ ਦਰਸਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਬਜ੍ਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਅਨਹਦਨਾਦ ਬਿਸਮਾਦ ਕੋ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਅਲੇਖ ਲੇਖਕੈ ਅਲੇਖਭਏ ਪਰਦੱਛਨਾਕੈਸੁਖਦਾਸਨਕੈ ਦਾਸਹੈ ॥ ੨੫੯ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਰੂਪ ਰੰਗ ਅੰਗ ਅੰਗ ਛਬਿ ਦੇਹਕੈ ਬਿਦੇਹ ਅਉ ਸੰਸਾਰੀਰ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ॥ ਦਰਸ ਦਰਸਿ ਸਮਦਰਸ ਦਰਸਬ੍ਰਹਮਧਿਆਨ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰੀ ਹੈ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਪਰਵੇਸਲੇਖਕੈਅਲੇਖ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਕੈ ਬਿਕਾਰੀਉਪਕਾਰੀਹੈ॥ਪ੍ਰਦੱਛਨਾਕੈਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਪਰਕ੍ਰਮਾਦਿ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਅਗ੍ਰਭਾਗਿਆਗਿਆਕਾਰੀਹੈ ॥ ੨੬੦॥ ਗੁਰ-ਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਹੁਇ ਭ੍ਰਮਨਕੋ ਭ੍ਰਮ ਖੋਇਓ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਏਕ ਕਰ ਧਾਰੀਹੈ ॥ ਦਰਸਦਰਸ ਮਦਰਸ ਧਿਆਨ ਧਾਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਕੈਸੰਸਾਰੀਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿਸੁਰਿਨਰਸੇਵਕਹੁਇਮਾਨਗੁਰੁਆਗਜ੍ਞਾ ਸਭਿ ਜਗੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀਹ॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਗਤਿ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਹੈ ॥ ੨੬੧ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਕਹੈਂ ਸੁ ਥੋਰੀ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਬਾਦਿ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਹੈ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਪੂਰਨਸਰਬ ਮਈ ਨਿੰਦਾ ਕਰੀਐ ਸੁਕਾਕੀ ਨਮੋ ਨਮੋ ਹੇਤਹੈ ॥ ਤਾਹੀਤੇ

ਬਿਬਰਜਤ ਉਸਤਤਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਅਕਥਕਥਾ ਬੀਚਾਰਮੋਨਿ ਬ੍ਰਤਾ ਲੇਤ ਹੈ॥ ਬਾਲ ਬ੍ਰਿਧਿ ਸੁਧਿ ਕਰਿ ਦੇਹ ਕੈ ਬਿਦੇਹ ਭਏ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਬਿਸਮ ਸੁਚੇਤ ਹੈ ॥ ੨੬੨ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮਕੈ ਪਰਮ ਪਦ ਬਿਸਮ ਸਥਾਨ ਹੈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸਕੈਦਰਸਕੈਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹਰੀ ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਤ ਸੁਧਿ ਰਹਤ ਨ ਧਿਆਨ ਹੈ ॥ ਸਬਦਿ ਕੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਰਤਿਕੈ ਸਬਦ ਹਰੇ ਕਹਤਸੁਨਤ ਗਤਿਰਹਿਤ ਨ ਗਿਆਨ ਹੈ॥ ਅਸਨਬਸਨ ਤਨਮਨ ਬਿਸਿਮਰਨ ਹੁਇ ਦੇਹਕੈ ਬਿਦੇਹ ਉਨਮਤ ਮਧੁਪਾਨ ਹੈ॥੨੬੩॥ ਜੈਸੇ ਲਗ ਮਾਤ੍ਰ ਹੀਨ ਪੜਤਅਉਰਕਉ ਅਉਰ ਪਿਤਾਪੂਤਪੂਤ ਪਿਤਾ ਸਮਸਰਿ ਜਾਣੀਐ॥ਸੁਰਤਿਬਿਹੂਨ ਜੈਸੇਬਾਵਰੇਬਖਾਨੀਅਤ ਅਉਰ ਕਹੇਅਉਰ ਕਛੁਹਿਰਦੈ ਮੈ ਆਨੀਐ॥ ਜੈਸੇਰੋਗਸਭਾ ਮਧਿਕਹਿ ਨ ਸਕਤਬਾਤ ਬੋਲਤਹਸਾਇ ਹੋਇ ਬਚਨਬਿਧਾ- ਨੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਮੈਂ ਮਨਮੁਖ ਥਕਤ ਹੁਇ ਲਗਨ ਸਗਨ ਮਾਨੇ ਕੈਸੇ ਮਨ ਮਾਨੀਐ ॥੨੬੪॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਛਬਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੋਭਾ ਨਿਧਿ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਜਗ ਮਗ ਜੋਤਿ ਕੈ ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਰਾਜ ਭਾਗ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਉਦੋਤ ਕੈ॥ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਗਯਾਨ ਗੁਨ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਜੋਗ ਭੋਗ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਕੈ ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਤਿਲ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧਿਬੋਧਨਮੋਨਮੋਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸਸੰਬਦਸ੍ਰੋਤਕੈ॥੨੬੫॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭ੍ਰਮਤ ਕਮਲ ਕੁਮਦਨੀ ਕੋ ਸਸਿ ਰਵਿ ਮਿਲ

ਬਿਛੁਰਤ ਸੋਗ ਹਰਖ ਬਿਆਪਹੀ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਉਲੰਘਿ ਸਰਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਹੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਮਿਲਾਪਹੀ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਨਿਜ ਆਸਨ ਸੁਬਾਸਨ ਕੈ ਮ_ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਿਤ ਅਜਾਪਹੀ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਹੁਇ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਉਨਮਨ ਮਗਨ ਅਨਾਹਦਿ ਅਲਾਪ ਹੀ ॥੨੬੬॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਤਰਸ ਕਮਲ ਕੁਮਦਨੀ ਹਿਤ ਭ੍ਰਮਰ ਭ੍ਰਮਰ ਮਨ ਸੰਜੋਗੀ ਬਿਓਗੀ ਹੈ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਗੁਰੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਮਧੁ ਮਕਰੰਦ ਰੋਗ ਰਹਤ ਅਰੋਗੀ ਹੈ॥ ਨਿਹਚਲ ਮਕਰੰਦ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਕੈ ਲੋਗ ਮੈ ਅਲੋਗੀ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਪ੍ਰਜੋਗੀ ਹੈ ॥ ੨੬੭ ॥ ਜੈਸੇ ਦਰਪਨ ਬਿਖੈ ਬਦਨ ਬਿਲੋਕੀਅਤ ਐਸੇ ਸਰਗੁਨ ਸਾਖੀ ਭੂਤ ਗੁਰੁ ਧਿਆਨ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਜੰਤ੍ਰ ਧੁਨਿ ਬਿਖੈ ਬਾਜਤ ਜੰਤ੍ਰੀ ਕੋ ਮਨੁ ਤੈਸੇ ਘਟ ਘਟ ਗੁਰ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਹੈ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਜਤ੍ਰ ਕਤ੍ਰ ਸੈ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਹੈ॥ ਉਨਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਨਿਰਾਲੰਬ ਨਿਰਬਾਨ ਹੈ॥੨੬੮॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਧਿਆਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਮਿਲਿ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ ਮੈਹਰਤ ਹਿਰਾਏ ਹੈ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਗਯਾਨ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਿ ਮਹਿਮਾ ਮਹਾਤਮ ਨ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਹੈ॥ ਤਿਲ ਕੀ ਅਤੁਲ ਸੋਭਾ ਤੁਲਹਿ ਨ ਤੁਲਾਧਾਰ ਪਾਰ ਕੈ ਅਪਾਰਨ ਅਨੰਤ ਅੰਤ ਪਾਏ ਹੈ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਚੰਦ੍ਰ ਭਾਨ ਜੋਤਿ ਕੇ ਉਦੋਤ ਹੋਤ

ਬਲਿਹਾਰ ਬਾਰੰਬਾਰ ਨ ਅਘਾਏਹੈ॥ ੨੬੯॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹ-
ਮਾਂਡ ਜਾਕੇ ਏਕਰੋਮ ਅਗ੍ਰਭਾਗਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸਤਾਸ ਕਹਾ
ਧੌਸਮਾਵਈ॥ ਜਾਕੇ ਏਕ ਤਿਲ ਕੋ ਮਹਾਤਮਅਗਾਧਬੋਧ
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਕੈਸੇ ਕਹਿਆਵਈ॥ਜਾਕੇਓਅੰਕਾਰ ਕੇ
ਬਿਥਾਰ ਕੀ ਅਪਾਰ ਗਤਿ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਏਕ ਜੀਹ ਕੈਸੇ
ਗਾਵਈ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਮਹਿਮਾ ਅਕੱਥ ਕਥਾ ਨੇਤਿ
ਨੇਤਿ ਨੇਤਿਨਮੋਨਮੋ ਕਰਿਆਵਈ ॥੨੭੦॥ਚਰਨ ਕਮਲ
ਮਕਰੰਦਰਸਲੁਭਤ ਹੁਇ ਮਨ ਮਧੁਕਰ ਸੁਖਸੰਪਟ ਸਮਾਨੇ
ਹੈ॥ਪਰਮ ਸੁਗੰਧ ਅਤਿ ਕੋਮਲਸੀਤਲਤਾਕੇਬਿਮਲ ਸਥਲ
ਨਿਹਚਲ ਨ ਭੁਲਾਨੇ ਹੈ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਅਤਿ ਅਗਮ
ਅਗਾਧ ਲਿਵ ਅਨਹਦ ਰੁਨ ਝੁਨਧੁਨਿਉਰਗਾਨੇਹੈ॥ਪੂਰਨ
ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਆਨ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ
ਸਿਮਰਨ ਬਿਸਰਾਨੇ ਹੈ॥੨੭੧॥ ਰਜ ਤਮ ਸਤ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ
ਲੋਭਮੋਹ ਹੰਕਾਰ ਹਾਰਿ ਗੁਰਗਿਆਨਬਾਨਕ੍ਰਾਂਤਿਨਿਹਕ੍ਰਾਂਤਿ
ਹੈ ॥ ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਹਕਰਮ ਕਰਮ ਗਤਿ ਆਸਾ ਕੈ
ਨਿਰਾਸਭਏਭ੍ਰਾਂਤਿ ਨਿਹਭ੍ਰਾਂਤਿਹੈ॥ਸੁਾਦਨਿਹਸੁਾਦਅਰੁਬਾਦ
ਨਿਹਬਾਦ ਭਏ ਅਸੰਪ੍ਰੇਹ ਨਿਸ ਪ੍ਰੇਹ ਦੇਹ ਗੇਹ ਪਾਂਤਿ ਹੈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹਸਿਖਮਾਇਆਮੈਂਉਦਾਸ
ਬਾਸ ਏਕਾ ਕੀ ਇਕਾਂਤਿ ਹੈ ॥ ੨੭੨॥ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਤਿਲ
ਬੋਏ ਧੂਰਿ ਮਿਲ ਬੂਟ ਬਾਧੈ ਏਕ ਸੈ ਅਨੇਕ ਹੋਤ ਪ੍ਰਗਟ
ਸੰਸਾਰ ਮੈਂ॥ਕੋਊਲੇ ਰਬਾਇ ਕੋਊ ਖਾਲਕਾਢੇਟੇਵਰੀਕੈ ਕੋਊ
ਕਰੇ ਤਿਲਵਾ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰਬਾਰਿ ਮੈਂ ॥ਕੋਊ ਤਾਂ ਉੱਖਲੀ

ਡਾਰਿਕੂਟ ਤਿਲਕੁੱਟਕਰੈ ਕੋਊ ਕੋਲੂਪਧਰਿਦਿਪਤਿ ਅੰਧ-
ਕਾਰ ਮੈਂ॥ਜਾਕੇਏਕਤਿਲਕੇ ਬੀਚਾਰਨਕਰਤਆਵੈਅਬਿਗਤਿ
ਗਤਿ ਕਤਿ ਆਵਤ ਬੀਚਾਰ ਮੈਂ॥੨੭੩॥ ਰਸਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਨ ਏਕ ਚੀਟੀ ਕੋ ਚਰਿਤ੍ਰਕਹਤ ਨ
ਆਵਈ॥ਪ੍ਰਥਮਹੀ ਚੀਟੀਕੋ ਮਿਲਾਪਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੇਖੋ ਸਹਸ
ਅਨੇਕ ਏਕ ਬਿਲਮੈ ਜਮਾਵਈ॥ਅਗ੍ਰਭਾਗੀਪਾਛੈਏਕੈਮਾਰਗ
ਚਲਤ ਜਾਤਪਾਵਤਮਿਠਾਸਬਾਸੁਤਹੀਮਿਲਧਾਵਹੀ॥ਭ੍ਰਿੰਗੀ
ਮਿਲਤਾਤਕਾਲਭ੍ਰਿੰਗੀ ਰੂਪ ਹੁਇਦਿਖਾਵੈਚੀਟੀਚਿਤ੍ਰਅਲਖ
ਚਿਤੇਰੈ ਕਹ ਪਾਵਹੀ॥੨੭੪॥ਰਚਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ
ਬਚਿਤ੍ਰ ਪਨ ਘਟ ਘਟ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਹੁਇ ਦਿਖਾਏਹੈ॥
ਉਤਤੇ ਲਿਖਤ ਇਤ੍ਰਪਤ੍ਰ ਅੰਤਰਗਤਿ ਇਤ ਹੂ ਤੇ ਲਿਖ
ਪਤ ਉਤਰ ਪਠਾਏਹੈ॥ਉਤ ਤੇ ਸਬਦ ਰਾਗ ਨਾਦਕੋਪ੍ਰਸੰਨ
ਕਰ ਇਤ ਸੁਨ ਸਮਝਿ ਕੈ ਉਤ ਸਮਝਾਏ ਹੈ ॥ ਰਤਨ
ਪ੍ਰੀਖਜਾ ਪੇਖ ਪਰਮਿਤਕੈਸੁਨਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਮਿਲੇ ਅਲਖ
ਲਖਾਏ ਹੈ॥੨੭੫॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ
ਦੀਨੋ ਸਾਰ ਉਪਦੇਸ ਰਿਦੈਨਿਹਚਲਮਤਿ ਹੈ॥ਸਬਦ ਸੁਰਤ
ਲਿਵ ਲੀਨ ਜਲਮੀਨ ਭਏ ਪੂਰਨ ਸਰਬਮਈ ਪੇ ਘ੍ਰਿਤ
ਜੁਗਤਿ ਹੈ॥ ਸਾਚੁ ਰਿਦੈ ਸਾਚੁ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਗੰਧਰਬ
ਪੂਰਨ ਪਰਸ ਪਰਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਹੈ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਦ੍ਰੁਮ
ਸਾਖਾ ਪਤ੍ਰ ਫੂਲ ਫਲ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੱਤਿ
ਹੈ॥ ੨੭੬॥ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਓਤਿ
ਪੋਤਿ ਸੂਤ ਗਤਿ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਹੈ ॥ ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਮਨ ਸ੍ਰੋਤ

ਏਕਹੀ ਦਰਸ ਸਬਦ ਵਾਰ ਪਾਰ ਕੁਲਗਤ ਸਰਤਾ ਬਿਬੇਕ
ਹੈ॥ਚੰਦਨ ਬਨਾਸਪਤੀ ਕਨਿਕ ਅਨਕ ਧਾਤ ਪਾਰਸ ਪਰਸ
ਜਾਨੀਅਤ ਜਾਵਦੇਕ ਹੈ॥ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨ ਨਿਰੰਜਨ
ਅੰਜਨ ਬਿਖੈ ਦੁਬਿਧਾਨਿਵਾਰਗੁਰਮਤਿਏਕਟੇਕਹੈ॥੨੭੭॥
ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਲਿਵਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਚਲ ਭਈ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ
ਸ੍ਰੁਤਿ ਸ੍ਰਵਨ ਅਚਲ ਹੈ॥ ਸਿਮਰਨ ਮਾਤ੍ਰ ਸੁਧਾ ਜਿਹਬਾ
ਅਚਲਭਈਗੁਰਮਤਿਅਚਲਉਨ ਮਨ ਅਸਥਲ ਹੈ॥ਨਾਸਕਾ
ਸੁਬਾਸ ਕਰ ਕੋਮਲ ਸੀਤਲਤਾਕੈਪੂਜਾ ਪ੍ਰਨਾਮ ਪਾਸ ਚਰਨ
ਕਮਲਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਚਰ ਅਚਰ ਹੁਇ ਅੰਗ ਅੰਗ ਪੰਗ
ਸਰਬੰਗ ਬੂੰਦ ਸਾਗਰ ਸਲਲ ਹੈ ॥੨੭੮॥ ਦਰਸਨ ਸੋਭਾ
ਦ੍ਰਿਗ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਗਿਆਨ ਰੀਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਿਆਨ ਪ੍ਰਭਦਰਸ
ਅਤੀਤ ਹੈ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਪਰੈ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਪਰੇ ਜਾਸ
ਬਾਸ ਅਲਖ ਸੁਬਾਸਨਾਸਰੀਤ ਹੈ॥ਰਸਰਸਨਾਰਹਿਤਰਸਨਾ
ਰਹਿਤ ਰਸ ਕਰ ਅਸ ਪਰਸਪਰਸਨ ਕਰਾ ਜੀਤ ਹੈ॥ਚਰਨ
ਗਵਨਰੀਮਿਗ ਵਨਚਰਨਰੀਮਿਆਸਪਿਆਸਬਿਸਮਬਿਸ੍ਰਾ-
ਸਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਹੈ॥੨੭੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸੁਰਤਿਹਉਮੈਮਾਰਿ
ਮਰੈਜੀਵਨਮੁਕਤਿ ਜਗਜੀਵਨ ਕੈਜਾਨੀਐ॥ ਅੰਤਰਨਿਰੰਤਰ
ਅੰਤਰਪਟਘਟਿਗਇਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀਅੰਤਰਾਗਤਉਨਮਾਨੀਐ
॥ਬ੍ਰਹਮਮਈ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਈਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ
ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਏਕੈ ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਪਿੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਪਿੰਡ ਓਤਿਪੋਤਿ ਜੋਤਿਮਿਲ ਜੋਤਿਗੋਤ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀਐ
॥੨੮੦॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੁਰ ਧਾਵਤ ਬਰਜ ਰਾਖੈਨਿਹਚਲ

ਬਿਤਸੁਖ ਸਹਿਜ ਨਿਵਾਸ ਹੈ॥ ਜੀਵਨਕੀ ਆਸਾ ਅਰੁ ਮਰਨ
ਕ। ਚਿੰਤਾ ਮਿਟੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸਹੈ ॥
ਆਪਾ ਖੋਇ ਹੋਨਹਾਰ ਹੋਇਸੋਈਭਲੋ ਮਾਨੈਸਿਵਸਰਬਾਤਮ
ਕੈ ਦਾਸਨਕੇ ਦਾਸਹੈ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਦਰਸ ਸਬਦ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ
ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਮਈ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ ॥ ੨੯੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਕਾਮਨਿਹਕਾਮਕੀਨੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਦਮ
ਨਿਰੁਦਮ ਉਕਤਿ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਹੁਇ ਦੁਬਿਧਾ ਭ੍ਰਮ
ਖੋਏ ਚਰਨਸਰਨਗਹੇਨਿਹਚਲ ਮਤਿਹੈ॥ ਦਰਸਨ ਪਰਸਤ
ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਥਕਤ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨ
ਪਤਿਹੈ ॥ ਰਚਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ ਬਚਿਤ੍ਰ ਪਨ ਚਿਤ੍ਰ
ਮੈ ਚਿਤੇਰਾ ਕੋ ਬਸੇਰਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹੈ ॥ ੨੯੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਸਬਦ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ਕਪਾਟ ਖੁਲੈਨਾਦੈ ਮਿਲ ਨਾਦਅਨਹਦ
ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੈ॥ ਗਾਵਤ ਸਬਦ ਰਸ ਰਸਨਾ ਰਸਾਇਨ ਕੈ
ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਛਾਠੀਐ ਚੁਆਈਹੈ॥ਹਿਰਦੈ ਨਿਵਾਸ
ਗੁਰਸਬਦ ਨਿਧਾਨ ਗਿਆਨ ਧਾਵਤ ਬਰਜ ਉਨਮਨਸੁਧ
ਪਾਈ ਹੈ॥ਸਬਦ ਅਵੇਸ ਪਰਮਾਰਥ ਪ੍ਰਵੇਸਧਾਰਿ ਦਿਬਦੇਹ
ਦਿਬ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਦਿਖਾਈਹੈ ॥੨੯੩॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ
ਮਿਲਾਪਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮਕੈ ਪਰਸਪਰ ਪੂਰਨਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ
॥ ਦਰਸ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅੰਗਅੰਗ ਛਬਿ ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਨੇ
ਦ੍ਰਿਗ ਬਿਸਮਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ॥ਸਬਦ ਨਿਧਾਨ ਅਨਹਦਰੁਨਝੁਨ
ਧੁਨਿ ਸੁਨਤ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਹਰਨ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਦਰਸ ਅਰੁਸਬਦ ਸੁਰਤਿਮਿਲਿ ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤਿਪਰਨ

ਬਿਲਾਸ ਹੈ॥੨੯੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਗਤਿਮਿਲਾਪਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪਅਤਿ
ਪੂਰਨਪ੍ਰਗਾਸਪ੍ਰੇਮਨੇਮਕੈਪਰਸਪਰਹੈ॥ਚਰਨਕਮਲਰਜਬਾ-
ਸਨਾਸੁਬਾਸਰਾਸ ਸੀਤਲਤਾ ਕੋਮਲਤਾਕੋਟਾਨਨਸਮਸਰਿਹੈ॥
ਰੂਪਕੇ ਅਨੂਪਰੂਪ ਅਤਿਅਸਚਰਜਮੈਨਾਦ ਬਿਸਮਾਦਿਰਾਗ
ਰਾਗਨੀਨਪਟੰਤਰਹੈ॥ ਨਿਝਰਅਪਾਰਧਾਰਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿਧਾਨ
ਪਾਨ ਪਰਮਦਭੁਤਗਤਿ ਆਨਨਹੀ ਸਮਸਰਿ ਹੈ ॥੨੯੫॥
ਨਵਨ ਗਵਨ ਜਲ ਸੀਤਲਅਮਲਜੈਸੇ ਅਗਨਿਉਰਧਮੁਖ
ਤਪਤ ਮਲੀਨਹੈ ॥ ਬਰਨਬਰਨਮਿਲ ਸਲਿਲਬਰਨਸੋਈ
ਸਿਆਮਅਗਨਿਸਰਬਬਰਨਛਬਿਹੀਨਹੈ॥ਜਲਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਪਾ
ਲਕਪ੍ਰਫੁਲਿਤਬਨਾਸਪਤੀਅਗਨਪਰਦਗਧਕਰਤਸੁਖਹੀ-
ਨਹੈ॥ ਤੈਸੇਹੀਅਸਾਧਸਾਧਸੰਗਮਸੁਭਾਵਗਤਿਗੁਰਮਤਦੁਰ-
ਮਤਸੁਖਦੁਖਹੀਨਹੈ॥੨੯੬॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭਮੋਹਅਹੰਮੇਵਕੈ
ਅਸਾਧਸਾਧ ਸਤਧਰਮਦਇਆ ਰਥ ਸੰਤੋਖਕੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਸਾਧਸੰਗ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਦੁਰਮਤਿਕੈਅਸਾਧ ਸੰਗ
ਦੁਖਦੋਖ ਕੈ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਗੁਰਚਰਨ ਸਰਨਿ ਬਿਨ ਮੋਖ
ਪਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤਚੋਖਕੈ ॥ ਗਿਆਨਚਿਤਹੰਸਗਤਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਸ ਬਿਖੈ ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤਖੀਰਨੀਰਸੋਖਪੋਖਕੈ
॥੨੯੭॥ ਹਾਰਿਮਾਨੀਝਗਟੋਮਿਟਤ ਰੋਸਮਾਰੇਸੰਰਸਾਇਨ
ਹੋਇ ਖੋਟਭਾਰੈਲਾਗਤਨਹੰ ਭੁਜਅਜਾਨੀਐ॥ ਹਉਮੈਅਭਿ-
ਮਾਨ ਅਸਥਾਨ ਊਚੇ ਨਾਹਿ ਜਲ ਨਿਮਤਨਵਨ ਥਲਜਲੁ
ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਅੰਗ ਸਰਬੰਗਤਰਹਤਟੇਤਹੈ ਚਰ . ਤਾਂਤੇ
ਚਰਨਮਿੱਤ੍ਰਚਰਨਰੇਨ ਮਾਨੀਐ॥ ਤੈਸੇ ਹਰਿਭਗਤ ਜਗਤ

ਮੋਨਿਮਰੀਭੂਤਜਗਪਗਲਗਿਮਸਤਕਪਰਵਾਨੀਐ ॥੨੮੮ ॥ ਪੂਜੀਐ ਨ ਸੀਸ ਈਸ ਉਰੋ ਦੇਹੀ ਮੈ ਕਹਾਵੈ ਪੂਜੀਐ ਨ ਲੋਚਨਦ੍ਰਿਸਟਿਦ੍ਰਿਸਟਾਤਕੈ ॥ ਪੂਜੀਐਨਸ੍ਰਵਨਸੁਰਤਿਸਨ-ਬੰਧਕਰਿ ਪੂਜੀਐ ਨਾ ਨਾਸਕਾਸੁਬਾਸਸ੍ਵਾਸਕ੍ਰਾਂਤਕੈ॥ਪੂਜੀਐ ਨ ਮੁਖ ਸ੍ਵਾਦਸਬਦ ਸੰਜੁਗਤਿਕੈ ਪੂਜੀਐ ਨ ਹਸਤ ਸਕਲ ਅੰਗਪਾਤਕੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਸਬਦਸੁਰਤਿ ਰੋਧਰਸਰਹਿਤ ਹੁਇ ਪੂਜੀਐ ਪਦਾਰਬਿੰਦ ਨਵਨ ਮਹਾਂਤ ਕੈ॥ ੨੮੯ ॥ ਨਵਨ ਗਵਨਜਲ ਨਿਰਮਲੁ ਸੀਤਲਹ੍ਵੈ ਨਵਨਬਸੁੰਧਰਾਸਰਬ ਰਸ ਰਾਸਿਹੈ ॥ ਉਰਧਤਪਸਿਆ ਕੈ ਸ੍ਰੀਖੰਡਬਾਸੁਬੋਹੈਬਨਨਵਨ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਹੋਤ ਰਤਨਪ੍ਰਗਾਸਹੈ ॥ ਨਵਨਗਵਨ ਪਗਪੂਜੀਅਤ ਜਗਤਮੈਂ ਚਾਹੈਂਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤਚਰਨ ਰਜਤਾਸਹੈ॥ ਤੈਸੇਹਹਿ ਭਗਤ ਜਗਤਮੈਂ ਨਿੰਮਰੀਭੂਤਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮਧਾਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸਹੈ ॥੨੯੦॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਜਲਮੀਨ ਗਤਿ ਸੁਖਮਨਾ ਸੰਗਮ ਹੁਇ ਉਲਟ ਪਵਨ ਕੈ॥ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਬਿਖੈਅਨਭੈ ਅਭ੍ਯਾਸ ਰਸ ਪ੍ਰੇਮਮਧੁ ਅਪਿਉਪੀਵੈ ਗੁਹਜ ਗਵਨਕੈ ॥ ਸਬਦਕੈ ਅਨਹਦਕੈ ਸੁਰਤਿਕੈਉਨਮਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਨਿਝਰ ਧਾਰ ਸਹਜ ਰਵਨਕੈ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਉਲੰਘਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ ਦਸਮਸਥਲ ਨਿਹਕੇਵਲ ਭਵਨ ਕੈ ॥੨੯੧॥ ਜੈਸੇ ਜਲਜਲਜ ਅਉਜਲ ਦੁਧ ਸੀਲ ਮੀਨ ਚਕਈ ਕਮਲਦਿਨ ਕਰਿ ਪ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰੀਤਿਹੈ ॥ ਦੀਪਕਪਤੰਗ ਅਲਿ ਕਮਲ ਚਕੋਰ ਸਸਿ ਮ੍ਰਿਗਨਾਦ ਬਾਦਘਨ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਸੁਰੀਤ ਹੈ ॥ ਨਾਰੀਅਉ ਭਤਾਰ ਸੁਤਮਾਤ ਜਲ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ

ਖੁਧਆਰਥੀ ਭੋਜਨ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਧਨ ਮੀਤਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ
ਦ੍ਰੋਹ ਦੁਖਦਾਈ ਨ ਸਹਾਈ ਹੋਤ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ
ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਹੈ ॥੨੯੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ
ਲੁਭਿਤ ਹੋਇ ਅੰਗ ਅੰਗ ਬਿਸਮ ਸ੍ਰਬੰਗ ਮੈ ਸਮਾਨੇ ਹੈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਦਰਸ ਲਿਵ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਸੰਗ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਦ
ਹੁਇ ਹਿਰਾਨੇ ਹੈ ॥ ਕਾਮਨਿਹਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਕ੍ਰੋਧ ਨਿਰਲੋਭ ਲੋਭ
ਮੋਹ ਨਿਰਮੋਹ ਅਹੰਮੇਵ ਹੂਲ ਜਾਨੇ ਹੈ ॥ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਅਸ-
ਚਰਜੈ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਅਦਭੁਤ ਪਰਮਦਭੁਤ ਅਸਥਾਨੇ ਹੈ॥
੨੯੩ ॥ ਦਰਮਨ ਜੋਤਿ ਕੇ ਉਦੋਤ ਸੁਖਸਾਗਰ ਮੈ ਕੋਟਿਕ
ਉਸਤਤਿ ਛਬ ਤਿਲ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ॥ ਕਿੰਚਤ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕੋਟਿਕ ਕਮਲਾ ਕਲਪਤਰ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਮਧੁ ਕੋਟਕ ਬਿਲਾਸ
ਹੈ ॥ ਮੰਦ ਮੁਸਕਾਨਿ ਬਾਨਿ ਖਾਨਿ ਹੈ ਕੋਟਾਨਿ ਸਸਿ ਸੋਭ ਕੋਟਿ
ਲੋਟ ਪੋਟ ਕੁਮਦਨੀ ਤਾਸੁ ਹੈ ॥ ਮਨ ਮਧੁਕਰ ਮਕਰੰਦ ਰਸ
ਲੁਭਤਿ ਹੁਇ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਿਵ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ॥੨੯੪॥
ਚਰਨ ਸਰਨ ਰਜ ਮੱਜਨ ਮਲੀਨ ਮਨ ਦਰਪਨ ਗਤਿ ਰੁਰਮਤਿ
ਨਿਹਚਲ ਹੈ॥ ਗਯਾਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨ ਦੈ ਚਪਲ ਖੰਜਨ ਦ੍ਰਿਗ ਅਕੁਲ
ਨਿਰੰਜਨ ਧਯਾਨ ਜਲ ਥਲ ਹੈ॥ ਭੰਜਨ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਅਰਿ
ਗੰਜਨ ਕਰਮ ਕਾਲ ਪਾਂਚ ਪਰਪੰਚ ਦਲ ਪੰਚ ਨਿਰਦਲ ਹੈ॥ ਸੇਵਾ
ਕਰੰਜਨ ਸਰਬਾਤਮ ਨਿਰੰਜਨ ਭਏ ਮਾਇਆ ਮੈ ਉਦਾਸ
ਕਲਿਮਲਿ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ॥ ੨੯੫ ॥ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਅਛਤ ਰਵਿ
ਰਾਹਨ ਸੰਕਤ ਗ੍ਰਸਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਗੋਚਰੰ ਹੁਇ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਨ
ਹੈ ॥ ਪਛਮ ਉਦੋਤ ਹੇਤ ਚੰਦ੍ਰ ਮੈ ਨਮਸਕਾਰੰ ਪੂਰਬ ਸੰਜੋਗ

ਸਸਿ ਕੇਤੁ ਖੇਤ ਹਨਿ ਹੈ॥ ਕਾਸ੍ਰਮੈ ਅਗਨਿ ਮਗਨਿ ਰਿਦੈ ਕਾਲ ਰਹੈ ਅਗਨਿ ਮੈ ਕਾਸਟ ਪਰਤ ਹੀ ਦਹਨ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਕੈ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਸਹ ਸਹਨ ਹੈ ॥੨੯੬॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੁਜਨਤਾਈ ਪਾਹਨ ਕੀ ਰੇਖ ਪ੍ਰੀਤ ਬੈਰ ਜਲ ਰੇਖ ਹੁਇ ਬਿਸੇਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੈ ॥ ਦੁਰਜਨਤਾ ਅਸਾਧ ਪ੍ਰੀਤ ਜਲ ਰੇਖ ਅਰੁ ਬੈਰ ਤਉ ਪਾਖਾਨ ਰੇਖ ਸੇਖ ਅੰਗ ਅੰਗ ਮੈ ॥ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਗਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਪਰੀਤ ਸਰਸਰੀ ਜਲ ਬਾਰਨੀ ਸਰੂਪ ਜਲ ਰੰਗ ਮੈ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਅਜਯਾ ਸਰਪ ਗਤਿ ਉਪਕਾਰੀ ਅਉ ਬਿਕਾਰੀ ਵੰਗ ਹੀ ਕੁਢੰਗ ਮੈ ॥ ੨੯੭॥ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗਤਿ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਗਤਿ ਦੇਵਨ ਵਰਤ ਹੈ॥ ਅਜਯਾ ਸਰਪ ਜਲ ਰੰਗ ਬਾਰਨੀ ਬਿਧਾਨ ਸਨ ਅਉ ਮਜੀਠ ਖਲ ਪੰਡਤ ਲਰਤ ਹੈ ॥ ਕੰਟਕ ਪ੍ਰਹਪ ਸੈਲ ਘਟਿਕਾ ਸਨਾਹ ਸਸਤ੍ਰ ਹੰਸ ਕਾਗ ਬਗ ਬਿਆਧ ਮ੍ਰਿਗ ਹੋਇ ਇਨਿ ਬਰਤ ਹੈ ॥ ਲੋਸਟ ਕਨਿਕ ਸੀਪ ਸੰਖ ਮਧੁ ਕਾਲਕੂਟ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਇਕ ਸੰਸਾਰ ਬਿਚਰਤ ਹੈ ॥ ੨੯੮॥ ਦਾਦਰ ਸਰੋਜ ਬਾਸ ਬਾਵਨ ਮਰਾਲ ਬਗ ਪਾਰਸ ਪਖਾਨ ਬਿਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਜੋਗ ਹੈ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਮ੍ਰਿਗ ਮਦ ਮਹਿ ਅਹਿ ਮਨ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਸਾਖੀ ਬਾਂਝ ਬਧੂ ਨਾਂਹ ਨੇਹ ਨਿਹਫਲ ਭੋਗ ਹੈ ॥ ਦਿਨਕਰ ਜੋਤਿ ਉਲੂ ਬਰਖਾ ਸਮੈ ਜਵ ਸੋ ਅਸਨ ਬਸਨ ਜੈਸੇ ਬ੍ਰਿਥਾਵੰਤ ਰੋਗ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਮਤਿ ਬੀਜ ਜਮਤ ਨ ਕਾਲਰ ਮੈ ਅੰਕੁਰ ਉਦੋਤ ਹੋਤ ਨਾਹਿਨ ਬਿਓਗ ਹੈ ॥ ੨੯੯॥ ਸੰਗਮ ਸੰਜੋਗ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਕਉ ਪਤੰਗ

ਜਾਨੈ ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਸੋਗ ਮੀਨਭਲ ਜਾਨਈ॥ਇਕਟੇਕ ਦੀਪਕ ਧਜਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਰ ਹਰੈ ਸਲਿਲ ਬਿਓਗ ਮੀਨ ਜੀਵਨ ਨਮਾਨਈ॥ਚਰਨ ਕਵਲ ਮਿਲ ਬਿਛਰੈਮਧਪਮਨ ਕਪਟਸਨੇਹ ਧ੍ਰਿਗ ਜਨਮ ਅਗਿਆਨਈ॥ਨਿਹਫਲਜੀਵਨ ਮਰਨ ਗੁਰੁਬਿਮੁਖ ਹੋਇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਰੁ ਬਿਰਹ ਨ ਦੋਊ ਉਰ ਆਨਈ ॥ ੩੦੦ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਲਿਵ ਦੇਖੈ ਅਉ ਦਿਖਾਵੈਸੋਈ ਸਰਬ ਦਰਸ ਏਕ ਦਰਸਕੈਜਾਨੀਐ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਸੋਈ ਸਰਬਸਬਦਏਕ ਸਬਦ ਕੈ ਮਾਨੀਐ॥ ਗਾਗਨ ਕਰਨਕਰਤਗ ਸਰਬਗ ਸੋਈ ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਕਰਤਾਰ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕਮੇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕਟੇਕ ਏਕੈ ਉਰ ਆਨੀਐ॥੩੦੧॥ ਕਿਰਤ ਕਟਾਛਤ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਸਾਧ ਸੰਗ ਰੰਗਮੈਬਿਮੋਹਿ ਹੀ ਮਗਨ ਹੈ॥ ਜਾਕੇ ਓਅੰਕਾਰ ਕੈ ਅਕਾਰ ਹੈ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰਕੀਰਤਨ ਸਮੈ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸੋਂ ਲਗਨ ਹੈ ॥ ਸਿਵਸਨਕਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਆਗਿਆ ਕਾਰੀ ਜਾਕੇ ਅਗ੍ਰਭਾਗ ਸਾਧ ਸੰਗ ਗੁਨਨ ਅਗਨ ਹੈ ॥ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਸਾਧ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰ ਬਿਖੈ ਅਤਿ ਲਿਵ ਲੀਨ ਜਲਮੀਨ ਅਭਗਨ ਹੈ ॥ ੩੦੨ ॥ ਨਿਜ ਘਰ ਮੇਰੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਦਰਸ ਨ ਸਾਧਸੰਗ ਮੇਰੋ ਨਿਜ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੇਰੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਉ ਕੁਟੰਬ ਸਖਾ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੇਰੋ ਸੁਤ ਸ੍ਰੇਸਟ ਅਨੂਪ ਹੈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਨ ਮੈ ਸਾਧ ਸੰਗ ਨਿਜ ਪਦ ਸੇਵਾਦੀਪ

ਧੂਪ ਹੈ॥ਸਾਧ ਸੰਗਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮੈਂਸਾਧ ਸੰਗ
ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਉਪਮਾਅਉ ਊਪ ਹੈ॥੩੦੩॥ ਅਗਮ ਅਪਾਰ
ਦੇਵ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਅਤਿ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਨਿਗ੍ਰਹ
ਨ ਪਾਈਐ ॥ਪਾਈਐ ਨ ਜੋਗ ਭੋਗ ਪਾਈਐਨਰਾਜ ਜੋਗ
ਨਾਦ ਬਾਦ ਬੇਦ ਕੈ ਅਗਹੁ ਨ ਗਹਾਈਐ॥ਤੀਰਥ ਪੁਰਬ
ਦੇਵ ਦੇਵ ਸੇਵਕੈ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਮਧਰਮਬ੍ਰਤਿਨੇਮ ਲਿਵ
ਲਾਈਐ ॥ਨਿਹਫਲ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੈਅਚਾਰਸਬੈ ਸਾਵ-
ਧਾਨ ਸਾਧ ਸੰਗ ਹੁਇ ਸਬਦ ਸੁ ਗਾਈਐ॥੩੦੪॥ਸਪਨ
ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਜੋਈ ਦੇਖੈ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਦੂਸਰੋ ਨ ਦੇਖੈ ਪਾਵੈ
ਕਹੋ ਕੈਸੇ ਜਾਨੀਐ॥ਨਾਲ ਬਿਖੈਬਾਤ ਕੀਏਸੁਨੀਅਤ ਕਾਨ
ਦੀਏ ਬਕਤਾ ਅਉ ਸ੍ਰੋਤਾ ਬਿਨਕਾਪੈਉਨਮਾਨੀਐ॥ ਪਘੂਲਾ
ਕੇ ਮੂਲ ਬਿਖੈ ਜੈਸੇ ਜਲ ਪਾਨ ਕੀਜੈ ਲੀਜੀਐ ਜਤਨ
ਕਰਿ ਪੀਏ ਮਨ ਮਾਨੀਐ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਗੁਹਜ
ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਿਸਮ ਬਿਧਾਨੀਐ
॥੩੦੫॥ਨਵਣ ਗਵਨ ਜਲ ਸੀਤਲ ਅਮਲਜੈਸੇ ਅਗਨਿ
ਉਰਧ ਮੁਖ ਤਪਤ ਮਲੀਨ ਹੈ ॥ ਸਫਲ ਹੋਇ ਆਂਬ ਝੁਕੇ
ਰਹਤ ਹੈ ਚਿਰੰਕਾਲ ਨਿਵੈ ਨ ਅਰਿੰਡ ਤਾਤੇ ਆਰਬਲਾਛੀਨ
ਹੈ॥ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਜੈਸੇ ਬਾਸੀਐ ਬਨਾਸਪਤੀ ਬਾਂਸੁ ਤਉ
ਬਡਾਈ ਬੂਡਿਓ ਸੰਗ ਲਿਵਲੀਨ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ
ਸਾਧ ਅਹੰਬੁਧ ਨਿਮਰਤਾ ਕੈ ਸਨ ਅਉਮੰਜੀਠ ਗਤਿ ਪਾਪ
ਪੁੰਨ ਕੀਨ ਹੈ ॥ ੩੦੬ ॥ ਸਕਲ ਬਨਾਸਪਤੀ ਬਿਖੈ ਦ੍ਰੂਮ
ਦੀਰਘ ਹੁਇ ਨਿਹਫਲਭਏ ਬੂਡੇਬਹੁਤ ਬਡਾਈਕੈ॥ਚੰਦਨ

ਸੁਬਾਸਨਾ ਕੈਸੇ ਬਲ ਸੁਬਾਸ ਹੋਤ ਬਾਸ ਨਿਰਗੰਧ ਬਹੁ
ਗਾਠਨ ਢਿਠਾਈਕੈ ॥ ਸੇਂਬਲਕੇਫਲਤੁਲਖਗਮ੍ਰਿਗਛਾਇਆ
ਤਾਕੈ ਬਾਂਸ ਤਉ ਬਰਨ ਦੇਖੀਜਾਰਤ ਬੁਰਾਈ ਕੈ॥ ਤੈਸੇਹੀ
ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਹੋਤ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਨ ਗੁਰ ਗੋਪ
ਦ੍ਰੋਹ ਗੁਰ ਭਾਈ ਕੈ ॥ ੩੦੭ ॥ ਬਿਰਖ ਬਲੀ ਮਿਲਾਪ
ਸਫਲ ਸਘਨ ਛਾਇਆ ਬਾਂਸੁ ਤਉ ਬਰਨ ਦੇਖੀ ਮਿਲੇਜਰੈ
ਜਾਰਿ ਹੈ ॥ ਸਫਲ ਹੁਇ ਤਰ ਹਰ ਝੁਕਤ ਸਕਲਤਰਬਾਂਸ
ਤਉ ਬਡਾਈ ਬੂਡਿਓ ਆਪ ਨ ਸੰਮਾਰਿਹੈ॥ਸਕਲਬਨਾਸ-
ਪਤੀ ਸੁਧਿ ਰਿਦੈ ਮੋਨਿ ਗਹੇ ਬਾਂਸ ਤਉ ਰੀਤੋਗਠੀਲੋ ਬਾਜੈ
ਧਾਰਿ ਮਾਰਿ ਹੈ॥ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਹੀ ਅਛਤ ਨਿਰਗੰਧ ਰਹੇ
ਗੁਰ ਸਿਖ ਦੋਖੀ ਬਜਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨ ਉਧਾਰਿ ਹੈ ॥ ੩੦੮ ॥
ਗੁਰ ਸਿਖਸੰਗਤਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਐਸੋ ਪ੍ਰੇਮਕੈ ਪਰਸਪਰ
ਪਗ ਲਪਟਾਵਈ॥ਦ੍ਰਿਸਟਦਰਸਅਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲ
ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਧਿਆਨਲਿਵਲਾਵਹੀ॥ਏਕ ਮਿਸਟਾਨ
ਪਾਨ ਲਾਵਤ ਮਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਏਕ ਗੁਰ ਪੁਰਬ ਕੇ ਸਿਖਨ
ਬੁਲਾਵਹੀ ॥ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਬਾਛੈ ਤਿਨਕੇ ਉਚਿਸ੍ਟ ਕਉ
ਸਾਧੰਨ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਕਵਨ ਫਲ ਪਾਵਹੀ ॥ ੩੦੯ ॥ ਜੈਸੇ
ਬੋਝ ਭਰੀ ਨਾਵ ਆਗਰੀ ਦੁਇ ਬਾਹਰ ਹੁਇ ਪਾਰ ਪਰੈ
ਪੂਰ ਸਬੈ ਕੁਸਲ ਬਿਹਾਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਏਕਾਹਾਰੀ ਏਕਘਰੀ
ਪਾਕਸਾਲਾ ਬੈਠ ਭੋਜਨਕੈ ਬਿੰਜਨਾਦ ਸ੍ਵਾਦਿਕੈ ਅਘਾਤਹੈ ॥
ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰ ਜਾਇ ਕਰਤ ਜੁਹਾਰ ਜਨ ਏਕ ਘਰੀ
ਪਾਛੈ ਦੇਸ ਭੋਗਤਾ ਹੁਇ ਖਾਤ ਹੈ॥ ਆਠਹੀ ਪਹਰ ਸਾਠ

ਘਰੀ ਮੈਂ ਜਉ ਏਕ ਘਰੀ ਸਾਧ ਸਮਾਗਮ ਕਰੈ ਨਿਜ ਘਰ ਜਾਤ ਹੈ ॥ ੩੧੦ ॥ ਕਾਰਤਕ ਜੈਸੇ ਦੀਪ ਮਾਲਕਾ ਰਜਨੀ ਸਮੈ ਦੀਪ ਜੋਤਿ ਕੋ ਉਦੋਤਹੋਤ ਹੀ ਬਿਲਾਤ ਹੈ ॥ ਬਰਖਾ ਸਮੈ ਕੋ ਜੈਸੇ ਤਉ ਬੁਦਬੁਦਾਪ੍ਰਗਾਸਤਾਸਨਾਮਪਲਕ ਮੈਨਾ ਤਉ ਠਹਰਾਤਿ ਹੈ ॥ ਗ੍ਰੀਖਮ ਸਮੈ ਤਉਜੈਸੇਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਛਾਇਓ ਸੀਦਿਖਾਈ ਦੇਤਉਪਜਿਸਮਾਤਹੈ॥ਤੈਸੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ਬਿਰਖਚਪਲਛਲ ਛਲੈ ਛੈਲ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਚਰਨਲਪਟਾਤ ਹੈ॥੩੧੧॥ ਜੈਸੇਤਉਬਸਨਅੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲ ਹੁਇਮਲੀਨਸਲਿਲ ਸਾਬੁਨਮਿਲਿ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਰੋਵਰ ਸਿਵਾਲ ਕੈ ਅਛਾਦਿਓ ਜਲੁ ਝੇਲਿ ਪੀਏ ਨਿਰਮਲ ਦੇਖੀਐ ਅਛੋਤਹੈ॥ਜੈਸੇ ਨਿਸ ਅੰਧਕਾਰ ਤਾਰਕਾ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਤ ਉਜੀਆਰੋ ਦਿਨਕਰਕੇ ਉਦੋਤ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭ੍ਰਮ ਹੋਤਹੈ ਮਲੀਨਮਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਜਗ ਮਗ ਜੋਤਿ ਹੈ ॥ ੩੧੨॥ ਅੰਤਰ ਅਛਤ ਹੀ ਦਿਸੰਤਰਿ ਗਵਨਕਰੈ ਪਾਛੈ ਪਰੇ ਪਹੁਚੈ ਨ ਪਾਇਕ ਜਉ ਧਾਵਈ॥ ਪਹੁਚੈ ਨ ਹਥ ਪਹੁਚੈ ਨ ਗਜਰਾਜ ਬਾਜ ਪਹੁਚੈ ਨ ਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਫਾਂਧਤ ਉਡਾਵਈ॥ ਪਹੁਚੈਨਪਵਨਗਵਨ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਪਤਿ ਅਰਧਉਰਧ ਅੰਤ੍ਰੀਵ ਹੋਇ ਨ ਪਾਵਈ ॥ ਪੰਜ ਦੂਤ ਭੂਤ ਲਗਿ ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਮਨ ਗਹ ਗੁਰੁਗਯਾਨ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਸਿ ਆਵਈ॥ ੩੧੩ ॥ ਆਂਧਰੇ ਕਉ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿਕਰਚਰ ਟੇਕ ਬਹਰੇ ਚਰਨ ਕਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ ਹੈ ॥ਗੁੰਗੇਟੇਕਚਰਕਰਦ੍ਰਿਸਟਿਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੂਲੇ ਟੇਕ

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ ਸ੍ਰੁਤਿ ਪਦ ਹੈ॥ ਪਾਂਗੁਰੇ ਕਉ ਟੇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿਕਰੈ ਟੇਕ ਏਕਏਕ ਅੰਗਹੀਨ ਦੀਨਤਾਅਛੇਦ
ਹੈ॥ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਸੁੰਨ ਪੰਗਲੈਜ ਦੁਖਪੁੰਜ ਮਮ ਅੰਤਰਕੇਅੰਤ-
ਰਜਾਮੀ ਪਰਬੀਨ ਸਦ ਹੈ॥੩੧੪॥ ਆਂਧਰੇ ਕਉ ਸਬਦ
ਸੁਰਤਿਕਰ ਚਰ ਟੇਕ ਅੰਧਗੁੰਗ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿਕਰ ਚਰਹੈ॥
ਅੰਧਗੁੰਗ ਸੁਨਕਰ ਚਰ ਅਵਲੰਬ ਟੇਕ ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਸੁੰਨ ਪੰਗ
ਟੇਕ ਏਕ ਕਰਹੈ ॥ਅੰਧ ਗੁੰਗਸੁੰਨ ਪੰਗਲੈਜ ਦੁਖ ਪੁੰਜ ਮਮ
ਸਰਬੰਗ ਹੀਨ ਦੀਨ ਦੁਖਤ ਅਧਰ ਹੈ॥ ਅੰਤਰਕੀ ਅੰਤਰ-
ਜਾਮੀਜਾਨੈਅੰਤਰਿਗਤਿ ਕੈਸੇ ਨਿਬਾਹੁ ਕਰੈਸਰੈ ਠਰਹਰ ਹੈ
॥੩੧੫ ॥ ਚਕਈ ਚਕੋਰ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਭ੍ਰਿੰਗ ਅਉ ਪਤੰਗ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ ਅੰਗੀ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ॥ਏਕਏਕਟੇਕਸੈ
ਟਰਤ ਨ ਮਰਤ ਸਬੈ ਆਦਿ ਅੰਤ ਕੀ ਸੁ ਚਾਲਿ ਚਲੀਜਗ
ਆਈ ਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਐਸੋ ਲੋਗ
ਪਰਲੋਗਸੁਖਦਾਇਕਸਹਾਈ ਹੈ॥ਗੁਰਮਤਿਦੁਰਮਤਿਮਿਟਤ
ਨ ਜਾਕੀ ਜੈਸੀਅਹਿਮਿਲਿ ਚੰਦਨ ਜਿਉ ਬਿਖਨਮਿਟਾਈ ਹੈ
॥ ੩੧੬ ॥ ਮੀਨ ਕਉ ਨ ਸੁਰਤਿ ਜਲ ਕਉ ਨ ਸਬਦ
ਗਯਾਨ ਦੁਬਿਧਾ ਮਿਟਾਇ ਨ ਸਕਤ ਜਲੁ ਮੀਨ ਕੀ ॥ ਸਰ
ਸਰਿਤਾ ਅਥਾਹ ਪ੍ਰਬਲਪ੍ਰਵਾਹ ਬਸੈਗ੍ਰਸੈਲੋਹਰਾਖਿਨਸਕਤ
ਮਤਿਹੀਨ ਕੀ॥ ਜਲ ਬਿਨ ਤਰਫਤ ਜਾਤ ਪ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਨ
ਜਾਨਤ ਨ ਪੀਰ ਨੀਰ ਦੀਨਤਾਈ ਦੀਨ ਕੀ ॥ ਦੁਖਦਾਈ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਮਾਨਕੁਲ ਦ੍ਰਿੜ ਗੁਰਸਿਖ ਬੰਸ ਧ੍ਰਿਗ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਧੀਨ ਕੀ ॥੩੧੭॥ ਦੀਪਕ ਪੈ ਆਵਤ ਪਤੰਗ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤ ਲਗਿ ਦੀਪਕਹਿ ਮਹਾ ਬਿਪਰੀਤਿਮਿਲੇ ਜਾਰਿ ਹੈ॥ਅਲਿ ਚਲਿ ਆਵਤ ਕਮਲ ਪੈਸਨੇਹਕਰ ਕਮਲ ਸੰਪਟ ਮੈ ਬਾਂਧਿ ਪਰਹਾਰ ਹੈ॥ ਮਨ ਬਚਕ੍ਰਮਜਲਮੀਨ ਲਿਵਲੀਨ ਗਤਿ ਬਿਛੁਰਤਿ ਰਾਖਿਨ ਸਕਤ ਗਹਿਡਾਰਿਹੈ ॥ਦੁਖਦਾਈ ਪ੍ਰੀਤਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿਕੈਮਰੈ ਨ ਟਰੈ ਗੁਰਸਿਖ ਸੁਖਦਾਈ ਪ੍ਰੀਤ ਕਿਉ ਬਿਸਾਰਿ ਹੈ ॥੩੧੮॥ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਵਿੱਬ ਦ੍ਰਿਸਟ ਦਰਸਹੀਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਦਰਸ ਧਿਯਾਨ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਰੰਮਿਤਾ ॥ ਬਾਸਨਾ ਕਮਲ ਅਲਿ ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਰਾਖਿਸਕੈ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਅਨਤ ਨ ਰੰਮਿਤਾ ॥ ਮੀਨ ਜਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਅੰਤਿ ਨ ਸਹਾਈ ਹੋਤ ਗੁਰਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹੈ ਇਤਉਤ ਸੰਮਿਤਾ॥ ਏਕ ਏਕ ਟੇਕ ਸੈ ਟਰਤ ਨ ਮਰਤ ਸਬੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸ੍ਰਬੰਗੀ ਸਗੀ ਮਹਾਤਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ॥੩੧੯॥ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਮਿਲ ਜਰਤ ਨ ਰਾਖਿ ਸਕੈ ਜਰਿਮਰੇ ਆਗੇ ਨ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਏ ਹੈ ॥ ਮਧੁਪ ਕਮਿਲਮਿਲ ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਰਾਖਿਸਕੈ ਸੰਪਟਮੈ ਮੂਏਸੈਨ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈ॥ਜਲਮਿਲਿ ਮੀਨਕੀ ਨ ਦੁਬਿਧਾ ਮਿਟਾਇਸਕੀ ਬਿਛਰਤਮਰਤ ਹਰਿ ਲੋਕ ਨ ਪਠਾਏਹੈ॥ਇਤ ਉਤ ਸੰਗਮ ਸਹਾਈ ਸੁਖਦਾਈ ਗੁਰੁ ਗਜਾਨ ਧਜਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆਏ ਹੈ ॥੩੨੦॥ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਅਲਿ ਕਮਲ ਸਲਿਲ ਮੀਨ ਚਕਈਚਕੋਰ ਮ੍ਰਿਗ ਰਵਿਸਸਿ ਨਾਦਹੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਇਕ ਅੰਗੀ ਬਹੁਰੰਗੀ ਹੀਸੰਗੀਕੋਊ ਸਬੈ ਦੁਖਦਾਈ ਨ ਸਹਾਈ ਅੰਤ ਆਦਿ ਹੈ॥ ਜੀਵਤਨ ਸਾਧਸੰਗ ਮੂਏ ਨ ਪਰਮ ਗਤਿ ਗਜਾਨ ਧਜਾਨ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਸਾਦਿਹੈ॥ਮਾਨਸ ਜਨਮ

ਪਾਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਇਆ ਨਿਧਾਨ ਚਰਨ ਸਰਨ ਸੁਖ ਫਲ ਬਿਸਮਦ ਹੈ॥੩੨੧॥ਗੁਰਮੁਖਪੰਥ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੇ ਲਹੈ ਨਿਜ ਘਰ ਅਰ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ਜੀ ॥ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਏਕ ਟੇਕ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਜੀ॥ਚਰਨਕਮਲਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਬਸਭਏ ਬਿਸਮਬਿਸ੍ਵਾਸਜੀ॥ ਗਜਾਨਧਜਾਨ ਪ੍ਰੇਮਨੇਮ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤੀਤ ਰੀਤਿ ਬਨ ਗ੍ਰਿਹ ਸਮਸਰਿ ਮਾਯਾ ਮੈ ਉਦਾਸ ਜੀ ॥੩੨੨॥ ਮਾਰਬੇ ਕਉ ਤ੍ਰਾਸ ਦੇਖ ਚੋਰ ਨ ਤਜਤਚੋਰੀ ਬਟਵਾਰਾ ਬਟਵਾਰੀਸੰਗਹੁਇਤਕਤਹੈ॥ਬੇਸ੍ਵਾ ਰਤ ਬ੍ਰਿਥਾ ਭਏ ਮਨ ਮੈ ਨ ਸੰਕਾ ਮਾਨੈ ਜੁਆਰੀ ਨ ਸਰਬ ਸਹਾਰੇ ਸੰਥਕਤਹੈ॥ਅਮਲੀ ਨ ਅਮਲਤਜਤ ਜਿਉ ਧਿਕਾਰ ਕੀਏ ਦੋਖ ਦੁਖ ਲੋਗ ਬੇਦਸੁਨਤ ਛਕਤਹੈ॥ਅਧਮਅਸਾਧ ਸੰਗ ਛਾਡਤ ਨ ਅੰਗੀਕਾਰੀਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੰਗਛਾਡਿ ਕਿਉ ਸਕਤ ਹੈ॥੩੨੩॥ਦਮਕ ਦੈ ਦੋਖ ਦੁਖ ਅਪਜਸਲੈ ਅਸਾਧ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਮੁਖ ਸ੍ਯਾਮਤਾ ਲਗਾਵਹੀ॥ ਚੋਰਜਾਰ ਅਉ ਜੂਆਰ ਮਦ ਪਾਨੀ ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੈਂ ਕਲਹ ਕਲੇਸਭੇਸਦੁਬਿਧਾ ਕਉਭਾਵਹੀ॥ਮਤਿ ਪਤਿ ਮਾਨਹਾਨਿ ਕਾਨਿਮੇਟਨੋਡੀ ਸਭਾ ਨਾਕ ਨਾਕ ਖੰਡ ਖੰਡ ਹੋਤ ਨ ਲਜਾਵਹੀ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਦਾਇਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਕਿਉ ਨ ਚਲਿ ਆਵਹੀ॥੩੨੪॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਅਕਾਸ ਮਾਤ ਬਾਦਰਉਦੋਤ ਹੋਤ ਗਗਨਘਟਾ ਘਮੰਡਕਰਤ ਬਿਥਾਰ ਜੀ ॥ ਤਾਹੀਤੇ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਘਨਗਰਜਤ ਅਤਿਚੰਚਲ ਚਰਿਤ੍ਰ

ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਜੀ ॥ ਬਰਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਮੁਕਤਾ ਕਪੂਰ ਤਾਂਤੇ ਅਉਖਦੀ ਜਾਨ ਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਜੀ॥ ਦਿਬ ਦੇਹ ਸਾਧ ਜਨਮ ਮਰਨ ਰਹਿਤ ਜਗ ਪ੍ਰਗਤ ਕਰਬੇ ਕਉ ਪਰਉਪਕਾਰਜੀ॥ ੩੨੫ ॥ ਸਫਲ ਬ੍ਰਿਖ ਫਲ ਦੇਤ ਜਿਉ ਪਖਾਨ ਮਾਰੇ ਸਿਰ ਕਰਵਤ ਸਹਿ ਗਹਿ ਪਾਰ ਪਾਰ ਹੈ ॥ ਸਾਗਰ ਮੈ ਕਾਢ ਮੁਖ ਫੋਰੀਅਤ ਸੀਪ ਕੋ ਜਿਉਦੇਤ ਮੁਕਤਾਹਲ ਅਵਗਜਾਨ ਬੀਚਾਰ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਖਨਵਾਰਾ ਖਾਨਿ ਖਨਤ ਹਨਤ ਘਨ ਮਾਨਕ ਅਮੋਲ ਹੀਰਾ ਪਰਉਪਕਾਰ ਹੈ ॥ ਊਖਮੈ ਪਿਊਖ ਜਿਉ ਪਰਗਾਸ ਹੋਤ ਕੋਲੂਪਚੈ ਅਵਗੁਨ ਕੀਏ ਗੁਨ ਸਾਧਨ ਕੇ ਦੁਆਰ ਹੈ ॥ ੩੨੬ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਦਰਸਨ ਕੋ ਹੈ ਨਿਤਨੇਮ ਜਾਕੋ ਸੋਈ ਦਰਸਨੀ ਸਮਦਰਸ ਧਿਆਨੀ ਹੈ ॥ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਏਕ ਟੇਕ ਜਾਂਕੇ ਮਨ ਬਸੈ ਮਾਨਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਸੋਈ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟ ਦਰਸ ਅਰ ਸਬਦਸੁਰਤਿ ਮਿਲ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮ ਉਨਮਨ ਉਨਮਾਨੀਹੈ॥ਸੰਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਇਕ ਰੰਗ ਜੋਈ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਨੀ ਹੈ ॥ ੩੨੭ ॥ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਧਿਆਨੀ ਸਬਦ ਗਜਾਨ ਗਜਾਨੀ ਚਰਨ ਸਰਨ ਦ੍ਰਿੜ ਮਾਇਆ ਮੈ ਉਦਾਸੀ ਹੈ॥ਹਉ ਮੈ ਤਿਆਗ ਤਿਆਗੀ ਬਿਸਮਾਦ ਕੈ ਬੈਰਾਗੀਭਏ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚੀਤ ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸੀਹੈ॥ਦੁਬਿਧਾ ਅਪਰਸ ਅਉਸਾਧ ਇੰਦ੍ਰੀਨਿਗ੍ਰਹ ਕੈ ਆਤਮ ਬਿਬੇਕ ਪੂਜਾ ਸੁਨ ਮੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੈ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਵ ਕਰਿ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੇਵਾ ਸਰਬਾਤਮ ਕੈ

ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸੀ ਹੈ ॥੩੨੮॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਅੰਤਰਿ ਜੁਗੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪਖਾਨ ਭਿਦੈ ਨ ਰਿਦੈ ਕਠੋਰ ਤੂਟੈ ਬਜ੍ਰ ਭਾਰ ਕੈ ॥ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਕਰੈ ਤੋਂਬਰੀ ਤਉ ਮਿਟਤ ਨ ਕਰਵਾਈ ਧੋਏ ਵਾਰ ਪਾਰਕੈ॥ ਅਹਿਨਿਸ ਅਹਿ ਲਪਟਾਨੋ ਰਹੈ ਚੰਦਨਕੋ ਤਜਤ ਨ ਬਿਖੁ ਤਊ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰਕੈ ॥ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਦੇਹ ਨਿਹਫਲ ਜਗਤਮੈ ਮਿਤਨਕੋਅਹੈ ਦੋਖੀ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਕਾਰ ਕੈ ॥੩੨੯॥ ਜੈਸੇ ਨਿਰਮਲਦਰਪਨਮੈਨ ਚਿਤ੍ਰ ਕਛੁ ਸਕਲ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਦੇਖਤ ਦਿਖਾਵਈ ॥ ਜੈਸੇ ਨਿਰਮਲ ਜਲਬਰਨ ਅਤੀਤ ਰੀਤਿ ਸਕਲ ਬਰਨ ਮਿਲ ਬਰਨ ਬਨਾਵਈ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਬਸੁੰਧਰਾ ਸੁਆਦ ਬਾਸਨਾ ਰਹਿਤ ਅਉਖਧੀ ਅਨੇਕ ਰਸ ਗੰਧ ਉਪਜਾਵਈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਗਤਿ ਜੈਸੋ ਜੈਸੋ ਭਾਉ ਤੈਸੀ ਕਾਮਨਾ ਪੁਜਾਵਈ ॥ ੩੩੦ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਹਾਨਿ ਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰਬ ਲਿਖਤ ਲੇਖ ਜੰਤ੍ਰਕੇ ਨ ਬਸਿ ਕਛੁ ਜੰਤ੍ਰੀ ਜਗਦੀਸ ਹੈ ॥ ਭੇਗਤ ਬਿਵਸਿ ਸੇਵ ਕਰਮ ਕਿਰਤ ਗਤਿ ਜਸਿ ਕਰ ਤਸਿ ਲੇਪ ਕਾਰਨ ਕੋ ਈਸ ਹੈ ॥ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਧੌ ਕਰਮ ਕਿਧੌ ਹੈਜੀਉਘਾਟਿਬਾਢਿਕਉਨਕਉਨਮਤ ਬਿਸ੍ਵਾ-ਬੀਸ ਹੈ॥ਅਸਤੁਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਹਾਬਿਆਪਤ ਹਰਖਸੋਗ ਹੋਨ-ਹਾਰ ਕਹੋ ਕਹਾਂ ਗਾਰਿ ਅਉ ਅਸੀਸਹੈ॥੩੩੧॥ ਮਾਨਸਰ ਪਰ ਜਿਉ ਬੈਠਾਈਐ ਲੈ ਜਾਇ ਬਗ ਮੁਕਤਾ ਅਮੋਲ ਤਜਿ ਮੀਨ ਬੀਨ ਖਾਤ ਹੈ ॥ ਅਸਥਨ ਪਾਨ ਕਰਬੇ ਕਉ ਜਉ ਲਗਾਈ ਜੋਕ ਪੀਅਤਤਨਪੈ ਲੈ ਲੋਹੂ ਅਚਏ ਅਘਾਤ ਹੈ॥

ਪਰਮਸੁਗੰਧ ਪਰਮਾਖੀਨਰਹਤ ਰਾਖੀ ਮਹਾਦੁਰਗੰਧ ਪਰਿ
ਵੇਗ ਚਲ ਜਾਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਗਜ ਮੱਜਨਕੈ ਡਾਰਤ ਹੈ ਛਾਰ
ਸਿਰ ਮਿਤਨਕੈ ਦੇਖੀ ਸਤਿਸੰਗ ਨ ਸੁਹਾਤ ਹੈ॥ ੩੩੨॥
ਗੁਰਮਤਿ ਸਤ ਏਕਟੇਕ ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ ਸਿਵ ਨ ਸਕਤਿ
ਗਤਿ ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸੀ ਹੈ॥ਤ੍ਰਿਗੁਣਅਤੀਤ ਜੀਤ ਹਾਰ ਨ
ਹਰਖ ਸੋਗ ਸੰਜੋਗਬਿਓਗਮੇਵਿਸਹਜਨਿਵਾਸੀਹੈ॥ ਚਤੁਰ
ਬਰਨ ਇਕ ਬਰਨਹੁਇਸਾਧਸੰਗ ਪੰਚ ਪਰਪੰਚ ਤਿਆਗ
ਬਿਸਮ ਬਿਸਵਾਸੀਹੈ॥ ਖਟ ਦਰਸਨ ਪਰ ਪਾਰਹੁਇ ਸਪਤ
ਸਰ ਨਵ ਦੁਆਰ ਉਲੰਘਿ ਦਸਮਈਉਦਾਸੀਹੈ॥੩੩੩॥
ਨਦੀ ਨਾਵ ਕੇ ਸੰਜੋਗ ਸੁਜਨਕੁਟੰਬ ਲੋਗ ਹੋਇਗੋ ਜੋ ਦੀਓ
ਸੋਈ ਮਿਲੈ ਆਗੈ ਜਾਇਕੈ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਧਨ ਸੰਗਿ ਨ
ਚਲਤਚਲੇਦੀਜੈਅਰਪਧਰਮਸਾਲਾਪਹੁਚਾਇਕੈ॥ਆਠੌਜਾਮ
ਸਾਠੇ ਘਰੀ ਨਿਹਫਲ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਫਲ ਪਲਕ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਸਮਾਇਕੈ॥ ਮਲਮੂਤ੍ਰਧਾਰੀ ਅਉ ਬਿਕਾਰੀ ਨਿਰੰ-
ਕਾਰੀ ਹੋਤ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧਸੰਗ ਲਿਵ ਲਾਇ ਕੈ॥
੩੩੪॥ ਹਉਮੈ ਅਭਿਮਾਨ ਅਸਥਾਨ ਤਜਿ ਬੈਠਬਨਚਰਨ
ਕਮਲ ਗੁਰੁ ਸੰਪਟ ਸਮਾਏਹੈਂ॥ਅਤਿਹੀ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਹੇਰਤ
ਹਿਰਾਨੇ ਦ੍ਰਿਗ ਅਨਹਦਿ ਗੁੰਜਤ ਸ੍ਰਵਨ ਹ੍ਵੈ ਸਿਰਾਏ ਹੈਂ॥
ਰਸਨਾ ਬਿਸਮ ਅਤਿ ਮਧੁ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਨਾਸਕਾ ਚਕਤ
ਹੀ ਸੁਬਾਸ ਮਹਕਾਏ ਹੈ॥ ਕੋਮਲਤਾਸੀਤਲਤਾਪੰਗਸਰਬੰਗ
ਭਏਮਨਮਧੁਕਰਪੁਨ ਅਨਤ ਨ ਧਾਏਹੈ॥੩੩੫॥ ਬਾਸਨ
ਕੋ ਬਾਸ ਦੂਰ ਸੰਗਤ੍ਰਿਬਨਾਸਕਾਲਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਏਕ

ਟੇਕ ਪਾਈ ਹੈ ॥ ਭੈਜਲ ਭਇਆਨਕ ਲਹਰਿ ਨ ਬਿਆਪ ਸਕੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸੰਪਟਿ ਕੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਿਟਾਈ ਹੈ ॥ ਆ ਗਜਾਨ ਧਜਾਨ ਸਿਮਰਨ ਬਿਸਮਰਨ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ਬਸਿ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਨ ਪਾਈ ਹੈ॥ ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ ਏਕ ਟੇਕ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਨਮਨ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੈ ॥੩੩੬ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮਸਤਕਿ ਲੇਪਨ ਕੈ ਭਰਮ ਕਰਮ ਲੇਖ ਸਿਆਮਤਾ ਮਿਟਾਈ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਰਨਾ-ਮ੍ਰਿਤ ਮਲੀਨ ਮਨ ਕਰ ਨਿਰਮਲ ਦੂਤ ਦੁਬਿਧਾ ਮਿਟਾਈ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਹਜ ਘਰ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਏਕ ਟੇਕ ਠਹਿਰਾਈ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਅਉ ਸਕਲ ਫਲਦਾਈ ਹੈ॥ ੩੩੭ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮੱਜਨ ਕੈ ਬਿਦੇਹ ਮਹਾ ਮਲ ਮੁਕ੍ਤ ਧਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਕੀਨੇ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਅਤੀਤ ਚੀਤ ਆਪਾ ਆਪ ਚੀਨੇ ਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਜ ਆਸਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਕੈ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਅਉ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਗੰਮਤਾ ਪ੍ਰਬੀਨੇ ਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਗੰਧ ਰੂਪ ਸੀਤਲਤਾ ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ ਏਕ ਟੇਕ ਲਿਵ ਲੀਨੇ ਹੈ॥੩੩੮॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮੱਜਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤਿ ਪੁਰਬ ਤੀਰਥ ਕੋਟਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਹੈਂ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮੱਜਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ੑਵਕ ੑਇ ਪੂਜਤ ਚਰਨ ਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮੱਜਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤਿ ਕਾਰਨ ਅਧੀਨ ਕੀਨ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮੱਜਨ

ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤਿ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤ ਭਏ ਤਾਰਨ ਤਰਨਹੈ॥੩੩੯
॥ ਮਾਨਸਰ ਹੰਸ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮਹੰਸ ਧਰਮ ਧੁਜਾ
ਧਰਮਸਾਲਾਚਲਿਆਵਹੀ॥ ਓਤਮੁਕਤਾ ਹਲਅਹਾਰਦੁਤੀਆ
ਨਾਸਤਿ ਇਤ ਗੁਰਸਬਦਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲਾਵਹੀ॥ ਉਤਖੀਰ
ਨੀਰ ਨਿਰਵਾਰੋ ਕੈ ਬਖਾਨੀਅਤ ਇਤ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ
ਸਮਝਾਵਹੀ॥ ਉਤਬਗਹੰਸਬੰਸ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਮੇਟਿਸਕੇਇਤ
ਕਾਗ ਪਾਗਿ ਸਮਰੂਪਕੈ ਮਿਲਾਵਹੀ। ੩੪੦॥ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਸੰਗਤਿਮਿਲਾਪਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪਛਿਨ ਸਿਵਸਨੇਕਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ
ਨ ਪਾਵਹੀ। ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰਾਨਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਉ ਨਾਦ ਬਾਦ
ਰਾਗ ਰਾਗਨੀ ਹੂ ਨੇਤਨੇਤ ਕਰਗਾਵਹੀ॥ ਦੇਵੀਦੇਵ ਸਰਬ
ਨਿਧਾਨ ਅਉ ਸਕਲ ਫਲ ਸ੍ਵਰਗ ਸਮੂਹ ਸੁਖਧਯਾਨ ਧਰਿ
ਧਿਆਵਹੀ ॥ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਵਧਾਨ ਜਾਨਗੁਰੁ
ਸਿਖ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੀ ॥ ੩੪੧ ॥ ਰਚਨਾ
ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮਬਚਿਤ੍ਰ ਪਨ ਕਾਹੂਸੇਨ ਕੋਊ ਕੀਨੋਏਕ
ਹੀ ਅਨੇਕ ਹੈ॥ ਨਿਪਟ ਕਪਟ ਘਟਿ ਘਟ ਨਟਵਟ ਨਟ
ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਅਟ ਪਟ ਜਾਵ ਦੇਕ ਹੈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੀ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਨ ਦਰਸਨਸੋਦਰਸਬਚਨਸੋ ਬਚਨ ਨਸੁਰਤਿਸਮੇਕ
ਹੈ॥ ਰੂਪ ਰੇਖ ਲੇਖ ਭੇਖ ਨਾਦ ਬਾਦ ਨਾਨਾ ਬਿਧ ਅਗਮ
ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਹੈ ॥੩੪੨॥ ਸਤਿ ਰੂਪ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਧਯਾਨ ਸਤਿਨਾਮਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਗੁਰਮੁਖ
ਪੰਥਸਤਿਗੁਰਮਤਾ ਅਗੰਮ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗ ਬ੍ਰਹਮ

ਸਥਾਨ ਸਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸਮੈ ਹੁਇ ਸਾਵਧਾਨ ਸਮਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤ ਭਾਉ ਭਾਉ ਸਤਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ਗੁਰਮੁਖ ਨਮੋ ਨਮ ਹੈ ॥ ੩੪੩ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਾਧਾਰ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਅਜੋਨੀ ਅਕਾਲ ਅਪਰੰਪਰ ਅਭੇਵ ਹੈ ॥ ਨਿਰਮੋਹ ਨਿਰਵੈਰ ਨਿਰਲੇਪ ਨਿਰਦੋਖ ਨਿਰਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਅਤਹ ਪਰਅਤੈਵ ਹੈ॥ ਅਬਿਗਤ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਅਚੁਤ ਅਲਖ ਅਤਿ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਹੈ॥ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਅਸਚਰਜੈ ਅਸਚਰਜਮੈ ਅਦਭੁਤ ਪਰਮਦਭੁਤ ਗੁਰਦੇਵ ਹੈ॥ ੩੪੪॥ ਕਾਰਤਕਿ ਮਾਸ ਰੁਤਿ ਸਰਤ ਪੂਰਨ-ਮਾਸੀ ਆਠ ਜਾਮ ਸਾਠ ਘਰੀ ਆਜ ਤੇਰੀ ਬਾਰੀ ਹੈ॥ ਅਉਸਰ ਅਭੀਚ ਬਹੁ ਨਾਇਕ ਕੀ ਨਾਇਕਾ ਹੁਇ ਰੂਪ ਗੁਨ ਜੋਬਨ ਸਿੰਗਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ॥ ਚਾਤਰ ਚਤਰ ਪਾਠ ਸੇਵਕ ਸਹੇਲੀ ਸਾਠ ਸੰਪਦਾ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਚਾਰੀ ਹੈ॥ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਸੁਭ ਲਗਨ ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ ਜੀਵਨ ਜਨਮ ਧੰਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੀ ਹੈ ॥ ੩੪੫ ॥ ਦਿਨ ਕਰ ਕਿਰਨ ਸੁਹਾਤ ਸੁਖਦਾਈ ਅੰਗ ਰਚਤ ਸਿੰਗਾਰ ਅਭਰਨ ਸਖੀ ਆਇ ਕੈ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਉਬਟਨਾ ਕੈ ਸੀਸ ਮੈ ਮਿਲਉਨੀ ਮੇਲ ਮਜਨ ਉਸਨ ਜਲ ਨਿਰਮਲ ਭਾਇ ਕੈ॥ ਕੁਸਮ ਅਵੇਸ ਕੇਸ ਬਾਸਤ ਫੁਲੇਲ ਮੇਲ ਅੰਗ ਅਰਗਜਾ ਲੇਪ ਹੋਤ ਉਪਜਾਇ ਕੈ ॥ ਚੀਰ ਚਾਰ ਦਰਪਨ ਮਧਿ ਆਪਾ ਆਪ ਚੀਨਿ ਬੈਠੀ ਪ੍ਰਜੰਕ ਪਰਿ ਧਾਵਰੀ ਨ ਧਾਇ ਕੈ॥ ੩੪੬ ॥ ਕਕਹੀਦੈ ਮਾਗ ਉਰਝਾਏ ਸੁਰਝਾਏ ਕੇਸ ਕੁੰਕਮ ਚੰਦਨ ਕੋ ਤਿਲਕ ਦੈ ਲਿਲਾਰ ਮੈ ॥ ਅੰਜਨ

ਖੰਜਨ ਦ੍ਰਿਗ ੇਸਰਿ ਕਰਨ ਫੂਲ ਬਾਰੀਸੀਸਫੂਲ ਦੋਤਮੋਲ
ਮੁਖਦੁਆਰ ਮੈ॥ ਕੰਠਿਸਰੀ ਕਪੋਤ ਮਰਕਤ ਅਉਮੁਕਤਾਹਲ
ਬਰਨ ਬਰਨ ਫੂਲ ਸੋਭਾ ਉਰਹਾਰ ਮੈ॥ ਚਰਰ ਚਰੀ ਕੰਕਨ
ਮੁਦ੍ਰਿਕਾ ਮਹਦੀ ਬਨੀ ਅੰਗੀਆ ਅਨੂਪਛਬਪੀਠਕਟਧਾਰ
ਮੈ ॥ ੨੪੭ ॥ ਸੋਭਿਤ ਸਰਦ ਨਿਸ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਸਸਿ
ਪਥਮ ਸਹੇਲੀ ਕਹੈਪ੍ਰੇਮਰਸਚਾਖੀਐ॥ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾਕੈ ਤੇਰੈ
ਆਇ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ ਮਿਲੀਐ ਨਿਰੰਤਰ ਹੁਇ ਅੰਤਰ
ਨ ਰਾਖੀਐ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਿਤ
ਹੁਇਮਨਮਧੁਕਰ ਸੁਖਸੰਪਟ ਭਿਲਾਖੀਐ॥ ਜੋਈਪੇਲਜਾਇ
ਪਾਈਐ ਨ ਪੁਨ ਪਦਮਦੈ ਪਲਕ ਅਮੋਲ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗ ਮੁਖ
ਸਾਥੀਐ ॥ ੨੪੮ ॥ ਕੰਚਨ ਅਸੁਧ ਜੈਸੇ ਭ੍ਰਮਤ ਕੁਠਾਰੀ
ਬਿਖੈ ਸੁਧ ਭਏ ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਪਾਵਕਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਕਰਕੰਕਨ
ਅਨੇਕ ਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਧੁਨ ਏਕੈ ਏਕਟੇਕ ਪੁਨ ਧੁਨਕੋ ਬਿਨਾਸਹੈ
॥ਖੁਧਿਆਕੈ ਬਾਲਕ ਬਿਲਲਾਤ ਅਕੁਲਾਤ ਅਤਿਅਸਥਨਪਾਨ
ਕਰ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਮਾਇਆਭ੍ਰਮਤ ਚਤੁਰਕੁੰਟ
ਧਾਵੈ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਨਿਹਚਲ ਗ੍ਰਿਹ ਪਦਬਾਸਹੈ ॥੨੪੯॥
ਜੈਸੇ ਦੀਪ ਦਿਪਤ ਭਵਨ ਉਜਿਆਰੋ ਹੋਤ ਸਕਲ ਸਮਗ੍ਰੀ
ਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਗਟਿ ਦਿਖਾਤ ਹੈ॥ ਓਤਪੋਤਜੋਤ ਹੋਤ ਕਾਰਜਬਾਛਤ
ਸਿਧ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਹਾਤ ਹੈ ॥ ਲਾਲਚ
ਲੁਭਾਇਰਸ ਲੁਭਤ ਨਾਨਾ ਪਤੰਗ ਬੁਝਤਹੀ ਅੰਧਕਾਰਭਏ
ਅਕੁਲਾਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਬਿਦਮਾਨ ਜਾਨੀਐਨਾਮਹਿਮਾਮਹਤ
ਅੰਤਰੀਛ ਭਏ ਪਾਛੇ ਲੋਗ ਪਛਤਾਤ ਹੈ॥੨੫੦॥ਜੈਸੇ ਦੀਪ

ਦਿਪਤਿਮਹਾਤਮੈਨ ਜਾਨੈਕੋਉਬੁਝਤਹੀ ਅੰਧਕਾਰ ਭਟਕਤ ਰਾਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇਦ੍ਰਮਆਗਨਿ ਅਛਿਤ ਮਹਿਮਾਨਜਾਨੇ ਕਟਤ ਹੀ ਡਾਹਿ ਬੈਠੇਬੇਕਉ ਬਿਲਲਾਤਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਰਾਜਨੀਤਿ ਬਿਖੈ ਚੈਨ ਹੋਇ ਚਤੁਰਕੁੰਟ ਛਤ੍ਰ ਵਾਲਾ ਚਾਲਭਏ ਜਤ੍ਰਕਤ੍ਰਜਾਤ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗਮ ਜੁਗਤਜਾਗ ਅੰਤਰੀਵ ਭਏ ਪਾਛੇ ਲੋਗ ਪਛੁਤਾਤ ਹੈ॥ ੩੫੧ ॥ ਜਾਨੈ ਜਉ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਦ੍ਰਿਗਨ ਕੈਦੇਖੀਅਤਲੋਚਨ ਅਛਤ ਅੰਧਕਾਹੇਨਾਹਿਪੇਖਹੀ॥ ਜਾਨੈ ਜਉ ਸ਼ਬਦੁਰਸ ਰਸਨਾਬਖਾਨੀਅਤ ਜਿਹਬਾਅਛਤ ਕਤ ਗੁੰਗ ਨ ਸਰੇਖਹੀ॥ ਜਉਪੈ ਜਾਨੈ ਰਾਗ ਨਾਦਸੁਨੀਅਤ ਸ੍ਰਵਨਕੈ ਸ੍ਰਵਨ ਸਹਤ ਕਿਉਬਹਰੋਬਿਸੇਖਹੀ॥ ਨੈਨਜਿਹਵਾ ਸ੍ਰਵਨ ਕੋ ਨ ਕਛੂਐਬਸਾਇ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿਮੈ ਅਲੇਖ ਲੇਖ ਲੇਖਹੀ॥ ੩੫੨ ॥ ਜਨਨੀ ਜਤਨਕਰਿ ਜੁਗਵੈ ਜਠਰਰਾਖੈ ਤਾਤੇ ਪਿੰਡਪੂਰਨਹੁਇ ਸੁਤਜਨਮਤਹੈ॥ ਬਹੁਰਿਓ ਅਖਾਦਿ ਖਾਦਿਸੰਜਮ ਸਹਿਤਰਹੈਤਾਹੀਤੇਪੈਪੀਅਤਅਰੋਗ ਪਾਨਪਤ ਹੈ॥ ਮਲ ਮੂਤ੍ਰ ਧਾਰਕੋ ਬੀਚਾਰੈਨ ਬਿਚਾਰ ਚਿਤਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿ-ਪਾਲ ਬਾਲ ਤਊ ਤਨ ਗਤ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਅਰਭਕਰੂਪਸਿਖ ਹੈ ਸੰਸਾਰਮਧਿਸ੍ਰੀਗੁਰ ਦਇਆਲਕੀ ਦਇਆਕੈਸਨਗਤ ਹੈ ॥ ੩੫੩ ॥ ਜੈਸੇਤਉ ਜਨਨਿ ਖਾਨ ਪਾਨਕੋ ਸੰਜਮ ਕਰੈ ਤਾਤੇ ਸੁਤ ਰਹੈ ਨਿਰਬਿਘਨ ਅਰੋਗਜੀ ॥ ਜੈਸੇਰਾਜਨੀਤਿਰੀਤਿ ਚਕ੍ਰਵੈ ਚੈਤੰਨਰ੍ਰਪਤਾਤੇਨਿਹਚਿੰਤਨਿਰਭੈਬਸਤਹੈਂਲੋਗਜੀ ॥ ਜੈਸੇਕ੍ਰਰੀਆ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬੋਹਥਮੈਸਾਵਧਾਨ ਤਾਤੇ ਪਾਰਪਹੁਚਤ ਪਥਿਕਅਸੋਗਜੀ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ

ਲਿਵ ਤਾਤੇ ਨਿਰਵੈਖ ਸਿਖ ਨਿਜ ਪਦ ਜਗ ਜੀ॥੩੫੪॥
ਜਨਨੀ ਸੁਤਹਿ ਜਉ ਧਿਕਾਰਮਾਰ ਪਿਆਰ ਕਰੇ ਪਿਆਰ
ਝਿਰਕਾਰ ਦੇਖਿ ਸਕਤ ਨ ਆਨਕੋ ॥ ਜਨਨੀ ਕੋ ਪਿਆਰ
ਅਉ ਧਿਕਾਰ ਉਪਕਾਰ ਹੇਤਿ ਆਨਕੋ ਧਿਕਾਰਪਿਆਰ ਹੈ
ਬਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਨਕੋ ॥ ਜਸੇ ਜਲ ਅਗਨ ਮੇਂ ਪਰੇ ਬੂਡ ਮਰੇ
ਜਰੇ ਤੈਸੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰੋਪ ਆਨਿਬਨਿਤਾ ਅਗਿਆਨਕੋ ॥ ਤੈਸ
ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਕਉ ਜੁਗਵਤ ਜਤਨ ਕੈ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਬਜਾਪੈ
ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਕੋ॥੩੫੫ ॥ ਜੈਸੇਕਰ ਗਹਤ ਸਰਪ
ਸੁਤ ਪੇਖਿ ਮਾਤਾ ਕਹੇ ਨ ਪੁਕਾਰ ਫੁਸਲਾਇ ਉਰ ਮੰਡ ਹੈ॥
ਜੈਸੇਬੈਦ ਰੋਗੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕਹੈ ਨ ਬਿਥਾਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜੈਮਕੈਅਉ-
ਖਦ ਖਵਾਇ ਰੋਗ ਡੰਡ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਭੂਲ ਚੂਕਚਟੀਆਕੀਨ
ਬੀਚਾਰੈ ਪਾਧਾ ਕਹਿ ਕਹਿ ਸਿਖਿਆਮੂਰਖਤਮਤਿਖੰਡਹੈ॥
ਤੈਸੇ ਪੇਖਿ ਅਉਗੁਨ ਕਹੈ ਨ ਸਤਿਗੁਰਕਾਹੂਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ
ਸਮਝਾਵਤ ਪ੍ਰਚੰਡ ਹੈ॥੩੫੬॥ ਜੈਸੇ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨਪੋਖਿ
ਤੋਖਿ ਬਾਲ ਕਹਿ ਅਸਥਨ ਪਾਨ ਬਾਨਜਨਨਿਮਿਟਾਵਈ॥
ਮਿਸਰੀ ਮਿਲਾਇ ਜੈਸੇ ਅਉਖਧਿ ਖਵਾਵੈ ਵੈਦ ਮੀਠੋ ਕਰਿ
ਖਾਤਰੋਗੀਰੋਗਹਿਘਟਾਵਈ॥ ਜੈਸੇਜਲਸੀਚਿਸੀਚਿਧਾਨਹਿ
ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਪਾਲੈ ਹੁਏ ਪਰਪਕ ਕਟਿ ਘਰ ਮੈ ਲੈਆਵਈ॥
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਕਾਮਨਾਪੁਜਾਇ ਨਿਹਕਾਮ ਕਰਿ ਨਿਜਪਦਨਾਮ
ਧਾਮ ਬਿਖੈ ਪਹੁਚਾਵਈ॥੩੫੭॥ਗਜਾਨਧਿਆਨ ਪ੍ਰਾਨਸੁਤ
ਰਾਖਤ ਜਨਨੀਪ੍ਰਤਿਅਵਗੁਨ ਗੁਨ ਪੇਖ ਮਾਤਾ ਚਿਤ ਮੈਂਨ
ਚਤ ਹੈ॥ਜੈਸੇ ਭਰਤਾਰਿ ਭਾਰਿ ਨਾਰ ਉਰਧਾਰ ਮਾਨੇ ਤਾਤੇ

ਲਾਲ ਲਾਲਨਾਕੋਮਾਨ ਮਨਿਲੇਤਹੇ॥ ਜੈਸੇ ਚਟੀਆਸਚੀਤਿ
ਸਕੁਚਤ ਪਾਧਾ ਪੇਖਿ ਤਾਤੇ ਭੂਲ ਚੂਕ ਪਾਧਾ ਡਾਂਟਤ ਨਹੇਤ
ਹੈ॥ਮਨਬਚ ਕ੍ਰਮ ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿਸਿੱਖਤਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਜਮਦੂਤਹਿ ਨ ਦੇਤ ਹੈ ॥ ੨੫੮ ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਕਾਮ
ਕਟਕ ਹੁਇਕਾਮਾਰਥੀਕੋਟਿਨਕੋਟਾਨਿਕ੍ਰੋਧਕ੍ਰੋਧੀਵੈਤਆਹਿ
ਜੀ ॥ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਲੋਭ ਲੋਭੀ ਹੁਇ ਲਾਲਚ ਕਰੈ
ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿਮੋਹ ਮੋਹੇ ਅਵਗਾਹਿ ਜੀ॥ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ
ਅਹੰਕਾਰ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹੁਇ ਰੂਪ ਰਿਪ ਸੰਪੈ ਸੁਖਬਲ ਛਲ
ਚਾਹਿਜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖਨ ਕੇ ਰੋਮਹਿ ਨ ਚਾਪਸਕੇਜਾਮੈ
ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਸਤ੍ਰ ਨ ਸਨਾਹਿ ਜੀ॥੨੫੯॥ ਜੈਸੇ
ਤਉ ਸੁਮੇਰ ਉਚ ਅਚਲ ਅਗਮ ਅਤਿ ਪਾਵਕਪਵਨ ਜਲ
ਬਿਆਪ ਨ ਸਕਤਿਹੈ॥ਪਾਵਕ ਪ੍ਰਗਾਸ ਤਾਸਚਉਗੁਨੀਚੜਤ
ਬਾਨੀ ਪਉਨਗਉਨਧੂਰਿਦੂਰਿ ਹੋਇਚਮਕਤਹੈ ॥ ਸੰਗਮਿ
ਸਲਿਲ ਮਲਿ ਧੋਇ ਨਿਰਮਲ ਕਰੈ ਹਰੈ ਦੁਖ ਦੇਖ ਸੁਨਿ
ਸੁਜਸ ਬਕਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਜੋਗੀ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਅਤੀਤ
ਰੀਤ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਸਬਦ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਤ ਹੈ॥੨੬੦॥ ਜੈਸੇ
ਸੁਕਦੇਵ ਕੇ ਜਨਮ ਸਮੇਜਾਕੋ ਜਾਕੋ ਜਨਮੁਭਯੋਹੈ ਤੇ ਸਕਲ
ਸਿਧ ਜਾਨੀਐ॥ਸ੍ਵਾਂਤਿ ਬੂੰਦਜੋਈਜੋਈ ਪਰਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬਿਖੈ
ਸੀਪ ਕੈ ਸੰਜੋਗ ਮੁਕਤਾਹਲ ਬਖਾਨੀਐ ॥ ਬਾਵਨ ਸੁਗੰਧ
ਸਨਬੰਧ ਪਉਨ ਗਉਨਕਰੈ ਲਾਗੈ ਜਾਹਿਜਾਹਿਦ੍ਰੂਮਚੰਦਨ
ਸਮਾਨੀਐ॥ ਗੁਰੁਸਿਖ ਸੰਗ ਜੋ ਜੋ ਜਾਗਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੋਗ
ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਖ ਪਦ ਪਰਵਾਨੀਐ ॥੨੬੧॥ ਤੀਰਥ

ਜਾਤ੍ਰਾ ਸਮੇ ਨ ਏਕਸੇ ਆਵਤ ਸਧੈ ਕਾਹੂ ਸਾਧੂ ਪਾਛੈ ਪਾਪ ਸਬਨ ਕੇ ਜਾਤ ਹੈਂ ॥ ਜੈਸੇ ਨ੍ਰਿਪ ਸੈਨਾ ਸਮਸਰਿਨ ਸਕਲ ਹੋਤ ਏਕ ਏਕ ਪਾਛੈ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰੇ ਖਾਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਮੁੰਦਰ ਜਲ ਬਿਮਲ ਬੋਹਿਥ ਬਸੈ ਏਕ ਏਕ ਮੈ ਅਨੇਕ ਪਾਰਿ ਪਹੁਚਾਤ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰੂ ਸਿਖਸਾਖਾ ਅਨਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੁਆਰ ਸਨਮੁਖ ਓਟ ਗਹੇ ਕੋਟ ਬਿਸ਼ਾਸਾਤ ਹੈ ॥ ੩੬੨॥ਭਾਜਨ ਕੇ ਜੈਸੇ ਕੋਊ ਦੀਪਕ ਦੁਰਾਇਰਾਖੈ ਮੰਦਰ ਮੈਂ ਅਛਤ ਹੀ ਦੂਸਰੋ ਨ ਜਾਨਈ ॥ ਜਉ ਪੈ ਰਖਵਈਆ ਪੁਨ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਰੈ ਹਰੈ ਤਮ ਤਿਮਰ ਉਦੋਤਿ ਜੋਤਿ ਠਾਨਈ॥ਸਕਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਗ੍ਰਿਹਪੇਖੀਐ ਪ੍ਰਤਛਿਰੂਪ ਦੀਪਕ ਦਿਪਈਆ ਤਤਖਿਨ ਪਹਿਚਾਨਈ॥ਤੈਸੇ ਅਵਘਟ ਘਟ ਗੁਪਤ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਉਨਮਾਨੀ ਉਨਮਾਨਈ ॥ ੩੬੩ ॥ ਜੈਸੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਵੰਤ ਜੰਤ ਅਉਖਧੀ ਹਿਤਾਇ ਰਿਦੈ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਲ ਬਿਮੁਖ ਹੋਇ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਆਨ ਧਾਤ ਮੈਂ ਤਨਕ ਹੀ ਕਲੰਕ ਡਾਰੇ ਅਨਿਕ ਬਰਨ ਮੇਟਿ ਕਨਕ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ॥ਜੈਸੇ ਕੋਟਿ ਭਾਰ ਕਰ ਕਾਸਟ ਇਕਤ੍ਰਤਾ ਮੈਂ ਰੰਚਕ ਹੀ ਆਂਚ ਦੇਤ ਭਸਮ ਉਦਾਸ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਉਰ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਵੇਸ ਭਵੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਦੋਖ ਨ ਬਿਨਾਸ ਹੈ ॥ ੩੬੪ ॥ ਜੈਸੇ ਅਨੀ ਬਾਨਕੀ ਰਹਤ ਟੂਟ ਦੇਹੀ ਬਿਖੈ ਚੁੰਬਕ ਦਿਖਾਏ ਤਤਕਾਲ ਨਿਕ- ਸਤ ਹੈ॥ਜੈਸੇ ਜੋਕ ਤੋਬਰੀ ਲਗਾਈਅਤ ਰੋਗੀ ਤਨ ਐਂਚ ਲੇਤ ਰੁਧਿਰ ਬਿਰਥਾ ਸੁਮਖਸਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇਜੁਵਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿ

ਮਰਦਨ ਕਰੈ ਦਾਈ ਗਰਭ ਸਥੰਭਨਹੁਇ ਪੀੜਾ ਨ ਗ੍ਰਸਤ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਪਾਂਚੋ ਦੂਤ ਭੂਤ ਬਿਭ੍ਰਮ ਹੋਇ ਭਾਗ ਜਾਤ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੰਤ ਜੰਤ ਰਸਨਾ ਰਸਤ ਹੈ॥ ੩੬੫ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਫਲ ਬਨ ਬਿਖੈ ਬਿਰਖਾ ਬਿਬਧ ਜਾਕੋ ਫਲ ਮੀਠੋ ਖਗ ਤਾਂਪੈ ਚਲ ਜਾਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਪਰਬਤ ਬਿਖੈ ਦੇਖੀਐ ਪਖਾਨ ਬਹੁਜਾਮੈਂ ਹੀਰਾਖੋਜਤਾਹਿਖੋਜੀਲਲਚਾਤਹੈ॥ ਜੈਸੇਤਉਜਲ-ਧਿਮਧਬਸਤੁ ਅਨੰਤਜੰਤਮੁਕਤਾ ਅਮੋਲਜਾਮੈਹੰਸਖੋਜ ਖਾਤ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਹੈ ਅਸੰਖ ਸਿਖ ਜਾਮੈ ਗੁਰ ਗਯਾਨ ਤਾਹਿ ਲੋਕ ਲਪਟਾਤ ਹੈ॥੩੬੬॥ ਜੈਸੇ ਸਸਿ ਜੋਤ ਹੋਤਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਤਾਸ ਚਿਤਵਤ ਚਕ੍ਰਤ ਚਕੋਰ ਧਯਾਨ ਧਾਰਹੀ ॥ ਜੈਸੇ ਅੰਧਕਾਰ ਬਿਖੈ ਦੀਪਕ ਦਿਪਤ ਦੇਖਿ ਅਨਕ ਪਤੰਗ ਓਤਪੋਤ ਹੁਇ ਗੁਜਾਰਹੀ ॥ ਜੈਸੇਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨਜਾਨਕਾਜ ਭਾਜਨਮੈਂ ਰਾਖਤ ਹੀ ਚੀਟੀ ਕੋਟਿ ਲੁਭਤ ਅਪਾਰ ਹੀ॥ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨਗੁਰ ਗਿਧਾਨ ਪਰਵਾਨ ਜਾਮੈ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਤਾਸ ਚਰਨ ਨਮਸਕਾਰ ਹੀ ॥੩੬੭॥ ਜੇਤੇ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ਤੇਤੇ ਫਲੁ ਨਾਹਿ ਲਾਗੇਦ੍ਰਮਲਾਗਤਜਿਤੇਕਿਪਰ-ਪਕਨਸਕਲਹੈ॥ ਜੇਤੇ ਸੁਤ ਜਨਮਤੇ ਜੀਅਤ ਨ ਰਹੈ ਤੇਤੇ ਜੀਅਤਹੈ ਜੇਤੇ ਤੇਤੇ ਕੁਲ ਨ ਕਮਲਹੈ॥ਦਲਮਿਲਜਾਤਿਜੇਤੇ ਸੁਭਟ ਨ ਹੋਹਿ ਤੇਤੇ ਜੇਤਕ ਸੁਭਟ ਜੂਝ ਮਰਤ ਨ ਥਲਹੈ॥ ਆਰਸੀਜੁਗਤ ਗੁਰਸਿਖ ਸਬਹੀ ਕਹਾਵੈਪਾਵਕਪ੍ਰਗਾਸਭਏ ਬਿਰਲੋ ਅਚਲ ਹੈ ॥ ੩੬੮ ॥ ਜੈਸੇ ਅਹਿ ਅਗਨ ਕਉ ਬਾਲਕ ਬਿਲੋਕ ਧਾਵੈ ਗਹਿਗਹਿ ਰਾਖੈਂ ਮਾਤਾਸੁਤ ਬਿਲਾਤ

ਹੈ॥ਬ੍ਰਿਥਾਵੰਤ ਜੈਤਜੈਸੇ ਚਾਹਤ ਅਖਾਦਿ ਖਾਦਿ ਜਤਨ ਕੈ ਬੈਦ ਜੁਗਵਤ ਨ ਸੁਹਾਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਪੰਥਾ ਪੰਥ ਨਾਹਿ ਬੂਝਤ ਬਿਬੇਕ ਅੰਧਕਾਰ ਗਹੈ ਅਟਪਟੀ ਚਾਲ ਚਲਿਓ ਜਾਤਹੈ॥ ਕਾਮਨਾ ਕਰਤਤੈਸੇ ਅਨਕਅਉਕਾਮਨੀ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰਲੇਪ ਗੁਰ ਸਿਖ ਅਕੁਲਾਤ ਹੈ॥੩੬੯॥ਜੈਸੇ ਮਾਤਾਪਿਤਾਹੈਅਨੇਕ ਉਪਜਾਤ ਪੁਤ ਪੂੰਜੀ ਦੈਦੈ ਬਨਜ ਬਿਉਹਾਰਨਿਮੈਂ ਲਾਵਹੀ॥ ਕਿਰਤ ਬਿਰਤ ਕਰਿ ਕੋਊ ਮੂਲ ਖੋਵੈ ਰੋਵੈ ਕੋਊ ਲਾਭ ਲੁਭਤਿ ਕੈ ਚਉਗਣੋ ਬਢਾਵਹੀ॥ ਜੈਸੋ ਜੈਸੋ ਜੋਈ ਕੁਲਾ ਧਰਮ ਹੈਕਰਮਕਰੈਤੈਸੋਤੈਸੋ ਜਸੁਅਪਜਸੁਪ੍ਰਗਟਾਵਹੀ॥ ਤਸੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਮਦਰਸੀ ਪੁਹਪ ਗਤਿ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਰਖ ਫਲ ਖਾਵਹੀ॥੩੭੦॥ ਜੈਸੇਨਰਪਤਿ ਬਹੁ ਬਨਿਤਾ ਬਿਵਾਹੁ ਕਰੈ ਜਾਕੈ ਜਨਮਤ ਸੁਤ ਵਾਹੀ ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਜਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਦਧਿ ਮਥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਮੈ ਬੋਹਥ ਚਲੈ ਜੋਈ ਪਾਰ ਪਹੁਚੈ ਪੂਰਨ ਸ੍ਰਬ ਕਾਜ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਖਾਨਿ ਖਨਤਅਨੰਤਖਨਵਾਰਾ ਖੋਜੀ ਹੀਰਾ ਹਾਥ ਚੜ੍ਹੈ ਤਾਂਕੈ ਬਾਜਬਾਜਹੈ॥ ਤੈਸੇਗੁਰ ਸਿਖ ਨਵਤਨ ਅਉ ਪੁਰਾਤਨ ਹੈ ਜਿਨ ਪਰਿ ਕਟਾਛ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਾਕੈ ਛਬਿ ਛਾਜ ਹੈ॥੩੭੧॥ਬੂੰਦਬੂੰਦਬਰਖਪਰਨਾਲੇ ਬਹੈ ਚਾਲੇ ਜਲ ਬਹੁਰਿਓ ਉਮਗ ਬਹੈ ਬੀਥੀ ਬੀਥੀ ਆਇਕੇ॥ਤਾਤੇ ਨੋਰਾ ਨੋਰਾ ਭਰ ਚਲਤ ਚਤੁਰ ਕੂੰਟ ਸਾਰਿਤਾ ਸਰਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਮਿਲਤ ਹੈ ਜਾਇ ਕੈ॥ ਸਰਿਤਾ ਸਕਲ ਜਲੁ ਪ੍ਰਬਲ ਪਰਵਾਹ ਚਲਿ ਸੰਗਮ ਸਮੁੰਦਰ ਹੋਤ ਸਮਤ ਸਮਾਇ ਕੈ॥ ਜੈਸੀ ਐ ਸਮਾਈ ਜਾਮੈ ਮਹਿਮਾ ਬਡਾਈ ਤੈਸੀ ਓਛੋ ਅਉ

ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਬੂਝੀਐ ਬੁਲਾਇਕੈ ॥੩੭੨॥ ਜੈਸੇ ਹੀਰਾ ਹਾਥ ਮੈ ਸੋ ਤਨਕ ਦਿਖਾਈ ਦੇਤ ਮੋਲ ਕੀਏ ਦਮਕ ਨ ਭਰਤ ਭੰਡਾਰ ਜੀ॥ਜੈਸੇ ਬਰਬਾਧੇਹੁੰਡੀ ਲਾਗਤ ਨ ਭਾਰ ਕਛੂ ਆਗੈ ਜਾਇਪਾਈਯਤਲਛਮੀਅਪਾਰ ਜੀ ॥ ਜੈਸੇ ਬਟਬੀਜ ਅਤਿ ਸੂਖਮਸਰੂਪਹੋਤ ਬੋਏਸੈਬਿਬਿਧਿਕਰੈ ਬਿਰਖਬਿਸਥਾਰਜੀ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਬਚਨ ਸਚਨ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖਨ ਮੈ ਜਾਨੀਐ ਮਹਾਤਮ ਗਏ ਹੀ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ਜੀ ॥ ੩੭੩ ॥ ਜੈਸੇ ਮਧ ਪੀਅਤ ਨ ਜਾਨੀਐ ਮਰਮਤਾਕੋ ਪਾਛੈ ਮਤਵਾਰੋ ਹੋਇਫ ਕੈਫਕਜਾਤਿਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਨਾਰਿ ਭੇਟਤ ਭਤਾਰਹਿਨਭੇਦਜਾਨੈਉਦਿਤ ਅਧਾਨ ਆਨ ਚਿਹਨਿ ਦਿਖਾਤ ਹੈ॥ ਕਰ ਪਰਮਾਨ ਕੋ ਨ ਲਾਗਤ ਹੈ ਭਾਰੀ ਤੋਲ ਮੋਲ ਸੰਖ ਆਦਾਮਨਕੋ ਹੇਰਤਹਿਰਾਤ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਮਾਨੈ ਸਿਖ ਮਹਿਮਾ ਜਉ ਜਾਨੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਮਾਤ ਹੈ॥ ੩੭੪॥ ਜੈਸੇ ਮੱਛ ਕੱਛ ਬਗ ਹੰਸ ਮੁਕਤਾ ਪਖਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਖੈ ਪ੍ਰਗਾਸ ਉਦਧਿਸੈਂ ਜਾਨੀਐ॥ ਜੈਸੇਤਾਰੋ ਤਾਰੀ ਅਉਆਰਸੀਸਨਾਹ ਸਸਤ੍ਰ ਏਕਸੇ ਅਨੇਕ ਲੋਹ ਰਚਨਾ ਬਖਾਨੀਐ॥ ਭਾਜਨ ਬਿਬਿਧਿ ਜੈਸੇ ਹੋਤ ਏਕ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਸੈਖੀਰ ਨੀਰ ਬਿੰਜਨਾਦਿ ਅਉਖਧਿ ਸਮਾਨੀਐ ॥ ਤੈਸੇਬਹੁ ਦਰਸਨ ਬਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਧਰਮ ਸਕਲ ਗ੍ਰਿਹਸਤਿ ਕੀ ਸਾਖਾ ਉਨਮਾਨੀਐ॥੩੭੫॥ ਜੈਸੇ ਸਰ ਸਰਿਤਾ ਸਕਲ ਮੈ ਸਮੁੰਦਰ ਬਡੋ ਮੇਰ ਮੈ ਸੁਮੇਰ ਬਡੋ ਜਗਤੁ ਬਖਾਨ ਹੈ॥ ਤਰਵਰ ਬਿਖੈ ਜੈਸੇ ਚੰਦਨ ਬਿਰਖ ਬਡੋ ਧਾਤ ਮੈ ਕਨਿਕ ਅਤਿ ਉਤਮ ਕੈ ਮਾਨਿ ਹੈ॥ ਪੰਛਿਨ ਮੈ ਹੰਸ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜਨ

ਮੈ ਸਾਰਦੂਲ ਰਾਗਨ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਪਾਰਸ ਪਖਾਨ ਹੈ ॥
ਗਿਆਨਨ ਮੈ ਗਿਆਨ ਅਰੁ ਧਯਾਨਨ ਮੈ ਧਯਾਨ ਗੁਰੁ
ਸਕਲ ਧਰਮ ਮੈ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਪ੍ਰਧਾਨਿ ਹੈ ॥ ੩੭੬ ॥ ਤੀਰਥ
ਮਜਨ ਕਰਬੇ ਕੋ ਹੈ ਗੁਨਾਉ ਇਹੋ ਨਿਰਮਲ ਤਨ ਤ੍ਰਿਖਾ
ਤਪਤਿ ਨਿਵਾਰੀਐ॥ਦਰਪਨ ਦੀਪ ਕਰ ਗਹੇਕੋਗੁਨਾਉ ਇਹੋ
ਪੇਖਤ ਬਿਹਨ ਮਗਸੁਰਤਿ ਸਮਾਰੀਐ॥ਭੇਟਤਭਤਾਰ ਇਹੋ
ਨਾਰਿ ਕੋ ਗੁਨਾਉ ਸ੍ਵਾਂਤਿ ਬੂੰਦ ਸੀਪ ਗਤਿ ਲੈ ਗਰਭ ਪ੍ਰਤਿ-
ਪਾਰੀਐ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਕੋ ਗੁਨਾਉ ਇਹੋ ਗੁਰੁ
ਉਪਦੇਸ ਕਰਿ ਹਾਰ ਉਰ ਧਾਰੀਐ ॥ ੩੭੭ ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਤਾ
ਪਿਤਾ ਨ ਬਿਚਾਰਤ ਬਿਕਾਰ ਸੁਤ ਪੇਖਤਸੁਪ੍ਰੇਮ ਬਿਹਸਤਿ
ਬਿਹਸਾਇਕੈ ॥ ਜੈਸੇ ਬ੍ਰਿਥਾਵੰਤ ਜੰਤ ਬੈਦਹਿ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤਕਹੈ
ਪਰਖ ਪਰੀਖਾ ਉਪਚਾਰਤ ਰਸਾਇਕੈ॥ਚਟੀਆਅਨੇਕਜੈਸੇ
ਏਕ ਚਟਸਾਰ ਬਿਖੈ ਬਿਦਿਆਵੰਤ ਕਰੈ ਪਾਧਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੈ
ਪੜ੍ਹਾਇਕੈ॥ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਕੈ ਅਉਗੁਨ ਅਵਗਿਆ ਮੇਟੈ
ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਸੈ ਸਹਜ ਸਮਾਇਕੈ॥ ੩੭੮ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ
ਕਰਤ ਸੁਤ ਅਨਕ ਇਖਾਨਪਨ ਤਊ ਨ ਅਉਗੁਨ ਜਨਨੀ
ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹੈ॥ ਜੈਸੇਤਉਸਰਨਿਸੂਰਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਗਿਆ
ਰਾਖੈ ਅਨਿਕ ਅਵੱਗਿਆਕੀਏਮਾਰਿ ਨ ਬਿਡਾਰਿਓਹੈ॥ਜੈਸੇ
ਤਉ ਸਰਤਾ ਜਲ ਕਾਸ੍ਟਹਿ ਨ ਬੋਰਤ ਕਰਤ ਚਿਤ ਲਾਜ
ਅਪਨੋਈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਓ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸ
ਪਰਸ ਗਤਿ ਸਿਖਨੰਕੋ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮੁ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਹੈ
॥੩੭੯॥ ਜੋਈ ਕੁਲਾ ਧਰਮ ਕਰਮ ਕੋ ਸੁਚਾਰ ਚਾਰ ਸੋਈ

ਪਰਵਾਰ ਬਿਖੈ ਸ੍ਰੇਸਟਬਖਾਨੀਐ॥ ਬਨਜ ਬਿਉਹਾਰਸਾਚੋ ਸਾਹ ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ ਸੋਈ ਤਉ ਬਨਉਟਾ ਨਿਹ ਕਪਟਕੈ ਮਾਨੀਐ ॥ ਸੁਆਮਕਾਮ ਸਾਵਧਾਨ ਮਾਨਤ ਨਰੇਸ ਆਨ ਸੋਈ ਸ੍ਵਾਮੀਕਾਰਜੀਪ੍ਰਸਿੱਧਿ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸ ਪਰਵੇਸ ਰਿਦਿ ਅੰਤਰਿਹੈ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੋਈ ਸਿਖ ਜਗ ਜਾਨੀਐ॥੩੯੦॥ ਜਲਕੈ ਧਰਨ ਅਰ ਧਰਨਕੈ ਜੈਸੇ ਜਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੈ ਪ੍ਰਸਪਰ ਸੰਗਮ ਸੁਮਾਰਿਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਸੀਚ ਕੈ ਭਮਾਲ ਪਤ੍ਰ ਪਾਲੀਅਤ ਬੋਰਤ ਨ ਕਾਸਟਹਿ ਜ੍ਵਾਲਾ ਮੈਨ ਜਾਰਿ ਹੈ ॥ ਲੋਸਟ ਕੈ ਜੜ ਗੜ ਬੋਹਥਿ ਬਨਾਈਅਨ ਲੋਸਟਹ ਸਾਗਰ ਅਪਾਰ ਪਾਰਪਾਰਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਜਾਨੀਤ ਜਨ ਜਨ ਕੈ ਜਾਨੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਕੈਜਨਕੋ ਨ ਗੁਨ ਅਉਗਨ ਬੀਚਾਰਿ ਹੈ॥੩੯੧॥ ਬਿਆਹ ਸਮੈ ਜੈਸੇ ਦੁਹੂੰ ਓਰ ਗਾਈਅੰਤ ਗੀਤ ਏਕੈ ਹੁਇ ਲਭਤਏਕੈ ਹਾਨ ਕਾਨ ਜਾਨੀਐ॥ ਦੁਹੂੰ ਦਲ ਬਿਖੈ ਜੈਸੇ ਬਾਜਤ ਨਸਾਨ ਤਾਨ ਕਾਹੂ ਕਉ ਜੈ ਕਾਹੂ ਕਉ ਪਰਾਜੈ ਪਹਚਾਨੀਐ ॥ ਜੈਸੇ ਦੁਹੂ ਕੂਲ ਸਰਿਤਾ ਮੈ ਭਰਿਨਾਉ ਚਲੈਕੋਊਮਾਂਝਧਾਰ ਕੋਊ ਪਾਰ ਪਰਵਾਨੀਐ ॥ ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਕਰਮਕੈ ਅਸਾਧ ਸਾਧਊਚਨੀਚਪਦਵੀ ਪ੍ਰਸਿਧ ਉਨਮਾਨੀਐ ॥ ੩੯੨ ॥ ਪਾਹਨ ਕੀ ਰੇਖ ਆਦਿ ਅੰਤਿਨਿਰਬਾਹ ਕਰੈ ਟਰੈ ਨ ਸਨੇਹ ਸਾਧ ਬਿਗ੍ਰਹ ਅਸਾਧ ਕੈ ॥ ਜੈਸੇਜਲਮੈ ਲਕੀਰ ਧੀਰਨ ਧਰਤਤਤ ਅਧਮਕੀਪ੍ਰੀਤ ਅਉ ਬਿਰਧ ਜੁਧਸਾਧਕੈ॥ਬੋਹਰਿ ਉਖਾਰੀਉਪਕਾਰੀ ਅਉ ਬਿਕਾਰੀ ਜਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾਵਸਾਧ ਅਧਮ ਉਪਾਧਕੋ॥ ਗੁੰਜਾ

ਫਲ ਮਾਨਕ ਸੰਸਾਰਿ ਤੁਲਾਧਾਰਬਿਖੈਤੋਲਿਕੈ ਸਮਾਨਿਮੋਲਾ
ਅਲਪ ਅਗਾਧਕੋ ॥੩੯੩॥ ਜੈਸੇ ਕੁਲਾ ਬਧੂ ਅੰਗ ਖੋੜਸ
ਸਿੰਗਾਰ ਰਚਿ ਗਨਿਕਾ ਰਚਤ ਤੇਈ ਸਕਲ ਸਿੰਗਾਰਜੀ ॥
ਕੁਲਬਧੂਸਿਹਜਾ ਸਮੈਰਮਤ ਭਤਾਰ ਏਕ ਬੇਸ੍ਵਾਤਿਉ ਅਨੇਕ
ਸੈ ਕਰਤਬਿਭਚਾਰ ਜੀ ॥ ਕੁਲਬਧੂਸੰਗਮਸੁਜਸ ਨਿਰਵੇਖ
ਮੋਖ ਬੇਸ੍ਵਾ ਪਰਸਤ ਅਪਜਸ ਹੁਇ ਬਿਕਾਰਜੀ॥ ਤੈਸੇਗੁਰ
ਸਿਖਨ ਕਉ ਪਰਮਪਵਿਤ੍ਰ ਮਾਇਆਸੋਈਦੁਖਦਾਇਕਹੁਇ
ਦਹਤ ਸੰਸਾਰ ਜੀ ॥ ੩੯੪ ॥ ਸੋਈ ਲੋਹਾ ਬਿਸ੍ਵ ਬਿਖੈ
ਬਿਬਿਧਿ ਬੰਧਨਰੂਪ ਸੋਈਤਉਕੰਚਨਜੋਤਿਪਾਰਸਪ੍ਰਸੰਗਹੈ
॥ ਸੋਈ ਤਉ ਸਿੰਗਾਰ ਅਤਿ ਸੋਭਤ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਕਉ ਸੋਈ
ਅਭਰਨ ਗਨਿਕਾ ਰਚਤ ਅੰਗਹੈ ॥ ਸੋਈ ਸ੍ਵਾਂਤ ਬੂੰਦਮਿਲ
ਸਾਗਰ ਮੁਕਤ ਫਲ ਸੋਈ ਸ੍ਵਾਂਤਬੂੰਦ ਬਿਖ ਭੇਟਤਭੁਯੰਗਹੈ
॥ ਤੈਸੇ ਮਾਇਆ ਕਿਰਤਬਿਰਤਹੈ ਬਿਕਾਰ ਜਗ ਪਰਉਪ-
ਕਾਰ ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਸ੍ਵਬੰਗ ਹੈ ॥ ੩੯੫ ॥ ਕਊਆ ਜਉ
ਮਰਾਲ ਸਭਾ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਮਾਨਸਰ ਦ੍ਰਿਸਟਤ ਉਦਾਸ ਬਾਸ
ਆਸ ਦੁਰਗੰਧ ਕੀ ॥ ਸ੍ਵਾਨ ਜਉ ਬੈਠਾਈਐ ਸੁਭਗਪ੍ਰਜੰਤ
ਪਰ ਤਿਆਗ ਜਾਏ ਚਾਕੀ ਚਾਟੈ ਹੀਨ ਮਤਿ ਅੰਧ ਕੀ ॥
ਗਰਧਬ ਅੰਗ ਅਰਗ ਜਾਜਉਲੇਪਨਕੀਜੈਲੋਟਤਭਸਮਸੰਗ
ਹੈ ਕੁਟੇਵ ਕੰਧਕੀ ॥ ਤੈਸੇ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨ ਪ੍ਰੀਤ
ਚੀਤ ਮਨਸਾ ਉਪਾਧ ਅਪਰਾਧ ਨਬੰਧ ਕੀ ॥ ੩੯੬ ॥
ਨਿਰਾਧਾਰਕੋ ਅਧਾਰ ਆਸਰੋ ਨਿਰਾਸਨ ਕੋ ਨਾਥਹੈਅਨਾ-
ਥਨ ਕੋ ਦੀਨ ਕੋ ਦਇਆਲਹੈ ॥ ਅਸਰਨ ਸਰਨ ਅਉ

ਨਿਰਧਨਕੋਹੈ ਧਨ ਟੇਕ ਅੰਧਨਕੀ ਅਉ ਕ੍ਰਿਪਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੈ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਘਨ ਕੇ ਦਾਤਾਰ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਨਪ੍ਰਭਗਜਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਹੈ ॥ ਅਵਗੁਨਹਰਨ ਕਰਨ ਕਰਤਗਜ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੰਗੀ ਸਰਬੰਸ ਰਸ ਰਸਕ ਰਸਾਲ ਹੈ ॥ ੩੮੭ ॥ ਕੋਇਲਾ ਸੀਤਲ ਕਰ ਕਰਤ ਸਿਆਮ ਗਹੇ ਪਰਸਤਪਤਪਰਦਗਧਕਰਤਹੈ।ਕੂਕਰਕੇਚਾਟਤਕਲੇਵਰਹਿ ਲਾਗੈਛੋਤਿਕਾਟਤਸਰੀਰਪੀਰਧੀਰਨਧਰਤਹੈ॥ ਫੂਟਤਜਿਉ ਗਾਗਰ ਪਰਤਹੀ ਪਾਖਾਨ ਪਰ ਪਾਹਨ ਹਰਤ ਪੁਨ ਗਾਗਰ ਹਰਤਹੈ ॥ ਤੈਸੇਹੀ ਅਸਾਧ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤਹੁ ਬਿਰੋਧ ਬੁਰੋਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਦੁਖ ਦੋਖ ਨ ਟਰਤ ਹੈ ॥੩੮੮॥ ਛਨੂਕੇ ਬਦਲੇ ਜੈਸੇ ਫਤਨਾਂ ਕੀਛਾਹਬੈਠੇ ਹੀਰਾ ਅਮੋਲਬਦਲੇਫੁਟਕੁ ਕਉ ਪਾਈਐ ॥ ਜੈਸੇ ਮਨਿ ਕੰਚਨ ਕੇ ਬਦਲੇ ਕਾਂਚਗੁੰਜਾ ਫਲੁ ਕਾਂਬਰੀਪਟੰਬਰਕੇ ਬਦਲੇ ਓਢਾਈਐ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨਕੇ ਬਦਲੇ ਕਰੀਫਲ ਕੇਸਰ ਕਪੂਰ ਜਿਉ ਕਚੂਰ ਲੈ ਲਗਾਈਐ ॥ ਭੇਟਤ ਅਸਾਧ ਸੁਖਸੁਕ੍ਰਿਤਸੁਖਮਹੋਤਸਾਗਰ ਅਥਾਹ ਜੈਸੇ ਬੇਲੀ ਮੈ ਸਮਾਈਐ ॥ ੩੮੯ ॥ ਕੰਚਨ ਕਲਸ ਜੈਸੇ ਬਾਕੋ ਭਏ ਸੂਧੋ ਹੋਇ ਮਾਟੀ ਕੋ ਕਲਸੁ ਫੂਟੇ ਜੁਰੇ ਨ ਜਤਨਸੇ॥ ਬਸਨ ਮਲੀਨ ਧੋਏਨਿਰਮਲਹੋਤਜੈਸੇ ਉਜਰੀ ਨ ਹੋਤ ਕਾਂਰੀ ਕਾਬਰੀ ਪਤਨ ਸੈ ॥ ਜੈਸੇ ਲਕੁਟੀ ਅਗਨਿ ਸੇਕਤਹੀ ਸੂਧੀ ਹੋਇ ਸ੍ਵਾਨ ਪੂਛਿ ਪਟੰਤਰੇਪ੍ਰਗਟ ਮਨ ਤਨ ਸੈ ॥ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਸੁਭਾਉ ਜਲਮੈਨ ਗਤਿ ਸਾਕਤ ਸੁਭਾਵ ਛਾਖ ਪਾਹੁਨ ਗਤਨ ਮੈ ॥ ੩੯੦ ॥ ਕੋਉ

ਬੇਚੈ ਗਛਿ ਗੜਿ ਸਸਤ੍ਰ ਧਨਖ ਬਾਨ ਕੋਊ ਬੇਚੈਗੜਿਗੜਿ ਬਿਬਿਧਿ ਸਨਾਹਿਜੀ ॥ ਕੋਊਬੇਚੈ ਗੋਰਸ ਦੁਗਧਦਧ ਘ੍ਰਿਤ ਨਿਤ ਕੋਊ ਬੇਚੈ ਬਾਰੁਨੀ ਬਿਖਮ ਸਮ ਚਾਹਿ ਜੀ॥ ਤੈਸੇਹੀ ਬਿਕਾਰੀ ਉਪਕਾਰੀਹੈਅਸਾਧ ਸਾਧਬਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਨ ਦੇਖੇ ਅਵਗਾਹਿ ਜੀ ॥ ਆਤਮ ਅਚੇਤਪੰਛੀ ਧਾਵਤ ਚਤੁਰ ਕ੍ਰਿਟ ਜੈਸੇਈ ਬਿਰਖ ਬੈਠੇ ਚਾਖੇਂ ਫਲ ਤਾਹਿ ਜੀ॥੩੯੧॥ ਜੈਸੇਏਕ ਜਨਨੀ ਕੇ ਹੋਤਹੈ ਅਨੇਕ ਸੁਤਸਬਹੀਮੈ ਅਧਿਕ ਪਿਆਰੋ ਸੁਤ ਗੋਦ ਕੋ ॥ ਸਿਆਨੈ ਸੁਤ ਬਨਜਬਿਉਹਾਰਕੈ ਬੀਚਾਰ ਬਿਖੈ ਗੋਦ ਮੈ ਅਚੇਤ ਹੇਤ ਸੰਪੈ ਨ ਸਹੋਦ ਕੋ ॥ ਪਲਨਾ ਸਵਾਇਮਾਇ ਗ੍ਰਿਹਕਾਜਿ ਲਾਗੈਜਾਨਿ ਸੁਨਿ ਸੁਤ ਰੁਦਨ ਪੈ ਪੀਆਵੈ ਮਨ ਮੋਦ ਕੋ ॥ ਆਪਾ ਖੋਇਜੋਈ ਗੁਰੁ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗਹੇ ਰਹੇ ਨਿਰਦੋਖ ਮੋਖ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋ ॥੩੯੨॥ ਕਰਤ ਨ ਇਛਾ ਕਹੂ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਤਾ ਨ ਜਾਨੈ ਬਾਲ ਬੁੱਧਸੁੱਧਿ ਨਾਹਿ ਬਾਲਕਅਚੇਤਕਉ ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਲੀਏ ਮਾਤਾ ਪਾਛੈ ਲਾਗੀ ਡੋਲੈ ਬੋਲੈ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨ ਸੁਤਹੇਤਕਉ ॥ ਬਾਲਕੈ ਅਸੀਸਦੇਨਹਾਰੀ ਬਲਿਹਾਰੀਜਾਤ ਬਾਰੀ ਬਾਰੀ ਵਾਰੀਫੇਰ ਡਾਰੀ ਮਾਤਾ ਸੇਤ ਕਉ॥ਤੈਸੇਗੁਰ-ਸਿਖ ਸਮਦਰਸੀ ਅਨਦ ਮਈ ਜੈਸੋ ਜਗੁ ਮਾਨੈਤੈਸੋਲਾਗੇ ਫਲੁ ਖੇਤ ਕਉ ॥੩੯੩॥ ਜੈਸੇ ਦਰਪਨ ਦਿਬਸੂਰ ਸਨਮੁਖ ਰਾਖੈ ਪਾਵਕ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਸੰਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੈ ॥ ਜੈਸੇ ਮੇਘ ਬਰਖਤਹੀ ਬਸੁੰਧਰਾ ਬਿਰਾਜੈਬਿਬਿਧਬਿਨਾਸਪਤੀਸਫਲ ਸਮਿਤ੍ਰਕੈ ॥ ਭੇਟਤ ਭਤਾਰ ਨਾਰਿ ਸੋਭਤ ਸਿੰਗਾਰ ਚਾਰ

ਪੂਰਨ ਅਨੰਦ ਸੁਭ ਉਦਿਤ ਬਚਿਤ੍ਰ ਕੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸ ਪਰਸ ਬਿਗਸਤਿ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਿਧਾਨ ਗਿਆਨ ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੈ ॥੩੯੪॥ ਜੈਸੇ ਕੁਲਾ ਬਧੂ ਬੁਧਵੰਤ ਸਸੁਰਾਰ ਬਿਖੈ ਸਾਵਧਾਨਚੇਤਨ ਰਹੈਅਚਾਰ ਚਾਰ ਕੈ ॥ ਸਸੁਰਦੇਵਰ ਜੇਠ ਸਕਲ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਖਾਨਪਾਨ ਗਿਆਨ ਜਾਨਿ ਪਤਿ ਪਰਵਾਰ ਕੈ ॥ ਮਧਰ ਬਚਨ ਗੁਰੁ ਜਨ ਸੇ ਲਜਾ ਲਵਨਿ ਸਿਹਜਾ ਸਮੈ ਰਸਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਨ ਭਤਾਰ ਕੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਸਰਬਾਤਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ਪੂਜਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਅਪਾਰ ਕੈ ॥੩੯੫ ॥ ਤੀਰਥ ਪੁਰਬ ਦੇਵ ਜਾਤ੍ਰਾ ਜਾਤ ਹੈ ਜਗਤੁ ਪੁਰਬ ਤੀਰਥ ਸੁਰ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਕੈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬਿਬਿਧ ਫਲ ਬਾਂਛਤ ਹੈ ਸਾਧ ਰਜ ਕੋਟਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕੈ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਅਸੰਖ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਬਚਨ ਮਿਲੇ ਰਾਮ ਰਸ ਆਨਿਕੈ ॥ ਸਹਿਜ ਸਮਾਧ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ ਲਿਵ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਵਧਾਨ ਕੈ॥ ੩੯੬ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਕਉ ਜਿਹਬਾ ਸ੍ਰਵਨ ਜਉ ਮਿਲਹਿ ਦੇਵਜੈਸੋ ਦੇਖੈ ਤੈਸੋ ਕਹਿ ਸੁਨਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੀ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਜਿਹਬਾ ਅਰੁ ਲੋਚਨਮਿਲੈਦਿਆਲ ਜੈਸੋ ਸੁਨੈ ਤੈਸੋ ਦੇਖ ਕਹਿ ਸਮਝਾਵਈ॥ ਜਿਹਬਾ ਕਉ ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਵਨ ਜਉ ਮਿਲਹਿ ਦੇਵ ਜੈਸੋ ਕਹੈ ਤੈਸੇ ਸੁਨਿ ਦੇਖਿ ਅਉ ਦਿਖਾਵਹੀ ॥ ਨੈਨ ਜਹਿ ਸ੍ਰਵਨ ਐ ਸ੍ਰਵਨ ਲੋਚਨ ਜੀਹ ਜਿਹਬਾ ਨ ਸ੍ਰਵਨ ਲੋਚਨ ਲਲਚਾਵਹੀ॥੩੯੭ ॥ ਆਪਨੋ ਸੁਆਨ ਜੈਸੋ ਲਾਗਤ ਪਿਆਰੋਜੀਅ ਜਾਨੀਐਤੈਸੋਈਪਿਆਰੋ

ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ॥ ਅਪਨੋ ਦਰਬ ਜੈਸੇ ਰਾਖੀਐ ਜਤਨ
ਕਰਿ ਵੈਸੋਈ ਸਮਝਿ ਸਭ ਕਾਹੂ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ਕਉ॥ ਅਸ-
ਤੁਤਿ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਿ ਬਿਆਪਤ ਹਰਖ ਸੋਗ ਵੈਸੀਐ ਲਗਤ
ਜਗ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਉ ॥ ਤੈਸੇ ਕੁਲ ਧਰਮ ਕਰਮ ਜੈਸੋ
ਜੈਸੋ ਕਾਕੋ ਉਤਮ ਕੈ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ ਬ੍ਰਹਮਬਿਸਥਾਰਕਉ॥
੩੯੮ ॥ ਜੈਸੇ ਨੈਨ ਬੈਨ ਪੰਖ ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰਬੰਗ ਮੋਰ ਤਾਕੇ
ਪਗ ਓਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਨ ਬਿਚਾਰੀਐ॥ ਸੰਦਲਸੁਗੰਧਅਤਿ
ਕੋਮਲਕਮਲ ਜੈਸੇਕੰਟਕਬਿਲੋਕਨਅਉਗਨਉਰਧਾਰੀਐ ॥
ਜੈਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਮਿਸਟਿ ਗੁਨਾਦ ਸ੍ਵਾਦਬੀਜ ਕਰਵਾਈ
ਕੈ ਬੁਰਾਈ ਨ ਸਮਾਰੀਐ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਸਬ
ਹੂ ਮੈ ਮਾਂਗਿ ਲੀਜੈ ਬੰਦਨਾ ਸਕਲ ਭੂਤਨਿੰਦਾਨਤਕਾਰੀਐ
॥ ੩੯੯ ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਦਰਸ ਕਤ ਸਜਨੀ ਕਤਵੈ ਨੈਨ
ਬੈਨ ਮਨ ਮੋਹਨ ॥ ਕਤਵੈ ਦਸਨ ਹਸਨ ਸੋਭਾ ਨਿਧਿ
ਕਤਵੈ ਗਵਨ ਭਵਨ ਬਨ ਸੋਹਨ ॥ ਕਤਵੈਰਾਗ ਰੰਗ ਸੁਖ
ਸਾਗਰ ਕਤਵੈ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦੁਖ ਜੋਹਨ॥ ਕਤਵੈ ਜਗ
ਭੋਗ ਰਸ ਲੀਲਾ ਕਤਵੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ਛਬਿ ਗੋਹਨ ॥੪੦੦॥
ਕਬਿ ਲਾਗੈ ਮਸਤਕ ਚਰਨ ਨ ਰਜ ਦਰਸ ਦਇਆਲ
ਦ੍ਰਿਗਨ ਕਬ ਦੇਖਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨ ਸੁਨਉ ਕਬ ਸ੍ਰਵਨਨ
ਕਬ ਰਸਨਾ ਬੇਨਤੀ ਬਿਸੇਖਉ॥ ਕਬ ਕਰ ਕਰਉ ਡੰਡਉਤ
ਬੰਦਨਾਂ ਪਗਨ ਪਰਿ ਕ੍ਰਮਾਦਿ ਪੁਨ ਰੇਖਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ
ਪ੍ਰਤਛਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਜੀਵਨਪਦਲੇਖਉ ॥੪੦੧
॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਬ੍ਰਿਖੇ ਬਇਆਰ ਲਾਗੇ ਜੈਸੇ ਹਰਗਤਿ ਪਤਿ

ਪੰਛੀ ਨ ਧੀਰਜ ਕਰਿ ਠਉਰ ਠਹਿਰਾਤ ਹੈ ॥ ਸਰਵਰਘਾਮ ਲਾਗੇ ਬਾਰਜ ਬਿਲਖ ਮੁਖ ਪ੍ਰਾਨ ਅੰਤ ਹੋਤ ਜਲ ਜੰਤ ਅਕੁਲਾਤ ਹੈ ॥ ਸਾਰਦੂਲ ਦੇਖੇ ਮ੍ਰਿਗ ਮਾਲ ਦਲਿ ਚਿਤ ਬਨਵਾਸਮੈ ਨ ਤਰਾਸ ਕਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਸੁਹਾਤ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰੁ ਆਂਗ ਸ੍ਵਾਂਗ ਭਏ ਤੇ ਚਕਤਸਿਖ ਦੁਖਿਤ ਉਦਾਸਬਾਸਅਤਿ ਬਿਲਲਾਤ ਹੈ॥ ੪੦੨॥ ਓਲਾ ਬਰਖਨ ਕਰਖਨ ਦਮਨੀ ਬਜਾਰ ਸਾਗਰ ਲਹਰ ਬਨ ਜਰਤ ਅਗਨਿ ਹੈ ॥ ਰਾਜੀ ਬਿਰਾਜੀ ਭੂਕੰਪਕਾ ਅੰਤਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਲਬੰਦ ਸਾਲ ਸਾਸਨਾ ਸੰਕਟ ਮੈ ਮਗਨਹੈ॥ ਆਪਦਾ ਅਧੀਨ ਦੀਨਦੁਖਨਾ ਦਰਿਦ੍ਰ ਛਿਦ੍ਰ ਭ੍ਰਮਤ ਉਦਾਸ ਰਿਨ ਦਾਸਨਿ ਨਗਨ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਆਦਿਸ੍ਰ ਜਉਆਇ ਲਾਗੈ ਜਗਮੈਭਗਤਨ ਕੇਰੋ ਮਨ ਨ ਭਗਨ ਹੈ ॥ ੪੦੩ ॥ ਜੈਸੇ ਚੀਟੀ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕੈ ਬਿਰਖ ਚਢੈ ਪੰਛੀ ਉਡਿ ਜਾਇ ਬੈਸੇ ਨਿਕਟਿ ਹੀ ਫਲਕੈ ॥ ਜੈਸੇ ਗਾਡੀ ਚਲੀ ਜਾਤਿ ਲੀਕਨ ਮੈ ਧੀਰਜ ਸੈ ਘੋਰੋਦੌਰਿ ਜਾਇ ਬਾਏ ਦਾਹਨੇ ਸਬਲ ਕੈ ॥ ਜੈਸੇ ਕੋਸ ਭਰਿ ਚਲ ਸਕੀਐ ਨ ਪਾਇਨ ਕੈ ਆਤਮ ਚਤਰ ਕੋਟ ਧਾਇ ਆਵੈ ਪਲਕੈ॥ ਤੈਸੇ ਲੋਗ ਬੇਦ ਭੇਦ ਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਪੱਛ ਰੀਮ ਗੁਰੁ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਅਸਬਲਕੈ ॥੪੦੪॥ ਜੈਸੇ ਬਨਰਾਇ ਪਰਫੁਲਤ ਨਿਮਿਤਾਫਲਲਾਗਤਹੀਫਲਪਤ੍ਰਪੁਹਪਬਿਲਾਤ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਤ੍ਰੀਯ ਰਕਤ ਸਿੰਗਾਰ ਭਰਤਾਰਿ ਹੇਤ ਭੇਟਤ ਭਤਾਰ ਉਰਹਾਰ ਨ ਸਮਾਤ ਹੈ ॥ ਬਾਲੰਕ ਅਚੇਤ ਜੈਸੇ ਕਰਤ ਲੀਲਾ ਅਨੇਕ ਸੁਚਿਤ ਚਿਤਨ ਭਏ ਸਬੈ ਬਿਸਰਾਤ

ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਖਟ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸ੍ਰਮ ਗਯਾਨ ਕਾਜ ਗਯਾਨ ਭਾਨ ਉਦੈ ਉਡ ਕਰਮ ਉਡਾਤ ਹੈ ॥ ੪੦੫ ॥ ਜੈਸੇ ਹਸ ਬੋਲਤ ਹੀ ਡਾਕਨਿ ਕਰੇ ਜੋ ਹਰੈ ਬਾਲਕ ਤਾਹੀ ਲੈ ਧਾਵ ਜਾਨੈ ਗੋਦਿ ਲੇਤਹੈ॥ ਰੋਵਤ ਸੁਤਹਿ ਜੈਸੇ ਅਉਖਧ ਪੀਆਵੈਮਾਤਾ ਬਾਲਕ ਜਾਨਤ ਮੋਹ ਕਾਲਕੂਟ ਦੇਤਹੈ ॥ ਹਰਨਭਰਨਗਤ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨੀਐ ਨ ਬਾਲਕ ਜਗਤਮਤਜਰਤਅਚੇਤਹੈ॥ ਅਕਲ ਕਲਾ ਅਲਖਅਤਹੀ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਆਪਹੀਜਾਨਤ ਆਪ ਨੇਤ ਨੇਤਨੇਤ ਹੈ ॥੪੦੬॥ ਦੈਤ ਸੁਤ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਏ ਦੇਵ ਸੁਤ ਜਗ ਮੈਂ ਸਨੀਚਰ ਬਖਾਨੀਐ ॥ ਮਧ ਪੁਰ ਬਾਸੀ ਕੰਸ ਅਧਮਅਸੁਰ ਭਏ ਲੰਕਾਬਾਸੀ ਸੇਵਕ ਬਿਭੀਖਨ ਪਛਾਨੀਐ ॥ ਸਾਗਰ ਗੰਭੀਰ ਬਿਖੈ ਬਿਖਿਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਅਹਿ ਮਸਤਕ ਮਨ ਉਦੈ ਉਨਮਾਨੀਐ ॥ ਬਰਨ ਸਥਾਨ ਲਘੁਦੀਰਘਜਤਨ ਕਰੈਅਕਥਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਬਿਸਮ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥੪੦੭॥ ਚਿੰਤਾਮਨ ਚਿਤਵਤ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤਤੇ ਚੁਰਾਈ ਅਜੋਨੀ ਅਰਾਧੇ ਜੋਨਿ ਸੰਕਟ ਕਟਾਏ ਹੈ॥ ਜਪਤ ਅਕਾਲ ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਕਲੇਸ ਨਾਸੇ ਨਿਰਭੈ ਭਜਨ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਦਲ ਭਜਾਏ ਹੈ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਥ ਨਿਰਵੈਰ ਬੈਰ ਭਾਉ ਤਿਆਗਿਓ ਭਾਗਿਓ ਭੇਦ ਖੇਦ ਨਿਰਭੇਦ ਗੁਨਗਾਏ ਹੈ॥ ਅਕੁਲ ਅੰਚਲ ਗਹੇ ਕੁਲ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋਊ ਅਟਲ ਸਰਨਿ ਆਵਾਗਵਨਿ ਮਿਟਾਏ ਹੈ ॥੪੦੮॥ਬਾਛੈ ਨ ਸ੍ਵਰਗ ਬਾਸਮਾਨੈ ਨ ਨਰਕ ਤ੍ਰਾਸ ਆਸਾ ਨ ਕਰਤ ਚਿਤ ਹੋਨਹਾਰ ਹੋਇ ਹੈ॥ ਸੰਪਤ ਨ ਹਰਖ ਬਿਪਤ ਮੈ ਨ ਸੋਗ ਤਾਹ ਸੁਖ

ਦੁਖ ਸਮਸਰਿ ਬਿਹਸ ਨ ਰੋਇ ਹੈ ॥ ਜਨਮੇ ਜੀਵਨ ਮ੍ਰਿਤ ਮੁਕਤਿ ਨ ਭੇਦ ਖੇਦ ਗੰਮਿਤਾ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਬਾਲ ਬ੍ਰਿਧ ਅਵਿ- ਲੋਇ ਹੈ ॥ ਗਯਾਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨ ਕੇ ਚੀਨਤ ਨਿਰੰਜਨਹਿ ਬਿਰਲੋ ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਮੈ ਕੋਇ ਹੈ ॥ ੪੦੯ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਮਿਠਾਈ ਰਾਖੀਐ ਛਿਪਾਇ ਜਤਨ ਕੈ ਚੀਟੀ ਚਲਿ ਜਾਇ ਚੀਨਿ ਤਾਹਿ ਲਪਟਾਤ ਹੈ॥ ਦੀਪਕ ਜਗਾਇ ਜੈਸੇ ਰਾਖੀਐ ਦੁਰਾਇ ਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਤੰਗ ਤਾਮੈ ਸਹਿਜਸਮਾਤ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਬਿਮਲ ਜਲ ਕਮਲ ਇਕਾਂਤ ਬਸੈ ਮਧੁ ਕਰ ਮਧੁ ਅਚਵਨ ਤਹ ਜਾਤ ਹੈ॥ਤੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖ ਜਿਹ ਘਟ ਪ੍ਰਗਟਤ ਪ੍ਰੇਮ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਤਿਹ ਦ੍ਵਾਰ ਬਿਲਲਾਤ ਹੈ ॥ ੪੧੦॥ ਬਾਜਤ ਨੀਸਾਨ ਸੁਨੀਅਤ ਚਹੂੰ ਓਰ ਜੈਸੇ ਉਦਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਭਾਨ ਦੁਰੈ ਨ ਦੁਰਾਏ ਸੈ ॥ ਦੀਪਕ ਸੈ ਦਾਵਾ ਭਏ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਮਾਨੈ ਘਟਕਾ ਮੈ ਸਿੰਧ ਜੈਸੇ ਛਪੈ ਨਛਪਾਏ ਸੈ ॥ ਜੈਸੇ ਚਕ੍ਰਵੈ ਨ ਛਾਨੋ ਰਹਤ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪੈ ਦੇਸ ਮੈ ਦੁਹਾਈ ਫੇਰੇ ਮਿਟੈ ਨ ਮਿਟਾਏ ਸੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਜਾਸ ਗੁਪਤ ਨ ਰਹੈਮੋਨਿ ਬ੍ਰਿਤ ਉਪਜਾਏ ਸੈ ॥ ੪੧੧ ॥ ਜਉਪੈ ਦੇਖ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਪਛਮ ਕੋ ਤਾਕੈ ਜੀਵਨ ਜਨਮ ਕੁਲ ਲਛਨ ਲਗਾਵਈ ॥ ਜਉ ਪੈ ਨਾਦ ਬਾਦ ਸੁਨ ਮ੍ਰਿਗ ਆਨਗਯਾਨ ਰਾਚੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਹੁਇਸਬਦ ਬੇਧੀ ਨ ਕਹਾਵਈ ॥ ਜਉਪੈ ਜਲਸੈ ਨਿਕਸ ਮੀਨ ਸਰ- ਜੀਵਤ ਰਹੈ ਸਦੈਦੁਖਦੂਖਨਬਿਰਹੁਬਿਲਖਾਵਹੀ॥ ਸੇਵਾਗੁਰ ਗਿਯਾਨਧਿਯਾਨ ਤਜੈਭਜੈਦੁਬਿਧਾ ਕਉ ਸੰਗਤ ਮੈ ਗੁਰਮੁਖ

ਪਦਵੀ ਨ ਪਾਵਈ॥੪੧੨॥ ਜੈਸੇਏਕਚੀਟੀਪਾਛੈਕੋਟ ਚੀਟੀ
ਚਲੀਜਾਤਇਕਟਕਪਗਡਗਮਗਸਾਵਧਾਨਹੈ।ਜੈਸੇਕੂੰਜਪਾਤ
ਭਲੀਭਾਂਤਸਾਂਤਸਹਜਮੈਉਡਤ ਅਕਾਸਚਾਰੀ ਆਗੇਅਗਵਾਨ
ਹੈ॥ਜੈਸੇਮ੍ਰਿਗਮਾਲ ਚਾਲਚਲਤ ਟਲਤ ਨਾਹਿਜਤ੍ਰਤਤ੍ਰਅਗ੍ਰ
ਭਾਗੀ ਰਮਤ ਤਤ ਧਯਾਨ ਹੈ ॥ ਕੀਟੀ ਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਸਨਮੁਖ
ਪਾਛੇ ਲਾਗੇ ਜਾਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਗੁਰ ਪੰਥ ਛਾਡ ਚਲਤ ਅਗਯਾਨ
ਹੈ ॥ ੪੧੩ ॥ ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਿਆ ਸੰਗਮ ਸੁਜਸ ਨਾਇਕਾਬਖਾਨੇ
ਸੁਨ ਸੁਨ ਸਜਨੀ ਸਗਲ ਬਿਗਸਾਤ ਹੈ ॥ ਸਿਮਰ ਸਿਮਰ
ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਿਸਮ ਹੁਇ ਸੋਭਾ ਦੇਤ ਮੋਨਿ ਗਹੇ ਮਨ
ਮੁਸਕਾਤ ਹੈ॥ ਪੂਰਨ ਅਧਾਨ ਪਰਸੂਤ ਸਮੈਂ ਰੋਦਨਸੈ ਗੁਰ
ਜਨ ਮੁਦਿਤ ਹੁਇ ਤਾਹੀ ਲਪਟਾਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖ
ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਾਸ ਜਾਸ ਬੋਲਤ ਬੈਰਾਗ ਮੋਨਿ ਸਬਰੁ
ਸੁਹਾਤ ਹੈ ॥ ੪੧੪ ॥ ਜੈਸੇ ਕਾਛੀ ਫਲ ਹੇਤ ਬਿਬਿਧ
ਬਿਰਖ ਰੋਪੈ ਨਿਹਫਲ ਰਹੈ ਬਿਰਖੈ ਨ ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਹੈ ॥
ਸੰਤਤਿ ਨਮਿਤਿ ਨ੍ਰਿਪ ਅਨਿਕ ਬਿਵਾਹ ਕਰੈ ਸੰਤਤਬਿਹੂਨ
ਬਨਿਤਾ ਨ ਗ੍ਰਿਹ ਛਾਜ ਹੈ ॥ ਬਿਦਿਆ ਦਾਨ ਜਾਨ ਜੈਸੇ
ਪਾਧਾ ਚਟਸਾਰ ਜੋਰੈ ਬਿਦਿਆ ਹੀਨ ਬੀਨ ਖਲ ਨਾਸ
ਉਪਰਾਜ ਹੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਿੱਖਸਾਖਾਸੰਗ੍ਰਹੈਸੁ ਗਯਾਨ ਨਮਿਤਿ
ਬਿਨ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਧ੍ਰਿਗ ਜਨਮ ਕੋ ਲਾਜਹੈ ॥੪੧੫॥ਸੁਰ-
ਸਰੀਸੁਰਸਤੀਜਮਨਾਗੋਦਾਵਰੀਗਇਆਪ੍ਰਾਗ ਸੇਤ ਕੁਰਖੇਤ
ਮਾਨਸਰ ਹੈ ॥ ਕਾਂਸੀ ਕਾਂਤੀ ਦੁਆਰਾਵਤੀ ਮਾਇਆ ਮਥੁਰਾ
ਅਜੁੱਧਯਾ ਗੋਮਤੀਅਵੰਤਕਾ ਕੇਦਾਰਹਿਮਧਰ ਹੈ ॥ ਨਰਬਦਾ

ਬ੍ਰਿਬਿਧਿ ਬਨਦੇਵਸਥਲਕਵਲਾਸਨੀਲ ਮੰਦਰਾਚਲ ਸੁਮੇਰ ਗਿਰਵਰਹੈ ॥ ਤੀਰਥ ਅਰਥ ਸਤ ਧਰਮ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਚਰਨ ਰਜ ਤੁਲ ਨ ਸਗਰ ਹੈ ॥ ੪੧੬ ॥ ਜੈਸੇ ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਮਿਲ ਖੇਲਤ ਅਨੇਕ ਸਖੀ ਸਕਲਕੋ ਏਕੈ ਦਿਨ ਹੋਤ ਨ ਬਿਵਾਹਜੀ ॥ ਜੈਸੇ ਬੀਰ ਖੇਤ ਬਿਖੈ ਜਾਤ ਹੈ ਸੁਭਟ ਜੇਤੇ ਸਬੈ ਨ ਮਰਤ ਤੇਤੇ ਸੱਤ੍ਰਨ ਸਨਾਹਜੀ ॥ ਬਾਵਨ ਸਮੀਪ ਜੈਸੇ ਬਿਬਿਧ ਬਨਾਸਪਤੀ ਏਕੈ ਬੇਰਚੰਦਨਕਰਤਹੈ ਨਤਾਹਜੀ॥ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਜਾਤਹੈ ਜਗਤ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਪਦ ਚਾਹਤ ਹੈ ਜਾਹਿ ਜੀ ॥੪੧੭॥ ਜੈਸੇ ਗੁਆਰ ਗਾਇ ਨਚਰਾਵਤਿ ਜਤਨ ਬਨ ਖੇਤਨ ਪਰਤਸਬ ਚਰਤ ਅਘਾਇਕੈ॥ਜੈਸੇ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਸਰੂਪਰਾਜਨੀਤਬਿਖੈ ਤਾਕੈ ਦੇਸ ਪਰਜਾ ਬਸਤ ਸੁਖ ਪਾਇਕੈ॥ ਜੈਸੇਹੋਤ ਖੇਵਟਚੈਤੰਨ ਸਾਵਧਾਨਜਾਮੈ ਲਾਗੇ ਨਿਰਬਿਘਨ ਬੋਹਥਪਾਰਿ ਜਾਇਕੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਉਨਮਨ ਮਨ ਅਗਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਕਹੈ ਸਿਖ ਸਮਝਾਇ ਕੈ ॥੪੧੭ ॥ ਜੈਸੇ ਘਾਉ ਘਾਇਲ ਕੋ ਜਤਨ ਕੈ ਨੀਕੋ ਹੋਤ ਪੀਰ ਮਿਟ ਜਾਇ ਲੀਕ ਮਿਟਤ ਨ ਪੇਖੀਐ॥ ਜੈਸੇ ਫਾਟੇ ਅੰਬਰੋ ਸੀਆਇ ਪੁਨ ਓਢੀਅਤਨਾਗੋ ਤਉ ਨਾ ਹੋਇ ਤਉ ਠੇਗਰੀ ਪਰੇਖੀਐ॥ ਜੈਸੋ ਟੂਟੋ ਬਾਸਨ ਸਵਾਰ ਦੇਤ ਹੈ ਠਠੇਰੋ ਗਿਰਤ ਨ ਪਾਨੀ ਪੈ ਗਠੀਲੋ ਭੇਖ ਭੇਖੀਐ॥ਤੈਸੇਗੁਰਚਰਨਬਿਮੁਖਦੁਖਦੇਖਿਪੁਨਿ ਸਰਨਿ ਗਹੇ ਪੁਨੀਤ ਪੈ ਕਲੰਕ ਲੇਖੀਐ ॥ ੪੧੯ ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਦ੍ਰਿਗਨ ਦਰਸਮਹਿਮਾਨ ਜਾਨੀ ਸੁਨਸੁਨਸਬਦਮਹਾਤਮਨਜਾਨਿਓ

ਹੈ॥ਗਾਇਗਾਇ ਰੰਮਿਤਾ ਗੁਨ ਗਨਗੁਨ ਨਿਧਾਨਹਸਿਹਸਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨ ਛਪਾਨਿਓਹੈ॥ਰੋਇਰੋਇਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਕੋ ਨ ਸੋਗਜਾਨਿਓ ਮਨਗਹਿ ਗਹਿ ਮਨਮੁਘਧਨ ਮਾਨਿਓ ਹੈ ॥ ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਕੈ ਨ ਜਾਨਿ ਸਕਿਓ ਜਨਮ ਜੀਵਨਧ੍ਰਿਗ ਬਿਮੁਖ ਬਿਹਾਨਿਓਹੈ॥੪੨੦॥ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨ ਮਨਿ ਕੇ ਚਮਤਕਾਰ ਵਾਰ ਉਸ ਸੀਅਰ ਸੂਰ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿਨਪ੍ਰਗਾਸ ਜੀ ॥ ਕੋਟਿਨਕੋਟਾਨਿ ਭਾਗ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਛਬਿ ਜਗ ਮਗ ਜੋਤਿਹੈ ਸੁਜਸਨਿਵਾਸਜੀ॥ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਮਨੋਰਥਕੈ ਤੀਰਥ ਕੋਟਾਨਕੋਟਿਬਾਛਤਹੈਤਾਸ ਜੀ॥ਮਸਤਕਿ ਦਰਸਨ ਸੋਭਾਕੋ ਮਹਾਤਮ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਚਰਨ ਰਜ ਮਾਤ੍ਰ ਲਾਗੈ ਜਾਸਜੀ॥ ੪੨੧ ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਪਤੰਗ ਚਰਾਚਰ ਜੋਨਿ ਅਨੇਕ ਬਿਖੈਕ੍ਰਮ ਆਇਓ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਪਾਇ ਰਸਾਤਲ ਭੂਤਲ ਦੇਵਪੁਰੀ ਪ੍ਰਤਿ ਲਉ ਬਹੁ ਧਾਇਓ ॥ ਜੋਗਹੁਭੋਗ ਦੁਖਾਦਿ ਸੁਖਾਦਿਕ ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਮਾਇਓ॥ਹਾਰਿਪਰਿਓਸਰਨਾ-ਗਤਿ ਆਇ ਗੁਰੁਮੁਖ ਦੇਖ ਗਰੂ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥ ੪੨੨ ॥ ਕਬਿੱਤ॥ਚਾਹਿਚਾਹਿ ਚੰਦ੍ਰਮੁਖ ਚਾਇਕ ਚਕੋਰ ਚਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਿਰਨ ਅਚਵਤ ਨ ਅਘਾਨੇ ਹੈ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਸ੍ਰਵਨ ਮ੍ਰਿਗ ਆਨੰਦ ਉਦੋਤ ਕਰਿ ਸਾਤਿਨ ਸਮਾਨੇ ਹੈ ॥ ਰਸਕ ਰਸਾਲ ਜਸ ਜੰਪਤ ਬਾਸੁਰ ਨਿਸਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜੁਗਤਿ ਜਿਹਬਾ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ਹੈ॥ਦੇਖਤਸੁਨਤਅਰਗਾਵਤ ਪੀਵਤ ਸੁਖਪ੍ਰੇਮ ਰਸਬਿਸਮ ਨਮਗਨਹਿਰਾਨੇ ਹੈ ॥੪੨੩॥

ਸਲਿਲ ਨਿਵਾਸ ਜੈਸੇ ਮੀਨ ਕੀ ਨ ਘਟੈ ਰੁਚਿ ਦੀਪਕ ਪ੍ਰਗਾਸ
ਘਟੈ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਪਤੰਗ ਕੀ ॥ ਰਸਮ ਸੁਬਾਸ ਜੈਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ
ਮਧਪ ਕਉ ਉਡਤ ਅਕਾਸ ਆਸ ਘਟੈ ਨ ਬਿਹੰਗ ਕੀ॥ ਅਟਾ
ਘਟ ਘੋਰ ਮੋਰ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਰਿਦੈ ਉਲਾਸ ਨਾਦ ਬਾਦ ਸੁਨਿ ਰਤਿ
ਘਟੈ ਨ ਕੁਰੰਗ ਕੀ ॥ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਕ ਰਸਾਲ
ਸੰਤ ਘਟਤ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪ੍ਰਬਲ ਅੰਗ ਅੰਗ ਕੀ ॥ ੪੨੪ ॥
ਸਲਿਲ ਸੁਭਾਵ ਦੇਖੋ ਬਰਤ ਨ ਕਾਸਟਹਿ ਲਾਜ ਗਹੇ ਕਹੈ
ਅਪਨੋਈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਓ ਹੈ ॥ ਜਰਾਵਤ ਕਾਸਟ ਰਿਦੰਤਰਿ
ਬੈਸੰਤਰਹਿ ਬੈਸੰਤਰਿ ਅੰਤਰ ਲੈ ਕਾਸਟ ਪ੍ਰਚਾਰਿਓ ਹੈ॥
ਅਗਰਹਿ ਜਲ ਬੋਰਿ ਕਾਢੈ ਬਾਢੈ ਮੋਲ ਤਾ ਕੋ ਪਾਵਕ ਪਰਦ ਗਾਧ
ਕੈ ਅਧਿਕ ਅਉ ਟਾਰਿਓ ਹੈ ॥ ਤਉ ਤਾ ਕੋ ਰੁਧਿਰ ਚੋਇ ਚੋਆ
ਹੁਇ ਸਲਿਲ ਮਿਲ ਅਉਗੁਨ ਹਿ ਗੁਨ ਮਾਨੈ ਬਿਰਦ ਬੀਚਾਰਿਓ
ਹੈ॥ ੪੨੫ ॥ ਸਲਿਲ ਸੁਭਾਵੈ ਜੈਸੇ ਨਵਨ ਗਵਨ ਗੁਨ
ਸੀਚੀਅਤ ਉਪ ਬਨ ਬਿਰਵਾ ਲਗਾਇ ਕੈ ॥ ਜਲ ਮਿਲ
ਬਿਰਖਹਿ ਕਰਤ ਉਰਧ ਤਪ ਸਾਖਾ ਨਏ ਸਫਲ ਹੁਇ ਝੁਖ
ਰਹੈ ਆਇ ਕੈ ॥ ਪਾਹਨ ਹਨਤ ਫਲੁ ਦਾਈ ਕਾਟੈ ਹੋਇ ਨਉਕਾ
ਲੋਟ ਸਕੈ ਫੇਦੇ ਦੇ ਬੰਧਨ ਬਧਾਇ ਕੈ ॥ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸੁਤ
ਸਤ੍ਰ ਗਹਿ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਪਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਦੋਖੀ ਤਾਰੇ ਸਮ-
ਝਾਇ ਕੈ ॥੪੨੬ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਪਰਵੇਸ ਕਰਿ ਭੈ ਭਵਨ
ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਚਾਇ ਕੈ ਚਈਲੇ ਹੈ॥ ਸੰਗਮ ਸੰਜੋਗ
ਭੋਗ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਰਸਕ ਰਸੀਲੇ
ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਏਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਲਿਵ ਬਿਮਲ

ਬੈਰਾਗ ਢਬਿ ਛਬਿਕੈ ਛਬੀਲੇ ਹੈ ॥ ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤਿ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ ਮੈਂ ਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹ ਉਨਮਨ ਉਨ ਮੀਲੇ ਹੈ ॥ ੪੨੭ ॥ ਜਉਲਉ ਕਰਿ ਕਾਮਨਾ ਕਾਮਾਰਥੀ ਕਰਮ ਕੀਨੇ ਪੂਰਨ ਮਨੋਰਥ ਭਯੋ ਨਕਾਹੂ ਕਾਮਕੋ ॥ ਜਉਲਉ ਕਰ ਆਸਾ ਆਸਵੰਤ ਹੁਇ ਆਸਰੋ ਗਹਿਓ ਬਹਿਓ ਫਿਰਿਓ ਠਉਰ ਪਾਇਓ ਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਕੋ॥ ਜਉਲਉ ਮਮਤਾ ਮਮਤ ਮੂੰਡ ਬੋਝ ਲੀਨੋ ਦੀਨੋ ਡੰਡ ਬੰਡ ਖੰਡ ਖੇਦ ਠਾਮ ਠਾਮਕੋ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸ ਨਿਹਕਾਮ ਅਉ ਨਿਰਾਸ ਭਏ ਨਿਮ੍ਰਤ ਸਹਜ ਸੁਖ ਨਿਜਪਦ ਨਾਮਕੋ ॥ ੪੨੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਜ ਲੁਭਤ ਹੁਇ ਮਨ ਮਧੁਕਰ ਲਪਟਾਨੇ ਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਅਹਿਨਿਸ ਰਸਕ ਹੁਇ ਅਤਿਉਨਮਤਿ ਅਨਤਿ ਆਨ ਬਿਸਰਾਨੇ ਹੈ॥ ਸਹਜ ਸਨੇਹ ਗੇਹ ਬਿਸਮਬਿਦੇਹ ਰੂਪ ਸ੍ਵਾਂਤ ਬੂੰਦ ਗਤਿ ਸੀਪ ਸੰਪਟ ਸਮਾਨੇ ਹੈ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਸੁਖਸਾਗਰ ਕਟਾਛ ਕਰਿ ਮੁਕਤਾ ਮਤਾਤ ਹੁਇ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਠਾਨੇ ਹੈ ॥ ੪੨੯॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਕੋਟਿ ਮੁਖ ਮੁਖ ਰਸਨਾ ਅਨੰਤ ਅਨਕ ਮਨੋਹਰ ਲਉ ਕਹਤ ਨ ਆਵਈ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਭਾਰ ਭਾਰ ਤੁਲਾਧਾਰ ਬਿਖੈ ਤੋਲੀਐ ਜਉ ਬਾਰਿਬਾਰਿ ਤੋਲ ਨਸਮਾਵਈ ॥ ਚਤੁਰ ਪਦਾਰਥ ਅਉ ਸਾਗਰ ਸਮੂਹ ਸੁਖ ਬਿਬਧ ਬੈਕੁੰਠ ਮੋਲ ਮਹਿਮਾ ਨ ਪਾਵਈ॥ ਸਮਝ ਨ ਪਰੇ ਕਰੇ ਗਉਨ ਕਉਨ ਭਉਨ ਮਨ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਸਬਦ ਸੁਨਾਵਈ ॥ ੪੩੦॥ ਲੋਚਨ ਪਤੰਗ ਦੀਪ ਦਰਸ ਦੇਖਨ ਗਏ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲ ਪੁਨ ਉਲਟ ਨ ਆਨੇ ਹੈ ॥ ਨਾਦ ਬਾਦ ਸੁਨਬੇ ਕਉ

ਸ੍ਰਵਨ ਹਰਨ ਗਏ ਸੁਨਿ ਧੁਨਿ ਬਕਤ ਭਏਨਬਹੁਰਾਨੇ ਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਰਸਕ ਹੁਇ ਮਨਮਧੁਕਰਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਮਾਨੇ ਹੈ॥ ਰੂਪ ਗੁਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਪਦ ਆਨ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਰਸ ਭਰਮਭੁਲਾਨੇ ਹੈ ॥੪੩੧॥ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਆਨ ਧਯਾਨ ਹਾਨਿਕੈ ਪਤੰਗਬਿਧ ਪਾਛੈਕੇ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਦੀਪਕ ਦਿਖਾਏਹੈਂ॥ ਪ੍ਰਥਮਹੀ ਆਨ ਧਯਾਨ ਸੁਰਤਿਬਿਸ-ਰਜਿ ਕੈ ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਮ੍ਰਿਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਾਏਹੈ॥ਪ੍ਰਥਮਹੀ ਬਚਨ ਰਚਨ ਹਰਿ ਗੁੰਗ ਸਾਜ ਪਾਛੈਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸ ਅਪਿਓ ਪੀਆਏਹੈ॥ਪੇਖ ਸੁਨ ਅਚਵਤ ਹੀ ਭਏ ਬਿਸਮਅਤਿ ਪਰ-ਮਦਭੁਤ ਅਸਚਰਜ ਸਮਾਏ ਹੈ॥ ੪੩੨ ॥ ਕਾਤ ਸਿਹਜਾ-ਸਨ ਜਉ ਕਾਮਿਨੀ ਜਾਮਿਨੀਸਮੈ ਗੁਰ ਜਨ ਸੁਜਨਕੀ ਬਾਤ ਨ ਸੁਹਾਤ ਹੈ॥ ਹਿਮ ਕਰ ਉਦਿਤ ਮੁਦਤਿ ਹੈ ਚਕੋਰ ਚਿਤ ਇਕ ਟਕ ਧਯਾਨ ਕੈ ਸਮਾਰ ਤਨ ਗਾਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਮਧੁਕਰ ਮਕਰੰਦ ਰਸਲੁਭਤਹੈ ਬਿਸਮ ਕਮਲ ਦਲ ਸੰਪਟਸਮਾਤ ਹੈ॥ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਚਲ ਜਾਤਿ ਸਿਖ ਦਰਸਪਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਮੁਸਕਾਤਹੈ॥੪੩੩॥ਆਵਤ ਹੈ ਜਾਕੇ ਭੀਖਮਾਂਗਨ ਭਿਖਾਰੀਦੀਨ ਦੇਖਤ ਅਧੀਨਹਿਨਿਰਾਸੋ ਨ ਡਾਰਹੈ॥ਬੈਠਤ ਹੈ ਜਾਕੇ ਦੁਆਰ ਆਸਾਕੇ ਬਿਡਾਰ ਸ੍ਵਾਨ ਅੰਤਕਰੁਨਾ ਕੇਤੋਰਿ ਟੂਕਿ ਤਾਂਹਿ ਡਾਰ ਹੈ॥ਪਾਇਨ ਕੀ ਪਨਹੀ ਰਹਤ ਪਰਹਰੀ ਪੰਰੀ ਤਾਹੂ ਕਾਹੂ ਕਾਜਿ ਉਠਿ ਚਲਤ ਸਮਾਰਿ ਹੈ॥ ਛਾਡਿ ਅਹੰਕਾਰ ਛਾਰ ਹੋਇ ਗੁਰਮਾਰਗ ਮੈਂ ਕਬਹੂਕੈ ਦਇਆਕੈ ਦਇਆਲ ਪਗਿ ਧਾਰਿ ਹੈ॥੪੩੪॥ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਕੁਪੀਨ ਮਾਤ੍ਰ

ਦਈ ਜਉ ਮੁਨੀਸਰਹਿ ਤਾਂਤੇ ਸਭਾ ਮਧਿ ਬਹਿਓ ਬਸਨ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਜੀ ॥ ਤਨਕ ਤੰਦੁਲ ਜਗਦੀਸਹਿ ਦਏ ਸੁਦਾਮਾ ਤਾਂਤੇ ਪਾਏ ਚਤੁਰ ਪਦਾਰਥ ਅਥਾਹ ਜੀ ॥ ਦੁਖਤ ਗਜਿੰਦ ਅਰੁ ਬਿੰਦ ਗ੍ਰਹਿ ਭੇਟ ਰਾਖੇ ਤਾਂਕੇ ਕਾਜੈ ਚਕ੍ਰ ਪਾਨਿ ਆਨਿ ਗ੍ਰਸੇ ਗ੍ਰਾਹ ਜੀ॥ ਕਹਾ ਕੋਊ ਕਹੈ ਕਛੁ ਹੇਤ ਨ ਕਾਹੂਕੇ ਕੀਏ ਜਾਕੀ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨ ਲੇਹ ਸਬੈ ਸੁਖ ਤਾਹਿ ਜੀ ॥੪੩੫॥ ਸਰ-ਵਨ ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੀ ਬਿਸੇਖ ਤਾਤੇਗਾਈਅੰਤ ਜਸ ਜਗਤ ਮੈਂ ਤਾਹੂ ਕੋ॥ ਜਨ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਤਾਤ ਅੰਤ ਲੌ ਅਵਗਯਾ ਕੀਨੀ ਤਾਤ ਘਾਤਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿਓ ਪ੍ਰਣਵਾਹੂਕੋ ॥ਦੁਆਦਸ ਬਰਖ ਸੁਕ ਜਨਨੀ ਦੁਖਤ ਕਰੀ ਸਿਧਭਏਤਤ ਖਿਨ ਜਨਮੁ ਹੈ ਜਾਹੂ ਕੋ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਸਮ ਜਾਨੀਐ ਕਛੁ ਪਹੁਚੈ ਨ ਗ੍ਯਾਇ ਗਯਾਨ ਉਨਮਾਨ ਨ ਆਨ ਕਾਹੂ ਕੋ॥ ੪੩੬॥ ਖਾਂਡ ਖਾਂਡ ਕਹੈ ਜਿਹਬਾਨਸ੍ਵਾਦ ਮੀਠੋਆਵੈ ਅਗਨਿ ਅਗਨਿ ਕਹ ਸੀਤ ਨ ਬਿਨਾਸ ਹੈ॥ ਬੈਦ ਬੈਦ ਕਹ ਰੋਗ ਮਿਟਤ ਨ ਕਾਹੂਕੋ ਦ੍ਰੱਬ ਦ੍ਰੱਬਕਹ ਕੋਊ ਦ੍ਰਬੇ ਨ ਬਿਲਾਸ ਹੈ॥ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨਕਹਤ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨ ਸੁਬਾਸਬਾਸ ਚੰਦ ਚੰਦਕਹ ਉਜੀਆਰੋ ਨਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗਿਆਨ ਗੋਸਟ ਕਹਤ ਨ ਰਹਤਪਾਵੈ ਕਰਨੀ ਪ੍ਰਧਾਨਭਾਨੁਉਦਿਤਅਕਾਸਹੈ ॥੪੩੭॥ ਹਸਤ ਹਸਤ ਪੂਛੈ ਹਸਿ ਹਸਿਕੈ ਹਸਾਇ ਰੋਵਤ ਰੋਵਤ ਪੂਛੈ ਰੋਇ ਅਉ ਰੁਵਾਇਕੈ॥ ਬੈਠੇਬੈਠੇਪੂਛੈਬੈਠਿ ਬੈਠਿ ਕੈਨਿਕਟ ਜਾਇ ਚਾਲਤ ਚਾਲਤ ਪੂਛੈ ਦਹਦਿਸਿ ਧਾਇਕੈ॥ ਲੋਗ ਪੂਛੈ ਲੋਗਾਚਾਰ ਬੇਦਪੂਛੈ ਬੇਦਬਿਧਿਜੋਗੀ ਭੋਗੀਜੋਗਭੋਗਜੁਗਤ

ਜਗਾਇਕੈ॥ਜਨਮਮਰਨ ਭਰਮ ਕਾਹੂ ਨ ਮਿਟਾਇ ਸਾਕਿਓ ਨਿਹਚਲ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਮਾਇ ਕੈ ॥ ੪੩੮ ॥ ਪੂਛਤ ਪਥਕਤਿਹਮਾਰਗਨ ਧਾਰੈਪਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮਕੈ ਦੇਸਕੈਸੇਬਾਤਨ ਕੈਜਾਈਐ ॥ ਪੂਛਤ ਹੈ ਬੈਦ ਖਾਤ ਅਉਖਧਿ ਨ ਸੰਜਮ ਸੈ ਕੈਸੇਮਿਟੈਰੋਗਸੁਖਸਹਜਸਮਾਈਐ॥ ਪੂਛਤਸੁਹਾਗਨਕਰਮ ਹੈ ਦੁਹਾਗਨਿ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਭਚਾਰ ਕਤ ਸਿਹਜਾਬੁਲਾਈਐ॥ ਗਾਏ ਸੁਨੇ ਆਂਖੇਂਮੀਚੇਪਾਈਐ ਨਪਰਮ ਪਦਗੁਰਉਪਦੇਸ ਗਹਿ ਜਉ ਲਉ ਨ ਕਮਾਈਐ ॥ ੪੩੯ ॥ ਖੋਜੀ ਖੋਜ ਦੇਖ ਚਲਿਓ ਜਾਇ ਪਹੁਚੈ ਠਿਕਾਨੇ ਆਲਸ ਬਿਲੰਬ ਕੀਏ ਖੋਜ ਮਿਟ ਜਾਤ ਹੈ ॥ ਸਿਹਜਾਮੈ ਰਵੈ ਭਰਤਾਰਿ ਬਰਨਾਰਿ ਸੋਈ ਕਰੈ ਜਉ ਅਗਿਆਨ ਨ ਮਾਨੈ ਪ੍ਰਗਟਤ ਤਾਪਹੈ॥ਬਰ-ਖਤ ਮੇਘ ਜਲ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਪੀਏ ਮੋਨ ਗਹੇ ਬਰਖ ਬਿਤੀਤੇ ਬਿਲਲਾਤ ਹੈ॥ਸਿਖਸੋਈ ਸੁਨਿ ਗੁਰੂ ਸਬਦ ਰਹਤ ਰਹੈ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਕੀਏ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਤ ਹੈ ॥ ੪੪੦॥ ਜੈਸੇ ਬਛੁਰਾ ਬਿਛੁਰ ਪਰੈ ਆਨ ਗਾਇ ਬਨ ਦੁਗਧ ਨ ਪਾਨ ਕਰੈ ਮਾਰਤ ਹੈ ਲਾਤ ਕੀ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਨਸਰ ਤਿਆਗ ਹੰਸ ਆਨ ਸਰ ਜਾਤ ਖਾਤ ਨ ਮੁਕਤ ਫਲ ਭੁਗਤ ਜੁਗਾਤ ਕੀ ॥ ਜੈਸੇ ਰਾਜਦੁਆਰ ਤਜਿ ਆਨ ਦੁਆਰ ਜਾਤ ਜਨ ਜਨ ਹੋਤ ਮਾਨ ਭੰਗ ਮਹਿਮਾ ਨ ਕਾਹੂ ਬਾਤ ਕੀ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਆਨ ਦੇਵਕੀ ਸਰਨ ਜਾਤਿ ਰਹਿਓ ਨ ਪਰਤ ਰਾਖਿ ਸਕਤ ਨ ਪਾਤ ਕੀ ॥ ੨੪੧ ॥ ਜੈਸੇ ਘਨਘੋਰ ਮੋਰ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਸਨੇਹ ਗਤਿ ਬਰਖਤ ਮੇਹ ਅਸਨੇਹ ਕੈ ਦਿਖਾਵਹੀ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ

ਕਮਲ ਜਲਅੰਤਰਦਿਸੰਤਰ ਹੁਇਮਧੁਕਰ ਦਿਨ ਕਰ ਹੇਤ ਉਪਜਾਵਈ॥ਦਾਦਰ ਨਿਰਾਦਰ ਹੁਇ ਜੀਅਤ ਪਵਨ ਭਖਿ ਜਲਤਜ ਮਰਤ ਨ ਪ੍ਰੇਮਹਿ ਲਜਾਵਹੀ ॥ ਕਪਟ ਸਨੇਹੀ ਤੈਸੇ ਆਨਦੇਵ ਸੇਵ ਕਹੈ ਗੁਰਸਿਖਮੀਨ ਜਲਹੇਤ ਠਹਰਾ-ਵਈ ॥੪੪੨॥ਪੁਰਖ ਨਿਪੁੰਸਕ ਨ ਜਾਨੈ ਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸ ਬਾਂਝ ਕਹਾ ਜਾਨੈ ਸੁਖ ਸੰਤਤਿਸਨੇਹਕਉ ॥ਗਨਿਕਾਸੰਤਾਨ ਕੋ ਬਖਾਨ ਕਹਾਗੋਤ੍ਰਾਚਾਰ ਨਾਹਿ ਉਪਚਾਰ ਕਛੁ ਕੁਸ਼ਟੀ ਕੀ ਦੇਹ ਕਉ ॥ ਆਂਧਰੋ ਨ ਜਾਨੈ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨ ਦ੍ਰਿਸਨ ਛਬਿ ਜਾਨਤ ਨ ਬਹਰੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਅੰਸਪ੍ਰੇਹਕਉ॥ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਨ ਜਾਨੈ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਜੈਸੇ ਤਉ ਜਵਾਸੋ ਨਹੀ ਚਾਹਤਿ ਹੈ ਮੇਹ ਕਉ ॥ ੪੪੩ ॥ ਜੈਸੇ ਭੂਲ ਬਛਰਾ ਪਰਤ ਆਨ ਗਾਇ ਥਨ ਬਹੁਰਿਓ ਮਿਲਤ ਮਾਤ ਬਾਤ ਨ ਸਮਾਰ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਆਨ ਸਰ ਭ੍ਰਮ ਆਵੈ ਮਾਨਸਰ ਹੰਸ ਦੇਤ ਮੁਕਤਾ ਅਮੋਲ ਦੋਖ ਨ ਬੀਚਾਰਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਨ੍ਰਿਪ ਸੇਵਕ ਜਉ ਆਨ ਦੁਆਰ ਹਾਰ ਆਵੈ ਚਉਗੁਨੋਬਢਾਵੈਨ ਅਵਗਯਾ ਉਰਧਾਰ ਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਸਰਨ ਸਰਨਿ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ਸਿਖਨ ਕੋ ਭੂਲਬੋ ਭਗਤ ਪੈ ਨਿਹਾਰ ਹੈ ॥੪੪੪ ॥ ਬਾਂਝ ਬਧੂ ਪੁਰਖ ਨਿਪੁੰਸਕ ਨ ਸੰਤਤਿ ਹੁਇ ਸਲਿਲ ਬਿਲੋਏ ਕਤ ਮਾਖਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ॥ ਫਨ ਗਹ ਦੁਗਧ ਪੀਆਏ ਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਿਖ ਮੂਰੀ ਖਾਏ ਮੁਖ ਸੈ ਨ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੁਬਾਸ ਹੈ ॥ ਮਾਨਸਰ ਪਰ ਬੈਠੇ ਬਾਇਸ ਉਦਾਸ ਬਾਸ ਅਰਗਜਾ ਲੇਪ ਖਰ ਭਸਮ ਨਿਵਾਸਹੈ॥ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਨ ਜਾਣੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਕਠੰਨ

ਕੁਟੇਵ ਨ ਮਿਟਤ ਦੇਵ ਦਾਸ ਹੈ ॥੪੪੫॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਘਟਾ ਘਮੰਡ
ਗਗਨ ਬਿਲੋਕੀਅਤ ਗਰਜ ਗਰਜ ਬਿਨ ਬਰਖਾ ਬਿਲਾਤ ਹੈ ॥
ਜੈਸੇ ਤਉ ਹਿਮ ਚਲਿ ਕਠੋਰ ਅਉ ਸੀਤਲ ਅਤਿ ਸਕੀਐ ਨ ਖਾਇ
ਖਾਇ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਮਿਟਾਤ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਓਸ ਪਰਤ ਕਰਤ ਹੈ ਸਜਲ ਦੇਹੀ
ਰਖੀਐ ਚਿਰੰਕਾਲ ਨ ਠਉਰ ਠਹਰਾਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੈ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ
ਤ੍ਰਿਬਿਧੀ ਚਪਲ ਫਲ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਿਤ ਪਰਾਤ
ਹੈ॥੪੪੬॥ ਬੈਸਨੋ ਅਨੰਨ ਬ੍ਰਹਮੰਨ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਸੇਵਾ ਗਤਿ
ਭਗਵਾਨ ਸ੍ਰੋਤਾ ਏਕਾ ਕੀ ਕਹਾਵਈ॥ ਤੀਰਥ ਧਰਮ ਦੇਵ
ਜਾਤ੍ਰਾ ਕਉ ਪੰਡਿਤ ਪੂਛ ਕਰਤ ਗਵਨ ਸੋ ਮਹੂਰਤ ਸੋ
ਧਾਵਹੀ ॥ ਬਾਹਰ ਨਿਕਸ ਗਰਧਬ ਸ੍ਵਾਨ ਸਗਨਿ ਕੈ ਸੰਕਾ
ਉਪਰਾਜਿ ਬਹੁਰਿ ਘਰਿ ਆਵਈ॥ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਗਹਿ ਰਹਿ
ਸਕਤ ਨ ਏਕਾ ਟੇਕ ਦੁਬਿਧਾ ਅਛਤ ਨ ਪਰਮਪਦ ਪਾਵਈ
॥ ੪੪੭ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਐਸੋ
ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਏਕ ਟੇਕ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰੀਐ॥ ਪੂਛਤ ਨ ਜੋਤਕ
ਅਉ ਬੇਦ ਥਿਤ ਵਾਰ ਕਛੁ ਗ੍ਰਿਹ ਅਉ ਨਿਛਤ੍ਰ ਕੀ ਨ ਸੰਕਾ
ਉਰ ਧਾਰੀਐ ॥ ਜਾਨਤ ਨ ਸਗਨ ਲਗਨ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਨੇਹ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਤ
ਬਾਲਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹੁਇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ
ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ਹੈ ॥ ੪੪੮ ॥ ਨਾਰ ਕੈ ਭਤਾਰ ਕੈ ਸਨੇਹ
ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਹੁਇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਏਕ ਟੇਕ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਲੀਨ ਹੈ ॥
ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਅਉ ਸੰਬਾਦ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਹੁਇ ਬਿਨ ਗੁਰ
ਸਬਦ ਨ ਕਾਨ ਸਿਖ ਦੀਨ ਹੈ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅੰਗ ਸਰਬੰਗ

ਹੇਰੇ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਨ ਦਰਸ ਨ ਕੀਨ ਹੈ ॥ ਸੁਜਨ ਕੁਟੰਬ ਗ੍ਰਿਹ ਗਉਨ ਕਰੈ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਆਨ ਦੇਵ ਸਥਾਨ ਜੈਸੇ ਜਲਿ ਬਿਨ ਮੀਨ ਹੈ॥੪੪੯॥ ਐਸੀ ਨਾਇਕਾ ਕੁਆਰ ਪਾਤ੍ਰ ਭਲੀ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇਕੈ ਦੇਕ ਨਾਹ ਦੇਤ ਹੈ ॥ ਐਸੀ ਨਾਇਕਾ ਮੈ ਦੀਨ ਤਾਕੈ ਦੁਹਾਗਨ ਭਲੀ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਿਆ ਪਾਇ ਲਾਇ ਲੇਤ ਹੈ॥ਐਸੀ ਨਾਇਕਾ ਸੈ ਭਲੋ ਬਿਰਹਾ ਬਿਓਗ ਸੋਗਲਗਨਸਗਨ ਸੋਧੇ ਸਰਧਾ ਸਹੇਤ ਹੈ ॥ਐਸੀ ਨਾਇਕਾ ਮਾਤ ਗਰਭ ਹੀ ਗਲੀ ਭਲੀ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਦੁਬਿਧਾ ਜਿਉ ਰਾਹ ਕੇਤ ਹੈ ॥੪੫੦॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਕੂਪ ਨਿਕਸਤ ਹੈ ਜਤਨ ਕੀਏ ਸੀਚੀਅਤ ਖੇਤ ਏਕੈ ਪਹੁਚਤ ਨ ਆਨ ਕਉ ॥ ਪਥਕ ਪਪੀਹਾ ਪਿਆਸੇ ਆਸ ਲਗਿਦਿਗਬੈਠ ਬਿਨਗੁਨਭੰਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਤ ਪ੍ਰਾਨ ਕਉ॥ਜੈਸੇ ਹੀ ਸਕਲ ਦੇਵ ਟੇਵ ਸੈਂ ਟਰਤ ਨਾਹਿ ਸੇਵਾ ਕੀਏ ਦੇਤ ਫਲ ਕਾਮਨਾਸਮਾਨਕਉ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਬਰਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਿਤਿ ਬਰਖਾ ਹਰਖ ਦੇਤਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਕਉ ॥ ੪੫੧ ॥ ਜੈਸੇ ਉਲੂ ਦਿਨ ਸਮੈ ਕਾਹੂਐ ਨ ਦੇਖਿਓ ਭਾਵੈ ਤੈਸੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੈ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੈ ॥ ਜੈਸੇ ਕਉਆ ਬਿਦਿਆਮਾਨ ਬੋਲਤ ਨ ਕਾਹੂ ਭਾਵੈ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਜਉ ਬੋਲੈਅਹੰਮੇਵਕੈ॥ ਕਟਤ ਕਟਤ ਸੁਆਨ ਪ੍ਰੀਤ ਬਿਪਰੀਤ ਜੈਸੇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਸੁਹਾਇ ਨ ਕੁਟੇਵ ਕੈ ॥ ਜੈਸੇ ਕੈ ਮਰਾਲ ਮਾਲ ਸੋਭਤ ਨ ਬਗਠਗ ਕਾਢੀਐ ਪਕਰ ਕਰਿ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੈ ॥ ੪੫੨ ॥ ਜੈਸੇ ਉਲੂ ਆਦਿਤ

ਉਦੋਤਿ ਜੋਤਿ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਆਨ ਦੇਵ ਕੈ ਨ ਸੂਝੈ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੈ ॥ ਮਰਕਟ ਮਨਿ ਮਨਿਕ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨੈ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਨ ਸਬਦ ਪ੍ਰਸੰਗ ਮੈ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਫਨਿੰਦ੍ਰ ਪੈ ਪਾਨ ਮਹਾਤਮੈ ਨ ਜਾਨੈ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਮਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਗ ਮੈਂ ॥ ਬਿਨ ਹੰਸ ਬੰਸਬਗ ਖਗ ਨ ਸਕਤਟਿਕ ਅੰਗਮ ਅਗਾਧ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਤਰੰਗ ਮੈ ॥ ੪੫੩ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਨਗਰ ਏਕ ਹੋਤ ਹੈ ਅਨੇਕ ਹਾਟੈ ਗਾਹਕ ਅਸੰਖ ਆਵੈ ਬੇਚਨ ਅਰੁ ਲੈਨ ਕਉ ॥ ਜਾਪੈ ਕਛੁ ਬੇਚੈ ਅਰ ਬਨਜ ਨ ਮਾਗੈ ਪਾਵੈ ਆਨ ਪੈ ਬਿਸਾਹੇ ਜਾਇ ਦੇਖੈ ਸੁਖ ਨੈਨਕਉ ॥ ਜਾਂਕੀ ਹਾਟ ਸਗਲ ਸਮਗਰੀ ਪਾਵੈ ਅਉ ਬਿਕਾਵੈ ਬੇਚਤ ਬਿਸਾਹਤ ਚਾਹਤਚਿਤਚੈਨ ਕਉ ॥ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਜਾਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਸਰਬਨਿਧਾਨ ਜਾਕੈ ਲੈਨ ਦੈਨ ਕਉ ॥ ੪੫੪॥ ਬਨਜ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਖੈ ਰਤਨ ਪਾਰਖ ਹੋਇ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕੀ ਪਰੀਖਿਆ ਨਹੀ ਪਾਈ ਹੈ ॥ ਲੇਖੇਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਸੇ ਲੇਖਕ ਲਿਖਾਰੀ ਭਏ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਸੰਕਾਨ ਮਿਟਾਈ ਹੈ ॥ ਬੀਰ ਬਿਦਯਾ ਮਹਾਂ ਬਲੀ ਭਏ ਹੈ ਧਨਖ ਧਾਰੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਕੀ ਨ ਸਹਜਲਿਵਲਾਈਹੈ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਕਲੀਕਾਲ ਮਾਇਆ ਮੈਉਦਾਸੀ ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਜਤਾਈ ਹੈ॥ ੪੫੫ ॥ ਜੈਸੇ ਆਨ ਬਿਰਖ ਸਫਲ ਹੋਤ ਸਮੈ ਪਾਇ ਸਰਬਦਾ ਫਲੰਤੇ ਸਦਾ ਸਫਲ ਸੁਸ੍ਵਾਦ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਕੂਪ ਜਲ ਨਿਕਸਤ ਹੈ ਜਤਨ ਕੀਏ ਗੰਗਾ ਜਲ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਵਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿਹੈ॥ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਅਗਨਿਤੂਲਤੇਲਮੇਲ

ਦੀਪ ਦਿਪੇ ਸਰ ਮਗ ਜੋਤਿ ਸਸੀਅਰ ਬਿਸਮਾਦ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੀਏ ਫਲੁ ਦੇਤ ਜੇਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਰਸਨ ਸਾਸਨ ਜਮਾਦਿ ਹੈ ॥੪੫੬॥ ਪੰਚ ਪਰਪੰਚ ਕੈ ਭਏ ਹੈ ਮਹਾ ਭਾਰਬਸੇ ਪੰਚ ਮਾਰਿਕਾਹੂਐਨ ਦੁਬਿਧਾਨਿਵਾਰੀ ਹੈ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਤਜਿ ਨਵ ਨਾਥ ਸਿਧ ਜੋਗੀਸੁਰ ਹੁਇ ਨ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਅਤੀਤ ਨਿਜ ਆਸਨ ਮੈ ਤਾਰੀ ਹੈ॥ ਬੇਦ ਪਾਠ ਪੜਿਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਪ੍ਰਬੋਧੇ ਜਗੁ ਸਕੇ ਨ ਸਮੋਧਮਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਹਾਰੀ ਹੈ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਲਿਵ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ਹੈ॥ ੪੫੭ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮ ਦੇਖਿ ਸਮਦਰਸੀ ਹੁਇਅਕਥ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰਹਰਮੋਨਿਧਾਰੀ ਹੈ ॥ ਹੋਨਹਾਰ ਹੋਇ ਤਾਤੇ ਆਸਾ ਤੈ ਨਿਰਾਸ ਭਏ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਪ੍ਰਭੁਜਾਇਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਹੈ ॥ ਸੂਖਮਸਥੂਲਓਅੰਕਾਰ ਕੈ ਅਕਾਰ ਹੁਇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧ ਭਏ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਹੈ॥ ਬਟਬੀਜਕੋਬਿਥਾਰ ਬ੍ਰਹਮਕੋ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਟੇਕ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹੈ ॥੪੫੮॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਕਲ ਦ੍ਰੁਮ ਅਪੁਨੀ ਅਪੁਨੀ ਭਾਂਤਿ ਚੰਦਨ ਕਰੈ ਸਰਬਤ ਮੋਲ ਕਉ ॥ ਤਾਂਬਾ ਹੀ ਹੈ ਹੋਤ ਜੈਸੇ ਕੰਚਨ ਕਲੰਕ ਛਾਰੈ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਧਾਤੁ ਸਕਲ ਉਜਾਲ ਕਉ ॥ ਸਰਿਤਾ ਅਨੇਕ ਜੈਸੇ ਬਿਬਿਧਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਰਤਿ ਸੁਰਸਰੀ ਸੰਗਮ ਸਮ ਜਲਨ ਸਚਾਲ ਕਉ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸਕਲ ਦੇਵ ਟੇਵ ਮੈ ਟਰਤਨਾਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਸਰਨਿ ਸਰਨ ਅਕਾਲ ਕਉ ॥੪੫੯॥ ਗਿਰ-ਗਟ ਕੈ ਰੰਕ ਕਮਲ ਸਨੇਹ ਬਨੁ ਬਨੁ ਬਨੁ ਡੋਲੈ ਕਊਆ

ਕਹਾ ਧਉ ਸਵਾਨਹੈ॥ ਘਰਘਰ ਫਿਰਤਮੰਜਾਰਅਹਾਰਪਾਵੈ ਬੇਸਵਾ ਬਿਸਨੀਅਨੇਕਸਤੀਨ ਸਮਾਨ ਹੈ ॥ ਸਰਸਰਭ੍ਰਮਤ ਨ ਮਿਲਤ ਮਰਾਲ ਮਾਲ ਜੀਵ ਘਾਤ ਕਰਤ ਨ ਮੋਨੀਬਗ ਧਿਆਨ ਹੈ ॥ ਬਿਨਗੁਰੁ ਦੇਵ ਸੇਵ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕਹੁਇ ਮਾਖੀ ਤਜਾਗਿ ਚੰਦਨ ਦ੍ਰਗੰਧ ਅਸਥਾਨ ਹੈ॥ ੪੬੦॥ਆਨ ਹਾਟ ਕੇ ਹਟੂਆ ਲੇਤ ਹੈ ਘਟਾਇ ਮੋਲ ਦੇਤ ਹੈ ਚੜਾਇ ਡਹਕਤਜੋਈਆਵੈਜੀ ॥ ਤਿਨ ਮੈ ਬਨਜ ਕੀਏ ਬਿੜਤਾਨ ਪਾਵੈ ਕੋਊਟੋਟਾ ਕੈ ਬਨਜਪੇਖਿਪੇਖਿ ਪਛੁਤਾਵੈਜੀ ॥ ਕਾਠਕੀ ਹਾਂਡੀ ਜੈਸੇ ਚਢੈ ਏਕੈ ਬਾਰਿ ਕੋਊ ਕਪਟ ਬਿਉਹਾਰ ਕੀਏ ਕਪਟਲਖਾਵੈਜੀ॥ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹ ਗੁਣਬੇਚਿ ਅਵਗੁਣਲੇਤ ਸੁਨਸੁਨਿਸੁਜਸ ਜਗਤ ਉਠਧਾਵੈ ਜੀ॥੪੬੧॥ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਿਤਪ੍ਰਤਿਮਾ ਅਨੇਕ ਹੋਇਕੈਸੇਬਨਿ ਆਵਈ॥ ਘਟਿਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਦੇਖੈਸੁਨੈਬੋਲੈਪ੍ਰਤਿਮਾ ਮੈ ਕਾਹੇ ਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੁਇ ਦਿਖਾਵਈ॥ ਘਰ ਘਰ ਘਰਨਿ ਅਨੇਕ ਏਕ ਰੂਪ ਹੁਤੇ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਸਕਲ ਦੇਵ ਹੁਇ ਨ ਸੁਹਾਵਹੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਸਾਵਧਾਨ ਸੋਈ ਏਕ ਜੋਤਿ ਮੂਰਤਿ ਜੁਗਲ ਹੁਇ ਪੁਜਾਵਈ ॥ ੪੬੨॥ ਮਾਨ ਸਰ ਤਿਆਗ ਆਨਸਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਹੰਸੁ ਖਾਇ ਜਲ ਜੰਤ ਹੰਸ ਬੰਸਹਿ ਲਜਾਵਈ॥ ਸਲਿਲ ਬਿਛੋਰ ਭਏ ਜੀਅਤ ਨ ਰਹੈ ਮੀਨ ਕਪਟ ਸਨੇਹਕੈ ਸਨੇਹੀ ਨ ਕਹਾਵਈ ॥ ਬਿਨੁ ਘਨ ਬੂੰਦ ਜਉ ਅਨਤ ਜਲ ਪਾਨ ਕਰੈ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਸੰਤਾਨ ਬਿਖੈ ਲਗਨਾ ਲਗਾਵਈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਲਿ ਗੁਰਸਿਖ ਮੁਖ

ਹੁਇਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਹੁਇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਈ॥੪੬੩॥ ਜਉ ਕੋਊ ਨਵਾਸ ਸਾਧਿ ਭੂਮੀਆ ਮਿਲਾਵੈ ਆਨਿ ਤਾਪਰਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤ ਨਿਰਖ ਨਰਿੰਦ ਜੀ ॥ ਜਉ ਕੋਊ ਨ੍ਰਿਪਤ ਭ੍ਰਿਤ ਭਾਗ ਭੂਮੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ਧਾਇ ਮਾਰੈ ਭੂਮੀਆ ਸਹਿਤ ਹੀ ਰਜਿੰਦ ਜੀ ॥ ਆਨ ਹੋ ਸੇਵਕ ਰਾਜ ਦੁਆਰ ਜਾਇ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਸੇਵਕ ਨਰੇਸ ਆਨ ਦੁਆਰ ਜਾਤ ਨਿੰਦ ਜੀ ॥ ਜੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਆਨ ਅਨਤ ਸਰਨ ਗੁਰ ਆਨਨ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਦ ਜੀ॥ ੪੬੪॥ ਜੈਸੇ ਉਪਬਨ ਆਂਬ ਸੇਬ ਲਹੈ ਊਚ ਨੀਚ ਨਿਹਫਲ ਸਫਲ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਚਾਨੀਐ॥ ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਜੈਸੇ ਬਾਸ ਅਉ ਬਨਾਸਪਤੀਗੰਧਨਿਰਗੰਧ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕੈ ਜਾਨੀਐ ॥ ਸੀਪ ਸੰਖ ਦੋਊ ਜੈਸੇ ਰਹਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬਿਖੈ ਸ੍ਵਾਂਤਬੂੰਦ ਸੰਤ ਤਿਨ ਮਸਤਬਿਧਾਨੀਐ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਦੇਵ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਨ ਭੇਦ ਅਹੰਬੁਧ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਅਮਾਨ ਜਗ ਜਾਨੀਐ॥੪੬੫॥ ਜੈਸੇਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਪਰਪੁਰਖੈ ਨ ਪੇਖਿਓ ਚਾਹੈ ਪੂਰਨ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਕੈ ਪਤਿਹੀਕੈ ਧਿਆਨ ਹੈ॥ ਸਰ ਸਰਿਤਾ ਸਮੁੰਦ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਨ ਚਾਹੈ ਕਾਹੂ ਆਸਘਨ ਬੂੰਦ ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਅਹੀ ਗੁਨਾਨ ਹੈ॥ ਦਿਨ ਕਰ ਓਰਭੋਰਚਾਹਤ ਨਹੀਂ ਚਕੋਰ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹਿਮ ਕਰਿ ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਾਨਹੈ॥ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਰਹਿਤ ਪੈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਵ ਨ ਅਵਗਜਾਅਭਿਮਾਨਹੈ॥੪੬੬॥ਦੋਇ ਦਰਪਨ ਦੇਖੈ ਏਕਸੈ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਦੋਇ ਨਾਵ ਪਾਵ ਧਰੈ ਪਹੁਚੈ ਨ ਪਾਰ ਹੈ॥ ਦੋਇ ਦਿਸਾ ਗਹੇ ਗਹ ਜੈਸੇ ਪਥਪਾਉ ਤੂਟੈ ਦੁਰਾਹੇਦੁਚਿਤ

ਹੋਇ ਭੂਲ ਪਗ ਧਾਰਿ ਹੈ॥ ਦੋਇ ਭੂਪ ਤਾਂਕੈ ਗਾਉ ਪਟਜਾ
ਨ ਸੁਖੀ ਹੋਤੀ ਦੋਇ ਪੁਰਖਨ ਕੀ ਨ ਕੁਲਾ ਬਧੂ ਨਾਰਿ
ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੋਇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਟੇਵ ਗਹੇ ਸਹੇ ਜਮ
ਡੰਡ ਧ੍ਰਿਗ ਜੀਵਨ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ॥੪੬੭॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਬਿਰਖ
ਮੂਲ ਸੀਚੀਐ ਸਲਿਲ ਤਾਤੇ ਸਾਖਾ ਸਾਖਾ ਪਤ੍ਰ ਪਤ੍ਰ ਕਹਿ
ਹਰਿਓ ਹੋਇ ਹੈ॥ਜੈਸੇਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਪਤਿਬ੍ਰਤਸਾਵਧਾਨਸਕਲ
ਕੁਟੰਬ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿ ਧੰਨਿ ਸੋਇਹੈ॥ਜੈਸੇਮੁਖਦੁਆਰ ਮਿਸਟਾਨ
ਪਾਨ ਭੋਜਨ ਕੈ ਅੰਗ ਅੰਗ ਤੁਸਟ ਪੁਸਟਿ ਅਵਿਲੋਇ
ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਏਕ ਟੇਕ ਜਾਂਹਿ ਤਾਂਹਿ ਸੁਰਨਰ
ਬਰੰਬ੍ਰੂਹ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਇ ਹੈ ॥ ੪੬੮॥ ਸੋਈ ਪਾਰੋਖਾਤ
ਗਾਤ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਕਾਰ ਹੋਤ ਸੋਈ ਪਾਰੋਖਾਤ ਗਾਤਹੋਤ
ਉਪਚਾਰ ਹੈ॥ ਸੋਈ ਪਾਰੋ ਪਰਸਤ ਕੰਚਨਹਿ ਸੋਖ ਲੇਤ
ਸੋਈ ਪਾਰੋ ਪਰਸਤਾਂਬੋ ਕਨਿਕਧਾਰਿਹੈ॥ਸੋਈਪਾਰੋ ਅਗਹੁ
ਨ ਹਾਥਨ ਕੈ ਗਹਿਓ ਜਾਇ ਸੋਈ ਪਾਰੋ ਗੁਟਕਾਹੁਇਸਿਧ
ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਪਾਇ ਜੈਸੀਐ ਸੰਗਤਿ
ਮਿਲ ਤੈਸੀ ਪਾਵੈ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ॥੪੬੯॥
ਕੂਆ ਕੋ ਮੇਂਡਕ ਨਿਧਿ ਜਾਨੈ ਕਹਾ ਸਾਗਰ ਕੀ ਸ੍ਵਾਂਤ ਬੂੰਦ
ਮਹਿਮਾ ਨ ਸੰਖਜੀਅਜਾਨਈ॥ਦਿਨਕਰਿ ਜੋਤਕੋਉਦੋਤਕਹਾ
ਜਾਨੈਉਲੂਸੈਂਬਲਸੈਂ ਕਹਾਖਾਇਸੂਆਹਿਤਠਾਨਈ॥ਬਾਇਸ
ਨ ਜਾਨਤ ਮਰਾਲ ਮਾਲ ਸੰਗਤਿਕੋ ਮਰਕਟਮਾਨਕਹੀਰਾਨ
ਪਹਿਚਾਨਈ।ਆਨਦੇਵਸੇਵਕ ਨ ਜਾਨੈਂ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਰੋਗੀ
ਬਹਿਰੋਨ ਕਹਿਸੁਨਮਨਮਾਨਈ॥੪੭੦॥ਜੈਸੇ ਘਾਮਟੀਫਨ

ਤਪਤਿਅਤਿਬਿਖਮਬੈਸੰਤਰਿਬਿਹੂਨਸਿੰਧਕਰਤਨ ਗ੍ਰਾਸਕਉ
॥ਜੈਸੇਨਿਸ ਓਸਕੈ ਸਜਲ ਹੋਤ ਮੇਰਤਿਨ ਬਿਨਜਲ ਪਾਨਨ
ਨਿਵਾਰਤਪਜਾਸਕਉ॥ ਜੈਸੇਹੀਗ੍ਰੀਖਮਰੁਤਪ੍ਰਗਟੇਪ੍ਰਸ੍ਰੇਦਅੰਗ
ਮਿਟਤਨਫੂਕੇਬਿਨਪਵਨ ਪ੍ਰਗਾਸਕਉ॥ ਤੈਸੇ ਆਵਾਗਵਨਨ
ਮਿਟੈਆਨਦੇਵਸੇਵ ਗੁਰਮੁਖਪਾਵੈ ਨਿਜਪਦਕੈ ਨਿਵਾਸ ਕਉ
॥੪੭੧॥ ਆਂਬਨਕੀ ਸਾਧਕਤਮਿਟਤਆਂ ਬਲੀਖਾਏਪਿਤਾਕੌ
ਪਿਆਰੁਨ ਪਰੋਸੀ ਪਹਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਗਰ ਕੀ ਨਿਧਿਕਤ
ਪਾਈਅਤ ਪੋਖਰਸੈਦਿਨਕਰਸਰਦੀਪਜੋਤਿ ਨ ਪੁਜਾਈਐ॥
ਇੰਦ੍ਰ ਬਰਖਾ ਸਮਾਨ ਪੁਜਸ ਨ ਕੂਪਜਲ ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਨ
ਪਲਾਸਮਹਿਕਾਈਐ ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਇਆਲਕੀਦਇਆਨਆਨ
ਦੇਵਸੈਜਉਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਉਦੈਅਸਤਲਉ ਧਾਈਐ॥੪੭੨॥
ਗਿਰਤ ਅਕਾਸ ਤੇ ਪਰਤ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਰ ਜਉ ਗਹੈ ਆਸਰੋ
ਪਵਨ ਕਵਨਹਿ ਕਾਜਿ ਹੈ॥ ਜਗਤ ਬੈਸੰਤਰ ਜਉ ਧਾਇ
ਧਾਇ ਧੂਮ੍ਰ ਗਹੈਨਿਕਸਿਓ ਨ ਜਾਇਖਲਬੁਧ ਉਪਰਾਜਹੈ॥
ਸਾਗਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਬੂਡਤ ਜਉ ਫੇਨ ਗਹੈ ਅਨਿਥਾ
ਬੀਚਾਰ ਪਾਰ ਜੈਬੇਕੋ ਨ ਸਾਜਹੈ॥ਤੈਸੇ ਆਵਾਗਵਨ ਦੁਖਤ
ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਬਿਨ ਗੁਰ ਸਰਨ ਨ ਮੋਖ ਪਦ ਰਾਜ ਹੈ ॥
੪੭੩॥ ਜੈਸੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਬਿਧਿ ਪੂਛੈ ਅੰਧ ਅੰਧ ਪ੍ਰੀਤ ਆਪ
ਹੀ ਨ ਦੇਖੈ ਤਾਹਿ ਕੈਸੇ ਕੈ ਦਿਖਾਵਈ ॥ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ
ਪੂਛੈਬਹਰੋ ਜਉ ਬਹਰਾ ਪੈ ਸਮਝੈ ਨ ਆਪ ਤਾਂਹਿ ਕੈਸੇ
ਸਮਝਾਵਈ॥ਜੈਸੇ ਗੁੰਗ ਗੁੰਗਪਹਿ ਬਚਨਬਿਬੇਕ ਛੈਬੋਲਿ
ਨ ਸਕਤ ਕੈਸੇ ਸਬਦ ਸੁਨਾਵਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਖੋਜੈ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਜਾਨ ਧਜਾਨ ਅਨਥਾ ਅਗਜਾਨ ਮਤ ਆਨ ਪੈ ਨ ਪਾਵਈ ॥੪੭੪॥ ਅੰਬਰ ਬੇਚਨ ਜਾਇ ਦੇਸ ਦਿਗੰਬਰ ਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨ ਹੋਇ ਲਾਭ ਸਹਸੋਹੈ ਮੂਲਿਕੋ॥ ਰਤਨ ਪਰੀਖਜਾ ਸੀਖਯਾ ਚਾਹੇ ਜਉ ਆਂਧਨ ਪੈ ਰੰਕਨ ਪੈ ਰਾਜ ਮਾਗੈ ਮਿਥਿਆ ਭ੍ਰਮ ਭੂਲਿਕੋ ॥ ਗੁੰਗਾ ਪੈ ਪੜਨ ਜਾਇ ਜੋਤਕ ਬੈਦਕ ਬਿਦਿਆ ਬਹਰਾ ਪੈ ਰਾਗ ਨਾਦ ਅਨਥਾ ਅਭੂਲਕੋ ॥ ਤੈਸੇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਦੋਖ ਮੇਟਿ ਮੋਖ ਚਾਹੈ ਬਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦੂਖ ਸਹੈ ਜਮ ਸੂਲ ਕੋ॥੪੭੫॥ ਬੀਜ ਬੋਏ ਕਾਲਰ ਮੈ ਨਿਪਜੈ ਨ ਧਾਨ ਪਾਨ ਮੂਲ ਖੋਇ ਰੋਵੈ ਪੁਨ ਰਾਜਡੰਡ ਲਾਗਈ ॥ ਸਲਿਲ ਬਿਲੋਏ ਜੈਸੇ ਨਿਕਸਤ ਨਾਹਿ ਘ੍ਰਿਤ ਮਟਕੀ ਮਥਨੀ ਆਹੁ ਫੋਰਿ ਤੋਰਿ ਭਾਗਈ॥ ਸੂਤਨ ਪੈ ਪੂਤ ਮਾਗੈ ਹੋਤ ਨ ਸਪੂਤੀ ਕੋਊ ਜੀਆ ਕੋ ਪਰਤ ਸੰਸੋ ਤਯਾਗੇ ਹੂੰ ਨ ਤਯਾਗਈ॥ ਬਿਨ ਗੁਰਦੇਵ ਆਨ ਸੇਵ ਦੁਖ ਦਾਇਕ ਹੈ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਸੋਕ ਜਾਹਿ ਅਨੁਰਾਗਈ ॥੪੭੬॥ ਜੈਸੇ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ ਸੁਤ ਜੰਬਕ ਅਧੀਨ ਹੋਤ ਖਗਪਤ ਸੁਤ ਜਾਇ ਜੁਹਾਰਤ ਕਾਗ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਰਾਹ ਖੇਤ ਬਸ ਗ੍ਰਿਹਨ ਮੈ ਸੁਰਤਰੁ ਸੋਭਨ ਅਰਕ ਬਨ ਰਵਿ ਸਸਿ ਲਾਗਿ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਕਾਮਧੇਨ ਸੁਤ ਸੂਕਰੀ ਮਥਨ ਪਾਨ ਐਰਾਪਤਿ ਸੁਤ ਗਰਧਬ ਅਗ੍ਰ ਭਾਗ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੁਤ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਹੁਇ ਨਿਫਲ ਜਨਮ ਜਿਉ ਬੰਸ ਮੈ ਖਜਾਗ ਹੈ ॥੪੭੭॥ ਜਉ ਪੈ ਤੂਬਰੀ ਨ ਬੂਡੇ ਸਰਿਤਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਬਿਖੇ ਬਿਖ ਮੈ ਤਊ ਨ ਤਜਤ ਹੈ ਮਨ ਤੇ ॥ ਜਉ ਪੈ ਲਪਟੈ ਪਖਾਨ ਪਾਵਕ ਨ ਜਰੈ ਸੂਤ੍ਰ ਜਲ ਮੈ ਬੋਹਿਥ ਰਿਦੈ ਕਠੋਰ ਪਨ ਤੇ॥

ਜਉਪੈ ਰੂੜੀ ਉਡੀ ਦੇਖੀਅਤ ਹੈ ਅਕਾਸਚਾਰੀ ਬਰਖਤ
ਮੇਹ ਬਚੀਐ ਨ ਬਾਲਕਨਤੇ॥ਤੈਸੇ ਰਿਧਸਿਧਭਾਉ ਦੁਤੀਆ
ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਖੇਲਗੁਰਮੁਖਸੁਖ ਫਲਨਾਹਿ ਕ੍ਰਿਤਘਨਤੇ॥੪੭੮॥
ਕਉਡਾ ਪੈਸਾ ਰੁਪਈਯਾ ਸੁਨਈਆ ਕੋ ਬਨਜ ਕਰੈ ਰਤਨ
ਪਾਰਖ ਹੋਇ ਜਹੁਰੀ ਕਹਾਵਈ॥ ਜਹੁਰੀ ਕਹਾਇ ਪੁਨ
ਕਉਡਾ ਕੋ ਬਨਜਕਰੈ ਪੰਚਪ੍ਰਵਾਨ ਮੈ ਪ੍ਰਤਿਸਟਾਘਟਾਵਈ
॥ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਗੁਰਦੇਵਕੋ ਸੇਵਕ ਹੁਇ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ
ਬਿਖੈ ਊਚ ਪਦ ਪਾਵਈ॥ ਛਾਡਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਆਨਦੇਵ
ਸੇਵਕ ਹੁਇਨਿਹਫਲਜਨਮਕਪੂਤਹੁਇ ਹਸਾਵਈ॥੪੭੯॥
ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਕੇ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਕਰੈ ਜਉ ਨਾਰਿ ਤਾਹਿ ਮਨ
ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਚਾਹਤ ਭਤਾਰ ਹੈ॥ ਅਭਰਨ ਸਿੰਗਾਰ ਚਾਰ
ਸਿਹਜਾ ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ ਸਕਲ ਕੁਟੰਬ ਹੀ ਮੈ ਤਾਕੋ ਜੈਜੈਕਾਰ
ਹੈ॥ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਸੁਹਾਗ ਭਾਗ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ
ਛਬਿ ਸੋਭਤਸੁਚਾਰ ਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖਨ ਕਉ ਰਾਖਤ
ਗ੍ਰਸਤ ਮੈਂ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਭਾਉ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰ ਹੈ॥
੪੮੦॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਮੈ ਸਾਵਧਾਨ
ਤਾਹੀ ਤੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸੁਰ ਹੋਇ ਨਾਇਕਾ ਕਹਾਵਈ॥ ਅਸਨ
ਬਸਨ ਧਨ ਧਾਮ ਕਾਮਨਾ ਪੁਜਾਵੈ ਸੋਭਿਤ ਸਿੰਗਾਰ ਚਾਰ
ਸਿਹਜਾ ਸਮਾਵਈ॥ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖਨਕਉਰਾਖਤ ਗ੍ਰਿਹਸਤ
ਮੈ ਸੰਪਦਾ ਸਮੂਹ ਸੁਖ ਲੁਡੇ ਤੇ ਲੁਡਾਵਈ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ
ਧਨ ਧਾਮ ਕਾਮਨਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਨਦੇਵਸੇਵਾ ਭਾਉ ਦੁਤੀਆ
ਮਿਟਾਵਈ ॥੪੮੧॥ ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਜਾਨ ਉਪਦੇਸ ਹੈ

ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਕਉ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੇਵਾ ਅੰਧਕਾਰੀ ਹੈ॥
ਨਾਮ ਇਸਨਾਨ ਦਾਨ ਸੰਜਮ ਨ ਜਾਪ ਤਾਪ ਤੀਰਥ ਬ੍ਰਤ
ਪੂਜਾ ਨੇਮ ਨਤਕਾਰ ਹੈ॥ ਹੋਮ ਜੱਗ ਭੋਗ ਨਈ ਬੇਦ ਨਹੀਂ
ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦਨ ਸੰਬਾਦ ਆਨ ਦੁਆਰ ਹੈ॥
ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਮੈਂ ਏਕ ਟੇਕ ਹੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਆਨ ਗਜਾਨ
ਧਜਾਨ ਸਿਮਰਨ ਬਿਭਚਾਰ ਹੈ॥੪੯੨॥ ਜਸੇ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ
ਕਉ ਪਵਿਤ੍ਰ ਘਰਿ ਵਾਸ ਨਾਤ ਅਸਨ ਬਸਨ ਧਨ ਧਾਮ
ਲੋਕਾਚਾਰ ਹੈ॥ ਤਾਤ ਮਾਤ ਭ੍ਰਾਤ ਸੁਤ ਸਜਨ ਸਕਲ ਕੁਟੰਬ
ਸਖਾ ਸੇਵਾ ਗੁਰਜਨ ਸਿਖ ਅਭਰਨ ਸਿੰਗਾਰ ਹੈ॥ ਕਿਰਤ ਵਿਰਤ
ਪ੍ਰਸੂਤ ਮਲ ਮੂਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ਸਕਲ ਕੁਟੰਬ ਮੈਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਬਿਬਿਧ ਅਚਾਰ
ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਕਉ ਲੇਪੁ ਨ ਗ੍ਰਿਸਤ ਮੈਂ ਆਨ ਦੇਵ
ਸੇਵ ਧਿਗ ਜਨਮ ਸੰਸਾਰ ਹੈ॥੪੯੩॥ ਆਦਿਤ ਸੋਮ ਭੋਮ
ਬੁਧਹੂ ਬ੍ਰਹਸਪਤਿ ਸੁਕਰ ਸਨੀਚਰ ਸਾਤੋ ਬਾਰ ਬਾਂਟਲੀਨ
ਹੈ॥ ਥਿਤਿ ਪੱਖ ਮਾਸ ਰੁਤ ਲੋਗਨ ਮੈਂ ਲੋਗਾਚਾਰ ਏਕ ਏਕੰਕਾਰ
ਕੋ ਨ ਕੋਊ ਦਿਨ ਬੀਨ ਹੈ॥ ਜਨਮ ਅਸ੍ਰਮੀ ਰਾਮ ਨਉਮੀ
ਏਕਾਦਸੀ ਭਈ ਦੁਆਦਸੀ ਚਤੁਰਦਸੀ ਜਨਮੁ ਏ ਕੀਨ ਹੈ॥
ਪ੍ਰਜਾ ਉਪਾਰ ਜਨ ਕੋ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਦਿਨ ਅਜੋਨੀ ਜਨਮ ਦਿਨ
ਕਹੋ ਕੈਸੇ ਚੀਨ ਹੈ॥੪੯੪॥ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮ ਹੈ ਅਜੋਨੀ ਕੈਸੇ ਕੈ
ਜਨਮ ਲੈਤ ਤਹਾ ਜਾਨ ਜਨਮ ਬਰਤ ਅਸ੍ਰਮੀ ਕੋ ਕੀਨੋ ਹੈ॥
ਜਾ ਕੋ ਜਗ ਜੀਵਨ ਅਕਾਲ ਅਬਨਾਸੀ ਨਾਮ ਕੈਸੇ ਕੈ ਬਧਿਕ
ਮਾਰਿਓ ਅਪਜਸ ਲੀਨੋ ਹੈ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਦੋਖ ਮੋਖ ਪਦੁ
ਜਾ ਕੋ ਨਾਮ ਗੋਪੀਨਾਥ ਕੈਸੇ ਹੁਇ ਬਿਰਹ ਦੁਖ ਦੀਨੋ ਹੈ॥

ਪਾਹਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਮਾਕੋ ਅੰਧੇ ਕੰਧਹੈ ਪੂਜਾਰੀਅੰਤਰ ਅਗਯਾਨ ਮਤਿ ਗਯਾਨ ਗੁਰੁ ਹੀਨੋ ਹੈ॥ ੪੯੫ ॥ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਗਾਸ ਨਾਸ ਉਡਗਨ ਅਗਨਿਤ ਜਿਉ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਗੁਰਦੇਵ ਕੇਧਯਾਨਕੋ॥ਹਾਟ ਬਾਟ ਘਾਟ ਠਾਟ ਘਟੈ ਘਟੈ ਨਿਸ ਦਿਨ ਤੈਸੇ ਲੋਗ ਬੇਦ ਭੇਦ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨਕੋ॥ਚੋਰਜਾਰ ਅਉ ਜੂਆਰ ਮੋਹ ਦ੍ਰੋਹਅੰਧਕਾਰ ਪ੍ਰਾਤ ਸਮੇਸੋਭਾਨਾਮਦਾਨਇਸ-ਨਾਨਕੋ ॥ਆਨ ਸਰ ਮੇਡਕ ਸਿਵਾਲ ਘੋਘਾਮਾਨਸਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਕੋ॥੪੯੬॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਅੰਤਰ ਜਿਉਂ ਅੰਤਰ ਬਖਾਨੀਅਤਿ ਤੈਸੇ ਆਨ ਦੇਵ ਗੁਰਦੇਵਸੇਵ ਜਾਨੀਐ॥ਨਿਸ ਅੰਧਕਾਰ ਬਹੁ ਤਾਰਿਕਾ ਚਮਤਕਾਰ ਦਿਨ ਦਿਨ ਕਰਏਕੰਕਾਰ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥ ਨਿਸ ਅੰਧਿਆਰੀ ਮੈਂ ਬਕਾਰੀਂ ਹੈ ਬਿਕਾਰ ਹੇਤ ਪ੍ਰਾਤ ਸਮੈ ਨੇਹੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਉਨ-ਮਾਨੀਐ ॥ ਰੈਨ ਸੈਨ ਸਮੈ ਠਗ ਚੋਰ ਜਾਰ ਹੁਇ ਅਨੀਤ ਰਾਜਨੀਤ ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਬਾਸਰ ਬਖਾਨੀਐ ॥੪੯੭॥ ਨਿਸ ਦੁਰਮਤਿ ਹੁਇ ਅਧਰਮੁ ਕਰਮੁ ਹੇਤ ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਸੁਰ ਸੁ ਧਰਮ ਕਰਮ ਹੈ॥ ਦਿਨ ਕਰ ਜੋਤਿ ਕੇ ਉਦੋਤਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੇ ਨਿਸ ਅੰਧਿਆਰੀ ਭੂਲੇ ਭ੍ਰਮਤ ਮਰਮ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲ ਦਿਬ ਦੇਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੁਇ ਆਨਦੇਵ ਸੇਵਕੁ ਹੁਇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਚਰਮ ਹੈ ॥ ਸੰਸਾਰੀ ਸੰਸਾਰੀ ਸੰਗ ਅੰਧ ਕੰਧ ਲਾਗੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਪਰਮਾਰਥ ਮਰਮੁ ਹੈ ॥੪੯੯॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਿਲ ਬਹੁ ਬਰਨ ਬਨਾਸਪਤੀ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਬਨ ਚੰਦਨ ਕਰਤ ਹੈਂ॥ ਜੈਸੇ ਅਗਨਿ ਅਗਨਿ ਧਾਤ ਜੋਈ ਸੋਈ

ਦੇਖੀਅਤ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਜੋਤਿ ਕੰਚਨ ਧਰਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਮਿਟਤ ਨਹੀ ਕੁਟੇਵ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਭੈਜਲ ਤਰਤ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲ ਮਹਾਤਮ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਉਚਰਤ ਹੈ ॥ ੪੮੯ ॥

ਪ੍ਰਗਟ ਸੰਸਾਰ ਬਿਬਚਾਰ ਕਰੈ ਗਨਿਕਾਪੈਤਾਹਿ ਲੋਗਬੇਦ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਕੀ ਨ ਕਾਨ ਹੈ॥ ਕੁਲ ਬਧੂ ਛਾਡ ਭਰਤਾਰ ਆਨ ਦੁਆਰ ਜਾਇ ਲਛਨ ਲਗਾਵੈ ਕੁਲ ਅੰਕਸ ਨ ਮਾਨਿ ਹੈ॥ ਕਪਟ ਸਨੇਹੀ ਬਗ ਧਯਾਨ ਆਨਸਰ ਫਿਰੈ ਮਾਨਸਰ ਛਾਡੈ ਹੰਸੁ ਬੰਸੁ ਮੈ ਅਗਿਆਨ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਮਨਮੁਖ ਦੁਰ-ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਪਰਤਨਧਨਲੇਪਨਿਰਲੇਪਧਯਾਨਹੈ॥੪੯੦॥

ਪਾਨਸੋ ਕਪੂਰ ਲਉ ਗਚਰਕਾਗਆਗੈਰਾਖੈਬਿਸਟਾਬਿਗੰਧ ਖਾਤ ਅਧਿਕ ਸਿਧਾਨ ਕੈ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸ੍ਵਾਨ ਜਉ ਗੰਗਾ ਇਸਨਾਨ ਕਰੈ ਟਰੈ ਨ ਕੁਟੇਵ ਦੇਵ ਹੋਤ ਨ ਅਗਜਾਨ ਕੈ ॥ ਸਾਪਹਿ ਜੌਪੈ ਪਾਨਮਿਸਟਾਨ ਮਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕੈਉਗਲਤਕਾਲ ਕੂਟ ਹਉਮੈ ਅਭਿਮਾਨ ਕੈ॥ ਤੈਸੇ ਮਾਨਸਰ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਰਾਲਸਭਾ ਆਨਦੇਵਸੇਵਕਸਕਤਬਗਧਜਾਨਿਕੈ ॥੪੯੧॥

ਚਕਈ ਚਕੋਰ ਅਹਿਨਿਸ ਸਸਿ ਭਾਨ ਧਿਆਨ ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਰੰਗ ਰਚਿਓ ਤਾਹੀ ਤਾਹੀ ਚਾਹੈ ਜੀ॥ਮੀਨਅਉਪਤੰਗਜਲ ਪਾਵਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੇਤਿ ਟਾਰੀ ਨ ਟਰਤਿ ਟੇਵ ਓਰ ਨਿਰਬਾਹੈ ਜੀ॥ ਮਾਨਸਰ ਆਨ ਸਰਹੰਸ ਬਗ ਪ੍ਰੀਤਿਰੀਤਿ ਉਤਮਅਉ ਨੀਚ ਨ ਸਮਾਨ ਸਮਤਾਹੈ ਜੀ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਦੇਵ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕਨ ਭੇਵ ਸਮਸਰ ਹੋਤਨਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਰਤਾਹੈ ਜੀ ॥੪੯੨॥

ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਾਇ ਪੇਖੇ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਚਕਈਜਿਉਨਿਸਿ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪਾ ਆਪ ਚੀਨ ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ਬੈਰ ਭਾਇਪੇਖ ਪਰਛਾਈ ਕੂਪਤਰਿਪਰੇ ਸਿੰਘ ਦੁਰਮਤਿ ਲਗਿ ਦੁਬਿਧਾ ਕੈ ਜਾਨੀਐ॥ ਗਊ ਸੁਤ ਅਨੇਕ ਏਕ ਸੰਗ ਹਿਲ ਮਿਲ ਰਹੈ ਸ੍ਵਾਨ ਆਨ ਦੇਖਤ ਬਿਰੁਧ ਜੁਧ ਠਾਨੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਮੁਖ ਚੰਦਨ ਅਉ ਬਾਂਸ ਬਿਧਿ ਬਰਨ ਕਉ ਦੋਖੀ ਬਿਕਾਰੀ ਉਪਕਾਰੀ ਉਨ ਮਾਨੀਐ ॥ ੪੯੩ ॥ ਜੋ ਕੋਊ ਬੁਲਾਵੈ ਕਹਿ ਸ੍ਵਾਨ ਮ੍ਰਿਗ ਸਰਪ ਕੈ ਸੁਨਤ ਰਿਸਾਇ ਧਾਇ ਗਾਰ ਮਾਰਿ ਦੀਜੀਐ ॥ ਸ੍ਵਾਨ ਸ੍ਵਾਨ ਕਾਮ ਲਾਗ ਜਾਮਨੀ ਜਾਗਤ ਰਹਿ ਨਾਦਹਿ ਸੁਨਾਇ ਮ੍ਰਿਗ ਪ੍ਰਾਨਹਾਨ ਕੀਜੀਐ॥ਪੁਨਮੰਤ੍ਰ ਪੜੈ ਸਰਪ ਅਰਪਦੇਤ ਭਨਮਨਦੰਤਹੰਤ ਹੋਤਗੋਤ ਲਾਤ ਗਹਿ ਲੀਜੀਐ ॥ ਮੋਹਨ ਭਗਤ ਭਾਵ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੀਨ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗ ਜਗ ਜੀਜੀਐ ॥੪੯੪॥ ਜੈਸੇ ਘਰਿ ਲਾਗੈ ਆਗ ਜਾਗਿ ਕੂਆ ਖੋਦੈ ਚਾਹੈ ਕਾਰਜ ਨ ਸਿਧ ਹੋਇ ਰੋਇ ਪਛੁਤਾਈਐ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਸਮੇ ਸੀਖਿਓ ਚਾਹੈ ਬੀਰਬਿਦਿਆ ਅਨਥਾ ਉਦਮਜੈਤ ਪਦਵੀ ਨ ਪਾਈਐ॥ਜੈਸੇ ਨਿਸਸੋਵਤਸੰਘਾਤੀ ਚਲਿ ਜਾਤਿ ਪਾਛੈ ਭੋਰ ਭਏ ਭਾਰ ਬਾਂਧ ਚਲੇ ਕਤਿ ਜਾਈਐ॥ਤੈਸੇਮਾਇਆਧੰਧਅੰਧ ਅਵਧਬਿਹਾਇ ਜਾਇ ਅੰਤਕਾਲ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈਐ॥੪੯੫॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਚਪਲ ਜਲ ਅੰਤਰਿਨਦੇਖੀਅਤਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਰਵਿ ਸਸਿ ਕੋ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਮਲੀਨ ਦ੍ਰਪਨ ਮੈ ਨ ਦੇਖੀਅਤਿਨਿਰਮਲ ਬਦਨ ਸਰੂਪ ਉਰਬਸਿਕੋ॥ਜੈਸੇ ਬਿਨ

ਦੀਪਨ ਸਮੀਪਕੇ ਬਿਲੋਕੀਅਤ ਭਵਨ ਭਇਆਨ ਅੰਧਕਾਰ
ਤ੍ਰਾਸ ਤੀਸ ਕੋ॥ ਤੈਸੇ ਮਾਇਆ ਭਰਮ ਅਧਰਮ ਅਛਾਦਿਓ
ਮਨ ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਨ ਸੁਖ ਦਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਕੋ ॥੪੯੬॥
ਜੈਸੇ ਏਕ ਸਮੈ ਦ੍ਰੁਮ ਸਫਲ ਸਪੁਤ੍ਰ ਪੁਨ ਏਕ ਸਮੈ ਫੂਲਫਲ
ਪਤ੍ਰ ਗਿਰ ਜਾਤ ਹੈ॥ ਸਰਤਾ ਸਲਲ ਜੈਸੇ ਕਬਹੂ ਸਮਾਨ
ਬਹੈ ਕਬਹੂ ਅਥਾਹ ਅਰ ਪ੍ਰਬਲ ਦਿਖਾਤ ਹੈ॥ ਏਕਸਮੈ ਜੈਸੇ
ਹੀਰਾ ਹੋਤ ਬਾਰਹਮੈ ਏਕ ਸਮੈ ਕੰਚਨ ਜੜੇ ਜਗਮਗਾਤ
ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਜ ਕੁਆਰ ਜਗੀਸਰ ਹੈ ਮਾਇਆ
ਧਾਰੀ ਭਾਰੀ ਜੋਗਜੁਗਤ ਜੁਗਾਤ ਹੈ ॥੪੯੭॥ ਅਸਨ ਬਸਨ
ਸੰਗ ਲੀਨੇ ਅਰੁ ਬਚਨ ਕੀਨੇ ਜਨਮ ਲੈ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸ੍ਰੀਗੁਰ
ਅਰਾਧਿ ਹੈ॥ ਈਹਾ ਆਏ ਦਾਤਾ ਬਿਸਰਾਏ ਦਾਸਨ ਲਪਟਾਏ
ਪੰਚ ਦੂਤ ਭੂਤ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮਤ ਅਸਾਧ ਹੈ॥ ਸਾਚ ਮਰਨੇ ਬਿਸਾਰ
ਜੀਵਨ ਮਿਥਿਆ ਸੰਸਾਰ ਸਮਝੈ ਨ ਜੀਤ ਹਾਰ ਸੁਪਨ ਸਮਾਧ
ਹੈ॥ ਅਉਸਰ ਹੁਇਹੈ ਬਿਤੀਤ ਲੀਜੀਐ ਜਨਮ ਜੀਤ ਕੀਜੈ
ਸਾਧ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ਅਗਮ ਅਗਾਧ ਹੈ॥੪੯੮॥ ਸਫਲ ਜਨਮ
ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਲਿਵ ਸਫਲ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਗੁਰ ਦਰਸ ਅਲਾ-
ਈਐ॥ ਸਫਲ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਨਤ ਨਿਤ ਜਿਹਬਾ
ਸਫਲ ਗੁਨਨਿਧ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਸਫਲ ਹਸਤ ਗੁਰਚਰਨ
ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਨਾਮ ਸਫਲ ਚਰਨ ਪਰਦਛਨਾ ਕੈ ਪਾਈਐ॥ ਸੰਗਮ
ਸਫਲ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਸਹਜ ਘਰਿ ਹਿਰਦਾ ਸਫਲ ਗੁਰਮਤਿ ਕੈ
ਸਮਾਈਐ॥ ੪੯੯॥ ਕਤ ਪੁਨ ਮਾਸ ਜਨਮ ਕਤ ਸਾਧ ਸੰਗ
ਨਿਸ ਦਿਨ ਕੀਰਤ ਸੁਸਮੈ ਚਲਿ ਜਾਈਐ॥ ਕਤ ਪੁਨ ਦ੍ਰਿਸਟ

ਦਰਸ ਹੁਇ ਪਰਸਪਰ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤ ਭਾਇਸੇਵਾ ਲਿਵ ਲਾਈਐ॥ ਕਤ ਪੁਨ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਸੁ ਸੰਗੀਤ ਰੀਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦਸੁਨਿਸੁਨਿਪੁਨਿਗਾਈਐ ॥ ਕਤ ਪੁਨਿਕਰਕਿਟ-ਡਾਸਲੇਖਮਸੁਵਾਨ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਸਬਦ ਲਿਖ ਨਿਜਪਦ ਪਾਈਐ ॥੫੦੦॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਪਲਾਸ ਪਤਨਾਗ ਬੇਲ ਮੇਲ ਭਏ ਪਟੁ-ਚਤ ਕਰਿ ਨਰਪਤਿ ਜਗ ਜਾਨੀਐ॥ ਜੈਸੇਤਉ ਚੀਲ ਨੀਲ ਬਰਨ ਬਰਨਬਿਖੈ ਹੀਰ ਚੀਰਸੰਗਨਿਰਦੋਖ ਉਨਮਾਨੀਐ॥ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਸੇਵਾ ਸਮੈ ਮਹਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਖਪਰਮਪਵਿਤ੍ਰਜਗ ਭੋਗ ਬਿਖੈ ਆਨੀਐ॥ਤੈਸੇ ਮਮ ਕਾਗ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਮਰਾਲ ਮਾਲ ਮਾਰ ਨ ਉਠਾਵਤਗਾਵਤ ਗੁਰਬਾਨੀਐ॥੫੦੧॥ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਧ ਮੀਨ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨੈ ਪੁਨ ਜਲ ਬਿਨ ਤਲਫ ਤਲਫ ਮਰਿਜਾਤਹੈ॥ਜੈਸੇਬਨਬਸਤ ਮਹਾਤਮੈਨਜਾਨੈ ਪੁਨਿ ਪਰਬਸ ਭਏ ਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਅਕੁਲਾਤਹੈ॥ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਮਕੈ ਸੁਖਹਿਨ ਜਾਨੈ ਤ੍ਰਿਆ ਬਿਛਰਤਬਿਰਹ ਬ੍ਰਿਥਾਕੈਬਿਲਲਾਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਆਤਮਾ ਅਚੇਤਅੰਤਰਪਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪਛੁਤਾਤ ਹੈ॥੫੦੨॥ਭਗਤਵਛਲ ਸੁਨਿ ਹੋਤ ਹੌ ਨਿਰਾਸ ਰਿਦੈ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸੁਨਿ ਆਸਾ ਉਰਧਾਰ ਹੌ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਨਕੰਪਤਹੌਅੰਤਰਗਤਿਦੀਨਕੋ ਦਿਆਲ ਸੁਨ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਟਾਰ ਹੌ॥ਜਲਧਰ ਸੰਗਮ ਕੈ ਅਫਲ ਸੇ ਬਲ ਦ੍ਰੁਮ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਸਨਬੰਧ ਮੈ ਲਗਾਰਹੌ॥ ਅਪੁਨੀ ਕਰਨੀ ਕਰ ਨਰਕਹੂੰਨਪਾਵਉ ਠਉਰ ਤੁਮਰੇ ਬਿਰਦਕਰ ਆਸਰੋ ਸਮਾ-ਰਹੌ॥੫੦੩॥ ਜਉਹਮ ਅਧਮ ਕਰਮਕੈਪਤਿਤ ਭਏ ਪਤਿਤ

ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭਨਾਮ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ਹੈ॥ ਜਉ ਭੁਇ ਦੁਖਤ ਅਰ ਦੀਨ ਪਰ ਚੀਨ ਲਗਿਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਬਿਰਦ ਬਿਰਦਾ- ਇਓ ਹੈ॥ਜਉਗ੍ਰਸੇ ਅਰਕਸੁਤ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੀ ਭਏ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਨ ਜਗਤ ਜਸ ਗਾਇਓ ਹੈ ॥ ਗੁਨ ਕੀਏ ਗੁਨ ਸਭ ਕੋਊ ਕਰੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਅਵਗੁਨ ਕੀਏ ਗੁਨ ਤੋਹੀ ਬਨ ਆਇਓ ਹੈ ॥੫੦੪॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਅਰੋਗ ਭੋਗ ਭੋਗਵੈ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਰਥਾਵੰਤ ਖਾਨ ਪਾਨ ਰਿਦੈ ਨ ਹਿਤਾਵਈ ॥ ਜੈਸੇ ਮਹਖੀਸਹਨਮੀਲਕੈਧੀਰਜਧੁਜਾਅਜਿਆਮੈ ਤਨਕ ਕਲੇਜੋ ਨ ਸਮਾਵਈ ॥ਜੈਸੇ ਜਉਹਰੀ ਬਸਾਹੈਵੈਹੈਹੀਰਾ ਮਾਨਕਾਦਿ ਰੰਕ ਪੈ ਨਰਾਖਿਓ ਪਰੈ ਜੋਗਨ ਜੁਗਾਵਈ॥ਤੈਸੇਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਵਿਤ੍ਰਹੈ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿਅਪਚੁਅਪਰਚੇ ਦੁਸਹ ਦੁਖਪਾਵਈ ॥੫੦੫॥ ਜੈਸੇ ਬਿਖ ਤਨਕਹੀ ਖਾਤ ਮਰਜਾਤ ਤਾਤ ਗਾਤ ਮੁਰਝਾਤ ਪ੍ਰਤਪਾਲੀ ਬਰਖਾਨਕੀ ॥ ਮਹਖੀ ਦੁਹਾਇ ਦੂਧ ਰਾਖੀਐਭਾਂਜਨਭਰਪਰਤਕਾਜੀਕੀਬੂੰਦਬਾਦਿਨ ਰਖਾਨਕੀ॥ ਤੈਸੇ ਕੋਟਿਭਾਰਤੂਲਿਰੰਚਕਚਿਨਗ ਪਰੇ ਹੇਤ ਭਸਮਾਤ ਛਿਨ ਮੈ ਅਕਰਖਾਨਕੀ॥ਤੈਸੇ ਪਰਤਨ ਧਨਦੂਖ ਨ ਬਿਕਾਰਕੀਏ ਹਰੈ ਨਿਧਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸਹਜ ਹਰਖਾਨ ਕੀ ॥ ੫੦੬॥ ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਬਸਿ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨੀ ਆਨ ਦ੍ਰੁਮ ਦੂਰਹੁ ਭਏ ਬਾਸਨ ਕੇ ਬੋਹੇ ਹੈ॥ਦਾਦਰ ਸਰੋਵਰਮੈ ਜਾਨੈਨ ਕਮਲਗਤਿ ਮਧੁਕਰ ਮਨ ਮਕਰੰਦ ਕੈ ਬਿਮੋਹੇ ਹੈ॥ਤੀਰਥ ਬਸਤ ਬਗੁ ਮਰਨ ਨ ਜਾਨੈ ਤੇ ਕਣ ਸਰਧਾਕੈ ਜਾਤ੍ਰਾ ਹੇਤ ਜਾਤ੍ਰੀ ਜਨ ਸੋਹੇ ਹੈ॥ਨਿਕਟ ਬਸਤ ਮਮ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਹੀਨਦੂਰਿ ਭਰਿ ਸਿਖ

ਉਰ ਅੰਤਰ ਲੈ ਪੋਹੇ ਹੈ ॥੫੦੭॥ ਜੈਸੇ ਪਰਦਾਰਾ ਕੋ ਦਰਸ ਦ੍ਰਿਗ ਦੇਖਿਓ ਚਾਹੈ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਦੇਖਹੈ ਨ ਚਾਹ ਕੈ॥ ਜੈਸੇ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨੈਸਾਵਧਾਨ ਸੁਰਤਿਕੈ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਨੇ ਨ ਉਤਸਾਹਕੈ॥ਜੈਸੇ ਪਰਦਰਬ ਹਰਨਕੋ ਚਰਨ ਧਾਵੈ ਤੈਸੇ ਕੀਰਤਨਸਾਧ ਸੰਗ ਨਉਮਾਹ ਚੈ ॥ ਉਲੂ ਕਾਗ ਨਾਗ ਧਿਯਾਨ ਖਾਨ ਪਾਨਕਉ ਨ ਜਾਨੈ ਊਚ ਪਦਪਾਵੈਨਹੀਨੀਚ ਪਦਗਾਹਿਕੈ॥੫੦੮॥ ਜੈਸੇ ਰੈਨ ਸਮੈ ਸਬ ਲੋਗ ਮੈਂ ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ ਚਕਈ ਬਿਓਗ ਸੋਗ ਭਾਗ ਹੀਨ ਜਾਨੀਐ॥ ਜੈਸੇਦਿਨ ਕਰੁਕੈ ਉਦੋਤੁਜੋਤੁ ਜਗਮਗ ਉਲੂ ਅੰਧ ਕੈਧਪਰਬੀਨਉਨ-ਮਾਨੀਐ॥ਸਰਵਰ ਸਰਤਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਜਲ ਪੂਰਨ ਹੈ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੇ ਰਹਤ ਬਕ ਬਾਨੀਐ। ਤੈਸੇ ਮਿਲਸਾਧਸੰਗਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਤਰਿਓ ਮੋਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਅਪਰਾਧਨ ਬਿਹਾਨੀਐ॥ ੫੦੯॥ ਜੈਸੇ ਫਲ ਫੂਲਹਿ ਲੇਜਾਇ ਬਨ ਰਾਇ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰ ਅਭਿਮਾਨ ਕਹੋ ਕੈਸੇ ਬਨਿ ਆਵੈ ਜੀ ॥ ਜੈਸੇ ਮੁਕਤਾਹਲ ਸਮੁੰਦ੍ਰਹਿ ਦਿਖਾਵੈ ਜਾਇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹੀ ਸਰਾਹੇ ਸੋਭਾ ਤਉ ਨ ਪਾਵੈ ਜੀ॥ ਜੈਸੇ ਕਨੀ ਕੰਚਨੁ ਸੁਮੇਰੁ ਸਨਮੁਖਿ ਰਾਖਮਨ ਮੈ ਗਰਬ ਕਰੈ ਬਾਵਰੋ ਕਹਾਵੈ ਜੀ॥ ਤੈਸੇ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਠਾਨ ਪ੍ਰਾਨਦੈ ਰੀਝਾਇ ਚਾਹੈ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈਸੇਕੈ ਰੀਝਾਵੈ ਜੀ ॥ ੫੧੦॥ ਜੈਸੇ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਅਉ ਧਾਨ ਪਾਨ ਬੇਚਨ ਕਉ ਪੂਰਬ ਦਿਸਾ ਲੈਜਾਇ ਕੈਸੇ ਬਨਿ ਆਵੈ ਜੀ ॥ ਪਛਮ ਦਿਸਾ ਮੈਂ ਦਾਖਦਾਰਸਲੈਜਾਇਜੈਸੇ ਮ੍ਰਿਗਮਦਕੇਸਰ ਲੈਉਤਰਹਿ ਧਾਵੈ ਜੀ ॥ ਦਖਨ ਦਿਸਾ ਲੇ ਜਾਇਲਾਇਚੀ

ਵੈਗਲਾਦਿ ਬਾਦਿ ਆਸਾ ਉਦਮ ਹੈ ਬਿਰਤੇ ਨ ਪਾਵੈ ਜੀ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਨ ਨਿਧਿ ਗੁਰਸਾਗਰ ਕੈਬਿਦਿਮਾਨ ਗਿਆਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੈ ਬਾਵਰੋ ਕਹਾਵੈ ਜੀ ॥੫੨੧॥ ਫਲਨੀ ਮੈਂ ਜੈਸੇ ਦੇਖੀਅਤਿ ਹੈ ਅਨੇਕ ਛਿਦ੍ਰ ਕਹੈਕਰਵਾਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੈਸੇਬਨਿ ਆਵੈ ਜੀ॥ ਬਿਰਖ ਬਿਪੁਰ ਭਰਪੂਰ ਬਹੁ ਸੂਰਨ ਸੈ ਕਮਲੈ ਕਚੀਲੋਕ ਹੈ ਕਾਹੂਨਸੁਖਾਵੈਜੀ॥ ਜੈਸੇਉਪਹਾਸ ਕਰੈ ਬਾਇਸ ਮਰਾਲ ਪ੍ਰਤਿ ਛਾਡਿ ਮੁਕਤਾਹਲ ਦ੍ਰਗੰਧ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ਜੀ ॥ ਤੈਸੇ ਹਉ ਮਹਾ ਅਪ੍ਰਾਧੀਅਪਰਾਧਭੈਰਿਓ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰਕੋ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹਿਭਾਵੈਜੀ॥੫੨੨॥ਆਪਦਾ ਅਧੀਨ ਜੈਸੇਦੁਖਿਤ ਦੁਹਾਗਨ ਕਉ ਸਹਜਸੁਹਾਗਨ ਹਾਗਨਕੋਭਾਵਈ॥ ਬਿਰ- ਹਨੀ ਬਿਰਹਬਿਓਗਮੈਂ ਸੰਜੋਗਨਕੋ ਮੰਦਰ ਸਿੰਗਾਰ ਅਧ- ਕਾਰ ਨ ਸੁਹਾਵਈ॥ ਤੈਸੇ ਤਨ ਮਾਂਝਿ ਬਾਇ ਰੋਗਸੋਗਸੋਸੋ ਸਮ ਸਉਤ ਕੇ ਸੁਤਹਿ ਪੇਖਿ ਮਹਾਦੁਖ ਪਾਵਈ॥ ਤੈਸੇ ਪਰ ਤਨ ਧਨ ਦੂਖਨ ਤ੍ਰਿਦੋਖ ਮਮ ਸਾਧਨਕੋ ਸੁਕ੍ਰਤ ਨਹਿਰਦੈ ਹਿਤਾਵਈ ॥੫੨੩॥ ਜਲਸੈ ਨਿਕਾਸਮੀਨ ਰਾਖੀਐ ਧਉ- ਬਰਿ ਮੈਂ ਬਿਨਜਲ ਤਲਫ ਤਜਤ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਨ ਹੈ॥ ਬਨਸੈ ਪਕਰ ਪੰਛੀ ਪਿੰਜਰੈਮੈਰਾਖੀਐਤਉਬਿਨਬਨਮਨ ਉਨਮਨੋ ਉਨਮਾਨ ਹੈ॥ ਭਾਮਨੀਭਤਾਰਿ ਬਿਛੁਰਤ ਅਤਿ ਛੀਨ ਦੀਨ ਬਿਲਖਬਦਨ ਭਾਹਿ ਭਵਨ ਭਇਆਨ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖ ਬਿਛੁਰਤ ਸਾਧਸੰਗਤ ਸੈਜੀਵਨਜਤਨਬਿਨ ਸੰਗਤਿਨ ਆਨ ਹੈ॥੫੨੪॥ ਜੈਸੇ ਟੂਟੇਨਾਗ ਬੇਲ ਸੇ ਬਿਦੇਸ ਜਾਤਿ ਸਲਿਲ

ਸੰਜੋਗਚਿਰੰਕਾਲ ਜੁਗਵਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਕੂੰਜ ਬਚਰਾ ਤਿਆਗਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਜਾਤਿਸਿਮਰਨਚਿਤ੍ਰਨਿਰਬਿਘਨਰਹਤਹੈ॥ਗੰਗੋ-ਦਕਜੈਸੇਭਰਭਾਂਜਨਲੈਜਾਤਿ ਜਾਤ੍ਰੀ ਸੁਜਸੁ ਅਧਾਰਿ ਨਿਰ-ਮਲ ਨਿਬਹਤ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸਰਨਿਅੰਤਰਿ ਸਿਖ ਸਬਦ ਸੰਗਤ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਕੈ ਜੀਅਤ ਹੈ ॥੫੧੫॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨ ਪਵਨ ਕਵਨਗੁਨਚੰਦਨਸੈਬਿਨੁ ਮਲਿਆਗਰ ਪਵਨ ਕਤ ਬਾਸ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨ ਬੈਦ ਅਵਖਦ ਗੁਨ ਗੋਪ ਹੋਤ ਅਵਖਦ ਬਿਨ ਬੈਦਰੋਗਹਿ ਨ ਗ੍ਰਾਸਹੈ॥ਜੈਸੇ ਬਿਨ ਬੋਹਿਥ ਨਪਾਰਿਪਰੈਖੇਵਟਸੈਖੇਵਟਬਿਹੂਨ ਕਤਬੋਹਿਥਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਗੰਮਨ ਪਰਮ ਪਦ ਬਿਨ ਗੁਰ ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ॥ ੫੧੬ ॥ ਜੈਸੇ ਕਾਚੋ ਪਾਰੋ ਖਾਤਿ ਉਪਜੈ ਬਿਗਾਰ ਗਾਤ ਰੋਮ ਰੋਮ ਕੈ ਪਿਰਾਤ ਮਹਾ ਦੁਖ ਪਾਈਐ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਲਸਨ ਖਾਇ ਮੋਨਿ ਕੈ ਸਭਾ ਮੈ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਗਟ ਦੁਰੰਗਧਨਹਿਦੁਰਤੁਦੁਰਾਈਐ॥ਜੈਸੇ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਸੰਗਮ ਕੈ ਮਾਖੀਲੀਲੇਹੋਤਉਕਲੇਦਖੇਦੁਸੰਕਟ ਮਹਾ-ਈਐ ॥ ਤੈਸੇਹੀ ਅਪਰਚੇ ਪਿੰਡ ਸਿਖਨ ਕੀ ਭਿਖਿਆ ਖਾਇ ਅੰਤਕਾਲਭਾਰੀ ਹੋਇਜਮਲੋਕ ਜਾਈਐ ॥੫੧੭॥ ਜੈਸੇਮੇਘ ਬਰਸਤ ਹਰਖਤ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਲੋਧਾ ਲੋਨ ਗਰਜਾਤ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਪਰਫੁਲਤ ਹੁਇ ਸਕਲ ਬਨਾਸਪਤੀ ਸੁਕਤ ਜਵਾਸੋ ਆਕ ਮੂਲ ਉਰਝਾਤ ਹੈ॥ਜੈਸੇਖੇਤ ਸਰਵਰ ਪੂਰਨ ਬਿਰਖ ਜਲ ਉਰਬਲਕਾਲਰ ਨ ਜਲ ਠਹਰਾਤ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਪਰਵੇਸਗੁਰਸਿੱਖਰਿਦੈਸਾਕਤਸਕਤਿ ਮਨਿ

ਸੁਨਤ ਸਕੁਚਾਤ ਹੈ ॥ ੫੧੮॥ ਜੈਸੇ ਰਾਜਾ ਰਵਤ ਅਨੇਕ
ਰਵਨੀਸਹੇਤ ਸਕਲ ਸਪੂਤੀ ਏਕ ਬਾਂਝਨਸੰਤਾਨਹੈ॥ਸੀਚਤ
ਸਲਿਲਜੈਸੇ ਸਫਲ ਸਕਲ ਦ੍ਰੁਮ ਨਿਹਫਲ ਸੇਂਬਲਸਲਿਲ
ਨਿਰਬਾਨ ਹੈ॥ ਦਾਦਰ ਕਮਲ ਜੈਸੇ ਏਕ ਸਰਵਰ ਬਿਖੈ
ਉਤਮ ਅਉ ਨੀਚ ਕੀਚ ਦਿਨਕਰ ਧਯਾਨ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ
ਚਰਨ ਸਰਨ ਹੈ ਸਕਲ ਜਗ ਚੰਦਨ ਬਨਾਸਪਤੀ ਬਾਸ
ਉਨਮਾਨ ਹੈ ॥ ੫੧੯ ॥ ਜੈਸੇ ਬਛਰਾ ਬਿਲਲਾਤ ਮਾਤ
ਮਿਲਬੇ ਕਉ ਬੰਧਨ ਕੇ ਬਸੁ ਕਛੂ ਬਸ ਨ ਬਸਾਤ ਹੈ ॥
ਜੈਸੇ ਧਉ ਬਿਗਾਰੀ ਚਾਹੇ ਭਵਨ ਗਵਨ ਕੀਓ ਪਰਬਸਪਰੇ
ਚਿਤਵਤ ਹੀ ਬਿਹਾਤਹੈ॥ਜੈਸੇ ਬਿਰਹਨੀ ਪ੍ਰਿਅਸੰਗਮਸਨੇਹ
ਚਾਲੈ ਲਜਾ ਕੁਲਅੰਕਸਕ ਦੁਰਬਲਗਾਤਹੈ॥ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ
ਸਰਨ ਸੁਖਚਾਹੀਸਿਖਆਗਿਆਬਧ ਰਹਤਬਿਦੇਸਅਕੁਲਾਤ
ਹੈ॥੫੨੦॥ਪਰਧਨਪਰਤਨ ਪਰ ਅਪਵਾਦ ਬਾਦਬਲਛਲ
ਬੈਰ ਪਰਪੰਚਹੀ ਕਮਾਤ ਹੈ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਗੁਰ ਸ੍ਵਾਮ ਦ੍ਰੋਹ ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਰੋਧਬ ਬਿਸ੍ਵਾਸਘਾਤ ਬੈਸ ਬਿਪ੍ਰ ਘਾਤ ਹੈ
॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਹੋਇ ਬਿਓਗ ਆਪਦਾ ਦਰਿਦ੍ਰ ਛਿਦ੍ਰ ਜਨਮ
ਮਰਨਜਮਲੋਕ ਬਿਲਲਾਤਹੈ॥ ਕ੍ਰਿਤਘਨ ਬਿਸਿਖਬਿਖਾਦੀ
ਕੋਟਿਦੋਖੀਦੀਨਅਧਮਅਸੰਖ ਮਮ ਰੋਮਨਪੁਜਾਤ ਹੈ॥੫੨੧॥
ਬੇਸ੍ਵਾ ਕੇ ਸਿੰਗਾਰ ਬਿਬਿਚਾਰ ਕੋ ਨ ਪਾਰ ਪਾਈਐ ਬਿਨ
ਭਰਤਾਰ ਕਾਕੀ ਨਾਰ ਕੈ ਬੁਲਾਈਐ ॥ ਬਗ ਸੇਤ ਜੀਵ
ਘਾਤਿ ਕਰ ਖਾਤ ਕੇਤੇਕੋਹੈਮੋਨਿ ਗਹੈ ਧਯਾਨ ਧਰੇ ਜੁਗਤ ਨ
ਪਾਈਐ॥ ਭਾਂਡਕੀ ਭੰਡਾਈ ਬੁਰਾਈ ਨ ਕਹਤ ਆਵੈ ਅਤਿ

ਹੀ ਵਿਠਾਈ ਸੁਖਭਤ ਨ ਲਜਾਈਐ॥ ਤੈਸੇ ਪਰ ਤਨ ਧਨ
ਦੂਖਨ ਤ੍ਰਿਦੋਖ ਮਮ ਅਧਮ ਅਨੇਕਏਕ ਰੋਮ ਨ ਪੁਜਾਈਐ
॥੫੨੨॥ ਜੈਸੇ ਚੋਰ ਚਾਹੀਏ ਚੜਾਇਓ ਸੂਰੀ ਚਉਬਸਾ ਮੈ
ਚੁਹਟੀ ਲਗਾਇ ਛਾਡੀਐਂ ਤਉ ਕਹਾ ਮਾਰ ਹੈ॥ ਖੋਟਸਰੀਓ
ਨਿਕਾਰੀ ਓਹ ਚਾਹੀਐ ਨਗਰ ਹੂੰਸੈ ਤਾਕੀ ਓਰ ਮੋਰ ਮੁਖ
ਬੈਠੇ ਕਹਾ ਆਰ ਹੈ॥ ਮਹਾ ਬਜ੍ਰ ਭਾਰ ਡਾਰਿਓ ਚਾਹੀਐ
ਜਉ ਹਾਥੀ ਪਰ ਤਾਹ ਸਿਰਛਾਰ ਕੇ ਉਡਾਏ ਕਹਾ ਭਾਰ ਹੈ
॥ਤੈਸੇਹੀ ਪਤਿਤ ਪਾਤਿ ਕੋਟਨ ਪਾਸੰਗ ਭਾਰਿ ਮੋਹ ਜਮਡੰਡ
ਅਉ ਨਰਕ ਉਪਕਾਰ ਹੈ॥੫੨੩॥ ਜਉ ਪੈ ਚੋਰ ਚੋਰੀ ਕੈ ਬਤਾਵੈ
ਹੰਸ ਮਾਨਸਰ ਛੂਟਕੈ ਨ ਜਾਇ ਘਰ ਸੂਰੀ ਚਾੜ ਮਾਰੀਐ॥
ਬਾਟਮਾਰ ਬਟਵਾਰੇ ਬਗਮੀ ਨ ਜਉ ਬਤਾਵੈ ਤਤਖਿਨ ਤਾਤ-
ਕਾਲ ਮੂੰਡ ਕਟਿ ਡਾਰੀਐ॥ ਜਉ ਪੈ ਪਰਦਾਰਾ ਭਜਿ ਮ੍ਰਿਗਨ
ਬਤਾਵੈ ਬਿਟਕਾਨ ਨਾਕ ਖੰਡ ਡੰਡ ਨਗਰ ਨਿਕਾਰੀਐ॥ ਚੋਰੀ
ਬਟਵਾਰੀ ਪਰਨਾਰੀ ਕੈ ਤ੍ਰਿਦੋਖ ਮਮ ਨਰਕ ਅਰਕ ਸੁਤ ਡੰਡ
ਦੇਤ ਹਾਰੀਐ॥੫੨੪॥ ਜਾਤ ਹੈ ਜਗਤ ਜੈਸੇ ਤੀਰਥ ਜਾਤਾ
ਨਮਿਤ ਮਾਝ ਹੀ ਬਸਤ ਬਗ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨੀ ਹੈ॥ ਪੂਰਨ
ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਾਗਕਰ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਉਲੂ ਅੰਧ ਕੰ ਧਬੂਰੀ ਕਰਨੀ
ਕਮਾਨੀ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਬਸੰਤ ਸਮੈ ਸਫਲ ਬਨਾਸਪਤੀ
ਨਿਹਫਲ ਸੈਂਬਲ ਬਡਾਈ ਉਰ ਆਨੀਐ॥ ਮੋਹਿ ਗੁਨ ਸਾਗਰ
ਮੈ ਚਾਖਿਓ ਨਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜੁਗਤਿ ਬਕ
ਬਾਨੀਐ ॥੫੨੫॥ ਜੈਸੇ ਗਜ ਰਾਜ ਗਾਜ ਮਾਰਤ ਮਨੁਖ
ਸਿਰ ਡਾਰਤ ਹੈ ਛਾਰਿ ਤਾਹਿ ਕਹਤ ਅਰੋਗਜੀ॥ ਸੂਆ ਜਿਉ

ਪਿੰਜਰਮੈ ਕਹਤ ਬਨਾਇ ਬਾਤੈ ਪੇਖ ਸੁਨ ਕਹੈ ਤਹਿ ਰਾਜ ਗ੍ਰਿਹਹਿ ਜੋਗਜੀ॥ ਤੈਸੇ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਮਾਇਆ ਮਦੋਨ ਪਾਪ ਕਰੈ ਤਹਿ ਕਹੈ ਸੁਖੀ ਅਰ ਮਤ ਰਸ ਭੋਗਜੀ॥ ਜਤੀਸਤੀ ਅਉ ਸੰਤੋਖੀ ਸਾਧਨਕੀ ਨਿੰਦਾਕਰੈਉਲਟੋਈਗਯਾਨਧਯਾਨ ਹੈ ਅਗਿਆਨ ਲੋਗ ਜੀ ॥ ੫੨੬॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਉ ਗਰਬੈ ਬਹੁ ਬੂੰਦਰਿਤੰਤਰਸਨਮੁਖ ਸਿੰਧਸੋਭਾਨਹੀਪਾਵੈ॥ ਜਉਬਹੁ ਉਡੈਖਗਧਾਰ ਮਹਾਬਲ ਪੇਖਅਕਾਸ ਰਿਦੈਸੁਕਚਾਵੈ॥ ਜਿਉ ਬ੍ਰਹਮੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬਿਲੋਕਤ ਗੂਲਰ ਜੰਤਉਹੈ ਤਲਜਾਵੈ॥ ਤੂ ਕਰਤਾਰ ਹਮ ਕੀਏ ਤਿਹਾਰੇ ਜੀਤੇਪਹਿ ਬੋਲਨਕਿਉਬਨਿ ਆਵੈ ॥ ੫੨੭ ॥ ਤੋਸੋ ਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਨ ਮੋਸਰਿ ਤੋਸੋ ਨ ਦਾਨੀ ਨ ਮੋਸੋ ਭਿਖਾਰੀ॥ਮੋਸੋ ਨਦੀਨਦਇਆਲ ਨ ਤੋਸਰ ਮੋਸੋ ਅਗਯਾਨ ਨ ਤੋਸੋਬਿਚਾਰੀ॥ ਮੋਸੋਨਪਤਿਤ ਨ ਪਾਵਨ ਤੋਸਰ ਮੋਸੋਬਿਕਾਰ ਨ ਤੋਸੋ ਉਪਕਾਰੀ ॥ਮੋਰੇ ਹੈਅਵਗਨਤੂ ਗੁਨਸਾਗਰ ਜਾਤ ਰਸਾਤਲਓਟਤਿਹਾਰੀ॥੫੨੮॥ਕਬਿਤ ॥ਉਲਟ ਪਵਨ ਮਨਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਗਤਿ ਦਸਮ ਦੁਆਰ ਪਾਰ ਅਗਮ ਨਿਵਾਸਹੈ॥ਤਹਨਪਾਵਕ ਪਵਨ ਜਲ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਅਕਾਸਕਹਿਸਸਿਸੂਰਉਤਪਤਿ ਨ ਬਿਨਾਸਹੈ ॥ਨਾਹਿ ਪਰ-ਕਿਰਤ ਬਿਰਤ ਪਿੰਡਿ ਪ੍ਰਾਨ ਗਯਾਨ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰਗ੍ਰਾਸ ਹੈ॥ ਸ੍ਵਾਮੀਨਸੇਵਕ ਉਨਮਾਨ ਅਨਹਦਿ ਪਰੇ ਨਿਰਾਲੰਬ ਸੁੰਨਮੈ ਨ ਬਿਸਮਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ॥੫੨੯॥ਜੈਸੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਦ, ਰਹਤ ਭਾਜਨ ਬਿਖੈ ਜਾਨਤ ਨ ਮਰਮ ਕਿਧਉ ਕਵਨ ਪੂਕਾਰੀ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਥੈਲੀ ਭਰਿ ਭਰਿ ਬਾਂਦ

ਦੀਜੀਅਤ ਸਭਾਪ੍ਰਾ ਵਤਨਭੇਦਕਛੁਬਿਧਨਬੀਚਾਰੀਹੈ॥ ਜੈਸੇ
ਦਿਨਪ੍ਰਤਿ ਮਦ ਬੇਚਤ ਕਲਾਲ ਬੈਠੋ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨਈ
ਦਰਬ ਹਿਤਕਾਰੀ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕੋ ਲਿਖ ਪੜ੍ਹ
ਗਾਵਤ ਹੈ ਬਿਰਲੋਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਦਿਅਧਿਕਾਰੀਹੈ॥੫੩੦॥
ਤ੍ਰਿਨ ਤ੍ਰਿਨ ਮੇਲੁ ਜੈਸੇ ਛਾਨ ਛਾਈਅਤਿਪੁਨਅਗਨਪ੍ਰਕਾਸ
ਤਾਸ ਭਸਮੁ ਕਰਤਹੈ॥ ਸਿੰਧਕੇਕਨਾਰ ਬਾਲੂ ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਲਕ
ਰਚਤ ਜੈਸੇ ਲਹਿਰ ਉਮਗ ਭਏ ਧੀਰ ਨ ਧਰਤਿਹੈ ॥ ਜੈਸੇ
ਬਨਬਿਖੈ ਮਿਲ ਬੈਠਤ ਅਨੇਕਮ੍ਰਿਗ ਏਕ ਮਿਗਰਾਜ ਗਾਜੈ
ਰਹਿਓ ਨ ਪਰਤ ਹੈ॥ਦ੍ਰਿਸਟ ਸਬਦ ਅਰੁ ਸੁਰਤਿ ਧਯਾਨ
ਗਯਾਨ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸਗਲ ਰਹਤ ਹੈ ॥ ੫੩੧ ॥
ਚੰਦਨ ਕੀ ਬਾਰ ਜੈਸੇ ਦੀਜੀਅਤ ਬੰਬੂਰ ਦ੍ਰੁਮ ਕੰਚਨਸੰਪਟ
ਮਧੁਕਾਚਗਹਿ ਰਾਖੀਐ ॥ ਜੈਸੇਹੰਸਪਾਸ ਬੈਠੋਬਾਇਸਗਰਬ
ਕਰੈ ਮ੍ਰਿਗਪਤਿ ਭਵਨਮੈਜਬੁਕ ਭਲਾਖੀਐ ॥ ਜੈਸੇ ਗਰਧਬ
ਗਜਿ ਪ੍ਰਤਿ ਉਪਹਾਸ ਕਰੈ ਚਕੂਵੇ ਕੌ ਚੋਰ ਡਾਂਡੇ ਦੂਧ ਮਧ
ਮਾਖੀਐ॥ ਸਾਧਨਦੁਰਾਇਕੈ ਅਸਾਧ ਅਪਰਾਧਕਰੈ ਉਲਟੀ
ਐ ਚਾਲ ਕਲੀ ਕਾਲ ਭ੍ਰਮ ਭਾਖੀਐ ॥ ੫੩੨ ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨ
ਲੋਚਨ ਬਿਲੋਕੀਐ ਨ ਰੂਪਰੰਗ ਸ੍ਰਵਨ ਬਿਹੀਨ ਰਾਗ ਨਾਦ
ਨ ਸੁਨੀਜੀਐ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨ ਜਿਹਬਾ ਨ ਉਚਰੈ ਬਚਨ ਅਰੁ
ਨਾਸਕਾ ਬਿ੍ਹੂਨ ਬਾਸ ਬਾਸਨਾ ਨ ਲੀਜੀਐ॥ਜੈਸੇਕਰਿਬਿਨ
ਕਰਸਕੈ ਨ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਮ ਸਟਨ ਬਿਹੂਨ ਭਉਨ ਗਉਨ ਕਤ
ਕੀਜੀਐ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਬਿਨ ਧੀਰਜ ਨ ਧਰੈ ਦੇਹ ਬਿਨ
ਗੁਰਸਬਦ ਨ ਪੇਮ ਰਸੁ ਪੀਜੀਐ ॥ ੫੩੩ ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮੈ

ਬਿਰਖ ਬਿਰਖ ਸੈ ਹੋਤ ਫਲ, ਅਦਭੁਤ ਗਤਿ ਕਛੁ ਕੈਹਨ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ॥ ਜੈਸੇ ਬਾਸ ਬਾਵਨ ਮੈ ਬਾਵਨ ਹੈ ਬਾਸੁ ਬਿਖੈ ਬਿਸਮਚਰਿਤ੍ਰ ਕੋਊ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਵੈਜੀਉ ॥ ਕਾਸਟਮੈਅਗਨਿ ਅਗਨਿ ਮੈ ਕਾਸਟ ਹੈ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ ਕਉਤਕ ਕਹਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਸਬਦੁ ਸਬਦਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਰਹੈਨਿਰ-ਗੁਨ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਸਮਝਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੫੩੪॥ ਜੈਸੇ ਤਿਲ ਬਾਸ ਬਾਸੁ ਲੀਜੀਅਤਿ ਕੁਸਮ ਸੈਂ ਤਾਂਤੇ ਹੋਤ ਹੈ ਫੁਲੇਲ ਜਤਨ ਕੈ ਜਾਨੀਐ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਅਉਟਾਇ ਦੂਧ ਜਾਮਨ ਜਮਾਇ ਮਥ ਸੰਜਮ ਸਹਤ ਘ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਮਾਨੀਐ ॥ ਜੈਸੇ ਕੂਆ ਖੋਦਕੈ ਬਸੁਧਾ ਧਸਾਇ ਕੌਰੀ ਲਾਜ ਕੈ ਬਹਾਇ ਡੋਲ ਕਾਢ ਜਲ ਆਨੀਐ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਤੈਸੇ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥੫੩੫॥ ਜੈਸੇਤਉ ਸਰਤਾ ਜਲ ਕਾਸਟਹਿਨ ਬੋਰਤ ਕਰਤ ਛਿਤ ਲਾਜ ਅਪੁਨੋਈਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਓਹੈ ॥ ਜੈਸੇਤਉਕਰਤ ਸੁਤ ਅਨਕ ਇਆਨ ਪਨ ਤਊਨ ਜਨਨੀਅਵਗੁਨਉਰਧਾਰਿਓ ਹੈ॥ ਜੈਸੇਤਉ ਸਰੰਨਸੂਰਪੂਰਨਪ੍ਰਤਗਯਾਰਾਖੈਲਖਅਪਰਾਧ ਕੀਏਮਾਰਨ ਬਿਡਾਰਿਓਹੈ॥ ਤੈਸੇਹੀਪਰੰਮਗੁਰਪਾਰਸਪਰਸ ਗਤਿਸਿਖਨਕੋ ਕਿਰਤਕਰਮ ਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓਹੈ ॥੫੩੬॥ ਜੈਸੇਜਲਧੋਇਬਿਨਾਅੰਬਰਮਲੀਨਹੋਤਾਂਬਨੁਤੇਲਮੇਲ ਕੇਸਹੂ ਭਇਆਨ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਮਾਜੇ ਦਰਪਨ ਜੋਤਿਹੀਨ ਹੋਤਿ ਬਰਖਾ ਬਿਹੂਨ ਜੈਸੇ ਖੇਤ ਮੋਨ ਧਾਨਹੈ॥ ਜੈਸੇਬਿਨਦੀਪਕ ਭਵਨ ਅੰਧਕਾਰ ਹੋਤਲੋਨੋਘ੍ਰਿਤ ਬਿਨੁਜੈਸੇ ਭੋਜਨਮਸਾਨਹੈ

॥ ਤੈਸੇ ਬਿਨ ਸਾਧ ਸੰਗ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਮਿਟਤ ਨ ਭੈ ਭਰਮ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨਹੈ ॥੫੩੭ ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਝਿ ਬੈਠੇ ਬਿਨਬੋਹਿਥਾ ਨ ਪਾਰਿਪਰੈਪਾਰਸਪਰਸੈਬਿਨਧਾਤਿਨਕਨਕ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨ ਗੰਗਾ ਨਾ ਪਾਵਨ ਆਨ ਜਲ ਹੈ ਨਾਰਿ ਨ ਭਤਾਰਿ ਬਿਨ ਸੁਤਿ ਨ ਅਨਕਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨ ਬੀਜ ਬੋਏ ਨਿਪਜੈ ਨ ਧਾਨ ਧਾਰਾ ਸੀਪ ਸ੍ਵਾਂਤ ਬੂੰਦ ਬਿਨ ਮੁਕਤਾਹ ਨ ਮਾਨਕਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੁਰ ਸੇਵੈਬਿਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮੇਟਿ ਜਨ ਨ ਜਨਕ ਹੈ ॥੫੩੮॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਕਹੈ ਮੰਜਾਰਕਰਉ ਨ ਅਹਾਰ ਮਾਸਮੂਸਾਦੇਖਿਪੀਛੈਦਉਰੈਧੀਰਨ ਧਰਤ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਕਊਆਰੀਸ ਕੈ ਮਰਾਲ ਸਭਾ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਛਾਡਿ ਮੁਕਤਾਹਲ ਦੁਰਗੰਧ ਸਿਮਰਤਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਮੋਨ ਗਹਿ ਸਿਆਰ ਕਰਤ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਸੁਨਤ ਸਿਆਰ ਭਾਖਿਆ ਰਹਿਓ ਨ ਪਰਤੁਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਪੰਰਤਨਪਰਧਨ ਦੂਖਨਾਦਿਦੋਖ ਮਨਕੈ ਛਾਡਿਓਚਾਹੈ ਟੇਵਨ ਟਰਤਹੈ॥੫੩੯॥ ਮੋਤੀਆਛੰਦ ॥ ਸਿਮਿਤ ਪੁਰਾਨਕੋਟਾਨਿਬਰਖਾਨਬਹੁਭਾਗਵਤਬੇਦਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਗੀਤਾ॥ ਸੇਸ ਮਰਜੇਸ ਅਖਲੇਸ ਸੁਰਮਹੇਸ ਮੁਨਿ ਜਗਤਿ ਅਰਭਗਤਿ ਸੁਰਨਰਅਤੀਤਾ॥ ਗਜਾਨਅਰੁਧਜਾਨ ਉਨਮਾਨ ਉਕਤਿ ਰਾਗਨਾਦ ਦਿਜ ਸੁਰਮਤਿਨੀਤਾ॥ਅਰਧ ਲਗਮਾਤ੍ਰਗੁਰਸਬਦਅਖਰਮੇਕ ਅਗਮਅਤਿਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਮੀਤਾ ॥ ੫੪੦॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿਓਦੇਖਿਓ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਕਹੈ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਉ ਦਰਸ ਸਮਾਈਐ॥ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਸੁਨਿਓ ਸੁਨਿਓ ਸਭੁ ਕੋਉ ਕਹੈ ਕਵਨਸੁਰਤ ਸੁਨ

ਅਨਤ ਨ ਧਾਈਐ॥ਜੈਜੈਕਾਰ ਜਪਤ ਜਗਤ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਜਹਿ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਲਿਵਲਾਈਐ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਰਬੰਗ ਹੀਨ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਗੁਰ ਮੂੜ ਸਮਝਾਈਐ ॥੫੪੧ ॥ ਜੈਸੇ ਖਾਂਡ ਖਾਂਡਕ੍ਰਹੈ ਮੁਖ ਨਹੀਮੀਠਾ ਹੋਇ ਜਬ ਲਗ ਜੀਭ ਸ੍ਵਾਦਿ ਖਾਂਡ ਨਹੀ ਖਾਈਐ॥ਜੈਸੇਰਾਤ ਅੰਧੇਰੀਮੈਂ ਦੀਪਕਦੀਪਕਕਹੈ ਤਿਮਰਨ ਜਾਇ ਜਬਲਗੁ ਨ ਜਰਾਈਐ॥ ਜੈਸੇ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨ ਕਹੇ ਗਿਆਨ ਹੂੰ ਨ ਹੋਤ ਕਹੂ ਜਬ ਲਗ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਤਰਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਤੈਸੇ _ਰ ਧਿਆਨ ਹੂੰ ਨ ਪਾਵਤ ਤਬ ਲਗ ਜਉ ਲਉ ਗੁਰ ਦਰਸ ਜਾਇ ਨ ਸਮਾਈਐ ॥ ੫੪੨॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਿਰੰਚ ਬਿਆਸ ਨੇਤਿਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨ੍ਰਕ ਸੇਖ ਜਸੁ ਗਾਇਓਹੈ॥ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਨਾਰਦਾਦਿਕ ਰਖੀ-ਸਰਾਦਿ ਸੁਰਨਰ ਨਾਥ ਜੋਗ ਧਯਾਨਮੈਂਨਆਇਓ ਹੈ॥ਗਿਰ-ਤਟ ਤੀਰਥਗਵਨ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਬ੍ਰਤ ਹੋਮ ਜਗ ਨਈਬੇਦ ਕੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹੈ॥ਅਸਵਡਭਾਗਿ ਮਾਇਆ ਮਧਿ ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਕਉ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਗੁਰ ਰੂਪਹੁਇ ਦਿਖਾਇਓ ਹੈ ॥੫੪੩॥ ਬਾਹਰਕੀ ਅਗਨ ਬੁਝਤਜਲ ਸਰਤਾਕੈ ਨਾਉਮੈਜਉ ਅਗਨਿ ਲਾਗੈ ਕੈਸੇ ਕੈ ਬੁਝਾਈਐ॥ਬਾਹਰ ਸੈ ਭਾਗ ਓਟਲੀਜੀਅਤ ਕੋਟ ਗੜ ਗੜ ਮੈਂ ਜਉ ਲੂਟ ਲੀਜੈ ਕਹੋ ਕਤਿ ਜਾਈਐ ॥ ਚੋਰਨ ਕੈਤ੍ਰਾਸ ਜਾਇ ਸਰਨ ਗਹੇ ਨਰਿੰਦ ਮਾਰੇ ਮਹੀ ਪਤਿ ਜੀਉ ਕੈਸੇ ਕੈ ਬਚਾਈਐ॥ਮਾਇਆ ਡਰ ਡਰਪਤ ਹਾਰਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ਜਾਵੈ ਤਹਾ ਜਉਮਾਇਆਬਿਆਪੈ ਕਹਾ ਠਹਰਾਈਐ

॥੫੪੪॥ ਸਰਪ ਕੈ ਤ੍ਰਾਸ ਸਰਨਿ ਗਹੇ ਖਗ ਪਤਿ ਜਾਇ ਤਹਾ ਜਉ ਸਰਪ ਗ੍ਰਸੈ ਕ ਕੈਸੇ ਕੀਜੀਐ॥ਜੰਬਕ ਸੇ ਭਾਗ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ ਕੀ ਸਰਨ ਗਹੇ ਤਹਾਂ ਜਉ ਜੰਬਕ ਹਰੈ ਕਹੋ ਕਹਾ ਕੀਜੀਐ॥ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਕੈ ਚਾਪੇ ਜਾਇ ਸਰਨ ਸੁਮੇਰਸਿੰਧੁ ਤਹਾ ਜਉ ਦਰਿਦ੍ਰ ਦਹੈ ਕਾਹਿ ਦੋਸ ਦੀਜੀਐ॥ ਕਰਮ ਭਰਮਕੈ ਸਰਨ ਗੁਰ ਦੇਵ ਗਹੈ ਤਹਾ ਨ ਮਿਟੈ ਕਰਮ ਕਉਨ ਓਟ ਲੀਜੀਐ॥੫੪੫॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਕਲਨਿਧ ਪੂਰਨ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬਿਖੈ ਹੰਸ ਮਰਜੀਵਨਿ ਹੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵਹੀ। ਜੈਸੇ ਪਰਬਤ ਹੀਰਾ ਮਾਨਿਕ ਪਾਰਸ ਸਿਧ ਖਨਵਾਰਾ ਖਨ ਜਗਵਿਖੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵਈ ॥ਜੈਸੇ ਬਨ ਬਿਖੈ ਮਲਿਆਗਰ ਸੌਧਾ ਕਪੂਰਸੋਧਕੈ ਸੁਬਾਸੀ ਸੁਬਾਸਹਿ ਹਸਾਵਈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਬਾਨੀਬਿਖੈ ਸਕਲ ਪਦਾਰਥ ਹੈ ਜੋਈਜੋਈ ਜੈਸੇ ਸੋਈਸੋਈ ਨਿਪਜਾਵਈ॥ ੫੪੬॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਦੀਰਘ ਸਮਾਨਲਘ ਜਾਵਦੇਕ ਜਨਨੀ ਭਗਨੀ ਸੁਤਾ ਰੂਪਕੈ ਨਿਹਾਰੀਐ॥ ਪਰ ਦਰਬਾਸਹਿ ਗਊ ਮਾਸ ਤੁਲਜਾਨ ਰਿਦੈ ਕੀਜੈ ਨ ਸਪਰਸ ਅਪਰਸ ਸਿਧਾਰੀਐ॥ ਘਟਿ ਘਟ ਪੂਰਨ ਹਮ ਜੋਤਿ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਅਵਗਨ ਗੁਨਗਨ ਕਾਹੂਨ ਬੀਚਾਰੀਐ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਮਨ ਧਾਵਤ ਬਰਨ ਪਰ ਧਨ ਪਰਤਨ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਨਿਵਾਰੀਐ ॥੫੪੭॥ ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਾਤਸਮੇ ਖਗ ਜਾਤ ਉਡ ਬਿਰਖ ਸੇ ਬਹੁਰਿ ਆਇ ਬੈਠਤਬਿਰਖਹੀ ਪੈਆਇਕੈ॥ਚੀਟੀ ਚੀਤਾ ਬਿਲਸੇ ਨਿਕਸਿ ਧਰ ਗਵਨ ਕੈ ਬਹੁਰੋ ਪੈਸਤ ਜੈਸੇ ਬਿਲਾਹੀ ਮੈਂ ਜਾਇਕੈ॥ ਲਰਕੈ ਲਰਕ ਰੂਠ ਜਾਤ ਤਾਤ ਮਾਤ ਸਨ ਭੂਖ ਲਾਗੈ ਤਿਆਗੈ ਹਠ ਆਵੈ

ਪਛਤਾਇ ਕੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗ੍ਰਿਹ ਤਿਆਗ ਕਾਗ ਜੁਗਤਿ ਉਦਾਸ ਬਾਸ ਆਸਰੋ ਤਕਤ ਪੁਨਾ ਗ੍ਰਿਸਤ ਕੌ ਧਾਇਕੈ ॥੫੪੮॥ ਕਾਹੂ ਦਸਾ ਕੋ ਪਵਨ ਗਵਨ ਕੈ ਬਰਖਾ ਹੈ ਕਾਹੂ ਦਸਾ ਕੋ ਪਵਨ ਬਾਦਰ ਬਿਲਾਤ ਹੈ॥ਕਾਹੂ ਜਲ ਪਾਨ ਕੀਏ ਰਹਤ ਅਰੋਗ ਦੇਹੀ ਕਾਹੂ ਜਲ ਪਾਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਆਪੈ ਬਿਲਲਾਤ ਹੈ ॥ ਕਾਹੂ ਗ੍ਰਿਹਿ ਕੀ ਅਗਨ ਪਾਕਸਾਕ ਸਿਧ ਕਰੈ ਕਾਹੂ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਅਗਨ ਭਵਨ ਜਰਾਤ ਹੈ ॥ ਕਾਹੂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਮਿਲ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਹੁਇ ਕਾਹੂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਮਿਲ ਜਮਪੁਰ ਜਾਤ ਹੈ॥੫੪੯॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੇ ਖੇਲ ਮੇਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਕੋ ਪਤੰਗ ਦੀਪਕ ਪ੍ਰਗਾਸ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਹੂ ਸਮਾਵਈ॥ਸਹਜਿ ਸੰਜੋਗ ਅਰ ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਜਲ ਮਿਲ ਬਿਛੁਰਤ ਮੀਨ ਹੁਇ ਦਿਖਾਵਈ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਲਿਵ ਥਕਤ ਚਕਿਤ ਹੁਇ ਸਬਦ ਬੇਧੀ ਕੁਰੰਗ ਜੁਗਤ ਜਤਾਵਈ ॥ਮਿਲ ਬਿਛੁਰਤ ਅਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਕੀ ਸਨੇਹੀ ਨਾ ਕਹਾਵਈ॥੫੫੦॥ਦਰਸਨ ਦੀਪ ਦੇਖ ਹੋਇ ਨ ਮਿਲੈ ਪਤੰਗ ਪਰਚਾ ਬਿਹੂਨ ਗੁਰਸਿਖ ਨ ਕਹਾਵਈ॥ਸੁਨਤਿ ਸਬਦ ਧੁਨ ਹੋਇ ਨ ਮਿਲਤ ਮ੍ਰਿਗ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਹੀਨ ਜਨਮ ਲਜਾਵਈ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਕੈ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਨ ਹੋਇ ਮਿਲ ਰਿਦੈ ਨ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਗੁਰਦਾਸ ਹੋਇ ਹਸਾਵਈ॥ਸਤਿ ਰੂਪ ਸਤਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਏਕ ਏਕ ਸਿਖ ਜਲ ਮੀਨ ਹੁਇ ਦਿਖਾਵਈ॥ ੫੫੧ ॥ ਉਤਮ ਮਧਮ ਅਰ ਅਧਮ ਤ੍ਰਿਬਿਧ ਜਗੁ ਆਪਨੋ ਸੁ ਅੰਨ ਕਾਹੂ ਬੁਰੋ ਤਉ ਨ ਲਾਗਿ ਹੈ॥ ਸਭ ਕੋਈ ਬਨਜ ਕਰਤ ਲਾਭ ਲਭਤ ਕਉ ਆਪਨੋ ਬਿਚਾਰ ਭਲੋ ਜਾਨਿ

ਅਨਿਰਾਗ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਇਸਟੈ ਚਾਹਤ ਸਭੈ
ਅਪਨੇ ਪਹਰੈ ਸਭ ਜਗਤਸੁ ਜਾਗਿਹੈ॥ਸੁਅੰਨਿਸਮਰਥ ਭਏ
ਬਨਜ ਬਿਕਾਨੈ ਜਾਨੈ ਇਸਟ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅੰਤਕਾਲਅਗ੍ਰਭਾਗਿ
ਹੈ ॥ ੫੫੨ ॥ਅਪਨੋ ਸੁਅੰਨਿ ਸਭ ਕਾਹੂਐ ਸੁੰਦਰ ਲਾਗੈ
ਸਫਲ ਸੁੰਦਰਕਾ ਸੰਸਾਰ ਮੈ ਸਰਾਹੀਐ॥ਆਪਨੋ ਬਨਜੁ ਬੁਰੋ
ਲਾਗਤ ਨ ਕਾਹੂ ਰਿਦੈ ਜਾਹਿ ਜਗੁ ਭਲੋ ਕਹੈ ਸੋਈ ਤਉ
ਬਿਸਾਹੀਐ॥ਆਪਨੋ ਕਰਮੁ ਕੁਲਾ ਧਰਮੁ ਕਰਤ ਸਭੈ ਉਤਮ
ਕਰਮਲੋਗ ਬੇਦ ਅਵਿਗਾਹੀਐ॥ਗੁਰਬਿਨਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ
ਸਭ ਕੋਊ ਕਹੈ ਮਾਇਆਮੈਉਦਾਸ ਰਾਖੈਸੋਈਗੁਰਚਾਹੀਐ
॥੫੫੩॥ਸਵੈਯਾ॥ਬੇਦ ਬਿਰੰਚ ਬਿਚਾਰ ਨ ਪਾਵਤ ਚਾਕ੍ਰਿਤ
ਸੇਖ ਸਿਵਾਦਿ ਭਏ ਹੈ ॥ ਜੋਗ ਸਮਾਧਿ ਅਰਾਧਤ ਨਾਰਦ
ਸਾਰਦ ਸੁਕ੍ਰਸਨਾਤਨਏ ਹੈ॥ਆਦਿਅਨਾਦਿਅਗਾਧ ਅਗੋਚਰ
ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਪ ਜਏਹੈ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵ ਸਮੇਵ ਸੁਸੰਗਤਿ
ਪੈਰੀ ਪਏ ਭਾਈਪੈਰੀਪਏਹੈ॥੫੫੪ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਜੈਸੇ ਮਧੁ
ਮਾਖੀਸੀਂਚ ਸੀਂਚ ਕੈ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰੈਹਰੈਮਧੁਆਇ ਤਾਕੇ ਮੁਖ
ਛਾਰ ਡਾਰਕੈ॥ਜੈਸੇ ਬਛ ਹੇਤ ਗਊ ਸੰਚਤ ਹੈਛੀਰਤਾਹਿ ਲੇਤ
ਹੈ ਅਹੀਰ ਦੁਹਿ ਬਛੁਰੇ ਬਿਡਾਰਕੈ॥ ਜੈਸੇਸਰਿ ਖੋਦਿ ਖੋਦਿ
ਕਰਬਿਲਸਾਜੈਮੂਸਾ ਪੈਸਤ ਸਰਪਧਾਇਖਾਇ ਤਾਹਿਮਾਰਕੈ॥
ਤੈਸੇ ਕੋਟ ਪਾਪ ਕਰ ਮਾਇਆ ਜੋਰ ਜੋਰ ਮੂੜ ਅੰਤਕਾਲ ਛਾਡ ਚਲੈ ਦੋਨੋ ਕਰਿ
ਝਾਰ ਕੈ ॥ ੫੫੫ ॥ ਜੈਸੇ ਏਕ ਛਨੇ ਅਗ੍ਰਭਾਗ ਧਰਨ ਧਾਰੀ ਤਾਹਿ ਗਿਰਧਰ
ਕਹੇ ਕਉਨ ਸੀ ਬਡਾਈ ਹੈ ॥ ਜਾਕੋ ਏਕ ਬਾਵਰੇ ਬਿਸਨਾਮ ਨਾਥ ਕਹਾਵੈ
ਨਾਹਿ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਕਹੇ ਕਉਨ ਅਧਿਕਾਈ ਹੈ ॥ ਅਨਿਕ ਅਕਾਰ ਓਅੰਕਾਰ ਕੈ
ਬਿਥਾਰ ਤਾਹਿ ਨੰਦ ਨੰਦਨੰ ਕਹੇ ਕਉਨ ਸੇ ਬਡਾਈ ਹੈ ॥ ਜਾਨਤ ਉਸਤਤਿ
ਕਰਤਿ ਨਿੰਦਿਆ ਅੰਧਮੂੜ ਐਸੇ ਹੀ ਅਰਾਧਬੇਤੇ ਮੋਨਿ ਸੁਖਦਾਈਹੈ ॥ ੫੫੬ ॥

॥ ਸੰਪੂਰਣੰ ॥

ਵਿੱਗਯਾਪਨ

ਸਬਤ ਸੱਜਨਾਂ ਨੂੰ ਮਲੂਮ ਹੋਵੇ ਕਿ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿਚ ਏਹ ਪੁਸਤਕ ਛਪ ਚੁਕੇ ਹੈਨ:—

ਜਨਮਸਾਖੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਵਾਲੀ ਵੱਡੀ, ਜਪੁਜੀ ਸਟੀਕ, ਬਾਨੀ ਭਗਤਾਂ, ਵਾਰਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ, ਕਬਿੱਤ ਸਵੱਯੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ, ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਦੌਲਤ ਰਾਮ, ਦੁੱਲਾ ਭੱਟੀ, ਪੂਰਨ ਕਾਦਰ ਯਾਰ, ਹੀਰ ਵਾਰਸਸ਼ਾਹ, ਬਾਲਮੀਕੀ ਰਾਮਾਇਣ ਵਾਰਤਕ ਛਪ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਛਪ ਰਹੇ ਹੈਨ ਥੋੜੇ ਚਿਰਾਂ ਤਕ ਛਪ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਫਰਿਸਤ ਛਾਪੀ ਜਾਵੇਗੀ॥

ਹੋਰ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ, ਗੁਰਮੁਖੀ, ਉਰਦੂ, ਅਰਬੀ, ਨਾਗਰੀ ਜ਼ਬਾਨ ਵਿਚ ਇਸ ਛਾਪੇਖਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹੈਨ ਅਤੇ ਛਪਾਈ ਦਾ ਕੰਮ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਸੱਜਨ ਨੇ ਕੋਈ ਪੁਸਤਕ ਕਿਸੇ ਜ਼ਬਾਨ ਵਿਚ ਛਪਾਉਣਾ, ਜਾਂ ਛਾਪਿਆ ਹੋਇਆ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇ, ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਪਤੇ ਤੋਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਛਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ॥

ਵਿਗਯਾਪਕ:—

ਰਾਇ ਸਾਹਿਬ ਮੁਨਸ਼ੀ ਗੁਲਾਬਸਿੰਘ,

ਐਂਡ ਸਨਜ਼, ਮੁਫੀਦਆਮ ਪ੍ਰੇਸ ਲਾਹੌਰ

ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਪੰਨਾ ੧੪੩੦ "ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ" ਵਰਗਾ ਮੋਟਾ ਟਾਇਪ ਛਪਕੇ ਤਿਆਰ ਹੋਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਗ਼ਜ਼ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਛਪਾਈ ਬੜੀ ਸੁੰਦਰ ਅਰ ਸ਼ੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਲਦ ਬੜੀ ਪੱਕੀ ਜਿਸਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਦਿਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੰਗਵਾਕੇ ਅਸਥਾਪਨ ਕਰੋ ਤੇ ਅਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਸੁਰਗ ਬਨਾਓ। ਕੋਈ ਘਰ ਅਤੇ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਖ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ॥

(੧) ਸਫੇਦ ਕਾਗ਼ਜ਼ ਜਿਸਦੇ ਹਰਇਕ ਪੰਨੇ ਉੱਤੇ ਬੜੀ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਵੇਲ ਹੈ ਇਸ ਵਰਗੀ ਅੱਜ ਤੀਕ ਨਹੀਂ ਛਪੀ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਹਿਰਦਾ ਗਦ ਗਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭੇਟਾ .... ੩੦)

(੨) ਸਫੇਦ ਕਾਗਜ ਜਿਸਦੇ ਹਰਇਕ ਰਾਗ ਤੇ ਲਾਲ ਵੇਲ ਹੈ, ਭੇਟਾ ੨੫)

(੩) ਕਾਗ਼ਜ਼ ਬਦਾਮੀ ਅਰ ਚਿਕਨਾ ਮੋਟਾ ਕਿਸਮ ਕਸ਼ਮੀਰੀ, ਭੇਟਾ ੨੭)

ਜਿਸ ਸੱਜਨ ਨੇ ਇਸ ਅਦੁਤੀਯ ਅਸਵਾਰਾ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇ ਉਹ ਵੀ. ਪੀ. ਦ੍ਵਾਰਾ ਮੰਗਾ ਲਵੇ ਅਤੇ ਜੋ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੇੜੇ ਹੋਵੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖ ਦੇਵੇ ਤਾਂਕਿ ਖ਼ਰਚ ਘਟ ਲੱਗੇ, ਹੋਰ ਹਰ ਪਕਾਰ ਦੇ ਪੁਸਤਕ ਸਾਥੋਂ ਖ਼ਰੀਦੋ॥

ਰਾਇ ਸਾਹਿਬ ਮੁਨਸ਼ੀ ਗੁਲਾਬਸਿੰਘ,
ਐਂਡ ਸਨਜ਼,
ਮੁਫ਼ੀਦ ਆਮ ਪ੍ਰੈਸ ਲਾਹੌਰ